

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ 41' (91) - ΤΕΥΧΟΣ 11 - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2014
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. **ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ**

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: Κλάδος Ἐκδόσεων τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καί Μορφωτικῆς
Ἑπιχειρήσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὁρωποῦ κ. Κύριλλος

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΞΙΑ - ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ: Κωνσταντῖνος Χολέβας

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΔΟΚΙΜΙΩΝ: Κωνσταντῖνος Χολέβας, Λίτσα Ἰ. Χατζηφώτη, Βασίλειος Τζέροπος, Δρ Θ.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ - ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ: Χρ. Κωβαῖος, Ἰασίου 1 - 115 21 Ἀθήνα. Τηλ.: 210-8160127 - Fax 210-8160128

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ: Ἰωάννου Γεωραδίου 14, 115 21, ΑΘΗΝΑ. Τηλ: 210 72.72.253, Fax: 210 72.72.251
<http://www.ecclesia.gr> e-mail: periodika@ecclesia.gr

Γιά τήν ἀποστολή ἀνακρινώσεων καί εἰδήσεων ἀπευθύνεσθε:

- γιά τό περιοδικό ΕΚΚΛΗΣΙΑ: periodika@ecclesia.gr
- γιά τό περιοδικό ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ: efimerios@ecclesia.gr
- γιά τό περιοδικό ΘΕΟΛΟΓΙΑ: theologia@ecclesia.gr

Περιεχόμενα

ΤΕΥΧΟΣ - 11°,
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2014

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ	772
ΧΡΟΝΙΚΟΝ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΣ	
Ἡ Ἐπίσημη Εἰρηνική Ἐπίσκεψη τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀντιοχείας κ. Ἰωάννου Ι΄	773
Τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, Προσφώνησις πρὸς τόν Μακαριώτατον Πατριάρχην Ἀντιοχείας κ. Ἰωάννην Ι΄ ..	775
ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ	
Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κίτρους, Κατερίνης καί Πλαταμῶνος κ. Γεωργίου Χρυσσοστόμου καί τοῦ Παντελῆ Λέγκκου, Οἱ Ἀκολουθίαι τοῦ Ἀποδείπνου καί τοῦ Μεσονυκτίου	777
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ	794
ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ.....	839
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ	841
ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ	844
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΕΤΟΥΣ 2014	846

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ

ΣΤΟ ΤΕΥΧΟΣ Δεκεμβρίου τοῦ περιοδικοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑ μπορείτε νά διαβάσετε τό πρώτο μέρος ἀπό τό Χρονικό τῆς Ἐπισήμου Εἰρηνικῆς Ἐπισκέψεως τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀντιοχείας κ. Ἰωάννου Ι΄ στήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος.

Στά Συνοδικά Ἀνάλεκτα θά βρεῖτε τήν Εἰσήγηση τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κίτρους καί Κατερίνης κ. Γεωργίου καί τοῦ Καθηγητοῦ κ. Παντελῆ Λέκκου στό ΙΕ΄ Λειτουργικό Συμπόσιο, τό ὁποῖο διοργάνωσε ἡ Εἰδική Συνοδική Ἐπιτροπή Λειτουργικῆς Ἀναγεννήσεως στίς 24 καί 25 Σεπτεμβρίου 2014. Τό θέμα τῆς εἰσηγήσεως εἶναι: «Οἱ Ἀκολουθίες τοῦ Νυχθημέρου».

Ἡ ὕλη τοῦ τεύχους συμπληρώνεται μέ τά ὑπηρεσιακά κείμενα τῶν Κανονισμῶν καί τῶν Προκηρύξεων, καθώς καί μέ τίς εἰδησεογραφικές στήλες τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Χρονικῶν καί τῶν Διορθοδόξων καί Διαχριστιανικῶν.

Ὅπως κάθε Δεκέμβριο, ἔτσι καί στό παρόν τεῦχος δημοσιεύουμε τόν Πίνακα Περιεχομένων ὅλων τῶν τευχῶν τοῦ λήγοντος ἔτους 2014.

ΧΡΟΝΙΚΟΝ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΣ

Ἡ Ἐπίσημη Εἰρηνική Ἐπίσκεψη τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀντιοχείας κ. Ἰωάννου Ι΄

Εἰρηνική Ἐπίσκεψη στήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος πραγματοποιήσε ἀπό 23 ἕως 27 Ὀκτωβρίου 2014 ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀντιοχείας κ. Ἰωάννης Ι΄.

Ὁ Πατριάρχης ἀφίχθη στό Ἀεροδρόμιο «Ἐλευθέριος Βενιζέλος» στίς 10.15 τήν Πέμπτη 23 Ὀκτωβρίου 2014. Τόν ὑποδέχθηκαν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερώνυμος, ὁ Σεβασμιώτατος Ἐπιχώριος Μητροπολίτης Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς κ. Νικόλαος, ὁ Σεβασμιώτατος Πρόεδρος τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Διορθοδόξων καί Διαχριστιανικῶν Σχέσεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Μητροπολίτης Περιστερίου κ. Χρυσόστομος, ἐκπρόσωπος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ὁ ἐνταῦθα πρέσβυς τοῦ Λιβάνου ὡς καί οἱ λοιποὶ ἀρμόδιοι ἐκκλησιαστικοὶ καί κρατικοὶ ὑπηρεσιακοὶ παράγοντες.

Στίς 11.30, στόν Ἱερό Ναό Ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, ὁ ὁποῖος εὑρίσκεται στόν αὔλειο χώρο τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ἐτελέσθη ἐπίσημη Δοξολογία γιά τήν ἀφιξη τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀντιοχείας κ. Ἰωάννου καί τῆς Συνοδείας του στήν Ἑλλάδα.

Στήν συνέχεια ὁ Πατριάρχης ἐπισκέφθηκε τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερώνυμο στήν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν καί ἀμέσως μετά περιηγήθη στόν Ἄρειο Πάγο, ὅπου ὁμίλησε ὁ Ἀπόστολος Παῦλος πρὸς τοὺς Ἀθηναίους.

Στίς 18.30 ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀντιοχείας κ. Ἰωάννης ἐπισκέφθηκε τήν Μ.Κ.Ο. «Ἀποστολή» τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καί κατόπιν τό Θεολογικό Οἰκοτροφεῖο τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Στίς 09.00 τῆς Παρασκευῆς 24 Ὀκτωβρίου, ὁ

Ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀντιοχείας κ. Ἰωάννης Ι΄ καί ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερώνυμος κατά τό Πατριαρχικό Συλλεῖτουργο τῆς 26ης.10.2014 στόν Ἱερό Ναό Ἁγίου Δημητρίου, Δήμου Ἁγίου Δημητρίου Ἀττικῆς.

Μακαριώτατος Πατριάρχης μετέβη στην Ίερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ὑποδοχή τοῦ Πατριάρχου πραγματοποιήθηκε στό Καθολικό τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀσωμάτων Πετράκη. Κατά τήν Πανηγυρική Συνεδρία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔλαβε χώρα ἡ παρασημοφόρηση τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀντιοχείας κ. Ἰωάννου.

Στίς 11.00 ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀντιοχείας κ. Ἰωάννης καί ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος ἐπισκέφθηκαν τόν Ἀξιότιμο Ἀντιπρόεδρο τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καί Ὑπουργό Ἐξωτερικῶν κ. Εὐάγγελο Βενιζέλο.

Στίς 11.30, πραγματοποιήθηκε στό Συνοδικό Μέγαρο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κοινή Σύσκεψη τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, τῶν Μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί τοῦ Προέδρου καί τῶν Μελῶν τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Διορθοδόξων καί Διαχριστιανικῶν Σχέσεων μετά τοῦ Πατριάρχου Ἀντιοχείας καί τῶν Μελῶν τῆς Συνοδείας του.

Στίς 13.30 συνηντήθησαν μέ τόν Ἐξοχώτατο Πρόεδρο τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας κ. Κάρολο Παπούλια.

Στίς 19.00 ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί οἱ συνοδεῖς τους ξεναγήθηκαν στό Νέο Μουσεῖο τῆς Ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν.

Τήν ἐπόμενη ἡμέρα, Σάββατο 25 Ὀκτωβρίου,

στίς 11.00, μετέβησαν στό Ἱερό Προσκύνημα τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ρώσου στό Νέο Προκόπιο Εὐβοίας.

Τήν Κυριακή 26 Ὀκτωβρίου ἐτελέσθη Πατριαρχική καί Συνοδική Θεία Λειτουργία στόν Ἱερό Ναό Ἁγίου Δημητρίου τοῦ ὁμωνύμου Δήμου τῆς Ἀττικῆς.

Στίς 11.30 ὁ Πατριάρχης ἐπεσκέφθη τόν Ξενῶνα Ἀσυνοδεύτων Ἀηλίκων «Ἐστία» τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Τήν Δευτέρα 27 Ὀκτωβρίου καί ὥρα 11.00, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀντιοχείας κ. Ἰωάννης εἶχε συνομιλίες μέ τόν Ἐξοχώτατο Πρόεδρο τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως κ. Ἀντώνιο Σαμαρᾶ.

Τό ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας 27 Ὀκτωβρίου, ὁ Πατριάρχης καί ἡ Συνοδεία του ἀνεχώρησαν γιά τήν Θεσσαλονίκη καί ἀπό ἐκεῖ μετέβησαν στό Ἅγιον Ὅρος, στίς Ἱερές Μητροπόλεις Βεροίας καί Ἀλεξανδρουπόλεως, καθῶς καί στήν Ἱερά Μονή Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου στήν Ὁρμύλια Χαλκιδικῆς.

Τήν Κυριακή 9 Νοεμβρίου, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀντιοχείας κ. Ἰωάννης καί ἡ Συνοδεία του ἐπέστρεψε στήν Ἀθήνα καί ἐπεσκέφθη τίς Ἱερές Μητροπόλεις Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς καί Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὠρωποῦ.

Στίς 21.35 ὁ Πατριάρχης καί ἡ Συνοδεία του ἀνεχώρησαν ἀπό τόν Κρατικό Ἀερολιμένα Ἀθηνῶν γιά τόν Λίβανο.

Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Προσφώνησις πρὸς τὸν Μακαριώτατον Πατριάρχην Ἀντιοχείας κ. Ἰωάννην Ι΄

Τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου

(Ἱερός Ναός Ἁγίου Δημητρίου
ὁμωνύμου Δήμου, 26.10.2014)

Μακαριώτατε Πατριάρχα

τῆς Μεγάλης Θεουπόλεως Ἀντιοχείας,
Συρίας, Ἀραβίας, Κιλικίας, Ἰβηρίας
τε καὶ πάσης Ἀνατολῆς κύριε Ἰωάννη,

Ἀπὸ τὴν περασμένη Πέμπτη πού ἤλθατε στήν Ἀθήνα γιά τὴν εἰρηνική ἐπίσκεψή Σας μαζί μέ τὴν τιμία Συνοδεία Σας καὶ Σᾶς ὑποδεχθήκαμε στήν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν, καὶ τὴν ἐπομένη ἡμέρα στήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, αἰσθανόμαστε ἰδιαίτερη συγκίνηση πού βρίσκεσθε ἀνάμεσά μας καὶ ἐπικοινωνοῦμε μέ τούς δεσμούς τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης.

Ἀλλά σήμερα πού, ἐν μέσῳ πληθούσης Ἐκκλησίας, μετείχαμε τῆς θείας Λειτουργίας, αὐτῆς τῆς ὄντως «*ξενίας Δεσποτικῆς καὶ ἀθανάτου Τραπεζῆς*» καὶ κοινωνήσαμε τοῦ Σώματος καὶ τοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ, οἱ ἐν Χριστῷ δεσμοὶ τῆς ἀγάπης μας αὐξήθηκαν καὶ στερεώθηκαν, κατὰ τὸν λόγο τοῦ ἱεροῦ ὕμνογράφου: «*φάγετε, βοῶν, τό Σῶμα μου καὶ πίστει στερεωθήσεσθε*». Οἱ ἐν Χριστῷ δεσμοὶ τῆς ἀγάπης δέν εἶναι ἰδεολογικοὶ οὔτε ἀπλῶς θρησκευτικοί, ἀλλά ἐκκλησιαστικοί, ἐπειδή εἴμαστε μέλη τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, ὅπως φανερώνεται στήν θεία Λειτουργία.

Ἦλθατε στήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἀντιοχείας, τό ἔνδοξο Πρεσβυγενές Πατριαρχεῖο, μέ τὴν λαμπρὴ ἱστορία, ἐκεῖ ὅπου ἀναπτύχθηκε μιά μεγάλη πρωτοχριστιανική Ἐκκλησία. Δέν εἴσθε φιλοξενούμενος στήν περιοχὴ πού γεννηθήκατε, ἀναπτυχθήκατε καὶ ποιμαίνετε τὸν λαό οὔτε προσήλθατε σέ μεταγενέστερους χρόνους, ἀλλά ἀποτελεῖτε τό αὐτόχθονο στοιχεῖο τῆς περιοχῆς· μᾶς περιοχῆς μέ λαμπρὴ παράδοση, ζωὴ καὶ πολιτισμό· μᾶς περιοχῆς πού

δέχθηκε τὴν ἐπίδραση τοῦ ἑλληνισμοῦ ἀπὸ τὴν ἑλληνιστικὴ περίοδο, ἀλλὰ ἀποδέχθηκε καὶ τὴν διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ ἀμέσως μετὰ τὴν Πεντηκοστή.

Στὴν Ἀντιόχεια διαδόθηκε ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀνεφάνησαν προφήτες, ἀναπτύχθηκε ἡ φιλαδελφεία, ἐκεῖ γιά πρώτη φορά τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας ὀνομάσθηκαν Χριστιανοί (Πράξ. ια΄, 19-30). Στὴν Ἀντιόχεια κατὰ τὴν λειτουργικὴ σύναξη τό Ἅγιον Πνεῦμα, διὰ τῶν Χριστιανῶν, ἀπέστειλε τούς Ἀποστόλους Βαρνάβα καὶ Παῦλο νά κηρύξουν στὰ Ἔθνη (Πράξ. ιγ΄ 1-3) καὶ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἦλθε στήν Ἑλλάδα. Ἡ Ἀντιόχεια, πού χαρακτηρίσθηκε «*Συριάδες Ἀθηναί*», καλλιέργησε τὴν ἑλληνιστικὴ παιδεία καὶ τὴν ὀρθόδοξη πίστη, ἐκεῖ μεγαλοῦργησαν μεγάλοι Πατέρες, μεταξύ τῶν ὁποίων ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, πού ἐλάμπρυνε τὸν θρόνο τῆς Νέας Ρώμης, τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ γενικά τὴν Ἐκκλησία.

Ἀλλά καὶ ἡ σημερινὴ καθέδρα τοῦ Πατριαρχείου Σας, ἡ περιώνυμος Δαμασκός, ἔπαιξε σημαντικό ρόλο στήν πρώτη ἀποστολικὴ Ἐκκλησία, ἀφοῦ ἐκεῖ ὁ μέγας τῶν Ἐθνῶν Ἀπόστολος Παῦλος δέχθηκε τὴν ἀποκάλυψη τοῦ Χριστοῦ, βαπτίσθηκε καὶ στήν συνέχεια μέ τὴν δράση του δόξασε ὅσον ὀλίγοι τὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Ἀνέδειξε δέ ἡ Δαμασκός πληθώρα ἁγίων Πατέρων, ὁ μεγαλύτερος τῶν ὁποίων εἶναι ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, ὁ «*Χρυσορροάς*», πού συνδύαζε στενά τό δόγμα μέ τούς ἐκκλησιαστικούς ὕμνους.

Εἴσθε Προκαθήμενος μᾶς ζωντανῆς Ἐκκλησίας, μέ Ἀποστόλους καὶ Ἀποστολικούς Πατέρες, μέ μάρτυρες καὶ ὁσίους, μέ ἀσκητὲς καὶ ἐρημίτες,

πού φθάνουν μέχρι τις ημέρες μας. Έχετε Χριστιανούς που δέχονται το μαρτύριο του αίματος και υπομένουν το μαρτύριο της προαιρέσεως. Οί διωγμοί και το μαρτύριο είναι ἐγγύς γνησιότητος μᾶς Ἐκκλησίας.

Ἡ σημερινή εὐχαριστιακή συνάντησή μας γίνεται ἡμέρα Κυριακή, κατά τὴν ὁποία ἐφορτᾶει ὁ ἅγιος Μεγαλομάρτυς Δημήτριος. Ὁ συνδυασμός μεταξύ τῆς Κυριακῆς, τῆς θείας Λειτουργίας καὶ τῆς ἐφορτῆς τοῦ ἁγίου Δημητρίου δείχνει τὸν σταυραναστάσιμο χαρακτήρα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας. Δέν νοεῖται Σταυρός χωρὶς τὴν Ἀνάσταση οὔτε Ἀνάσταση χωρὶς Σταυρό. Ὁ Σταυρός εἶναι δόξα τῆς Ἀναστάσεως καὶ ἡ Ἀνάσταση εἶναι ἡ λάμψη τοῦ Σταυροῦ. Ἡ κένωση τοῦ Χριστοῦ εἶναι δόξα καὶ μέσα στὴν θεία Λειτουργία μετέχουμε τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ. Ἀλλὰ καὶ ὁ ἅγιος Δημήτριος, ὅπως ὅλοι οἱ ἅγιοι, εἶναι τὸ «ἀμίμητον μίμημα» τῆς κενωτικῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ. Κατὰ τὸν ἱερό ὑμνογράφο, ὁ ἅγιος Δημήτριος πού λογγεύθηκε στὰ μέλη του εἶναι ὁ «τό μακάριον πάθος πνευματικῶς ἡμῖν ἀναζωγραφήσας τοῦ Χριστοῦ», δηλαδή ζωγράφησε ξανά τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ.

Καθὼς Σᾶς βλέπουμε αὐτὲς τὶς ἡμέρες ἐνώπιόν μας, αἰσθανόμαστε ὅτι Σεῖς καὶ τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας Σας ἀναζωγραφίζετε καθ' ἡμέραν πνευματικῶς τὸ μακάριον πάθος τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ φανερώνετε συγχρόνως καὶ τὴν ἀνάστασή Του, δηλαδή ἀποκαλύπτετε τὴν γνησιότητα τῆς Ἐκκλησίας, καθὼς ἐπίσης διδάσκετε τὴν θεολογία ὅτι εἴσθε «φορεὺς τῆς μαρτυρικῆς καὶ ἐνδόξου Ἀρχιερωσύνης τοῦ Χριστοῦ».

Καυχόμεθα ἐν Κυρίῳ, ἅγιε ἀδελφέ, γιατί μέ ὅσα εἶπατε αὐτὲς τὶς ἡμέρες, κατὰ τὶς ἀντιφωνήσεις Σας καὶ τοὺς λόγους Σας, Σᾶς αἰσθανόμαστε ὡς ὁμολογητὴ καὶ μάρτυρα Πρωθιεράρχη, ὡς ἐμπνευσμένο καὶ ζηλωτὴ Πατριάρχη, ὡς θαρραλέο Ρωμῆο, ὡς ἕναν πιστό ἐκκλησιαστικὸ ἡγέτη, ὁ ὁποῖος κρατᾶ τὸ πηδάλιο τῆς ἐκκλησιαστικῆς νη-

ὸς τῆς κατὰ τὴν Ἀντιόχεια Ἐκκλησίας στὰ δυνατὰ ἐν Κυρίῳ χέρια του, ἀφορῶν «εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγόν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν» (Ἐβρ. ιβ', 2).

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἦταν, εἶναι καὶ θὰ εἶναι στό πλευρό σας, ὡς ἀδελφὴ συγκυρηναῖος, στὸν ἀγῶνα πού διεξάγετε γιὰ τὴν εἰρήνη, τὴν κατάπαυση τῶν πολέμων καὶ τῶν φανατικῶν συγκρούσεων, γιὰ τὴν συναδέλφωση μεταξύ τῶν κατόικων τῆς περιοχῆς, ἀκόμη καὶ τῶν διαφόρων θρησκειμάτων, γιατί γνωρίζετε καλῶς ὅτι οἱ φιλήσυχοι θρησκευόμενοι δέν ἐπιθυμοῦν τὸν πόλεμο, τὸν ὁποῖον τροφοδοτοῦν, ὡς μὴ ὄφειλε, τὰ ἀκροαῖα φανατικά στοιχεῖα, συνεπικουρούμενα δυστυχῶς ἀπὸ ξένα πρὸς τὴν θρησκεία κέντρα.

Ἐπιτρέψτε μου νὰ Σᾶς προτρέψω μέ τὰ λόγια τοῦ προκατόχου Σας ἀποστολικοῦ Πατρός, τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου, ὅπως εἶναι γραμμένα σὲ ἐπιστολὴ του πρὸς τὸν ἅγιο Πολύκαρπο Ἐπίσκοπο Σμύρνης: «*νήφε ὡς Θεοῦ ἀθλητῆς*», «*στήθι ἐδραῖος ὡς ἄκμων τυπτόμενος, μεγάλου ἐστὶν ἀθλητοῦ τό δέρεσθαι καὶ νικᾶν, μάλιστα δὲ ἔνεκεν Θεοῦ πάντα ὑπομένειν ἡμᾶς δεῖ, ἵνα καὶ αὐτὸς ἡμᾶς ὑπομείνη*». Καὶ ἐπειδὴ πολλοὺς πειρασμοὺς ἀντιμετωπίζετε, εἶναι ἐπίκαιρος ἀκόμη ὁ λόγος τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου πρὸς τὸν ἅγιο Πολύκαρπο: «*πλέον σπουδαῖος γίνου οὗ εἰ τοὺς καιροὺς καταμάνθανε τὸν ὑπὲρ καιρὸν προσδόκα, τὸν ἄχρονον, τὸ ἀόρατον, τὸν δι' ἡμᾶς ὄρατόν*». Καὶ αὐτὸ εἶναι ἀναγκαῖο γιὰ τὴν προστασία τῶν εὐλογημένων Χριστιανῶν τῆς Ἐκκλησίας Σας, γιατί καὶ πάλι κατὰ τὸν ἅγιο Ἰγνατίο τὸν Θεοφόρο: «*πολλοὶ λύκοι ἀξιόπιστοι ἠδονῇ κακῇ αἰχμαλωτίζουσιν τοὺς θεοδρόμους*».

Ἀγαπητέ ἀδελφέ, περισπούδαστε καὶ περιπόθητε, ἀγωνίζεσθε, ὅπως ἤδη τό πράττετε, γιὰ τοὺς «*θεοδρόμους*», «*ἴσχυε καὶ ἀνδρίζου, μὴ δειλιάσης, οὐδέ φοβηθῆς, ὅτι μετὰ σοῦ Κύριος ὁ Θεός σου εἰς πάντα, οὗ ἐάν πορεύῃ*» (Ἰησοῦ Ναυῆ, α' 9).

(*Τὸ Χρονικὸν Ἐπισκέψεως
συνεχίζεται στό ἐπόμενο τεῦχος*)

ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Οί Άκολουθίες του Άποδείπνου και του Μεσονυκτίου

Του Σεβ. Μητροπολίτου Κίτρους, Κατερίνης και Πλαταμῶνος κ. Γεωργίου, (Χρυσοστόμου)
Καθηγητοῦ Ἀνωτάτης Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκαδημίας Θεσσαλονίκης,
καί τοῦ Παντελῆ Λέκκου, Δρος Θ.
- Διδάσκοντος στήν Ἀνώτατη Ἐκκλησιαστική Ἀκαδημία Θεσσαλονίκης

(Εἰσήγηση στό ΙΕ΄ Λειτουργικό Συμπόσιο, Ἅγιος Γεώργιος Καρέα, 24-25.9.2014)

Οἱ Ἀκολουθίες τοῦ Ἀποδείπνου καί τοῦ Μεσονυκτικοῦ ἀνήκουν στίς Ἀκολουθίες τοῦ Νυχθημέρου. Ἡ πρώτη, τό Ἀπόδειπνο, εἶναι εὐρύτερα γνωστή λόγω τῆς συχνῆς, μᾶλλον καθημερινῆς, χρήσης τῆς. Ἡ δεύτερη, τό Μεσονυκτικό, εἶναι μᾶλλον ἄγνωστη στούς περισσότερους λόγω τῆς ὥρας τέλεσῆς τῆς.

Ἀπό τίς δύο ἀκολουθίες μόνο τό Μεσονυκτικό ἀνήκει στούς «ἑπτὰ καιρούς προσευχῆς», «ἑπτὰκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε ἐπί τά κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου» (Ψαλμ. 118, 164) ἢ, ὅπως ἀναφέρει ὁ Ἅγιος Συμεών Θεσσαλονίκης «οἱ δέ καιροί καί αἱ προσευχαί ἑπτὰ τελοῦσι τόν ἀριθμόν, κατά τόν ἀριθμόν τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος»¹.

Τό Ἀπόδειπνο εἶναι ἡ δεύτερη στή σειρά Ἀκολουθία τοῦ Νυχθημέρου (μετά τόν Ἑσπερινό, πού εἶναι ἡ πρώτη) καί ἀκολουθεῖ τό Μεσονυκτικό. Πάντως, καί ὁ Ἅγιος Συμεών Θεσσαλονίκης² καί ὁ Ἅγιος Μᾶρκος ὁ Εὐγενικός³ ὑπολογίζουν τόν χρόνο μέ τήν ἑλληνορωμαϊκή ἀντίληψή του, ὅποτε ὁμιλοῦν γιά ἡμερονύκτιο καί ὄχι γιά νυχθήμερο. Αὐτό ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τό Μεσονυκτικό νά θεωρεῖται ὡς πρώτη Ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καί τό Ἀπόδειπνο ἡ τελευταία. Αὐτή τή σειρά τή βρῖσκουμε σήμερα καί στό ἐν χρήσει Ὁρολόγιο.

Ἐδῶ πρέπει νά σημειώσουμε ὅτι οἱ Ἀκολουθίες δέν τελοῦνται στίς κανονικές εἰθισμένες ὥρες, ἀλλά ἐνώνονται σέ τρεῖς ομάδες Ἀκολουθιῶν. Ἔτσι διευθετεῖται καλύτερα ὁ χρόνος τέλεσῆς τους. Τό Μεσονυκτικό συγκαταλέγεται ὡς ἡ πρώτη Ἀκολουθία τῆς πρώτης ομάδας, μαζί μέ τόν Ὁρθρο καί τήν Α΄ Ὁρα. Τό Ἀπόδειπνο (εἴτε τό μικρό, εἴτε τό μεγάλο) ἀνήκει στήν τρίτη ομάδα ὡς ἡ τελευταία Ἀκολουθία, ἀφοῦ προηγῶνται ἡ Θ΄ Ὁρα καί ὁ Ἑσπερινός. Καί ἐδῶ, ὁ ἀριθμός τρία τῶν ὁμάδων Ἀκολουθιῶν ἔχει ἰσχυρό συμβολι-

σμό. Κατά τόν Ἅγιο Συμεών Θεσσαλονίκης, οἱ τρεῖς ομάδες καθιερώθηκαν «εἰς δόξαν καί τιμήν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν τῆς ὑπερουσίου Τριάδος»⁴. Βέβαια καί αὐτή ἡ ὁμαδοποίηση δέν ἰσχύει πλήρως, ἀφοῦ οἱ περιστάσεις τοῦ βίου στίς ἡμέρες μας οὐσιαστικά ἐπιτρέπουν δύο «καιρούς» προσευχῆς, ἓνα τό πρωί καί ἓνα τό ἀπόγευμα. Ἔτσι, οἱ ἐνδιάμεσες Ἀκολουθίες –καί μεταξύ αὐτῶν τό Ἀπόδειπνο καί τό Μεσονυκτικό– δέν τελοῦνται τήν ἀντίστοιχη ὥρα τῆς ἡμέρας. Τελικά, τυποποιήθηκαν, μέ ἀποτέλεσμα νά παραλείπονται⁵.

Στήν παρούσα εἰσήγηση ἀκολουθοῦμε τήν τάξη τοῦ νυχθημέρου, ὅποτε πρῶτα θά ἀναφερθοῦμε στό Ἀπόδειπνο καί στήν συνέχεια στό Μεσονυκτικό.

1. Τό Ἀπόδειπνο

Α΄. Ἡ προέλευση τῆς Ἀκολουθίας

Τό Ἀπόδειπνο εἶναι μία ἀπό τίς γνωστές ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας. Πρόκειται γιά ἀκολουθία πού ἀρχικά ἀποτελοῦσε κατ' ἰδίαν προσευχή τῶν μοναχῶν, τελούμενη «ἐν τοῖς κελλίοις»⁶. Εἶναι δεύτερη στή σειρά τοῦ νυχθημέρου (μέ πρῶτο τόν Ἑσπερινό) καί τελευταία τοῦ ἡμερονυκτίου. Ὁ Ἅγιος Μᾶρκος ὁ Εὐγενικός τήν τοποθετεῖ τελευταία στή σειρά τῶν ἀκολουθιῶν, ἀποδεχόμενος τό ἑλληνορωμαϊκό ἡμερονύκτιο: «λοιπός ἐστι καί τελευταῖος ὁ ἀπόδειπνος ὕμνος»⁷. Τό ὄνομά της δηλώνει τόν χρόνο τέλεσῆς τῆς, μετά τό δεῖπνο καί πρῖν τόν ὕπνο. Δέν συνδέεται μέ τό δεῖπνο ἀλλά μέ τόν χρόνο τῆς νυκτερινῆς κατάκλισης. Γι' αὐτό σέ ὀρισμένα χειρόγραφα ὀνομάζεται «προθύπνια»⁸.

Δέν ἀνήκει στούς «ἑπτὰ καιρούς τῆς προσευχῆς»⁹. Προέρχεται ἀπό τήν τάξη τῶν μοναχῶν καί ἡ ἀρχή τῆς ἐντοπίζεται στά παλαιότερα χρόνια καί στήν εὐλαβῆ συνήθειά τους νά προσεύχονται

στην αρχή της νύκτας, χρησιμοποιώντας τον 90° Ψαλμό. Τό Ἀπόδειπνο διαμορφώνεται μεταγενέστερα¹⁰, αποκτᾶ τὴν μορφή πλήρους ἀκολουθίας καὶ τὰ θέματά του εἶναι σὲ μεγάλο βαθμὸ παρόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ¹¹. Ἔχει τὴν ἰδιομορφία ὅτι μπορεῖ νὰ διαβάζεται τόσο στὸν ναὸ ὅσο καὶ κατ' οἶκον ἀπὸ ὄλους τοὺς πιστοὺς, κληρικούς, μοναχοὺς καὶ φιλακόλουθους λαϊκοὺς¹².

Στὸ Ἀπόδειπνο ἀναφέρεται ὁ Μέγας Βασίλειος, στοὺς «Ὁρους κατὰ πλάτος»¹³ καὶ εἶναι ἡ πρώτη πατερικὴ ἀναφορά πού ἔχουμε γιὰ αὐτὴ τὴν ἀκολουθία. Ἐκεῖ φαίνεται ξεκάθαρα ὅτι τὸ Ἀπόδειπνο δὲν ἔχει σχέση μὲ τὸ δεῖπνο ἀλλὰ μὲ τὴν παρελθούσα ἡμέρα, τὸν ἀπαραίτητο ἀπολογισμὸ τῆς καὶ τὴν ἐπερχόμενη νύκτα.

Ἡ ἀκολουθία πρέπει νὰ ἔλαβε συστηματικὴ μορφή περὶ τὰ τέλη τοῦ 4^{ου} αἰῶνα, μὲ χῶρο τῆς ἀρχικῆς μορφοποίησής τῆς τὴν Αἴγυπτο¹⁴.

Μὲ τὴν πάροδο τῶν χρόνων οἱ μοναχοί, ἀκολουθώντας τὴν ἀγαπημένη τους τακτικὴ, αὖξισαν τὸ περιεχόμενο τῆς ἀκολουθίας, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἀποκτήσει ἀξιοσημείωτο μῆκος. Ἐπειδὴ, ὁμως, ἡ ἀκολουθία ξέφυγε ἀπὸ τὰ ὅρια τῶν μονῶν (σ' αὐτὸ βοήθησε καὶ ἡ ἐπικράτηση τοῦ μοναχικοῦ τυπικοῦ) καὶ εἰσῆλθε στὶς ἐνορίες, ἡ μεγάλη χρονικὴ διάρκεια ἀπέτελεσε πρόβλημα γιὰ τὴν καθημερινὴ τέλεσή τῆς. Ἔτσι, κατὰ τὸν 14^ο μὲ 15^ο αἰῶνα δημιουργήθηκε ἀναγκαστικὰ μία ἐπιτομή τῆς, πού ἔλαβε τὴν ὀνομασία «Μικρὸ Ἀπόδειπνο», γιὰ νὰ ξεχωρίζε ἀπὸ τὴν ἀρχικὴ ἀκολουθία, ἡ ὁποία θὰ ὀνομαζόταν πλέον «Μέγα Ἀπόδειπνο». Τὸ Μικρὸ Ἀπόδειπνο, ὡς νεότερο καὶ μικρότερο σὲ ἔκταση, ἐπικράτησε στὶς ἐνορίες, ἐνῶ τὸ Μέγα περιορίστηκε ὡς ἀκολουθία τῆς Μεγάλῃς Τεσσαρακοστῆς. Αὐτὸ εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα ἀφ' ἑνὸς νὰ παραμείνει καὶ νὰ καθιερωθεῖ τὸ (Μικρὸ) Ἀπόδειπνο ὡς καθημερινὴ ἀκολουθία, γιὰ χρῆση ἀπὸ ὄλους τοὺς πιστοὺς. Ἀφ' ἑτέρου, τὸ Μέγα δὲν λησμονήθηκε, ἀλλὰ παρέμεινε σὲ χρῆση κατὰ τὴ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστή. Ἡ λειτουργικὴ αὐτὴ περίοδος εἶναι κατάλληλη γιὰ μακροσκελεῖς ἀκολουθίες ἀλλὰ καὶ ἀρκετὰ συντηρητικὴ γιὰ μεγάλες ἀλλαγές. Ἔτσι, καθιερώθηκε ἡ τέλεσή του ἀκόμη καὶ στοὺς ἐνοριακοὺς ναοὺς¹⁵.

Τὸ Μέγα Ἀπόδειπνο τελεῖται ἀπὸ τὴ Δευτέρα ὡς τὴν Πέμπτη τῶν ἐβδομάδων τῆς Μεγάλῃς Τεσσαρακοστῆς, ἐνῶ τὴν Παρασκευὴ τελεῖται τὸ Μι-

κρὸ Ἀπόδειπνο, στὸ τέλος τοῦ ὁποίου ἐπισυνάπτονται ὁ Κανόνας τῆς Θεοτόκου καὶ οἱ Χαιρετισμοὶ τῆς. Κατὰ τὸ ὑπόλοιπο λειτουργικὸ ἔτος τελεῖται τὸ Μικρὸ Ἀπόδειπνο.

Β' Ἡ Θεολογικὴ σημασία τοῦ Ἀποδείπνου

Τὸ Ἀπόδειπνο τελεῖται μεταξὺ δεῖπνου καὶ κατὰκλισης¹⁶. Σύμφωνα μὲ τὴ μαρτυρία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου «συμπληρωθείσης δὲ τῆς ἡμέρας, ἡ εὐχαριστία περὶ τῶν ἐν αὐτῇ δεδομένων ἡμῖν ἢ κατωρθωμένων ἡμῖν, καὶ τῶν παρεθέντων ἢ ἐξαγόρευσις, εἴτε ἐκούσιον, εἴτε ἀκούσιον, εἴτε πού καὶ λανθάνον πλημμέλημα γέγονεν, ἢ ἐν ὀήμασιν, ἢ ἐν ἔργοις, ἢ κατ' αὐτὴν τὴν καρδίαν, περὶ πάντων ἐξιλεωμένων ἡμῶν διὰ τῆς προσευχῆς τὸν Θεόν. Μέγα γάρ ὄφελος ἢ ἐπίσκεψις τῶν παρελθόντων πρὸς τὸ μὴ τοῖς ὁμοίοις αὐθις περιπεσεῖν. Διό φησιν ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγητε. Καὶ πάλιν, τῆς νυκτὸς ἀρχομένης, ἢ αἴτησις τοῦ ἀπρόσκοπον ἡμῖν καὶ φαντασιῶν ἐλευθέραν ὑπάρξει τὴν ἀνάπαισιν λεγομένου καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ ἀναγκαιῶς τοῦ ἐνενηκοστοῦ ψαλμοῦ»¹⁷. Δύο θεματικούς ἄξονες γιὰ τὴν ἀκολουθία αὐτὴν παρουσιάζει ὁ Μέγας Βασίλειος: εὐχαριστία γιὰ τὴν παρελθούσα ἡμέρα καὶ προσευχὴ γιὰ ἤρεμο ὕπνο καὶ ἀνάπαυση, κατὰ τὴν ἐπερχόμενη νύκτα. Ἡ εὐχαριστία ἀποδίδεται στὸν Θεὸ γιὰ ὅσα παραχώρησε στοὺς πιστοὺς, γιὰ ὅσα κατόρθωσαν οἱ πιστοὶ ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ ζητήσουν συγχώρηση γιὰ τὰ τυχόν σφάλματά τους, ἀκούσια ἢ ἐκούσια, μὲ λόγια, ἔργα ἢ στὴν διάνοια. Τὸ τέλος τῆς ἡμέρας θεωρεῖται καλὴ ἐνκαιρία γιὰ τὴν ἀνασκόπησή τῆς, ὥστε νὰ ἐντοπιστοῦν σφάλματα καὶ λάθη καὶ νὰ ζητηθεῖ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Ἐπίσης, τὸ Ἀπόδειπνο εἶναι ἡ προσευχὴ γιὰ τὴ νύκτα πού θὰ ἀρχίσει, ὥστε νὰ περάσει χωρὶς πειρασμοὺς καὶ μὲ ἤσυχο τρόπο καὶ γιὰ νὰ ὑπάρξει ἡ ἀπαραίτητη ἀνάπαυση. Προτρέπει, δέ, τοὺς πιστοὺς νὰ ἀναγινώσκουν τὸν 90° Ψαλμό, πού ἐγκωμιάζει τὴν πατρικὴ μερίμνα τοῦ Θεοῦ σ' ὄσους τὸν ἐμπιστεύονται καὶ ἀποτελεῖ τὴν βιβλικὴ βάση τῆς ἀκολουθίας.

Διεξοδικὰ στὶς παγιωμένες ἀκολουθίες τοῦ Μικροῦ καὶ τοῦ Μεγάλου Ἀποδείπνου ἀναφέρονται ὁ Ἅγιος Συμεὼν Θεσσαλονίκης καὶ ὁ Ἅγιος Μάρκος ὁ Εὐγενικός.

Ὁ Ἅγιος Συμεὼν Θεσσαλονίκης ἀναφέρει «τὸ δὲ γε ἀποδείπνον εὐχαριστία ἐστὶν ὑπὲρ τῆς νυ-

κτός διά τήν ἀπό τῶν πόνων ἀνάπαυσιν καί διά τήν ὑπόμνησιν τοῦ θανάτου, ὅς ἀκολούθως ἡμῖν ἐπέρχεται, καί ὡς ἀπαρχή τῆς νυκτός. Ἐπεὶ καί αὕτη δῶρον Θεοῦ, καί τῶν κτισμάτων αὐτοῦ ἐν ὑπέρ ἡμῶν καί τῆς λοιπῆς κτίσεως. Καί ἵνα ταύτην ἀνεπηρέαστως διέλθωμεν, ἀπό τῶν ἐπηρεαστικῶν καί φθονερῶν καί σκοτεινῶν καί ζοφωδεστάτων διαμονῶν. Ἔν Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν ἡμᾶς ρύσαιτο»¹⁸. Σέ ἄλλο σημεῖο τοῦ ἔργου τοῦ ἀναφέρεται διεξοδικά στό τυπικό τῆς ἀκολουθίας τῶν Ἀποδείπνων, ὅπου, μεταξύ ἄλλων, τονίζει ὅτι «καί οἱ ἐν τοῖς ἀποδείπνοις ψαλμοὶ καί αἱ εὐχαὶ κατανύξεως καί ἐξομολογήσεως, καί περὶ ἀφέσεως καί αἰτήσεως ἰλασμοῦ, καί τό διελθεῖν τήν νύκτα εἰρηρικῶς ἀφαντάσως, ἀμολύντως τε καί ἀνενοχλήτως. Καί διαναστῆναι καλῶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς τοῦ μεσονυκτίου καί τοῦ ὄρθρου προσευχῆς ἐν κατανύξει καί προθυμίᾳ»¹⁹. Εἶναι, λοιπόν, τό Ἀπόδειπνο εὐχαριστία στόν Θεό γιά τή νύκτα πού πλησιάζει καί θά προσφέρει ἀνάπαυση στόν κουρασμένο ἄνθρωπο, ἀλλά καί μία ὑπόμνηση τοῦ θανάτου, ἀφοῦ ὁ νυκτερινός ὕπνος εἶναι ἕνας τύπος τοῦ θανάτου, τοῦ μεγάλου ὕπνου, ἀπό τόν ὁποῖο θά «ξυπνήσουμε» μέ τήν κοινή Ἀνάσταση κατά τή Δευτέρα Παρουσία. Ἐπιπλέον, εἶναι μία προσευχή ὥστε νά περάσουν οἱ πιστοί τήν νύκτα ἡρεμα καί ἀνεπηρέαστα ἀπό τίς ἐπιθέσεις τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων. Εἶναι γνωστό στήν παράδοσή μας, ὅτι ἡ νύκτα εἶναι πρόσφορη γιά τήν ἐκδήλωση τέτοιων ἐπιθέσεων, ἀπό τίς ὁποῖες σώζει ὁ Κύριος. Στό δεύτερο κείμενό του παρουσιάζει τό λειτουργικό περιεχόμενο τοῦ Ἀποδείπνου (ψαλμοὶ καί εὐχές). Τό θεωρεῖ κατάλληλο γιά τήν αἴτηση ἀφέσεως καί τήν ὁμαλή ἐξέλιξη τοῦ νυκτερινοῦ ὕπνου, ὥστε νά φτάσουν οἱ πιστοί στήν ὥρα τῆς ἀφύπνισης γιά τίς ἐπόμενες ἀκολουθίες, τό Μεσονυκτικό καί τόν Ὅρθρο.

Ἄγιος Μᾶρκος ὁ Εὐγενικός ἀναφέρει γιά τό Ἀπόδειπνο: «Λοιπός ἐστί καί τελευταῖος ὁ ἀποδείπνος ὕμνος, ὃν ἐπί τόν ὕπνον ἤδη τρεπόμενοι, καί τήν ἀνάπαυσιν τοῦ σαρκίου, τῷ Θεῷ λειτουργοῦμεν»²⁰. Τελευταία ἀκολουθία τῆς ἡμέρας, κατά τόν Ἅγιο Μᾶρκο, τό Ἀπόδειπνο, μέ τήν ἀποδεκτὴ ἀπό τόν ἴδιο ἐλληνορωμαϊκὴ ἀντίληψη τοῦ ἡμερονοκτίου. Εἶναι μία προσευχή, ἐνῶ ἐτοιμαζόμαστε γιά τόν ἀπαραίτητο ὕπνο καί τήν ἀναμενόμενη ἀνάπαυση τοῦ σώματος.

Οἱ πατερικῆς αὐτῆς ἀναφορῆς ἀποτυπώνουν καί τήν πίστη τῆς Ἐκκλησίας γιά τήν ἀκολουθία αὐτή.

Συγκλίνουν δέ στίς ἐξῆς θέσεις: Στό τέλος τῆς ἡμέρας, μετά τό δεῖπνο καί πρό τῆς κατάκλισης, ὁ πιστός αἰσθάνεται τήν ἀνάγκη νά εὐχαριστήσῃ τόν Θεό γιά ὅλες τίς δωρεές του τήν ἡμέρα πού πέρασε, γιά τίς εὐκαιρίες πού εἶχε καί τίς ὁποῖες ἐπιτυχίες του. Ἡ εὐγνωμοσύνη αὐτὴ ἐκφράζεται προσευχητικά, μέ τή χρήση κατάλληλων ψαλμῶν. Ἐπιπλέον, ἡ ὥρα αὐτὴ εἶναι ἡ κατάλληλη στιγμή γιά τόν πιστό νά κάνει ἕναν ἀπολογισμό. Κυρίως, γιά νά ἀναλογιστεῖ τά ὅποια λάθη καί τίς παραλείψεις του καί νά ζητήσῃ συγχώρηση καί ἐξιλέωση. Ἐκτός ἀπὸ αὐτὴ τήν ἀνθρώπινη ἀνάγκη ἐκφρασεως εὐχαριστίας καί αἰτήσεως ἄφεσης, ὑπάρχει καί ἡ ἀνθρώπινη ἀνησυχία γιά τήν «πρὸ τῶν πυλῶν» νύκτα. Τό σκότος προκαλεῖ γενικά ἀνασφάλεια στόν ἄνθρωπο. Παλαιότερα, ἐπικρατοῦσε ἡ ἀποψη ὅτι ἦταν ἡ ὥρα πού οἱ σκοτεινὲς δυνάμεις ἐπιτίθενται στοὺς ἀνθρώπους. Ἔτσι, ὑπῆρχε ἡ ἀνάγκη προσευχῆς στόν Κύριο, τόν συντριψάντα τίς δυνάμεις τοῦ σκότους. Ὁ πιστός ἐκεῖνες τίς ὥρες, ἐνιωθε τήν ἀνάγκη νά ἐντείνει τήν προσευχή του, ζητώντας, ὅπως θά δοῦμε στήν εὐχή «Καί δός ἡμῖν», γρήγορο νοῦ, σῶφρονα λογισμό, καρδιά νήφουσα καί τελικά ὕπνο ἐλαφρό, ἀπαλλαγμένο ἀπό κάθε σατανικὴ φαντασία, ὥστε νά καταφέρει νά ξεκουραστεῖ καί νά ἐγερεθῆ γιά τόν ἐπόμενο «καιρό» προσευχῆς, λίγο μετὰ τά μεσάνυχτα, τήν ἀκολουθία τοῦ Μεσονυκτικού.

Γ' Ἡ τυπικὴ διάταξη τῆς Ἀκολουθίας

Ὅπως εἶδαμε, περὶ τόν 14^ο αἰῶνα ὑπῆρξε ἡ ἀνάγκη δημιουργίας μίας ἐπιτομῆς τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ἀποδείπνου, κατάλληλη γιά χρήση στίς ἐνορίες, ἀφοῦ ἡ μοναστηριακὴ ἦταν ἐκτενὴς γιά τοὺς λαϊκοὺς. Αὐτό εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα νά τελοῦνται δύο ἀκολουθίες, τό Μέγα Ἀπόδειπνο, κατὰ τὴ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ καί τό Μικρὸ Ἀπόδειπνο, κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ ὑπόλοιπου λειτουργικοῦ ἔτους. Ὁ Ἅγιος Μᾶρκος ὁ Εὐγενικός ἀναφέρει γιά τίς δύο ἀκολουθίες «καί οὗτος δέ μακρότερος τέ καί ἐλάττων ὡς πρὸς τὰς ἡμέρας ἐστίν. Ἐν μὲν γὰρ ταῖς νηστίμοις τοῦτον ἐκτείνουμεν, ἐν δέ ταῖς ἄλλαις συστέλλομεν»²¹. Δηλαδή, τό μεγαλύτερο σέ ἔκταση (τό Μεγάλο) ψάλλεται λιγότερες ἡμέρες, τίς νηστίσιμες (Τεσσαρακοστῇ), ἐνῶ τόν ὑπόλοιπο χρόνο «συστέλλεται», καθὼς ἀντικαθίσταται μέ τό Μικρὸ. Διαφοροποίηση μετὰξὺ τῶν δύο Ἀποδείπνων ἀποδέχεται καί ὁ Ἅγιος Συμεὼν Θεο-

σαλονίκη²². Τό Μέγα Ἀπόδειπνο ψάλλεται πάντοτε στόν κυρίως ναό, καί στίς μονές καί στίς ἐνορίες²³.

Τό διάγραμμα τῆς ἀκολουθίας τοῦ Μεγάλου Ἀποδείπνου ἔχει ὡς ἑξῆς:

- «*Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν...*», «*Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε...*».
- Τρισάγιο

Α΄ ΜΕΡΟΣ

- Οἱ ἕξι Ψαλμοί τοῦ Ἀποδείπνου: 4^{ος} «*Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου...*», 6^{ος} «*Κύριε, μή τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με...*», 12^{ος} «*Ἔως πότε, Κύριε, ἐπιλήση μου εἰς τέλος;...*», 24^{ος} «*Πρός σέ, Κύριε, ἤρα τήν ψυχὴν μου...*», 30^{ος} «*Ἐπί σοί, Κύριε, ἤλπισα...*» καί 90^{ος} «*Ὁ κατοικῶν ἐν βοήθειά τοῦ Ὑψίστου...*».
- «*Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός...*»
- Τρία τροπάρια «*Τήν ἡμέραν διελθῶν...*», «*Τήν ἡμέραν παρελθῶν...*» καί «*Τήν ἡμέραν διαβάς...*».
- «*Ἡ ἀσώματος φύσις...*»
- Τό Σύμβολο τῆς Πίστεως
- «*Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε...*»
- Τροπάρια (τρία)
- Εὐχή τοῦ Μεγάλου Βασιλείου «*Κύριε, Κύριε, ὁ ρυσάμενος ἡμᾶς...*»

Β΄ ΜΕΡΟΣ

- «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν...*» (τρῖς)
- 50^{ος} Ψαλμός «*Ἐλέησόν με ὁ Θεός...*»
- 101^{ος} Ψαλμός «*Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου...*»
- Προσευχή Μανασσῆ «*Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν...*»
- Τρία τροπάρια
- Εὐχή «*Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ*»

Γ΄ ΜΕΡΟΣ

- «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν...*» (τρῖς)
- 69^{ος} Ψαλμός «*Θεός, εἰς τήν βοήθειάν μου πρόσχε...*»
- 142^{ος} Ψαλμός «*Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου...*»
- Δοξολογία «*Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ...*»
- «*Κύριε τῶν Δυνάμεων...*»
- Εὐχή «*Ὁ ἐν παντί καιρῷ...*»
- Εὐχή «*Ἄσπιλε, ἀμόλυντε, ἀφθορε...*»
- Εὐχή «*Καί δός ἡμῖν, Δέσποτα...*»

- Εὐχή «*Ἵπερένδοξε, ἀειπάρθενε...*»
- Εὐχή «*Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ...*»
- Εὐχή «*Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου...*»
- Κεφαλοκλισία - Ἀπόλυσις
- «*Εὐξώμεθα ὑπέρ...*»
- Τροπάριο «*Πάντων προστατεύεις, Ἄγαθή...*» ἢ «*Σφαγὴν σου τήν ἄδικον Χριστέ...*»
- «*Δι' εὐχῶν...*».

Τό Ἀπόδειπνο ἀπαρτίζεται ἀπό ψαλμούς, εὐχές καί ὕμνους ἐξαιρετικοῦ ὕμνολογικοῦ καί θεολογικοῦ περιεχομένου, πού ἀναδεικνύουν τοὺς λατρευτικούς στόχους τῆς ἀκολουθίας καί τοὺς ἰδιαιτέρους συμβολισμούς τῆς. Τό Μέγα Ἀπόδειπνο ἐπιμερίζεται σέ τρία μέρη. Κατά τόν Ἅγιο Συμεῶν Θεσσαλονίκης «*τά μὲν οὖν ἀποδείπνα τῆς Ἁγίας Τεσσαρακοστῆς μέγала καί οὕτω καλούμενα καί εἰς τρεῖς διαιροῦνται μοίρας, εἰς τύπον τῆς Ἁγίας Τριάδος, καί τήν ὑπέρ ἡμῶν ἐξιλέωσιν...*»²⁴. Τριμερῆς ὁ καταμερισμός τῶν ἱερῶν κειμένων τῆς ἀκολουθίας εἰς τύπον τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἀκόμη ἓνας ἱερός συμβολισμός γιά τό Ἀπόδειπνο.

Ἀξίζει νά ὑπογραμμιστεῖ ἡ ἰδιαίτερα πλούσια χρῆση τοῦ Ψαλτηρίου. Συνολικά λέγονται δέκα Ψαλμοί (ἕξι στό πρῶτο μέρος καί ἀπό δύο στά ὑπόλοιπα μέρη), ἐνῶ φαίνεται πῶς ὁ ἐπιθυμητός ἀριθμός τους ἦταν δώδεκα. Στή θέση, ὅμως, τοῦ τρίτου Ψαλμοῦ τοῦ δευτέρου μέρους ἔχει τεθεῖ ἡ προσευχή τοῦ Μανασσῆ, ἐνῶ στήν ἀντίστοιχη θέση τοῦ τρίτου μέρους ἀντί Ψαλμοῦ ἔχει τεθεῖ ἡ Δοξολογία²⁵.

Τό Ἀπόδειπνο, ἀμέσως μέ τήν ἑναρξή του (μέ τό *Εὐλογητός...*, τήν προσευχή πρός τό Ἅγιο Πνεῦμα «*Βασιλεῦ Οὐράνιε ...*» καί τό Τρισάγιο), περνᾷ στό πρῶτο ἀπό τά τρία μέρη του, ὅπου ὑπάρχουν 6 Ψαλμοί (4^{ος}, 6^{ος}, 12^{ος}, 24^{ος}, 30^{ος} καί 90^{ος}), ἀπό τοὺς συνολικά 10 τῆς ὅλης ἀκολουθίας. Πρόκειται γιά ἓνα «*ιδιότυπο Ἐξάψαλμο*», ἀποτελούμενο ἀπό ἐκλεκτούς Ψαλμούς, μέ νυκτερινό περιεχόμενο, κατάλληλους γιά τήν προσευχή τῆς Ἐκκλησίας αὐτή τήν ὥρα τῆς ἡμέρας. Ὁ Ἅγιος Μᾶρκος ὁ Εὐγενικός, μάλιστα, ἀναφέρει συγκεκριμένο στίχο ἀπό κάθε Ψαλμό, πού ἀναδεικνύει τήν σημασία του ὡς νυκτερινῆς προσευχῆς²⁶. Ἐτσι ἀπό τόν 4^ο Ψαλμό ἀναφέρει τόν στίχο 9 «*ἐν εἰρήνῃ ἐπί αὐτό κοιμηθήσομαι καί ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε, κατά μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς μέ*», ἀπό τόν 6^ο Ψαλμό τόν στίχο 7 «*λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα*

τήν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τήν στρωμνήν μου βρέξω», ἀπό τόν 12^ο τόν στίχο 4 «φώτισον τούς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον», ἀπό τόν 24^ο τόν στίχο 5 «δίδαξόν με, ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός ὁ σωτήρ μου, καί σέ ὑπέμεινα ὄλην τήν ἡμέραν», ἀπό τόν 30^ο τόν στίχο 6 «εἰς χειράς σου παραθήσομαι τό πνεῦμά μου» καί ἀπό τόν 90^ο τόν γνωστό στίχο 5 καί τό πρῶτο μισό του στίχου 6 «οὐ φοβηθήσῃ ἀπό φόβου νυκτερινοῦ, ἀπό βέλους πετομένου ἡμέρας, ἀπό πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου», πού ἀποτελεῖ καί τήν πρώτη βιβλική βάση τῆς προσευχῆς πρό τῆς κατακλίσεως, πού ὀδήγησε στήν δημιουργία τοῦ Ἀποδείπνου. Ἡ ἐπιλογή τῶν στίχων μόνο τυχαία δέν εἶναι. Ξεχειλίζουν ἀπό τήν πίστη πρός τόν Θεό ἐλπίδα γιά τή βοήθειά Του, εἰλικρινῆ αἰσθήματα μετανοίας, ἐμπιστοσύνη στήν δύναμή Του νά συντριψοῦν τίς δυνάμεις τοῦ σκότους, ἀκόμη καί μνήμη θανάτου, ἀφοῦ ὁ βραδινός ὕπνος γίνεται τύπος τοῦ θανάτου. Οἱ Ψαλμοί αὐτοί προσιδιάζουν στούς στόχους τοῦ Ἀποδείπνου προβάλλοντας ἐμπιστοσύνη, συντριβή, ἐλπίδα καί τελικά πίστη²⁷.

Ἀκολουθεῖ ἕνας ἀρχαῖος ὕμνος, τό «Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός...», πού ψάλλεται σέ β' ἤχο. Ἀποτελεῖ δημιουργία τῆς πρώτης περιόδου τῆς Ὑμνολογίας (Α' - Γ' αἰῶνες). Πρόκειται γιά ἐπιλογή στίχων ἀπό τό 8^ο καί 9^ο κεφάλαιο τοῦ Ἡσαΐα, πού ψάλλεται ἀντιφωνικά κατά στίχο καί χρησιμοποιεῖ ὡς ἐφύμνιο τό ἀκροστίχιο τοῦ πρώτου στίχου «Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός»²⁸. Κατά τόν Ἅγιο Μᾶρκο τόν Εὐγενικό «μετά τοῦτο μέρη τινά Ἡσαΐου προφητείας ἀπολαβόντες ἔδομεν, κατά τῆς τῶν δαιμόνων ἐνεργείας ἡμῖν συμβαλλόμενα, τῶν ἐν νυκτί μάλιστα τήν πονηράν δύναμιν ἐπιδεικνυμένων»²⁹.

Στή συνέχεια, ψάλλονται τρία τροπάρια γιά νά ἀκολουθήσει ἀκόμα ἕνας ἀρχαῖος ὕμνος, «Ἡ ἀσώματος φύσις...». Ἀποτελεῖ δημιουργία τοῦ Δ' αἰῶνα (δεύτερη περίοδος τῆς Ὑμνολογίας). Εἶναι γραμμένος σέ αὐτοτελεῖς ἑνδεκασύλλαβους στίχους σέ ἡμιστίχια ἰσοσύλλαβα (18 ἡμιστίχια)³⁰. Ψάλλεται σέ ἤχο πλάγιο β'.

Τό πρῶτο μέρος ὁλοκληρώνεται μέ τό ἀπαραίτητο Σύμβολο τῆς Πίστεως, ὡς ὁμολογίας τῆς πίστεως μας, τόν ἐνδιαφέροντα ὕμνο «Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε...», τρία τροπάρια καί τήν ἐξαιρετική εὐχή τοῦ Μεγάλου Βασιλείου «Κύριε, Κύριε, ὁ ρυσάμενος ἡμᾶς...», πού συγκεφαλαιώνει τά αἰτήμα-

τα τῆς πρό τοῦ ὕπνου προσευχῆς τῶν πιστῶν³¹. Αὐτό τό πρῶτο μέρος, μπορούμε νά ὑποστηρίξουμε, ὅτι ἀποτελεῖ μία πλήρη ἀκολουθία πρό τοῦ ὕπνου, πού θά μπορούσε νά ὑπάρξει καί αὐτοτελῶς.

Τό Μέγα Ἀπόδειπνο, ὅμως, συνεχίζεται μέ τό δεύτερο μέρος, ξεκινώντας μέ τό «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...» καί τόν 50^ο Ψαλμό «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...», τόν ἀπαραίτητο Ψαλμό μετανοίας γιά πολλές ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας: «αὔθις ἀρξάμενοι τόν τε πεντηκοστόν ἄδομεν, ὡς μηδέποτε τοῦτον παραλελείφθαι, μετανοίας ὄντα διδακτικόν, ἦν ὀφείλομεν ἐπιδείκνυσθαι τῷ Θεῷ διά βίου παντός» κατά τόν Ἅγιο Μᾶρκο τόν Εὐγενικό³². Ἀκολουθεῖ ὁ 101^{ος} Ψαλμός «Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου...», πού εἶναι Ψαλμός πού προσιδιάζει σέ ἀνθρώπους βαθύτατα προβληματισμένους καί σέ δυσχερέστατη θέση εὐρισκομένους, πού, ὅμως, δέν ἀπελπίζονται, ἀλλά μέ πίστη προσεύχονται στόν Θεό, ἐλπίζοντας στή δικαίωση καί ἀνακούφιση τους³³. Ἀκολουθεῖ ἡ προσευχή τοῦ Μανασσῆ «Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν...», «ἀντί δέ τοῦ τρίτου ψαλμοῦ τήν Μανασσῆ βασιλέως προσευχήν λεγομένην, μετανοίας τε καί κατανύξεως ἀφορμήν οὔσαν» κατά τόν Ἅγιο Μᾶρκο τόν Εὐγενικό³⁴. Τό δεύτερο μέρος καταλήγει μέ τρία τροπάρια καί τήν εὐχή «Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ».

Στό τρίτο μέρος ἔχουμε πάλι τό «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», Ψαλμούς, τόν 69^ο Ψαλμό «Ὁ Θεός, εἰς τήν βοήθειάν μου πρόσχε...», μέ τόν ὁποῖο ἐντείνεται ἡ προσευχή πρός τόν Θεό, πού περιλαμβάνει τό αἶτημα τῆς ἄμεσης βοήθειας πρός τόν ἀγωνιῶντα ἀνθρώπο³⁵, τόν 142^ο Ψαλμό «Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου...», στόν ὁποῖο ἐπικρατεῖ τόνος συντριβῆς καί τόνος παρακλήσεως θερμῆς³⁶ καί τή Δοξολογία, ἀντί γιά τρίτο Ψαλμό. Στό σημεῖο αὐτό, κατά τήν Α' Ἑβδομάδα τῶν Νηστειῶν ἀπό τήν Καθαρά Δευτέρα ὡς καί τήν Πέμπτη, ψάλλεται ὁ Μεγάλος Κανόνας, ποίημα τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέα Κρήτης, σέ τέσσερις στάσεις, μία γιά κάθε ἡμέρα³⁷.

Ἀκολουθεῖ ἀκόμα ἕνας ἀρχαῖος ὕμνος, γνωστός καί ἀγαπητός στούς πιστούς κατά τήν περίοδο τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, τό «Κύριε τῶν Δυνάμεων...», πού ψάλλεται σέ ἤχο πλάγιο β'. Ἡ φράση αὐτή προέρχεται ἀπό τόν στίχο 8 τοῦ 45^{ου} Ψαλ-

μου «Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν». Ψάλλεται ἀντιφωνικά καί σέ κάθε ἐπανάληψή του προτάσσεται στίχος ἀπό τόν 150^ο Ψαλμό «Αἰνεῖτε τόν Θεόν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ» (στίχ. 1-6)³⁸ καί ἀκολουθεῖ τό ἐφύμνιο «Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ· ἄλλον γάρ ἐκτός σου βοηθόν, ἐν θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν, Κύριε τῶν Δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς».

Τό τρίτο μέρος ὁλοκληρώνεται μέ τίς πολύ γνωστές Εὐχές «Ὁ ἐν παντί καιρῷ...», «Ἄσπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε...», «Καί δός ἡμῖν, Δέσποτα...», «Ἐπερένδοξε, ἀειπάρθενε...», «Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ...» καί «Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου...»³⁹, Κεφαλοκλισία - Ἀπόλυση, τό «Εὐξώμεθα ὑπέρ...», τό Τροπάριο «Πάντων προστατεύεις, Ἀγαθή...» ἢ «Σφαγήν σου τήν ἄδικον Χριστέ...» καί κατακλείεται μέ τό «Δι' εὐχῶν...»⁴⁰. Ἀξίζει νά ἀναφερθοῦμε στό «Εὐξώμεθα». Ἐπειδή ἀρχικά ἦταν ἀκολουθία, πού ψαλλόταν ἀπό τούς μοναχοὺς κατ' ἰδίαν, «ἐν τοῖς κελλίοις», καί ὄχι στό ναό, παρουσία ἱερέως, γι' αὐτό δέν περιλαμβάνει τή μεγάλη συναπτή. Στό «Εὐξώμεθα» παρατίθενται τά αἰτήματα προσευχῆς καί ὁ λαός ἀπαντᾷ μέ τό «Κύριε ἐλέησον»⁴¹.

Σέ καθημερινή χρήση ὁμως βρίσκεται τό Μικρό Ἀπόδειπνο. Τό διάγραμμα του εἶναι τό ἑξῆς:

- «Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν...», «Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε...».
- Τρισάγιο
- «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...» (τρῖς)
- 50^ο Ψαλμός «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...»
- 69^ο Ψαλμός «Θεός, εἰς τήν βοήθειάν μου προσχευ...»
- 142^ο Ψαλμός «Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου...»
- Δοξολογία «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ...»
- Σύμβολο τῆς Πίστεως
- Ἄξιόν ἐστι...
- Τρισάγιο - «Κύριε ἐλέησον» 40 φορές
- Τροπάρια
- Εὐχή «Ὁ ἐν παντί καιρῷ...»
- Εὐχή «Ἄσπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε...»
- Εὐχή «Καί δός ἡμῖν, Δέσποτα...»
- Εὐχή «Ἐπερένδοξε, ἀειπάρθενε...»
- Εὐχή «Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ...»
- Εὐχή «Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου...»
- Ἀπόλυσις
- «Εὐξώμεθα ὑπέρ...»

Τροπάριο «Πάντων προστατεύεις, Ἀγαθή...» ἢ «Σφαγήν σου τήν ἄδικον Χριστέ...»

«Δι' εὐχῶν...».

Ὁ Ἅγιος Συμεών Θεσσαλονίκης ἀναφέρει σχετικά μέ τό Μικρό Ἀπόδειπνο: «τό δέ μικρόν λεγόμενον διά τό συνοπτικώτερον εἶναι, καί μίαν εἶναι ἀκολουθίαν, καί μή εἰς τρεῖς διαιρεῖσθαι, καθ' ἡμέραν ἐστί λεγόμενον, καί οἱ ψαλμοὶ τούτου τά αὐτά δυνάμενοι, καί οἱ καιριώτατοι τοῦ μεγάλου»⁴².

Μετά τήν παραδεδομένη ἔναρξη τῆς ἀκολουθίας, ἀκολουθοῦν τρεῖς Ψαλμοί. Ὁ 50^ο, ὁ 69^ο καί ὁ 142^ο. Πρόκειται γιά ἐκλεκτούς Ψαλμούς, κατάλληλους γιά καθημερινή χρήση λόγω τοῦ περιεχομένου τους. Γιά τόν 50^ο Ψαλμό, ὁ Ἅγιος Μάρκος ἀναφέρει, «ὄνπερ δὴ κἂν τοῖς μικροῖς ἀποδείπνοις ἐν ἀρχῇ τίθεμεν, ὡς μηδέποτε τοῦτον παραλελειφθαι»⁴³.

Θά λέγαμε ὅτι τό Μικρό Ἀπόδειπνο, ὡς ἐπιτομή τοῦ Μεγάλου, ἀποτελεῖται ἀπό τήν ἔναρξη τῆς ἀκολουθίας, τόν 50^ο Ψαλμό καί ὄλο τό τρίτος μέρος τοῦ Μεγάλου Ἀποδείπνου, ἐξαιρουμένων τῆς ψαλμώδησης τοῦ «Κύριε τῶν Δυνάμεων...» καί τῆς κεφαλοκλισίας καί προστιθεμένων τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως «διά τήν ὁμολογία τῆς εὐσεβείας»⁴⁴, τοῦ Ἄξιόν Ἔστι «διά τήν τοῦ Λόγου σάρκωσιν καί τήν τῆς Θεομήτορος μεσιτείαν»⁴⁵, τοῦ Τρισαγίου, τοῦ «Κύριε ἐλέησον» 40 φορές⁴⁶ καί τῶν Τροπαρίων, μεταξύ τῆς Δοξολογίας καί τῆς Εὐχῆς «Ὁ ἐν παντί καιρῷ...». Εἶναι ἀξιοσημείωτο τό γεγονός, ὅτι δέν ἔχουν ληφθεῖ ἀπό τό Μέγα Ἀπόδειπνο ψαλτά τροπάρια ἢ ὕμνοι, ἀλλά μόνο ἀναγνώσματα. Μετά τό Σύμβολο τῆς Πίστεως συνήθως ψάλλεται ὁ ὀριζόμενος, κάθε φορά, κανόνας⁴⁷.

Τό Μικρό Ἀπόδειπνο στίς μονές τελεῖται στόν νάρθηκα ἐνῶ στίς ἐνορίες τελεῖται κανονικά στόν κυρίως ναό⁴⁸.

Μέ τή βραδινή προσευχή, ὁ πιστός εὐχαρίστησε τόν Θεό γιά τήν παρελθοῦσα ἡμέρα καί ἐξέφρασε τή μετάνοια γιά λάθη καί σφάλματα. Ἐπιπλέον, προσευχήθηκε γιά τήν ἐπερχόμενη νύκτα καί ἐναπέθεσε τήν ἐλπίδα του στόν Θεό. Κοινό αἶτημα τῆς προσευχῆς ὁ Κύριος νά τόν διαφυλάξει ἀπό τούς κινδύνους τῆς ἰδιαίτερης αὐτῆς περιόδου τοῦ εἰκοσιτετραώρου. Ἔτσι, παραδίδει ἡσυχά τόν ἑαυτό του στόν ὕπνο γιά τήν ἀπαραίτητη σωματική καί ψυχική ἀνάπαυση, ἕως τόν ἐπόμενο «καιρό» προσ-

ευχής, τό Μεσονυκτικό, πού θά λάβει χώρα λίγες ὥρες ἀργότερα, μεσοῦσης τῆς νύκτας.

2. Τό Μεσονυκτικό

Α΄. Οἱ πηγές τῆς Ἀκολουθίας -

Ἄγιογραφική καί Ἄγιοπατερική θεμελίωση.

Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Μεσονυκτικοῦ εἶναι ἀκολουθία δοξολογική, πού τελεῖται κατά τά μεσάνυκτα καί βριθεῖ συμβολισμῶν. Τό Μεσονυκτικό εἶναι γιά τούς κατοίκους τῶν πόλεων μία ἄγνωστη ἀκολουθία. Τή συναντοῦμε πρώτη στήν σειρά στό *Ῥωολόγιον τό Μέγα*⁴⁹, ἀμέσως μετά τήν «προοιμιακή προσευχή»⁵⁰. Ἐλάχιστοι ὅμως ἔχουν συμμετάσχει στήν τέλεσή της, πιθανότατα σέ κάποια μονή.

Τό ὄνομα τῆς Ἀκολουθίας δηλώνει καί τόν χρόνο τέλεσής της: στή μέση τῆς νύκτας, τά μεσάνυκτα. Τό βυζαντινό σύστημα μέτρησης τῶν ὡρῶν ξεκινᾷ μέ τή δύση τοῦ ἡλίου (12^η ὥρα). Τόν μέν χειμῶνα ἡ ἀκολουθία τελεῖται κανονικά λίγο μετά τά μεσάνυκτα, ὅταν, κατά τό ρωμαϊκό ἡμερολόγιο, ἀλλάζει ἡ ἡμέρα, τό δέ θέρος τελεῖται λίγο ἀργότερα. Αὕτη εἶναι καί ἡ βασική αἰτία τῆς δυσκολίας τέλεσής της στίς ἐνορίες, δηλαδή ἡ μάλλον ἀκατάλληλη, γιά τίς σημερινές συνθήκες ζωῆς, ὥρα. Ἡ χρονική αὕτη στιγμή εἶναι γεμάτη, ὅμως, συμβολισμούς καί ἔχει πολλές ἀναφορές σέ γεγονότα πού μᾶς περιγράφονται στήν Ἁγία Γραφή καί ἐπισημαίνονται γλαφυρά ἀπό τούς Πατέρες.

Ξεκινώντας ἀπό τήν Παλαιά Διαθήκη, ἀπό τό βιβλίο τῆς Ἐξόδου, ἐνθυμούμαστε ὅτι ὁ Θεός μεσάνυκτα πάταξε τά πρωτότοκα παιδιά τῶν Αἰγυπτίων, «ἐγενήθη δέ μεσοῦσης τῆς νυκτός καί Κύριος ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν γῆ Αἰγύπτῳ, ἀπό πρωτοτόκου Φαραῶ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου ἕως πρωτοτόκου τῆς αἰχμαλωτίδος τῆς ἐν τῷ λάκκῳ καί ἕως πρωτοτόκου παντός κτήνους»⁵¹. Τό φοβερό αὐτό γεγονός σήμανε καί τήν ἀπελευθέρωση τῶν Ἑβραίων ἀπό τήν Αἴγυπτο καί ἔκτοτε ἔορταζόταν ἀπό τούς Ἰουδαίους. Ἐπιπλέον, τήν ἐποχή τοῦ Χριστοῦ οἱ Ἑβραῖοι περίμεναν μεσάνυκτα νά ἔρθει ὁ ἐλευθερωτής Μεσσίας, πού θά νικοῦσε ὀλοκληρωτικά τούς ἐχθρούς τους. Ἔτσι, τά μεσάνυκτα ἀποκοῦν μία ιδιαίτερη ἐσχατολογική σημασία καί καθίστανται ὥρα προσευχῆς.

Ἀκολουθῶς, ὁ Δαυίδ στόν 62^ο στίχο τοῦ 118^ο Ψαλμοῦ δηλώνει «μεσονύκτιον ἐξηγειρόμην τοῦ

ἐξομολογεῖσθαι σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου»⁵². Ὁ Προφητάναξ νιώθει τήν καρδιά του νά πλημμυρίζει ἀπό εὐγνωμοσύνη γιά τή μεγάλη δωρεά τοῦ Θεοῦ καί τίς εὐεργεσίες Του. Ἔτσι, θεωρεῖ δίκαιο νά διακόψει τόν ὕπνο του, σέ μία χρονική στιγμή πού εἶναι βαθύς καί ξεκουράζει τόν ἄνθρωπο, γιά νά ὑμνήσει τόν Θεό καί νά ἀναμέλψει εὐχαριστίες⁵³. Ὁ στίχος αὐτός θά χρησιμοποιηθεῖ ἀπό ὄλους σχεδόν τούς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, γιά νά δικαιολογήσουν καί νά ἐκφράσουν τήν ἀνθρώπινη ἀνάγκη γιά προσευχή καί ὕμνους στόν Θεό κατά τό Μεσονύκτιο. Ἀποτελεῖ μία ἀπό τίς βάσεις τῆς ἀγιογραφικῆς θεμελίωσης τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυκτικοῦ.

Στήν Καινή Διαθήκη μαθαίνουμε ὅτι ὁ Κύριος σνιστοῦσε στούς Ἀποστόλους νά εἶναι σέ ἐγρήγορη, διότι δέν γνώριζαν ποιά ὥρα θά ἔλθει «γρηγορεῖτε οὖν οὐκ οἴδατε γάρ ποτε ὁ κύριος τῆς οἰκίας ἔρχεται, ὅψέ ἡ μεσονυκτίου ἢ ἀλεκτοροφάνιας ἢ πρωί· μή ἐλθῶν ἐξαίφνης εὗρη ὑμᾶς καθεύδοντας. ἃ δέ ὑμῖν λέγω, πᾶσι λέγω· γρηγορεῖτε»⁵⁴. Χαρακτηριστική καί ἡ Παραβολή τῶν Δέκα Παρθένων, ὅπου ἡ ὥρα τῆς αἰφνιδιαστικῆς ἔλευσης τοῦ Νυμφίου προσδιορίζεται στό μεσονύκτιο «μέσης δέ νυκτός κραυγή γέγονεν· ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ»⁵⁵. Κατ' ἐπέκταση καί οἱ πιστοί πρέπει νά γρηγοροῦν καί νά εἶναι ἔτοιμοι γιά τή Δεύτερη Ἐλευση τοῦ Κυρίου, πού θά γίνει ξαφνικά, ὅπως ὁ ἴδιος ὁ Κύριος τό δήλωσε καί εὐθέως καί παραβολικά.

Ἡ σημασία τοῦ μεσονυκτίου κορυφώνεται μέ τήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, πού ἔγινε «ὅψέ δέ σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν σαββάτων»⁵⁶ ἢ, ὅπως ἀναφέρει ὁ ἡγαπημένος μαθητής, «τῇ δέ μᾶ τῶν σαββάτων Μαρία ἡ Μαγδαληνή ἔρχεται πρωί σκοτίας ἔτι οὔσης εἰς τό μνημεῖον, καί βλέπει τόν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου»⁵⁷. Ἡ Ἐκκλησία πιστεύει ὅτι ἡ Ἀνάσταση ἔλαβε χώρα κατά τά μεσάνυκτα καί αὐτό δίνει ιδιαίτερο θεολογικό νόημα στήν Ἀκολουθία τοῦ Μεσονυκτικοῦ.

Στή συνέχεια, βρίσκουμε τήν τακτική τῆς μεσονυκτίας προσευχῆς καί στούς Ἀποστόλους. Εἶναι χαρακτηριστικό ὅτι οἱ Ἀπόστολοι Παῦλος καί Σίλας, ὅταν ἦταν φυλακισμένοι στούς Φιλίππους, προσεύχονταν θερμά στόν Θεό κατά τά μεσάνυκτα, «κατά δέ τό μεσονύκτιον Παῦλος καί Σίλας προσευχόμενοι ὕμνουν τόν Θεόν»⁵⁸, μέ τή γνωστή

ἐξέλιξη τῆς ὑπόθεσης τους⁵⁹. Ἀκόμη, οἱ Ἀπόστολοι διακήρυτταν ὅτι ὁ Κύριος θά ἔρθει ξαφνικά, «ὡς κλέπτης ἐν νυκτί»⁶⁰, «ὡς κλέπτης καταλάβη»⁶¹, «ἐάν οὖν μή γρηγορήσης, ἦξω ἐπὶ σέ ὡς κλέπτης, καὶ οὐ μὴ γνῶς ποίαν ὥραν ἦξω ἐπὶ σέ»⁶² καὶ «ἰδοὺ ἔρχομαι ὡς κλέπτης· μακάριος ὁ γρηγορῶν καὶ τηρῶν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἵνα μὴ γυμνὸς περιπατῆ καὶ βλέπωσι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ»⁶³. Ἦδη ἀπὸ τοὺς πρώτους χρόνους τῆς Ἐκκλησίας προκύπτει τὸ θέμα τῆς γενικότερης ἐγρηγορῆσης τοῦ πιστοῦ γιὰ τὴν ἔλευση τοῦ Κυρίου καὶ τύπος αὐτῆς τῆς ἐγρηγορῆσης εἶναι καὶ ἡ ἔγερση ἀπὸ τὸν ὕπνο τὰ μεσάνυκτα, ὡς σημεῖο ἐτοιμότητας καὶ ἀποφασιστικότητας τῶν πιστῶν⁶⁴.

Ἀκριβῶς σ' αὐτὴ τὴ θεολογικὴ καὶ συμβολικὴ γραμμὴ κινῶνται καὶ οἱ ἀναφορὲς τῆς πατερικῆς γραμματείας γιὰ προσευχὴ μεσοῦσης τῆς νύκτας. Ὁ Μέγας Βασίλειος, στοὺς «Ὅρους κατὰ Πλάτος» ἀναφέρει ὡς ἀφορμὴ γιὰ τὴν Ἀκολουθία αὐτῆ τῆ μεσονύκτια προσευχῆ τῶν Ἀποστόλων Παύλου καὶ Σίλα στὴ φυλακὴ τῶν Φιλιππων, ἀλλὰ καὶ τὴν προτροπὴ τοῦ Προφητάνακτα στὸν 118^ο Ψαλμὸ: «τό δέ μεσονύκτιον Παῦλος καὶ Σίλας ἡμῖν ἀναγκαῖον εἰς προσευχὴν παραδεδώκασιν, ὡς ἡ τῶν Πράξεων ἱστορία παρίστησι, λέγουσα· Κατὰ δέ τὸ μεσονύκτιον Παῦλος καὶ Σίλας ὕμνον τὸν Θεόν· καὶ ὁ Ψαλμωδὸς λέγων· Μεσονύκτιον ἐξεγειρόμην τοῦ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου»⁶⁵.

Ὁ Μέγας Ἀθανάσιος, στὴν ἐρμηνεῖα του στοὺς Ψαλμοὺς, ἀναφέρει γιὰ τὸν στίχο 62 τοῦ 118^{ου} Ψαλμοῦ ὅτι οἱ πιστοὶ ξυπνοῦν στὸ μέσο τῆς νύκτας, ὅταν ὁ ὕπνος εἶναι γλυκύτατος, γιὰ νὰ ἐξυμνήσουν ἀδιάλειπτα τὸν Θεὸ καὶ τίς δίκαιες ἀποφάσεις Του, ὅπως ἔπραξαν καὶ οἱ Ἀπόστολοι Παῦλος καὶ Σίλας⁶⁶.

Πιο ἀναλυτικοὶ ἐμφανίζονται οἱ Ἅγιοι Συμεὼν Θεσσαλονίκης καὶ Μάρκος ὁ Εὐγενικός.

Ὁ Ἅγιος Συμεὼν Θεσσαλονίκης ἐπισημαίνει ὅτι μεσάνυκτα ἔρχεται ὁ Νυμφίος⁶⁷. Εἰδικότερα γιὰ τὸν λόγο πού ὑπάρχει ἡ ἀκολουθία τοῦ Μεσονυκτικοῦ ἀναφέρει «Μεσονυκτίου μὲν, διὰ τὸ ἀγρυπνον τῶν ἀγγέλων καὶ τὴν ἀσίγητον αἴνεσιν, καὶ διὰ τὸ ἡσύχιον καὶ εἰρηνικὸν τοῦ νοῦς περὶ τὴν θείαν δοξολογίαν, καὶ τὴν ἀνάστασιν. Ὅψε γὰρ Σαββάτων ἐξηγέρθη ὁ Κύριος. Καὶ διὰ τὴν δευτέραν αὐτοῦ παρουσίαν, ἣν πιστοὶ πάντες ἀπεκδεχό-

μεθα, ὅτε ὡς ἐξ ὕπνου ἡμᾶς ἐξεγερεῖ τοῦ θανάτου, καὶ αὐτὸς δέ τῶν ψυχῶν ὁ νυμφίος, ὡς ἔφη, ἐλεύσεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός, καὶ δεῖ γρηγορεῖν ἡμᾶς»⁶⁸. Τρεῖς αἰτίες βρῖσκει ὁ ἱερός συγγραφέας γιὰ τὴν καθιέρωση τῆς ἀκολουθίας, ἕναν πρακτικὸ καὶ δύο θεολογικοὺς. Καταρχῆν, ἡ ὥρα τοῦ μεσονυκτίου εἶναι κατάλληλη, καθὼς ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡσυχὸς καὶ εἰρηνικός, καθαρὸς ἀπὸ τίς σκέψεις τῆς ἡμέρας καὶ ἔτοιμος γιὰ νὰ δοξολογήσει τὸν Θεό. Ἐπιπλέον, οἱ μοναχοὶ, ἀπὸ τοὺς ὁποίους προέρχεται τὸ Μεσονυκτικὸ, ἔχοντας ὡς ιδεῶδες τὴν ἀγγελικὴ πολιτεία καὶ τὸ ἀγγελικὸ ἔργο τῆς ὑμνωδίας, μιμοῦνταν τοὺς ἀκοίμητους ἀγγελικούς χορούς καὶ πρόσφεραν ὕμνους στὸν Θεὸ ἀκόμη καὶ κατὰ τὰ μεσάνυκτα⁶⁹. Ἐξ ἄλλου, ἡ «ἀσίγητος αἴνεσις» ταιριάζει ἰδιαίτερα στὸν μοναχικὸ βίον. Πέρα, ὁμως, ἀπὸ τὴν ἀνάγκη γιὰ ἀκοίμητη δοξολογία, ὁ Ἅγιος Συμεὼν Θεσσαλονίκης ἐπισημαίνει ὅτι περὶ τὰ μεσάνυκτα ἀνέστη ὁ Κύριος. Προχωρεῖ, ἐπισημαίνοντας ὅτι καὶ ἡ Δευτέρα Του Παρουσία θά γίνει «ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός» καὶ ὁ Κύριος θά μᾶς ἀναστήσει ἀπὸ τοὺς νεκρούς, ὅπως ξυπνάμε ἀπὸ τὸν ὕπνο. Ἔτσι, ὁ Ἅγιος Συμεὼν δίνει ἐσχατολογικὴ διάσταση στὴν ὥρα τελέσεως τῆς Ἀκολουθίας.

Ὁ Ἅγιος Μάρκος ὁ Εὐγενικός, μέ τὴ σειρά του, ἐντυπωσιάζει μέ τὴ λεπτομερῆ παρουσίαση τῆς τυπικῆς διάταξης τοῦ Μεσονυκτικοῦ καὶ τίς ἀναλύσεις πού κάνει. Καὶ στὴν περίπτωση τοῦ Ἁγίου Μάρκου ἔχουμε ὡς κοινὸ τόπο τὴν Παραβολὴ τῶν Δέκα Παρθένων, τὴ σημασία τῆς Ἀναστάσεως, τὰ γεγονότα στοὺς Φιλιππους καὶ τὸν 118^ο Ψαλμὸ.

Εὐθύς ἐξ' ἀρχῆς παρουσιάζει τὴν ἔγερση ἀπὸ τὸν ὕπνο ὡς τὴ μετάβασή μας ἀπὸ τὴν πλάνη τοῦ σκοτίου πρὸς τὴν κατὰ Χριστὸν ἐλευθερὴ καὶ φωτεινὴ ζωὴ, ἀπὸ τότε πού ἀρχίσαμε νὰ λατρεύουμε τὸν Θεό. Τονίζει τὴ σημασία πού ἔχει ἡ μεταμεσονύκτια ὥρα γιὰ τοὺς πιστοὺς, λόγῳ τῆς γέννησης τοῦ Χριστοῦ τὴν νύκτα ἀλλὰ καὶ τῆς μέλλουσας νυκτερινῆς ἔλευσής Του. Συγκεκριμένα, ἀναφέρεται στὴν Παραβολὴ τῶν Δέκα Παρθένων καὶ στὴν αἰφνιδιαστικὴ ἄφιξη τοῦ Νυμφίου. Στὴ συνέχεια, χαρακτηρίζει τὸ Μεσονυκτικὸ ὡς τὴν πρώτη ἀκολουθία τῆς νέας ἡμέρας (βάσει τοῦ ἑλληνορωμαϊκοῦ ἡμερολογίου)⁷⁰, πού θά συνεχιστεῖ μέ τίς ὑπόλοιπες Ἀκολουθίες τοῦ εἰκοσιτετραώρου, ὥσπου νὰ ξαναέρθῃ ἡ ὥρα τῆς νυκτερινῆς ἀνά-

παυσης. Στή σκέψη του σημαντική θέση κατέχει η Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου κατά τὰ μεσάνυχτα, πού εἶναι ἡ αἰτία νά φωτίσουμε τή σκοτεινή νύκτα καί αὐτό πρέπει νά γίνεται καθημερινά. Τέλος, ὁ Ἅγιος Μᾶρκος θά ἀναφερθεῖ, καί αὐτός μέ τήν σειρά του, στήν μεταμεσονύκτιο προσευχή τοῦ Παύλου καί τοῦ Σίλα καί στόν 118^ο Ψαλμό⁷¹.

Ἡ προσευχή τοῦ Παύλου καί τοῦ Σίλα καί ὁ 118^ο Ψαλμός ἀποδεικνύονται στήν πατερική γραμματεία ὡς ἡ βάση τῆς ἀγιογραφικῆς θεμελίωσης τῆς τακτικῆς τῆς μεσονύχτιας προσευχῆς. Τά μεσάνυχτα θεωροῦνται ἡ ὥρα τῆς Ἀνάστασης τοῦ Κυρίου. Ἐπιπλέον, ἀποτελεῖ κοινό τόπο ἡ πεποίθηση ὅτι ὁ ὕπνος καί ἡ ἔγερση ἀπ' αὐτόν ἀποτελοῦν εἰκόνα τοῦ θανάτου καί τῆς ἀναστάσεως. Ἡ νυκτερινή προσευχή ὑπενθυμίζει τήν ἐν Χριστῷ ἐλευθερία πού ἀποκτήσαμε μέ τό βάπτισμα, ὅταν ἀπό τήν αἰχμαλωσία καί τό σκοτάδι τῆς ἁμαρτίας, γίναμε «υἱοὶ φωτός»⁷². Χαρακτηριστικά εἶναι τὰ τροπάρια τοῦ Μεγάλου Ἐσπερινοῦ τῶν Θεοφανείων: «Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ, ὁ τόν κόσμον ποιήσας, ἵνα φωτίσης τοὺς ἐν σκότει καθημένους· Φιλάνθρωπε δόξα σοι» καί «Ποῦ γάρ εἶχε τό φῶς σου λάμπαι, εἰμή τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; δόξα σοι». Τό «Φῶς τοῦ Χριστοῦ» πού «φαίνει πᾶσι» ὁδηγεῖ στή σωτηρία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων. Ὁ Χριστός ἦρθε στή μέση τῆς «νύκτας» τοῦ προχριστιανικοῦ κόσμου, πού ἦταν βουτηγμένος στήν ἁμαρτία καί στήν ἀπόγνωση καί ἔτεμε τήν ἱστορία στά δύο, ὅπως τέμνει στά δύο τήν νύκτα ἡ ἐν λόγῳ ἀκολουθία. Ἔτσι, τό νυκτερινό σκότος καί ἡ ἐπερχόμενη ἀνατολή τοῦ ἡλίου γίνονται τύπος τῆς κατάστασης τῶν ἀνθρώπων πρὶν τήν ἔλευση τοῦ Κυρίου ἀλλά καί τῆς σωτηρίας πού κερδίσαμε μέ τό σωτηριῶδες ἔργο Του, καθιστάμενοι μέλη τῆς Ἐκκλησίας⁷³. Ἐπίσης, ἡ Ἀκολουθία συμβολίζει τή μυστική ἔλευση τοῦ Κυρίου «ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός», ἐνῶ δηλώνουμε καί τήν πίστη μας γιά τήν ἀνάσταση τῶν νεκρῶν καί τή δευτέρα παρουσία τοῦ Κυρίου.

Τελικός στόχος: ἡ ἐγρήγορη τῶν πιστῶν, φυσική καί πνευματική, καί ἡ προετοιμασία γιά τὰ ἔσχατα.

Β' Ἡ ἱστορική ἐξέλιξη τῆς Ἀκολουθίας

Δέν ὑπάρχουν πολλά στοιχεῖα γιά τή δημιουργία τῆς Ἀκολουθίας. Ἐνῶ ἡ θεολογική-συμβολική τῆς βάση εἶναι ἰσχυρή καί καταγεγραμμένη, δέν ὑπάρ-

χουν συγκεκριμένα στοιχεῖα γιά τήν γένεσή της. Προφανῶς, τό γεγονός ὅτι ὁ Παῦλος καί ὁ Σίλας προσευχήθηκαν νύκτα φανερῶναι μία συνήθεια τῆς πρώτης Ἐκκλησίας γιά νυκτερινή προσευχή⁷⁴. Μέ τήν πάροδο τῶν χρόνων διαμορφώθηκαν οἱ πρῶτες ἀκολουθίες καί οἱ «καιροὶ τῆς προσευχῆς».

Ἀπό τόν 4^ο αἰῶνα καί ἔπειτα πυκνώνουν οἱ ἀναφορές σέ μεσονύκτιες ἀκολουθίες. Ἔτσι, ὁ Μέγας Βασίλειος στήν ἐπιστολή 207 πρὸς τοὺς κληρικούς τῆς Νεοκαισαρείας, ὅπου ἀπαντᾷ στήν κριτική πού τοῦ ἀσκήθηκε γιά τίς λειτουργικῆς του ἀλλαγές στήν Καισάρεια, περιγράφει μία ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, πού ξεκινοῦσε μέσα στή νύκτα καί συνεχιζόταν ἕως τό ξημέρωμα⁷⁵. Ἐπρόκειτο γιά ἓνα εἶδος παννυχίδας, δηλαδή λάμβανε χώρα καί τήν ὥρα τῆς τέλεσης τοῦ Μεσονυκτικοῦ. Παρόλα αὐτά, στοὺς «Ὁρους κατὰ Πλάτος»⁷⁶, ὅπου ἀναφέρεται σέ ξεχωριστή ἀκολουθία Μεσονυκτικοῦ, ξεκάθαρα προνοεῖ γιά μία περίοδο ξεκούρασης μεταξύ τῶν Ἀκολουθιῶν τοῦ Μεσονυκτικοῦ καί τοῦ Ὁρθρου⁷⁷. Δέν ἀναφερόταν, δηλαδή, μόνο σέ ὀλονύκτια ἀκολουθία, ἀλλά σέ δύο διαφορετικῆς, μία περὶ τὰ μεσάνυχτα καί μία κοντά στήν αὐγή τῆς νέας ἡμέρας.

Ἀπό τήν Καππαδοκία περνοῦμε στήν Ἀλεξάνδρεια καί σέ μία ἀναφορά τοῦ Μεγάλου Ἀθανασίου στήν πραγματεία του «περὶ Παρθενίας»⁷⁸. Στήν παράγραφο 20 ὁ ἱερός συγγραφέας, ἀπευθυνόμενος σέ μοναχῆ, τήν προτρέπει νά ἐγείρεται τό μεσονύκτιο γιά νά δοξολογήσει τόν Θεό «μεσονύκτιον ἐγερθήσῃ, καί ὑμνήσεις Κύριον τόν Θεόν σου». Καί ἐξηγεῖ τόν λόγο ὁ Ἀθανάσιος: «ἐν αὐτῇ γάρ τῇ ὥρᾳ ἀνέστη ὁ Κύριος ἡμῶν ἐκ νεκρῶν, καί ὑμνήσε τόν Πατέρα. Διά τοῦτο αὐτῇ τῇ ὥρᾳ προσετάγη ἡμῖν ὑμνεῖν τόν Θεόν». Ἐνδιαφέρον παρουσιάζει καί ἡ δομὴ αὐτῆς τῆς προσευχῆς, ὅπως τήν παραθέτει ὁ Ἀθανάσιος. Ξεκινᾷ μέ τόν γνωστό στίχο «μεσονύκτιον ἐξεγειρόμην τοῦ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου» ἀπό τόν 118^ο Ψαλμό καί συνεχίζει μέ ὀλόκληρο τόν 50^ο Ψαλμό καί στή συνέχεια τήν προτρέπει νά λέει ὅσους Ψαλμούς ἀντέχει ὄρθια. Στό τέλος κάθε Ψαλμοῦ ἔπρεπε νά ἐξομολογεῖται μέ δάκρυα τίς ἁμαρτίες τῆς στόν Κύριο καί κάθε τρεῖς Ψαλμούς νά λέει τό «Ἀλληλούια». Ἄν ὑπῆρχαν παραπάνω ἀπό μία μοναχῆς, τότε ἔπρεπε οἱ Ψαλμοὶ νά λέγονται διαδοχικά ἀπό τίς παριστάμενες⁷⁹. Πρό-

κειται για μία απλή, μοναστική, σύντομη κατ' ιδίαν προσευχή-άκολουθία, αποτελούμενη από Ψαλμούς και ψαλμώδηση του «Ἀλληλούια», χωρίς τήν παρουσία ιερῶς, πού γινόταν τό μεσονύκτιο. Ἰσχύει καί ἐδῶ ἡ θεολογική θεμελίωση τῆς ὥρας τέλεσης της στήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου καί ἡ βιβλική βάση τοῦ 118^{οῦ} Ψαλμοῦ. Πάντως στή βιβλιογραφία κυριαρχεῖ ἡ ἄποψη ὅτι τό κείμενο αὐτό κακῶς ἀποδίδεται στόν Ἀθανάσιο Ἀλεξανδρείας. Τό λειτουργικό του περιεχόμενο –ὄχι μόνο γιά τή μεσονύκτια ἀκολουθία, ἀλλά καί γιά ἄλλες πού ἀναφέρει– προέρχεται ἀπό τή λειτουργική παράδοση τῆς Καππαδοκίας καί ὄχι τῆς Ἀλεξανδρείας⁸⁰. Ὅπως καί νά ἔχει τό θέμα, στή συγκεκριμένη ἀναφορά τοῦ 4^{οῦ} αἰῶνα ἔχουμε μία μορφή, ἔστω καί ὑποτυπώδη, ἀκολουθίας Μεσονυκτικοῦ, γιά μοναστική χρήση.

Ἀναφορά σέ μεσονύκτια προσευχή κάνει καί ὁ Ὁριγένης. Στήν πραγματεία του «Περί Εὐχῆς» καί σχολιάζοντας τήν ἀποστολική προτροπή «ἀδιαλείπτως προσεύχεσθαι»⁸¹ ἐπισημαίνει ὅτι δέν εἶναι σωστό νά περάσει τό χρονικό διάστημα τῆς νύκτας χωρίς προσευχή, σύμφωνα μέ τόν 118^ο Ψαλμό καί τό παράδειγμα τοῦ Παύλου καί τοῦ Σίλλα⁸². Ἐπιπλέον, στό ἔργο του «Εἰς τούς Θρηνοῦς τοῦ Ἱερεμίου» ἐπισημαίνει τήν σημασία τῆς νύκτας γιά τήν ἡρεμία τῆς ψυχῆς καί τή δυνατότητα της νά ἀφοσιωθεῖ στήν μελέτη τῶν ἱερῶν κειμένων, στήν προσευχή καί στήν ἐξύμνηση τοῦ Θεοῦ. Ἰδιαίτερα καθῶς ὁ ἴδιος ὁ Κύριος προειδοποίησε ὅτι εἶναι ἄγνωστος ὁ χρόνος τῆς ἔλευσης Του⁸³.

Τό Μεσονυκτικό πρέπει νά ἄρχισε νά διαμορφώνεται ἐκτενέστερα καί νά βρῆκε τήν θέση του στίς Ἀκολουθίες τοῦ νυκθημέρου ἀπό τόν 5^{οῦ} αἰῶνα καί ἔπειτα⁸⁴.

Σημαντική εἶναι ἡ συμβολή τῆς Καππαδοκίας καί τῆς παράδοσής της στή δημιουργία αὐτῆς τῆς ἀκολουθίας. Ἐδῶ, προφανῶς, γεννήθηκε τό Μεσονυκτικό ὡς ξεχωριστή ἀκολουθία⁸⁵, τελούμενη μετά τό Ἀπόδειπνο καί πρῖν τόν Ὁρθρο, περί τά μεσάνυχτα, στό πλαίσιο τῆς μοναχικῆς πρακτικῆς γιά ἀδιάλειπτη δοξολογία τοῦ Θεοῦ. Τό Μεσονυκτικό ἀποτελοῦσε τήν πρώτη ἀκολουθία τῆς ἡμέρας γιά τήν Καππαδοκία⁸⁶.

Ὅσο, ἰσχύει κάτι ἀξιοπρόσεκτο. Ὅταν τελεῖται Παννυχίδα (ὀλονύκτια ἀγρυπνία), ἡ ἀκολουθία τοῦ Μεσονυκτικοῦ καταλιμπάνεται⁸⁷. Ἐδῶ

ἔχουμε ἓνα ἐνδιαφέρον σημεῖο, πού ἴσως φωτίζει τό θέμα τῆς χρονολόγησης τῆς ἀκολουθίας: ἂν τό Μεσονυκτικό ἀνῆκε στίς πρώιμες καί βασικές ἀκολουθίες τοῦ νυκθημέρου, τότε δύσκολα θά μπορούσε νά παραλειφθεῖ τίς ἡμέρες τέλεσης τῶν Παννυχίδων, ὅταν μετά τόν Ἑσπερινό τελεῖται ὁ Ὁρθρος, χωρίς τήν παρεμβολή τοῦ Μεσονυκτικοῦ⁸⁸. Ἡ παράλειψή του (πού φτάνει ὡς τίς μέρες μας), ὁμως, σημαίνει καί κάτι παραπάνω: διασώζεται ἡ ἀρχαία παράδοση, κατά τήν ὁποία ἡ ἀκολουθία τοῦ Μεσονυκτικοῦ ἀποτελοῦσε τό πρῶτο μέρος τοῦ σημερινοῦ ὄρθρου, πού ἄρχιζε ἀπό τόν 50^ο Ψαλμό⁸⁹.

Συμπερασματικά, θά λέγαμε ὅτι ἡ Ἀνάσταση καί ἡ Δευτέρα Παρουσία τοῦ Κυρίου εἶναι τό νόημα τοῦ Μεσονυκτικοῦ⁹⁰. Αὐτό συνδυάζεται μέ τήν ἐπιθυμία τοῦ πιστοῦ νά προσευχηθεῖ στόν Θεό κατὰ τή συγκεκριμένη ἡσυχία καί ἡρεμία ὥρα τοῦ εἰκοσιτετραώρου, μέ τούς ιδιαίτερους συμβολισμούς της. Ἔτσι, ἀναδεικνύονται οἱ δύο βασικοί πυλώνες τῆς Ἀκολουθίας, οἱ θεολογικοί συμβολισμοί τοῦ Μεσονυκτικοῦ καί ἡ ἀνθρώπινη ἀνάγκη γιά προσευχή ἀκόμη καί τά μεσάνυχτα. Ἐπιπλέον, ἡ τέλεσή του ἔχει σκοπό νά καλύψει προσευχητικά τό χρονικό διάστημα μεταξύ Ἀποδείπνου καί Ὁρθρου.

Γ' Ἡ τυπική διάταξη τῆς Ἀκολουθίας

Στά χειρόγραφα ἀναφέρεται μέ τό ὄνομα «Ἀκολουθία τοῦ Μεσονυκτικοῦ», «Μεσονύκτιο» ἀλλά καί «Ἄμωμος» ἢ «Ἄμωμοι»⁹¹ ἀπό τήν ἐπικρατοῦσα «ὀνομασία» τοῦ 118^{οῦ} Ψαλμοῦ, πού εἶναι βασικός γιά τήν ἀκολουθία.

Τά Τυπικά παραδίνουν τρεῖς διαφορετικές τάξεις τέλεσεως Μεσονυκτικοῦ: τῶν καθημερινῶν (Δευτέρα ἕως Παρασκευή), τοῦ Σαββάτου καί τῆς Κυριακῆς καί ἐπιπλέον τήν παραλλαγή του, ὅταν τελεῖται σέ Δεσποτική ἑορτή.

Τό «Τυπικό τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας» (ΤΜΕ), ὅπως ἐκδόθηκε ἀπό τόν Γεώργιο Βιολάκη, ἀναφέρεται⁹² σέ δύο τάξεις: τῶν καθημερινῶν καί τοῦ Σαββάτου. Γιά τήν Κυριακή προβλέπει μία ἀκολουθία, ἡ ὁποία «ἐπέχει τόν τόπον τοῦ Μεσονυκτικοῦ». Στήν πραγματικότητα, ὁμως, εἶναι τό Μεσονυκτικό τῆς Κυριακῆς⁹³.

Στό «Τυπικόν τοῦ Ρήγα» προβλέπονται τρεῖς τάξεις τέλεσης Μεσονυκτικοῦ: τῆς Κυριακῆς, τοῦ Σαββάτου καί τῶν καθημερινῶν. Ἐπιπλέον, ἀνα-

φέρει και την ακολουθία που τελείται αντί του Μεσονυκτικού κατά τις Δεσποτικές έορτές, στίς οποίες δέν τελείται άγρουπνία⁹⁴.

Τρεις τάξεις τελέσεως Μεσονυκτικού αναφέρει και τό νεότερο «*Σύστημα Τυπικού*», του μακαριστού Κωνσταντίνου Παπαγιάννη, μέ την απαραίτητη έπισημάνση της αντικατάστασης κάποιων τροπαρίων από άλλα κατά τις προεόρτιες και μεθεόρτες ημέρες και τις κύριες ημέρες τών έορτών, όταν δέν τελείται Μεσονυκτικό⁹⁵.

Η ακολουθία τελείται στίς μέν Μονές στον Νάρθηκα του Καθολικού, στίς δέ ένορίες στον κυρίως Ναό, μέ τον ιερέα νά ίσονται εκτός του Ίερού Βήματος και την Ώραία Πύλη κλειστή⁹⁶.

Τό Μεσονυκτικό δέν τελείται την Καθαρά Δευτέρα και όποτε τελείται άγρουπνία⁹⁷, διότι στην ιερή «άλυσιδα» τών ακολουθιών της Παννυχίδος μετά τον Έσπερινό τελείται ό Ώρθρος, χωρίς νά παρεμβάλλεται τό Μεσονυκτικό. Έπίσης, τή Διακαινήσιμη Έβδομάδα και κατά την Απόδοση του Πάσχα αντί Μεσονυκτικού (και Ώρων και Αποδείπνου) ψάλλεται ειδική ακολουθία που υπάρχει στο Πεντηκοστάριο και στο Ώρολόγιο⁹⁸. Σύμφωνα μέ τον Ρήγα⁹⁹ και τον Μπεκατώρο¹⁰⁰, δέν τελείται Μεσονυκτικό και σε κάποιες άλλες μέρες της περιόδου του Τριωδίου: την Πέμπτη του Μεγάλου Κανόνα, τό Σάββατο του Άκαθίστου Ύμνου, τή Μεγάλη Παρασκευή και τό Μεγάλο Σάββατο. Σύμφωνα, όμως, μέ κάποια άγιορειτικά τυπικά (Δοχειαρίου, Παντοκράτορος και Ξενοφώντος) τίς ως άνω ημέρες δέν υπάρχει έξαιρέση και τελείται κανονικά τό Μεσονυκτικό¹⁰¹.

Η καθημερινή ακολουθία του Μεσονυκτικού διαιρείται σε δύο μέρη. Τό πρώτο, από την άρχή έως την Ευχή του Μεγάλου Βασιλείου «*Σέ εύλογοῦμεν ὕψιστε, Θεέ, και Κύριε του ἑλέους*» που εἶναι τό αρχαιότερο και εκτενέστερο τμήμα της Ακολουθίας¹⁰². Τό δεύτερο, από τό «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν...*», που ακολουθεῖ την ευχή του Μεγάλου Βασιλείου, έως τό τέλος της ακολουθίας¹⁰³, που εἶναι τό νεότερο και συντομότερο τμήμα της.

Τό διάγραμμα της ακολουθίας του Μεσονυκτικού τών καθημερινών εἶναι τό έξής:

Α' ΜΕΡΟΣ

- Τρισάγιο, *Δεῦτε προσκυνήσωμεν...*
- Οἱ Ψαλμοί, ό 50⁹⁵ (*Ἐλέησόν με ό Θεός...*) και ό 118⁹⁵ (*Άμωμος*) σε τρεις στάσεις (στάση πρώτη

Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῶ..., στάση δεύτερη *Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με... και* στάση τρίτη *Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ...*).

- Σύμβολο τής Πίστεως
- Τρισάγιο
- Τροπάρια (*Ἰδού ό Νυμφίος ἔρχεται..., Τήν ἡμέραν ἐκείνην τήν φοβεράν... και* *Σέ τό ἀπόρρητον τείχος...*).
- *Ό ἐν παντί καιρῶ και πάση ὥρα...*
- *Ό Θεός οἰκτιρηῆσαι ἡμᾶς...*
- Ἡ Ευχή του Ὁσίου Ἐφραίμ (*Κύριε και Δέσποτα τής ζωῆς μου...*)
- Ἡ Ευχή του Ἁγίου Μαρδαρίου (*Δέσποτα Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ...*)
- Οἱ δύο Ευχές του Μεγάλου Βασιλείου: α) *Κύριε Παντοκράτορ, ό Θεός τών Δυνάμεων και πάσης σαρκός...* που λέγεται την χειμερινή περίοδο, από 22 Σεπτεμβρίου έως την Κυριακή τών Βαίων και β) *Σέ εύλογοῦμεν ὕψιστε, Θεέ, και Κύριε του ἑλέους...*, που λέγεται τον ύπόλοιπο χρόνο.

Β' ΜΕΡΟΣ (Μεσώριον)

- *Δεῦτε προσκυνήσωμεν...*
- Οἱ Ψαλμοί, ό 120⁹⁵ (*Ἦρα τούς ὀφθαλμούς μου εἰς τά ὄρη...*) και ό 133⁹⁵ (*Κύριον πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου...*).
- Τρισάγιο
- Τέσσερα νεκρώσιμα τροπάρια (*Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθός τών δούλων σου..., Ό βάθει σοφίας φιλανθρώπως..., Δόξα... Μετά τών Ἁγίων ἀνάπαυσσον Χριστέ... Και νῦν... Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαί...*)
- *Κύριε, ἐλέησον 12 φορές.*
- Ἡ Ευχή υπέρ τών κεκοιμημένων *Μνήσθητι, Κύριε, τών ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως...*
- *Υπερένδοξε, ἀειπάρθενε..., Ἡ ἐλπίς μου ό Πατήρ... και Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου...*
- Τά τροπάρια *Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς..., Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς... και* *Τῆς εὐσπλαγχνίας τήν πύλην... Κύριε ἐλέησον 40 φορές, Δόξα... Και νῦν... Τήν Τιμιωτέραν τών Χερουβείμ...*
- Ἡ Δέηση *Ἐλέησον ἡμᾶς ό Θεός κατά τό μέγα ἔλεός Σου...*
- Μικρή Απόλυση *Χριστός ό ἀληθινός Θεός ἡμῶν...*
- *Εὐξώμεθα υπέρ ειρήνης του κόσμου...*

– Δι' εὐχῶν...

Ὁ Ἅγιος Συμεὼν Θεσσαλονίκης ἀναφέρει ὅτι, περίπου τὰ μεσάνυχτα ἢ λίγο ἀργότερα, κρούεται τὸ τάλαντο «εἰς τύπον τῆς τελευταίας ἐκείνης ὑπὸ ἀγγέλου σάλπιγγος, πάντες ἐκ τοῦ ὕπνου ὡς ἐκ θανάτου ἐγείρονται, καὶ πρὸ τοῦ ναοῦ ἐν τῶν νάρθηκι ὡς ἐν γῆ πρὸ τοῦ οὐρανοῦ, τοῦ ἱερέως εὐλογήσαντος, ὃς δὴ τυποῖ τὸν Χριστόν, οὗ καὶ τὴν ἱερωσύνην ἔχων ἐστι»¹⁰⁴. Ἡ κρούση τοῦ ταλάντου παραπέμπει στὴν τελευταία σάλπιγγα τοῦ Ἀγγέλου, πρὶν τὴ Δευτέρα Παρουσία, καὶ ὅλοι ξυπνοῦν ἀπὸ τὸν ὕπνο, ὅπως θὰ ἐγερθοῦν οἱ νεκροὶ ἀπὸ τὸ θάνατο κατὰ τὴ Δευτέρα Παρουσία. Ὅλοι πηγαίνουν στὸν ναὸ καὶ μάλιστα στὸν νάρθηκα ἢ τὴ λιτή, ὅπου βρίσκεται ὁ ἱερέας. Ἀκόμη καὶ ἐδῶ οἱ συμβολισμοὶ εἶναι ἰσχυροί. Ὁ ἱερέας συμβολίζει τὸν Χριστὸ καὶ στέκεται στὴν κλειστή εἴσοδο τοῦ νάρθηκα πρὸς τὸν κυρίως ναὸ. Ὁ νάρθηκας συμβολίζει τὴ γῆ, ὁ ναὸς τὸν οὐρανὸ καὶ ὁ ἱερέας τὸ Χριστό, πού ἐνώνει τὸν οὐρανὸ καὶ τὴ γῆ.

Ἡ ἀκολουθία αὐτή, βρῆθουσα συμβολισμῶν καὶ πλούσιου λειτουργικοῦ ὕλικου, καθίσταται μοναδική μεταξὺ τῶν ἀκολουθιῶν τοῦ νυκτιήμερου. Ἀμέσως μετὰ τὴν ἔναρξη, διαβάζεται τὸ «Βασιλεῦ οὐράνιε...», μέ τὸ ὁποῖο προσκαλοῦμε τὸ Ἅγιο Πνεῦμα νὰ κατέλθει καὶ νὰ μᾶς φωτίσει. Ἀκολουθοῦν τὸ Τρισάγιο, πού ἐξυμνεῖ τὸν Τριαδικὸ Θεὸ καὶ περιλαμβάνει καὶ τὴν Κυριακὴ Προσευχὴ καὶ τὸ τριπλὸ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», ὅπου δηλώνουμε τὴ δουλικὴ ὑπακοή μας στὸν μοναδικὸ Βασιλέα καὶ Θεό, τὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό¹⁰⁵.

Ἀμέσως μετὰ σειρά ἔχει τὸ Ἱερό Ψαλτήριον, μέ τὸν 50^ο Ψαλμό, ὁ πασίγνωστος Ψαλμὸς τῆς μετάνοιας, πού ἔχει ἐκτεταμένη χρῆση στὴν Ἐκκλησία μας. Εἶναι κατάλληλος γιὰ τὸν ἄνθρωπο κάθε ἐποχῆς, πού θέλει νὰ ὁμολογήσει τὴ μετάνοιά του, νὰ ζητήσει τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ δηλωθεῖ πὼς ἡ ταπείνωση εἶναι ἀπαραίτητη γιὰ νὰ σωθεῖ ὁ ἄνθρωπος. Εἰδικότερα, ὁ πιστὸς θὰ ζητήσει τὸν φωτισμὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ γιὰ τὸ τί θὰ ψάλλει καὶ πὼς θὰ προσευχηθεῖ στὸν Θεό¹⁰⁶.

Ἀκολουθεῖ ὁ 118^{ος} Ψαλμὸς, ὁ ἐκτενέστερος τῶν Ψαλμῶν (176 στίχοι), γνωστὸς στὴν λατρεία μας ὡς «Ἄμωμος», ἀπὸ τὴν ἀρχικὴ φράση τοῦ πρώτου στίχου τοῦ «Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῶ...». Ὁ 118^{ος} Ψαλμὸς εἶναι βασικὸς στό Μεσονυχτικὸ¹⁰⁷. Μᾶς δίνει τὸν ἤδη πολλάκις προαναφερθέν-

να 62^ο στίχο «μεσονύκτιον ἐξηγειρόμην τοῦ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου». Ἐπιπλέον, βρῆθει ἀναφορῶν στὰ ἀνθρώπινα κρίματα, στοὺς νόμους, στίς ἐντολές καὶ στὰ λόγια τοῦ Θεοῦ, ὥστε νὰ προκαλεῖ στίς ψυχές τῶν πιστῶν ἀφ' ἑνός τὸν σεβασμὸ, ἀφ' ἐτέρου τὴν ἐμπιστοσύνη στὴν κρίση τοῦ Θεοῦ¹⁰⁸.

Στὴ συνέχεια τὸ Μεσονυχτικὸ περιλαμβάνει τὸ *Σύμβολον τῆς Πίστεως*, μία ἀκόμα εὐκαιρία νὰ ὁμολογήσουμε τὴν πίστη μας. Ἄν κατὰ τὴν διάρκειά τοῦ ὕπνου ἔρθει ὁ θάνατος, οἱ πιστοὶ νὰ ἔχουν τὴν ὁμολογία τῆς πίστεως σάν σφραγίδα τους καὶ νὰ μποροῦν νὰ ἀντικρίσουν τὸν Θεό¹⁰⁹. Ἐπιπλέον, τὸ Τρισάγιο καὶ ἀκολουθοῦν τρία τροπάρια (*Ἴδού ὁ Νυμφίος ἔρχεται... Τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὴν φοβερὰν... καὶ Σὲ τὸ ἀπόρθητον τεῖχος...*). Τὰ δύο πρῶτα ἀναφέρονται στό θέμα τῆς ἔλευσης τοῦ Νυμφίου καὶ τῆς κρίσης του καὶ ἕνα θεοτοκίον. Τὸ γνωστὸ ἀπὸ τὴν Μεγάλὴ Ἑβδομάδα τροπάριον τοῦ Νυμφίου λειτουργεῖ σάν ὑπενθύμηση γιὰ τὴν Δευτέρα Παρουσία τοῦ Κυρίου, πού, ἐπειδὴ εἶναι ἄγνωστος ὁ χρόνος πραγματοποίησής της, πρέπει οἱ πιστοὶ νὰ εἶναι γρηγοροῦντες καὶ οὐδέποτε ραθυμοῦντες. Τὸ θεοτοκίον εἶναι ἕνας ὕμνος στὴν Θεοτόκο «πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας»¹¹⁰. Ἀκολουθεῖ τὸ «Κύριε, ἐλέησον» 40 φορές, καθὼς μέ 40 ἡμέρες νηστεία «Θεὸς ἐξιλίσκεται»¹¹¹, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀποδεκάτωση τῶν ὡρῶν καὶ τῶν ἡμερῶν τῆς ζωῆς μας. Ἀκολουθεῖ ἡ εὐχή «Ὁ ἐν παντί καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ» καὶ μετὰ τὴν εὐχὴ τοῦ Ὁσίου Ἐφραίμ λέγεται ἡ εὐχὴ τοῦ Ἁγίου Μαρδαρίου (*Δέσποτα Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ...*) μέ τὴν ὁποία ζητοῦμε τὸ ἔλεος τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ.

Τὸ δεύτερο μέρος ἀρχίζει μέ τὴν εὐχὴ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου «Κύριε Παντοκράτορ», πού ἀποτελεῖ προτροπὴ πρὸς ὅλους τους πιστοὺς ὥστε μέ ἄγρυπνη καρδιά καὶ νήφουσα διάνοια νὰ περάσουν τὴ νύκτα τῆς παρουσίας ζωῆς καὶ νὰ δεχθοῦν τὴν παρουσία τῆς λαμπρῆς ἐκείνης ἡμέρας τῆς Δευτέρας Παρουσίας τοῦ Κυρίου. Ἔτσι, θὰ εἰσέλθουν στὸν νυμφῶνα τῆς δόξης του καὶ στὴ χαρὰ του, ὅπου ὁ τῶν ἐορταζόντων ἦχος ὁ ἀκατάπαυστος καὶ ἡ ἀνέκφραστη ἠδονὴ τῶν καθορώντων τοῦ προσώπου του τὸ ἄρρητον κάλλος. Ἡ εὐχὴ αὐτὴ ἀποτελεῖ, ἴσως, τὸν καλύτερο τρόπο γιὰ νὰ

ἀποτυπωθεῖ ἡ θεολογική σημασία τῆς ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυκτικοῦ.

Ἀκολουθοῦν δύο Ψαλμοί, ὁ 120^{ος} καί ὁ 133^{ος}, ὅπου γιά ἄλλη μία φορά δηλώνεται ἡ ἐμπιστοσύνη μας στόν Θεό καί ὑμνεῖται ὁ Κύριος. Χαρακτηριστικός ὁ στίχος 2 τοῦ 133^{ου} Ψαλμοῦ: «*Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τάς χεῖρας ὑμῶν εἰς τά ἅγια, καί εὐλογεῖτε τόν Κύριον*», ὅπου ἔχουμε ἀκόμα μία βιβλική ἀναφορά σέ νυκτερινή προσευχή.

Στή συνέχεια λέγονται τέσσερα τροπάρια καί μία εὐχή ὑπέρ ἀναπαύσεως καί συγχωρήσεως τῶν κεκοιμημένων, πού εἶναι καί προτροπή, ὥστε οἱ ζῶντες νά εἶναι προετοιμασμένοι γιά τόν θάνατο. Ἡ ἀκολουθία ὀλοκληρώνεται μέ τήν δέηση, τήν μικρή ἀπόλυση καί τό «*Εὐξώμεθα...*», πού ἔχει ἰδιαιτέρη σημασία. Τοποθετήθηκε στήν ἀκολουθία, μᾶλλον, ἐπειδή δέν λέγονται τά εἰρηνικά, καθώς ἐπρόκειτο γιά κατ' ἰδίαν ἀκολουθία, χωρίς τήν συμμετοχή ἱερέως καί γι' αὐτό, τελικά, ἡ ὅποια συμμετοχή του εἶναι περιορισμένη¹².

Σημαντικές διαφορές ἔχει τό Μεσονυκτικό τοῦ Σαββάτου¹³. Ὁ Ἅγιος Μάρκος ὁ Εὐγενικός ἀναφέρει ὅτι ἡ ἀκολουθία τελεῖται τό Σάββατο κατ' ἀνάγκη, ἐπειδή δέν ἔπρεπε νά ξυπνοῦν οἱ πιστοί μέσα στήν νύκτα «*ἄτε δὴ ἀναπαύσεως οὔσης ταυτησί τῆς ἡμέρας*»¹⁴.

Τό διάγραμμα τῆς ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυκτικοῦ τοῦ Σαββάτου εἶναι τό ἑξῆς:

Α' ΜΕΡΟΣ

- Τρισάγιο, *Δεῦτε προσκυνήσωμεν...*
- Ὁ 50^{ος} Ψαλμός (*Ἐλέησόν με ὁ Θεός...*) καί τό Θ' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου (Ψαλμοί 64-69) σέ τρεῖς στάσεις.
- Σύμβολο τῆς Πίστεως
- Τρισάγιο
- Τρία Τριαδικά τροπάρια τοῦ Β' ἡχου (*Τάς ἄνω Δυνάμεις μιμούμενοι οἱ ἐπί γῆς..., Δόξα... Ἄκτιστε φύσις, ἡ τῶν ὄλων δημιουργός..., Καί νῦν... Τῆς κλίνης καί τοῦ ὕπνου ἐξεγείρας με Κύριε...*).
- Ὁ ἐν παντί καιρῷ καί πάσῃ ὥρᾳ...
- Ὁ Θεός οἰκτιρήσαι ἡμᾶς...
- Ἡ εὐχή τοῦ Ὁσίου Ἐφραίμ (*Κύριε καί Δέσποτα τῆς ζωῆς μου...*)
- Ἡ εὐχή τοῦ Ἁγίου Εὐστρατίου «*Μεγαλύνων μεγαλύνω σέ, Κύριε...*».

Β' ΜΕΡΟΣ (Μεσώριον)

- Τό δεύτερο μέρος τῆς ἀκολουθίας εἶναι ἴδιο μέ τήν ἀκολουθία τῶν καθημερινῶν.

Οἱ διαφορές τοῦ α' μέρους ὀφείλονται στήν ἰδιαιτερότητα τῆς ἡμέρας. Τά θέματά του εἶναι κυρίως νεκρώσιμα¹⁵. Ὁ Ἄμωμος ψάλλεται στόν ὄρθρο τοῦ Σαββάτου καί τήν θέση του στό Μεσονυκτικό λαμβάνει τό Θ' Κάθισμα, μέ πέντε Ψαλμούς, πού ἀναφέρονται στή ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλά καί στόν θάνατο (*εἰσάκουσον προσευχῆς μου, πρὸς σέ πᾶσα σὰρξ ἤξει*, Ψαλμ. 64,2), κυρίως στήν Ἀνάσταση τοῦ ἀνθρώπου κοντά στό Θεό. Ξεχωρίζει ὁ θριαμβευτικός ἐκείνος στίχος τοῦ 67^{ου} Ψαλμοῦ «*Ἀναστήτω ὁ Θεός, καί διασκορπιστήτωσαν οἱ ἐχθροί αὐτοῦ, καί φυγέτωσαν ἀπό προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν*» (Ψαλμ. 67,1). Ἐπίσης στόν θάνατο καί στήν πορεία τῆς ψυχῆς μετά ἀπό αὐτόν ἀναφέρεται καί ἡ εὐχή τοῦ Ἁγίου Εὐστρατίου «*Μεγαλύνων μεγαλύνω σέ, Κύριε ...*». Γενικά στό Μεσονυκτικό τοῦ Σαββάτου κυριαρχεῖ τό στοιχεῖο τῆς νήψης, τῆς ἐνασχόλησης μέ τόν θάνατο. Ὑπάρχει ἡ μνήμη θανάτου, χωρίς ὅμως ἀπελπισία, ἀλλά μέσα σ' ἓνα περιβάλλον ἠρεμίας, ἐμπιστοσύνης στόν Θεό καί ἀναμονῆς τῆς ἀναστάσιμης Κυριακῆς.

Ἐντελῶς διαφορετικό ἐμφανίζεται τό Μεσονυκτικό τῆς Κυριακῆς. Ἡ ἡμέρα εἶναι ἀναστάσιμη καί «*διά τό λαμπρόν τῆς ἡμέρας*»¹⁶ ἀλλάζει πλήρως ἡ ἀκολουθία καί κυριαρχεῖ ὁ τριαδικός κανόνας. Ἔτσι μετατρέπεται σέ ἓναν ὕμνο πρὸς τόν Τριαδικό Θεό. Ὁ τριαδικός κανόνας ἀντικαθιστᾷ τόν Ἄμωμο καί ψάλλεται κατὰ τόν ἦχο τῆς ἡμέρας. Οἱ κανόνες εἶναι ποίημα τοῦ Μητροφάνους Σμύρνης, συγχρόνου του Μεγάλου Φωτίου¹⁷.

Τό διάγραμμα τῆς ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυκτικοῦ τῆς Κυριακῆς εἶναι τό ἑξῆς:

- Τρισάγιο, *Δεῦτε προσκυνήσωμεν...*
- Ὁ 50^{ος} Ψαλμός (*Ἐλέησόν με ὁ Θεός...*).
- Ὁ Τριαδικός Κανόνας τοῦ ἡχου τῆς ἐβδομάδας.
- Τέσσερα Τριαδικά καί Ἀναστάσιμα Μεγαλυνάρια (Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, τήν ὑπέρθρον ὑμνεῖν Τριάδα..., Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, τοῦ δοξάζειν σέ τόν Θεόν Λόγον..., Ὑμνήσωμεν πάντες θεοπρεπῶς..., Ἐκ νεκρῶν ἰδοῦσα τόν σόν Υἱόν...).
- Τρισάγιο

- Ὑπακοή τοῦ ἡγου τῆς ἡμέρας.
- *Κύριε ἐλέησον* 40 φορές, *Δόξα... Καί νῦν... Τήν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...*
- Ἡ Δέηση *Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατά τό μέγα ἔλεός Σου...*
- Μικρή Ἀπόλυση *Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν...*
- *Εὐξώμεθα ὑπέρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...*
- *Δι' εὐχῶν...*

Τό περιεχόμενο τῶν Μεγαλυναρίων εἶναι τριαδικό ἀλλά καί ἀναστάσιμο, πού δίνει ἰδιαίτερο χρώμα στήν ἀκολουθία. Αὐτοί εἶναι καί οἱ βασικοί θεολογικοί ἄξονες τοῦ Μεσονυχτικοῦ τῆς Κυριακῆς. Πρῶτον: ἡ ἐξύμνηση καί δοξολογία τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, μάλιστα μέ Κανόνες ἀπαράμιλλης τέχνης καί ἐκφραστικῆς δύναμης, ὅπου ἀνακεφαλαιώνεται ἡ τριαδολογία τῆς Ἐκκλησίας. Δεύτερον: ἡ Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου.

Τό Ὁρολόγιο περιλαμβάνει καί κάποιες ἀκόμη παραλλαγές τελέσεως τῆς ἀκολουθίας: Τό Μεσονυχτικό τῶν καθημερινῶν κατά τήν Ἁγία Τεσσαρακοστή¹¹⁸, τό Μεσονυχτικό κατά τήν περίοδο τῶν κινητῶν ἑορτῶν τοῦ Τριωδίου καί τοῦ Πεντηκοσταρίου¹¹⁹ καί τό Μεσονυχτικό μετά Λιτῆς (Δεσποτικῶν καί Θεομητορικῶν ἑορτῶν καί μνήμης ἑορταζομένων ἀγίων, ἐκτός Κυριακῆς)¹²⁰.

Τό Μεσονυχτικό εἶναι μία ἐξαιρετικά ἐνδιαφέρουσα ἀκολουθία, ἄγνωστη στούς κατοίκους τῶν πόλεων, λόγω τῆς δυσκολίας πού παρουσιάζει ἡ ὥρα τελέσεώς της. Ἀποτελεῖ μία ἀπό τίς πλουσιότερες σέ συμβολισμούς ἀκολουθία, πού ἔχει συγ-

κροτηθεῖ ἀπό ἐξαιρετικῆς θεολογικῆς δύναμης βιβλικό καί ὑμνολογικό ὕλικό. Καλύπτει τήν μοναστική ἀνάγκη γιά προσευχή ἀκόμη καί κατά τή νύκτα. Τέλος, ἀποτελεῖ προετοιμασία γιά τήν ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, πού ἀκολουθεῖ μετά ἀπό λίγες ὥρες.

ΕΠΙΛΕΓΟΜΕΝΑ

Οἱ δύο ἐκλεκτές ἀκολουθίες τοῦ Ἀποδείπνου καί τοῦ Μεσονυχτικοῦ σχετίζονται μέ τίς νυκτερινές ὥρες τοῦ εἰκοσιτετραώρου.

Ἡ πρώτη ὡς προσευχή πρὸ τῆς ἐλεύσεως τῆς νύκτας

Ἡ δεύτερη ὡς προσευχή στό μέσο της
Καί οἱ δύο ἀκολουθίες προβάλλουν:

- τήν εὐχαριστία καί τή μετάνοια τοῦ πιστοῦ γιά τήν ἀπελθοῦσα ἡμέρα
- τήν ἐπιθυμία προσευχῆς γιά τήν ἐπερχόμενη νύκτα, μέ τούς κινδύνους πού κρύβει καί τούς συμβολισμούς πού διαθέτει
- τήν κοινή Ἀνάσταση
- τήν προσευχή γιά τούς κεκοιμημένους
- τή Δευτέρα Παρουσία τοῦ Κυρίου
- τήν ἀνάγκη ἐγρήγορσης τῶν πιστῶν

Ἡ τέλεση τῶν νυκτερινῶν αὐτῶν ἀκολουθιῶν φέρνει στόν νοῦ μας τούς στίχους τοῦ νεοέλληνα ποιητῆ:

«Κύριε, Σ' ἀκοῦμε. Ἐσύ μᾶς τῶπες πάντα:

Τό μάτι μεγαλώνει στό σκοτάδι,

Κι ἡ ἀκοή στή σιωπή».

Ἄγγελος Σικελιανός,

«Ὁ διθύραμβος τοῦ ρόδου».

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Συμεών Θεσσαλονίκης, «Κεφ. ΣΗ'», ὅτι ἐπτά αἱ τοῦ ἡμερονυχτικοῦ, πλὴν τῆς ἱερουργίας, αἰνέσεις τῆς Ἐκκλησίας», *Διάλογος*, PG 155, 549 C.
2. Ὁ.π., PG 155, 549 D.
3. Μάρκου Εὐγενικοῦ, Ἐξήγησις τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἀκολουθίας, PG 160, 1165D.
4. Συμεών Θεσσαλονίκης, «Κεφ. ΤΚΗ'», ὅτι πᾶσαι αἱ ἀκολουθίαι ἐν τρισὶ καιροῖς καλῶς τελεῖσθαι ἐτάχθησαν, διὰ τε τιμὴν τῆς Τριάδος, καί τό μή ραθυμεῖν ἡμᾶς», *Διάλογος*, PG 155, 593B.
5. Ἰωάννου Φουντούλη, *Τελετουργικά Θέματα*, τ. Α', Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἀθήνα 2009², σ. 21.
6. Ἰωάννου Φουντούλη, *Λειτουργική Α' - Εἰσαγωγή στή Θεία Λατρεία*, Θεσσαλονίκη 1993, σ. 155, πρβλ. Gregory W. Woolfenden, *Daily Liturgical Prayer - Origins and Theology*, Ashgate, UK 2004, σ. 292.
7. Μάρκου Εὐγενικοῦ, Ἐξήγησις τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἀκολουθίας, PG 160, 1185D.
8. Ἰωάννου Φουντούλη, *Λογική Λατρεία*, Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἀθήνα 1984, σ. 199.

9. Συμεών Θεσσαλονίκης, *Διάλογος*, ὁ.π., PG 155, 549 C-553 A.
10. Παναγιώτη Σκαλτσῆ, «Ἡ θεολογία τῶν Ἀκολουθιῶν τοῦ Νυχθημέρου», *Οἱ Ἀκολουθίες τοῦ Νυχθημέρου (Χρονικόν, εἰσηγήσεις, πορίσματα Ἱερατικοῦ Συνεδρίου Ἱεράς Μητροπόλεως Δράμας ἔτους 1994)*, Δράμα 1994, σ. 62.
11. Συμεών Θεσσαλονίκης, *Διάλογος*, ὁ.π., PG 155, 553 A.
12. Θεμιστοκλῆ Χριστοδοῦλου, *Φῶς Ἱλαρόν-Λειτουργικός σχολιασμός στίς Ἀκολουθίες τοῦ Ἑσπερινοῦ καί τοῦ Ἀποδείπνου*, Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἀθήνα 2003, σ. 34.
13. Μεγάλου Βασιλείου, *Ὅροι κατά Πλάτος*, PG 31, 1016 B.
14. Robert Taft, *The Liturgy of the Hours in East and West. The origins of the Divine Office ant its meaning for today*, The Liturgical Press, Collegeville, Minnesota 1993², σ. 90.
15. Ἰωάννου Φουντούλη, *Λογική Λατρεία*, ὁ.π., σσ. 200.
16. Γεωργίου Θ. Βεργωτῆ, *Τελετουργική (Συμβολή στήν ἱστορία τῆς Χριστιανικῆς Λατρείας)*, Θεσσαλονίκη 1993², σ. 127.
17. Μεγάλου Βασιλείου, Ἐρώτησις ΛΖ', «Εἰ δεῖ προφάσει τῶν προσευχῶν καί τῆς ψαλμωδίας ἀμελεῖν τῶν ἔργων, καί ποῖοι καιροί τῆς προσευχῆς ἐπιτήδαιοι, καί πρῶτον, εἰ χρή ἐργάζεσθαι», *Ὅροι κατά Πλάτος*, PG 31, 1016 B.
18. Συμεών Θεσσαλονίκης, «Κεφ. Τ', Διατί ἀπό τῆς ἑσπέρας τῶν εἰς τούς ἁγίους ὕμνων ἀρχόμεθα, καί τὰς ἱεράς ἑορτάς», *Διάλογος*, PG 155, 553 B C.
19. Συμεών Θεσσαλονίκης, «Κεφ. ΤΜΓ', Περί τῆς ἀκολουθίας τῶν Ἀποδείπνων», *Διάλογος*, PG 155, 620 CD.
20. Μάρκου Εὐγενικοῦ, «Περί τοῦ ἀποδείπνου», «*Ἐξήγησις τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἀκολουθίας*», PG 160, 1185D – 1188A.
21. Μάρκου Εὐγενικοῦ, «Περί τοῦ ἀποδείπνου», ὁ.π., PG 160, 1188A.
22. Συμεών Θεσσαλονίκης, «Κεφ. ΤΜΓ', Περί τῆς ἀκολουθίας τῶν Ἀποδείπνων», ὁ.π., 620 CD.
23. Γεωργίου Θ. Βεργωτῆ, *Τελετουργική...*, ὁ.π., σ.127.
24. Συμεών Θεσσαλονίκης, «Κεφ. ΤΜΓ', Περί τῆς ἀκολουθίας τῶν Ἀποδείπνων», ὁ.π., 620C.
25. Ἡ σημασία τοῦ ἀριθμοῦ τρία (3), καί τῶν πολλαπλασίων του, γιά τά ἐπιμέρους τμήματα τοῦ Μεγάλου Ἀποδείπνου καί γιά τόν ὀρισμό τῶν Ψαλμῶν στό Μικρό ἔχει ἀναδειχθεῖ –ὡπως ἤδη εἴπαμε γιά τό Μεγάλο Ἀπόδειπνο– ἀπό τόν Ἅγιο Συμεών Θεσσαλονίκης, βλ. ὑποσημ. 22.
26. Μάρκου Εὐγενικοῦ, «Περί τοῦ ἀποδείπνου», ὁ.π., PG 160, 1188AB.
27. Κωνσταντίνου Ν. Καλλινίκου, *Ἐπόμνημα εἰς τόν Ἱερόν Ψαλτήρα*, Τύποις Πατριαρχικοῦ Τυπογραφείου, Ἀλεξάνδρεια 1929, τ. 1, σσ. 22-28, 35-40, 74-76, 143-149, 172-180, τ. 2, 125-131.
28. Π. Ν. Τρεμπέλα, *Ἐκλογή ἐλληνικῆς ὀρθοδόξου Ἑμολογίας*, Ἀθήναι 1978, σσ. 123-125.
29. Μάρκου Εὐγενικοῦ, «Περί τοῦ ἀποδείπνου», ὁ.π., PG 160, 1188B.
30. Ὅ.π., σσ. 173-174.
31. Ἰωάννου Φουντούλη, *Λογική Λατρεία*, ὁ.π., σσ. 202.
32. Μάρκου Εὐγενικοῦ, «Περί τοῦ ἀποδείπνου», ὁ.π., PG 160, 1188D.
33. Κωνσταντίνου Ν. Καλλινίκου, *Ἐπόμνημα εἰς τόν Ἱερόν Ψαλτήρα*, τ. 2, ὁ.π., σσ. 169-175. Ὁ Ἅγιος Μάρκος ὁ Εὐγενικός ἐπισημαίνει ἰδιαίτερα τήν καταλληλότητα τῶν στίχων 7-8 «*ἐγενήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ. Ἡγρύπνησα, καί ἐγενόμην ὡς στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματος*», βλ. Μάρκου Εὐγενικοῦ, «Περί τοῦ ἀποδείπνου», ὁ.π., PG 160, 1188C.
34. Μάρκου Εὐγενικοῦ, «Περί τοῦ ἀποδείπνου», ὁ.π., PG 160, 1188CD.
35. Κωνσταντίνου Ν. Καλλινίκου, *Ἐπόμνημα εἰς τόν Ἱερόν Ψαλτήρα*, τ. 1, ὁ.π., σσ. 407-408.
36. Ὅ.π., σσ. 373-377.
37. *Ὁρολόγιον*, Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἀθήνα 1993¹¹, σ. 176. Γιά τούς Κανόνες τῶν Ἀποδείπνων βλ. Οἰκονόμου Γεωργίου Ρήγα, *Τυπικόν*, Πατριαρχικό Ἰδρυμα Πατερικῶν Μελετῶν, Θεσσαλονίκη 1994, σσ. 65-68 καί Κωνσταντίνου Παπαγιάννη, *Σύστημα Τυπικοῦ τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν ...*, ὁ.π., σσ. 57-58.
38. Ὁ 150^{ος} Ψαλμός ἀποτελεῖ τό «ἀμήν» τοῦ Ἱεροῦ Ψαλτηρίου, καθὼς εἶναι ὁ τελευταῖος στή σειρά Ψαλμός του, βλ. Κωνσταντίνου Ν. Καλλινίκου, *Ἐπόμνημα εἰς τόν Ἱερόν Ψαλτήρα*, τ. 2, ὁ.π., σσ. 402-405.
39. *Ὁρολόγιον*, ὁ.π., σσ. 177-180.
40. Ὅ.π., σσ. 180-182.
41. Ἰωάννου Φουντούλη, *Ἀπαντήσεις εἰς Λειτουργικάς ἀπορίας*, τ. Ε', ΑΔΕΕ, σσ. 7-8 καί τοῦ ἰδίου, *Λειτουργική Α'*, ὁ.π., σ. 156.
42. Συμεών Θεσσαλονίκης, «Κεφ. ΤΜΓ', Περί τῆς ἀκολουθίας τῶν Ἀποδείπνων», ὁ.π., 620D.

43. Μάρκου Εὐγενικοῦ, «Περί τοῦ ἀποδείπνου», ὅ.π., PG 160, 1188D.
44. Συμεών Θεσσαλονίκης, «Κεφ. ΤΜΓ΄, Περί τῆς ἀκολουθίας τῶν Ἀποδείπνων», ὅ.π., 620D.
45. Ὅ.π., 620 D.
46. «διά τὴν ἀφιέρωσιν τῶν ὡρῶν ἡμῶν τῆς ζωῆς καὶ τῶν ἡμέρων», ὅ.π., 621A.
47. Οἰκονόμου Γεωργίου Ρήγα, *Τυπικόν*, ὅ.π., σσ. 65-68 καὶ Κωνσταντίνου Παπαγιάννη, *Σύστημα Τυπικοῦ τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν...*, ὅ.π., σσ. 57-58.
48. Γεωργίου Θ. Βεργωτῆ, *Τελετουργικὴ...*, ὅ.π., σ. 127.
49. Ὁρολόγιο, ὅ.π., σσ. 3-46.
50. Ὅ.π., σσ. 1-2.
51. Ἐξ. IB΄, 29.
52. Ψαλμ. 118, 62.
53. Κωνσταντίνου Ν. Καλλινίκου, *Ἐπόμνημα εἰς τὸν Ἱερόν Ψαλτῆρα*, τ. 2, ὅ.π., σσ. 288-289.
54. Μάρκ. 13, 35-37.
55. Ματθ. 25, 6.
56. Ματθ. 28, 1.
57. Ἰω, 20, 1.
58. Πράξ. 16, 25.
59. Πράξ. 16, 26-34.
60. Α΄ Θεσ. 5, 2 καὶ Β΄ Πετρ. 3, 10.
61. Α΄ Θεσ. 5, 4.
62. Ἀποκ. 3, 3.
63. Ἀποκ. 16, 15.
64. Γιὰ τὸ θέμα τῶν ἀναφορῶν τῆς Καινῆς Διαθήκης στὴν Παραβολὴ τῶν δέκα Παρθένων, στίς προτροπές τοῦ Κυρίου πρὸς τοὺς Ἀποστόλους νὰ εἶναι σέ ἐγρήγορη καὶ στήν προσευχὴ τοῦ Παύλου καὶ τοῦ Σίλα βλ. Gregory W. Woolfenden, *Daily Liturgical Prayer - Origins and Theology*, Ashgate, UK 2004, σσ. 11-12.
65. Μεγάλου Βασιλείου, Ἐρώτησις ΑΖ΄, «Εἰ δεῖ προφάσει τῶν προσευχῶν καὶ τῆς ψαλμωδίας ἀμελεῖν τῶν ἔργων, καὶ ποῖοι καιροὶ τῆς προσευχῆς ἐπιτήδευοι, καὶ πρῶτον, εἰ χρὴ ἐργάζεσθαι», Ὅροι κατὰ Πλάτος, PG 31, 1016 B, πρβλ. Robert Taft, *The Liturgy of the Hours in East and West. The origins of the Divine Office and its meaning for today*, The Liturgical Press, Collegeville, Minnesota 1993², σ.86 καὶ Gregory W. Woolfenden, *Daily Liturgical Prayer...*, ὅ.π., σ. 76.
66. Μεγάλου Ἀθανασίου, «Ἐξηγήσεις εἰς τοὺς Ψαλμούς», Ε.Π.Ε., Ὅρανα Μεγάλου Ἀθανασίου, τ. 7, Θεσσαλονίκη 1975, σ. 188.
67. «Εἶτα ὅτι ἔρχεται ὁ Νυμφίος, σημαίνοντες τὸν σκοπὸν τῆς μεσονυκτίου ἀκολουθίας», Συμεών Θεσσαλονίκης, «Διάλογος», PG 155, 560C. Στὸ συγκεκριμένο χωρίο ὁ ἱερός συγγραφέας ἀναφέρεται στοὺς λόγους πού πρέπει νὰ λέγεται τὸ Σύμβολο τῆς Πίστεως πρῶτῃ καὶ ἐσπέρας. Ἀναφέρει, λοιπὸν, ὅτι πρέπει νὰ λέγεται καὶ τὸ μεσονύκτιο «ἐπειδὴ ἔρχεται ὁ Νυμφίος».
68. Συμεών Θεσσαλονίκης, «Κεφ. 299, δι' ἣν αἰτίαν αἱ ἑπτὰ αἰνέσεις», *Διάλογος*, PG 155, 549 D-552 A.
69. Ἰωάννου Φουντούλη, *Λογικὴ Λατρεία*, ὅ.π., σ. 214.
70. «Ἀρχὴ δὲ πάντων τῶν εἰς Θεὸν ὕμνων καὶ προσευχῶν ὁ τοῦ μεσονυκτίου καιρός», Μάρκου Εὐγενικοῦ, «Ἐξηγήσεις τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἀκολουθίας», PG 160, 1165D - 1168A.
71. Μάρκου Εὐγενικοῦ, «Ἐξηγήσεις...», ὅ.π., PG 160, 1165D - 1168B.
72. Gregory W. Woolfenden, *Daily Liturgical Prayer...*, ὅ.π., σ. 120.
73. πρβλ. Gregory W. Woolfenden, *Daily Liturgical Prayer...* ὅ.π., σ. 39, 114.
74. Ὅ.π., σσ. 11-12.
75. Μεγάλου Βασιλείου, «Ἐπιστολὴ 207 πρὸς τοὺς κληρικούς τῆς Νεοκαισαρείας», Ε.Π.Ε., Ὅρανα Μεγάλου Βασιλείου, τ. 2, Θεσσαλονίκη 1972, σ. 109, πρβλ. Robert Taft, *The Liturgy of the Hours...*, ὅ.π., σ.168.
76. Μεγάλου Βασιλείου, Ὅροι κατὰ Πλάτος, PG 31, 1016 B.
77. Robert Taft, *The Liturgy of the Hours...*, ὅ.π., σ.40.
78. Μεγάλου Ἀθανασίου, «Περί Παρθενίας», Ε.Π.Ε., Ὅρανα Μεγάλου Ἀθανασίου, τ. 11, Θεσσαλονίκη 1976, σσ. 206-207.
79. Ὅ.π., σ. 207.
80. Robert Taft, *The Liturgy of the Hours...*, ὅ.π., σσ. 87-88, πρβλ. Gregory W. Woolfenden, *Daily Liturgical Prayer...*, ὅ.π., σ. 76.
81. Πράξ. 5, 17.

82. Ὡριγένους, «Περὶ Εὐχῆς», XII, 2, ΒΕΠΕΣ, τ. 10, σ. 252.
83. Ὡριγένους, «Εἰς τοὺς Θρήνους τοῦ Ἱερεμίου. Ἀποσπάσματα ἐκ τῶν Σειρῶν τῶν Προφητῶν», LX. Θρ. Ἱερ. 2,19, ΒΕΠΕΣ, τ. 11, σ. 208.
84. Robert Taft, *The Liturgy of the Hours...*, ὁ.π., σσ. 76-77.
85. Ὡ.π., σ. 91.
86. Ὡ.π., σ. 166, 189.
87. Βλ. Μάρκου Εὐγενικοῦ, «Ἐξήγησις...», ὁ.π., PG 160, 1176C.
88. Robert Taft, *The Liturgy of the Hours...*, ὁ.π., σ. 206.
89. Ἰωάννου Φουντούλη, *Λειτουργικὴ Α΄ - Εἰσαγωγή στὴ Θεία Λατρεία*, Θεσσαλονίκη 1993, σ.161.
90. Παναγιώτη Σκαλτσῆ, «Ἡ θεολογία τῶν Ἀκολουθιῶν τοῦ Νυχθημέρου», *Οἱ Ἀκολουθίες τοῦ Νυχθημέρου (Χρονικόν, εἰσηγήσεις, πορίσματα Ἱερατικοῦ Συνεδρίου Ἱεράς Μητροπόλεως Δράμας ἔτους 1994)*, Δράμα 1994, σ. 46.
91. Γεωργίου Θ. Βεργωτῆ, *Τελετουργικὴ (Συμβολὴ στὴν ἱστορία τῆς Χριστιανικῆς Λατρείας)*, Θεσσαλονίκη 1993², σ. 128.
92. Γεωργίου Βιολάκη, *Τυπικόν τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας*, ἐκδ. Σαλίβερου, σ. 15.
93. Ὡ.π., σσ. 15-16.
94. Οἰκονόμου Γεωργίου Ρήγα, *Τυπικόν, Πατριαρχικὸ Ἴδρυμα Πατερικῶν Μελετῶν*, Θεσσαλονίκη 1994, σ. 68.
95. Κωνσταντίνου Παπαγιάννη, *Σύστημα Τυπικοῦ τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν τοῦ ὅλου ἑνιαυτοῦ καταρτισθέν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τυπικῆς παραδόσεως τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας*, ΑΔΕΕ, Ἀθήνα 2011, σ. 58.
96. Κωνσταντίνου Παπαγιάννη, *Σύστημα Τυπικοῦ τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν ...*, ὁ.π., σ. 58. Πρβλ. Γεωργίου Θ. Βεργωτῆ, *Τελετουργικὴ ...*, ὁ.π., σ. 128.
97. Κωνσταντίνου Παπαγιάννη, *Σύστημα Τυπικοῦ τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν ...*, ὁ.π., σ. 59 καὶ Γεωργίου Θ. Βεργωτῆ, *Τελετουργικὴ ...*, ὁ.π., σ.128.
98. Γεωργίου Βιολάκη, *Τυπικόν τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας...*, ὁ.π., ὑποσημ. 8, σ. 371 καὶ Κωνσταντίνου Παπαγιάννη, *Σύστημα Τυπικοῦ τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν ...*, ὁ.π., σ. 59. Πρβλ. Ὡρολόγιο, ὁ.π., σσ. 462-463.
99. Οἰκονόμου Γεωργίου Ρήγα, *Τυπικόν*, ὁ.π., σ. 68, ὅπου ἐπιπλέον τῶν ἡμερῶν αὐτῶν δὲν προβλέπει τὴν τέλεση Μεσονυκτικοῦ καὶ τὴν Κυριακὴ τοῦ Πάσχα.
100. Γεωργίου Μπεκατώρου, «Μεσονυκτικόν», Θ.Η.Ε., τ. 8, στ. 1022-1025.
101. Κωνσταντίνου Παπαγιάννη, *Σύστημα Τυπικοῦ τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν ...*, ὁ.π., ὑποσημ. 53, σ. 59.
102. Γεωργίου Θ. Βεργωτῆ, *Τελετουργικὴ ...*, ὁ.π., σ. 128.
103. Γεωργίου Μπεκατώρου, «Μεσονυκτικόν», ὁ.π., στ. 1023.
104. Συμεῶν Θεσσαλονίκης, «Κεφ. ΤΔ΄, Περὶ τοῦ Μεσονυκτικοῦ καὶ τί τό κροῦσαι τό ξύλον», *Διάλογος*, PG 155, 552 A.
105. Γιά ἀναλυτικὴ ἐξήγησις ὅλων αὐτῶν βλ. Μάρκου Εὐγενικοῦ, «Ἐξήγησις...», ὁ.π., PG 160, 1169A-1172C.
106. Συμεῶν Θεσσαλονίκης, Περὶ τοῦ πεντηκοστοῦ ψαλμοῦ», *Διάλογος*, PG 155, 557 D-560 A.
107. Robert Taft, *The Liturgy of the Hours...*, ὁ.π., σ. 87 καὶ Gregory W. Woolfenden, *Daily Liturgical Prayer...*, ὁ.π., σ.114.
108. Μάρκου Εὐγενικοῦ, «Ἐξήγησις...», ὁ.π., PG 160, 1172C-1173B, πρβλ. Ἰωάννου Φουντούλη, *Λογικὴ Λατρεία*, ὁ.π., σ.216.
109. Μάρκου Εὐγενικοῦ, «Ἐξήγησις...», ὁ.π., PG 160, 1173B.
110. Ὡ.π., PG 160, 1173D.
111. Ὡ.π., PG 160, 1173D.
112. Ἰωάννου Φουντούλη, *Ἀπαντήσεις εἰς Λειτουργικὰς ἀπορίας*, τ. Ε΄, ΑΔΕΕ, σσ. 7-8.
113. Ὡρολόγιο, ὁ.π., σσ. 27-38.
114. Μάρκου Εὐγενικοῦ, «Ἐξήγησις...», ὁ.π., PG 160, 1176B.
115. Ἰωάννου Φουντούλη, *Λογικὴ Λατρεία...*, ὁ.π., σσ. 217-218, πρβλ. Παναγιώτη Σκαλτσῆ, «Ἡ θεολογία τῶν Ἀκολουθιῶν τοῦ Νυχθημέρου», ὁ.π., σσ. 69-70.
116. Μάρκου Εὐγενικοῦ, «Ἐξήγησις...», ὁ.π., PG 160, 1176B.
117. Ἰωάννου Φουντούλη, *Λογικὴ Λατρεία...*, ὁ.π., σ. 218.
118. Ὡρολόγιο, ὁ.π., σσ. 25-26.
119. Ὡ.π., σσ. 43-44.
120. Ὡ.π., σσ. 45-46.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Κανονισμός περί συστάσεως και λειτουργίας
Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν:
«Βώσειον Φοιτητικὸν Οἰκοτροφεῖον Θεσσαλονίκης»
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας

Ἡ ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ' ὄψει:

1) Τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1 παρ. 4, 29 παρ. 2, 59 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ 68 παρ. 5 τοῦ Ν. 4235/14.

2) Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμανιούσης Ἐκκλησίας τὰς ἀπορρεούσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν Ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Χριστεπώνυμόν τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα.

3) Τὰς ὑφισταμένας κοινωνικάς, ποιμαντικάς καὶ πνευματικάς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας.

4) Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 6/20.8.2014 Ἀπόφασιν καὶ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 3522/20.8.2014 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἡλείας κ. Γερμανοῦ.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Τὴν σύστασιν καὶ λειτουργίαν Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «Βώσειον Φοιτητικὸν Οἰκοτροφεῖον Θεσσαλονίκης» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

Κανονισμὸς περὶ συστάσεως καὶ λειτουργίας
Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν:
«Βώσειον Φοιτητικὸν Οἰκοτροφεῖον Θεσσαλονίκης»
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας

Ἄρθρον 1

Τὸ Ἴδρυμα λειτουργεῖ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπίβλεψιν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας.

Ἄρθρον 2

Διὰ τὴν εὐχερεστέραν λειτουργίαν τοῦ Ἰδρύματος ὑπάρχει τριμελὲς Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀποτελούμενον ἐκ τῶν κάτωθι:

- α. Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἡλείας, ὡς Προέδρου
- β. Ἐκ τοῦ Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἡλείας
- γ. Ἐξ ἑνὸς Ἐκπαιδευτικοῦ, διοριζομένου ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου

Ἡ θητεία τοῦ τρίτου Μέλους εἶναι τριετής δυναμένη νὰ ἀνανεωθῇ.

Ἄρθρον 3

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἔχει τὴν εὐθύνην τῆς καλῆς λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος, ἐλέγχει τὴν διαχείριση καὶ ἐγκρίνει τὸν Προϋπολογισμό καὶ Ἀπολογισμό αὐτοῦ.

Ἄρθρον 4

α. Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ δωρεάν παροχὴ στέγης εἰς ἀπόρους ἀλλὰ ἀρίστους σπουδαστὰς ἀνωτάτων Σχολῶν (ΑΕΙ καὶ ΤΕΙ εἰς τὴν Θεσσαλονίκης), ἐξ Ἡλείας καταγομένων.

β. Εἰς τὸ ὄροφοδιαμέρισμα τοῦ πρώτου ὀρόφου θὰ παραμένουν 8 φοιτήτριες, εἰς δὲ τὴν γκαρσονιέρα τοῦ ἰσογείου δύο φοιτητὲς.

γ. Οἱ Σπουδάστριες καὶ οἱ Σπουδαστὲς δεόν νὰ εὐλαβοῦνται τὸν Τριαδικὸν Θεὸν καὶ νὰ προσπαθοῦν νὰ ζοῦν κατὰ τὸ θεῖον Αὐτοῦ θέλημα. Σέβονται τὸν ἑαυτὸν τους καὶ τοὺς συσπουδαστὰς των καὶ ἀσχολοῦνται μόνο μετὰ τὴν σπουδὴν τῶν, ὥστε ἡ κατ' ἔτος πρόοδος των νὰ εἶναι ἐμφανής.

Ἄρθρον 5

Τὸ Ἴδρυμα ἐκπροσωπεῖται ἐνώπιον πάσης Διοικητικῆς, δικαστικῆς ἢ ἄλλης Ἀρχῆς ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἡλείας ἢ ὑφ' ἑνὸς τῶν Μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου νομίμως ἐξουσιοδοτημένου ὑπ' αὐτοῦ.

Ἄρθρον 6

Τὸ Ἴδρυμα ἔχει τὰ κάτωθι βιβλίδια:

- α) Βιβλίον Ταμείου
- β) Διπλότυπα Γραμμάτια εἰσπράξεως
- γ) Ἐντάλματα πληρωμῆς
- δ) Βιβλίον Πρακτικῶν,
- ε) Βιβλίον ἀκινήτων

Ἄρθρον 7

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

- α) Ἐπιχορηγήσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

β) Δωρεαί, κληροδοσίαι καί λοιπαί πάσης φύσεως προσφοραί

γ) Κρατικάί έπιχορηγήσεις

Άρθρον 8

Πάν θέμα μή προβλεπόμενον υπό του παρόντος Όργανισμού περί της Διοικήσεως καί Διαχειρίσεως του Ίδρύματος αποφασίζει τό Δ.Σ. μετ' εισηγήσεως του Μητροπολίτου καί έγκρίσεως της ΔΙΣ.

Άρθρον 9

Τό Ίδρυμα έχει ιδική του στρογγυλή σφραγίδα αναγράφουσα γύρωθεν Ίερά Μητρόπολις Ήλείας - Βιώσειον Φοιτητικόν Οικότροφείον Θεσσαλονίκης καί εις τό μέσον τήν εικόνα του Άγίου Χαραλάμπους.

Άρθρον 10

Ή ισχύς του παρόντος Κανονισμού αρχίζει από τήν δημοσίευσή του στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως. Ό παρών Κανονισμός δημοσιεύεται επίσης στό Έπίσημον Δελτίον της Έκκλησίας της Ελλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Άρθρον 11

Άπό τή δημοσίευση του παρόντος Κανονισμού δέν προκαλείται δαπάνη σέ βάρος του προϋπολογισμού του Νομικού Προσώπου της Ίερᾶς Μητροπόλεως Ήλείας.

Άθήναι, 15 Όκτωβρίου 2014

† Ό Άθηνών ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ό Αρχιγραμματεύς
Ό Μεθώνης Κλήμης

Κανονισμός υπ' αριθμ. 260/2014
«Περί ανακηρύξεως ως Προσκυνηματικοῦ,
λειτουργίας καί διαχειρίσεως
τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Εὐγενίου Ρωμανίας
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς»

Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
 ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβοῦσα υπ' ὄψιν:

1. Τά ἄρθρα 1 παρ. 4 καί 59 παρ. 1 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Α' 146),

2. Τάς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα, αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουν ἀπὸ τὰς Εὐαγγελικὰς ἐπιταγὰς, τοὺς Ἱεροῦς Κανόνας καί τοὺς νόμους τοῦ Κράτους,

3. Τάς ὑφισταμένας κοινωνικὰς καί πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς,

4. Τὴν υπ' ἀριθμ. 52/18.6.2014 Πρᾶξιν καί τὴν υπ' ἀριθμ. 1228/19.6.2014 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος,

5. Τὴν ἀπὸ 28.8.2014 Γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

6. Τὴν ἀπὸ 2.9.2014 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Ψηφίζει τὸν υπ' ἀριθμ. 260/2014 Κανονισμόν ἔχοντα οὕτω:

Κανονισμός

περὶ ἀνακηρύξεως ὡς Προσκυνηματικοῦ,
 λειτουργίας καί διαχειρίσεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ
 Ἁγίου Εὐγενίου Ρωμανίας
 τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς

ἄρθρον 1

Ὁ Ἱερός Ναός Ἁγίου Εὐγενίου Ρωμανίας τοῦ Δήμου Μαρωνείας - Σαπῶν Νομοῦ Ροδόπης, περιβεβλημένος διὰ τοῦ σεβασμοῦ καί τῆς εὐλαβείας τῶν Χριστιανῶν ὁλοκλήρου τῆς Ἐπαρχίας καί τῶν ἀπανταχοῦ Ποντίων, ἀνεγερθεὶς προκειμένους νὰ καταστῇ προσκυνηματικὸν κέντρον πανελληνίου καί παμποντιακῆς σπουδαιότητος καί σημασίας, καί τεθειμένος ἔκπαλαι εἰς τὴν δημόσιαν

ἡλτρεΐαν, ἀποτελεῖ Ἱερόν Προσκύνημα, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 παρ. 4 καί 59 τοῦ ν. 590/1977 καί κατὰ τὰς νομικὰς αὐτοῦ σχέσεις ἀποτελεῖ Νομικόν Πρόσωπον Ἰδιωτικοῦ Δικαίου.

ἄρθρον 2

Τὸ Ἱερόν προσκύνημα ἔχει ἰδίαν κυκλικὴν σφραγίδα φέρουσα εἰς δύο κύκλους τὴν ἐπιγραφὴν: Ἱερά Μητροπολις Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς (εἰς τὸν ἐσωτερικόν) καί Ἱερόν Προσκύνημα Ἁγίου Εὐγενίου Ρωμανίας (εἰς τὸν ἐξωτερικόν), εἰς δέ τὸ μέσον τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Εὐγενίου τοῦ Τραπεζουντίου.

ἄρθρον 3

Σκοποί τοῦ Προσκυνηματος εἶναι:

α) Ἡ ἀποπεράτωση, ὁ ἐξωραϊσμός καί ὁ ἐξοπλισμός τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ,

β) Ἡ ἀνεγερσις τῶν ὑπὸ τῆς σχετικῆς μελέτης προβλεπομένων κτισμάτων,

γ) Ἡ κατασκευὴ περιτοιχίσεων καί ἡ διαμόρφωσις τοῦ περιβάλλοντος χώρου,

δ) Ἡ λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος ὡς παμποντιακοῦ καί πανελληνίου προσκυνηματικοῦ κέντρου, περιλαμβάνοντος ἀρχονταρίκι, ξενώνας, αἰθούσας ἐκδηλώσεων καί τὰ ἀπαραίτητα βοηθητικὰ κτίσματα,

ε) Ἡ συμβολὴ εἰς τὸ πνευματικόν, φιλανθρωπικόν καί κοινωνικόν ἔργον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

ἄρθρον 4

1. Τὸ Ἱερόν Προσκύνημα τελεῖ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτεΐαν καί τὸν ἔλεγχον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς καί διοικεῖται ὑπὸ πενταμελοῦς (5/μελοῦς) Διοικουσίης Ἐπιτροπῆς (ἐφ' ἐξῆς Δ.Ε.), ἀποτελουμένης:

α) Ἐκ τοῦ ἐκάστοτε Μητροπολίτου ὡς Προέδρου, ἀναπληρουμένου ὑπὸ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ

β) Ἐκ δύο (2) Κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς

γ) Ἐκ δύο (2) λαϊκῶν, ὡς μελῶν

Τὰ μέλη ταῦτα μετὰ τῶν ἀναπληρωματικῶν αὐτῶν ἐπιλέγονται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου καί διορίζονται

διά Πράξεων αυτού μέ θτεϊάν τριών έτων, δυναμένην νά άνανευθῆ.

2. Ἡ Δ.Ε. κατά τήν πρώτην αὐτῆς συνεδρίαν συγκροτεῖται εἰς σῶμα, ἐκλήγουσα ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς τόν Γραμματέα καί τόν Ταμία. Ἡ Δ.Ε. συνεδριάζει συγκαλουμένη ὑπό τοῦ Προέδρου κατά τήν κρίσιν αὐτοῦ καί κατά τās ἐκάστοτε ἀνάγκας. Τό ἀξίωμα τῶν μελῶν τῆς Δ.Ε. εἶναι τιμητικόν καί ἄμισθον.

3. Ἡ Δ.Ε. εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρισταμένων ἀπαραιτήτως τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ καί δύο (2) τουλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατά πλειοψηφίαν τῶν παρόντων, ὑπερσχυοῦσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

ἄρθρον 5

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπή ἔχει τās ἐξῆς ἀρμοδιότητας:

α) Διοικεῖ καί διαχειρίζεται τήν ἐν γένει περιουσίαν τοῦ Προσκυήματος.

β) Μεριμνᾷ διά τήν εὐρυθμον λειτουργίαν τοῦ Προσκυήματος.

γ) Καταρτίζει τόν προϋπολογισμόν καί ἀπολογισμόν τοῦ Προσκυήματος, οἱ ὁποῖοι ἐγκρίνονται ὑπό τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

δ) Ἀποφασίζει διά τήν πρόσληψιν καί τήν ἀποζημίωσιν τοῦ ἀναγκαίου προσωπικοῦ.

ε) Μεριμνᾷ διά τήν ἀξιοποίησιν τῆς κινητῆς καί ἀκινήτου περιουσίας.

στ) Ἐνεργεῖ τὰ δέοντα διά τήν πραγμάτωσιν τῶν σκοπῶν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυήματος.

στ) Ἀποφασίζει ἐπί παντός προκύπτοντος ζητήματος μή προβληπομένου ὑπό τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

ἄρθρον 6

1. Ὁ Πρόεδρος τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς ἐκπροσωπεῖ νομίμως τό Ἱερόν Προσκυήμα εἰς πᾶσαν σχέσηιν μετά παντός φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου, ὀργανισμοῦ, ἰδρύματος, τραπεζῶν, κ.λπ., ὡς καί ἐνώπιον πάσης διοικητικῆς, ἐκκλησιαστικῆς καί ὁποιασδήποτε ἄλλης Ἀρχῆς καί τῶν Δικαστηρίων παντός βαθμοῦ.

2. Ὁ Πρόεδρος ὑπογράφει ὅλλας τās πράξεις, αἱ ὁποῖαι ἀφοροῦν εἰς τό προσωπικόν, τὰ χρηματικά ἐντάλλματα, παντός εἶδους τραπεζικᾶς συναλλαγᾶς καί τās πάσης φύσεως συμβάσεις, ὡς καί πᾶν ἕτερον ἔγγραφο.

3. Διά συμβάσεις συνεπαγομένης τήν ἐκ μέρους τοῦ Ἱεροῦ Προσκυήματος ἐκποίησιν κινητῶν ἢ ἀκινήτων, τήν ἀνάληψιν ἐμπραγμάτου βάρους καί ἐγγυητικῆς εὐθύνης ἀπαιτεῖται εἰδική ἀπόφασις τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, ἐγκρινομένης ὑπό τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

4. Τόν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ νόμιμος ἀναπληρωτῆς αὐτοῦ μόνον κατά τās μή ἐχοῦσας οικονομικόν ἢ συναλλακτικόν χαρακτήρα πράξεις. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ ἀναπληρωτῆς ἐπίσης κωλύεται

ἢ ἀπουσιάζει, τόν Πρόεδρον ἀναπληροῖ μόνον κατά τās μή ἐχοῦσας οικονομικόν ἢ συναλλακτικόν χαρακτήρα πράξεις, μέλος τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, δι' ἀποφάσεως αὐτῆς. Διά τήν διενέργειαν πράξεων οικονομικοῦ ἢ συναλλακτικοῦ χαρακτήρος ἐκ μέρους τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ τοῦ Προέδρου ἢ μέλους τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀπαιτεῖται εἰδική ἀπόφασις τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς καί εἰδικόν συμβολαιογραφικόν πληρεξούσιον τοῦ Προέδρου.

5. Ὁ Γραμματεὺς τηρεῖ τό Βιβλίον Πρωτοκόλλου καί τηρεῖ καί ὑπογράφει μετά τοῦ Προέδρου τό Βιβλίον Πρακτικῶν τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς.

6. Ὁ Ταμίας τηρεῖ τὰ ἀναφερόμενα εἰς τό ἄρθρον 10 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ὑπό στοιχεῖα γ', δ', ε', στ' καί ζ' Βιβλία.

7. Ὁ ἐκάστοτε Ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Προσκυήματος τηρεῖ τὰ βιβλία τῶν τελουμένων εἰς τό Ἱερόν Προσκυήμα Μυστηρίων.

ἄρθρον 7

1. Πόροι τοῦ Ἱεροῦ Προσκυήματος εἶναι:

α) Αἱ εἰσπράξεις ἐκ κηροπωλήσεως, δίσκων, κυτίων, ἱεροτελεστιῶν, εἰσφορῶν καί ἀφιερωμάτων

β) Αἱ δωρεαί, προσφοραί, κληρονομίαι, κληροδοσίαι καί λοιπαί πάσης φύσεως ἀφιερώσεις καί εἰσφοραί πιστῶν

γ) Αἱ πρόσοδοι ἐκ τῆς κινητῆς καί ἀκινήτου περιουσίας αὐτοῦ

δ) Αἱ πάσης φύσεως εἰσπράξεις τῶν τυχόν προσκτηθησομένων ἐξωκκλησιῶν, μετοχιῶν ἢ ἀνεγερθησομένων παρεκκλησιῶν

ε) Αἱ τυχόν ἐπιχορηγήσεις ἐξ οἰουδήποτε φορέως

2. Αἱ εἰσπράξεις τῶν πόρων τοῦ Ἱεροῦ Προσκυήματος ἐνεργοῦνται διά διπλοτύπων γραμματίων εἰσπράξεως τεθεωρημένων ὑπό τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως καί αἱ πληρωμαί δι' εἰδικῶν ἐνταλημάτων εἰς τὰ ὁποῖα ἐπισυνάπτονται ἅπαντα τὰ νόμιμα δικαιολογητικά.

3. Ἡ διαχείρισις γίνεται συμφῶνως πρὸς τās διατάξεις αἱ ὁποῖαι ἰσχύουν διά τοὺς Ἐνοριακοὺς Ναοὺς.

ἄρθρον 8

Τὰ ἔσοδα τοῦ Ἱεροῦ Προσκυήματος διατίθενται:

α) Διά τήν ἀποπεράτωσιν, τόν ἐξωραϊσμόν, τόν ἐξοπλισμόν καί τήν ἐπισκευήν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυήματος καί τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ, τῶν ἐξωκκλησιῶν, παρεκκλησιῶν καί μετοχιῶν αὐτοῦ.

β) Διά τήν μισθοδοσίαν τοῦ ἀναγκαίου προσωπικοῦ τοῦ Ἱεροῦ Προσκυήματος.

γ) Διά τήν καταβολήν τῶν νομίμων ὑποχρεώσεων αὐτοῦ.

δ) Διά τήν πραγμάτωσιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 παρ. β', γ', δ', καί ε' τοῦ παρόντος σκοπῶν.

ε) Διά τό Συνοδικόν Μέγαρον ποσοστὸν πέντε ἐπί τοῖς ἑκατὸ (5%) ἐπί τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων αὐτοῦ.

~ Άρθρον 9

Διά τήν λειτουργίαν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος συνιστώνται αἱ κάτωθι θέσεις:

α) Μία (1) θέσις Ἐφημερίου, διοριζομένου κατά τήν διαδικασίαν τοῦ νόμου. Κατά τήν κρίσιν τοῦ Προέδρου καί τās ἀνάγκας τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος δύναται νά ἀποσπασθῆ ὡς Ἐφημέριος του ὡς ἄνω Προσκυνήματος Κληρικός ἐκ τῶν ὑπηρετούντων παρά τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει ἢ νά ὀρίζεται ἐκ περιτροπῆς ἔφημερία τῶν ὑπηρετούντων εἰς γειτονικά Ἐνορίας Ἱερῶν.

β) Δύο (2) θέσεις ἱεροψαλτῶν καί γ) μία (1) θέσις νεωκόρου.

~ Άρθρον 10

1. Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπή τηρεῖ καί ἐποπτεύει διά τοῦ Ταμίου καί τοῦ Γραμματέως τὰ ὡς κάτωθι διαχειριστικά Βιβλία:

- α) Βιβλίον Πρωτοκόλλου Ἀλληλογραφίας
- β) Βιβλίον Πρακτικῶν Συνεδριάσεων τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς
- γ) Βιβλίον Ἐσόδων καί Ἐξόδων
- δ) Στέλεχος διπλοτύπων γραμματίων εἰσπράξεως
- ε) Στέλεχος διπλοτύπων ἐνταλημάτων πληρωμῆς
- στ) Βιβλίον τιμητῶν καί λοιπῶν κινητῶν περιουσιακῶν στοιχείων

ζ) Βιβλίον Κτηματολογίου, εἰς τό ὁποῖον καταγράφονται τὰ ἀκίνητα περιουσιακά στοιχεία τοῦ Προσκυνήματος ὡς ὀρίζεται διά τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 8/1979 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

η) Βιβλία τῶν τελουμένων ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ ἱερῶν Μυστηρίων

2 Τά λογιστικά καί ταμειακά Βιβλία τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος, ὡς καί τὰ Βιβλία Πρακτικῶν, ἀριθμοῦνται κατά φύλλον καί θεωροῦνται εἰς τό τέλος καί πρό τῆς χρήσεως αὐτῶν ὑπό τοῦ ἐκάστοτε Μητροπολίτου Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς ὡς Προέδρου αὐτοῦ.

~ Άρθρον 11

1. Κατάργησις τοῦ Προσκυνήματος ἢ τροποποίησις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ γίνεται δι' Ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, κατόπιν ὁμοφώνου ἀποφάσεως τῆς Δ.Ε., ἐγκρινομένης ὑπό τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου καί τῆς Διαρκοῦς Συνόδου, τῆς Συνοδικῆς ταύτης ἀποφάσεως δημοσιευομένης διά τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καί τοῦ περιοδικοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑ.

2. Εἰς περίπτωσιν καταργήσεως τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος ἅπασα ἡ κινητή καί ἀκίνητος περιουσία αὐτοῦ, μετὰ ἀπό ἐξόφλησιν τῶν ἐν γένει ὑποχρεώσεων τούτου, περιέρχεται εἰς τό Νομικόν Πρόσωπον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς.

~ Άρθρον 12

Ζητήματα τὰ ὁποῖα δέν προβλέπονται ὑπό τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ρυθμίζονται δι' ἀποφάσεων τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς.

~ Άρθρον 13

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχει ἀπό τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καί τό ἐπίσημον Δελτίον ΕΚΚΛΗΣΙΑ.

~ Άρθρον 14

Ἀπό τās διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ οὐδεμία δαπάνη προκαλεῖται εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς.

Ἀθῆναι, 10 Ὀκτωβρίου 2014

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ὁ Ἐψηφισμένος Ἐπίσκοπος Μεθώνης Κλήμης

Κανονισμός υπ' αριθμ. 262/2014
Περί τροποποιήσεως και αντικαταστάσεως του Κανονισμού
215/2010 (ΦΕΚ 191/Α' /2000)
περί λειτουργίας, διοικήσεως και διαχειρίσεως
του Πανελληνίου Ίερού Προσκυνηματος Παναγίας Σουμελά
της Ίερας Μητροπόλεως Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
 ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Άρθρον 1

Νομική φύσις και τίτλος

Έχουσα υπ' όψει:

1. Τά άρθρα 3 παρ. 1, 12, 13 παρ. 1, 17 παρ. 1, 109 Συντάγματος.
 2. Τά άρθρα 9 και 11 της Ε.Σ.Δ.Α. και 1 Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α.
 3. Τά άρθρα 1 παρ. 4, 4 περίπτ. ε', 29 παρ. 2 έδάφ. στ' και 59 παρ. 1-2 του νόμου 590/1977 «Περί Καταστατικού Χάρτου της Έκκλησίας της Ελλάδος» (Α' 146), όπως τροποποιήθηκαν από τό άρθρο 68 παρ. 1 του ν. 4235/2014 (Α' 32).
 4. Τό άρθρον 68 παρ. 1 ύποπαρ. 3 του ν. 4235/2014 (Α' 32)
 5. Τό Π.Δ. 353/1997 (Α' 239)
 6. Τό Β.Δ. 924/1966 (Α' 250)
 7. Τό γεγονός της έκπαλαι θέσεως των μή ένοριακών Ίερών Ναών της «Παναγίας Σουμελά» έν Καστανιά Νομού Ήμαθίας εις τήν δημοσίαν λητρείαν και της προσκήσεως πανελληνίας σημασίας αυτών.
 8. Τήν υπ' αριθμ. πρώτ. 604/3.9.2014 πρότασιν του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος περί τροποποιήσεως και αντικαταστάσεως του Κανονισμού της Έκκλησίας της Ελλάδος υπ' αριθ. 215/2010 (ΦΕΚ Α' 191).
 9. Τίς από 18.2.2014 απόφασεις και σύμφωνον γνώμην των Διοικητικών Συμβουλίων του Ίδρύματος και του Σωματείου «Παναγία Σουμελά».
 10. Τήν από 4.9.2014 Απόφασιν της Διαρκούς Ίερας Συνόδου.
- Έγκρίνει και ψηφίζει, εις αντικατάστασιν του Κανονισμού 215/2010 (Α' 191), τόν υπ' αριθμ. 262/2014 Κανονισμόν, έχοντα ως έξης:

Κανονισμός 262/2014

«Περί λειτουργίας, διοικήσεως και διαχειρίσεως
 του Πανελληνίου Ίερού Προσκυνηματος
 Παναγίας Σουμελά
 της Ίερας Μητροπόλεως Βεροίας και Ναούσης»

1. Οι μή ένοριακοί Ναοί, παλαιός και νέος, της «Παναγίας Σουμελά» αφιερωμένοι εις τήν Κοίμησιν της Θεότοκου, οι όποιοι εύρίσκονται εις τήν Καστανιάν του Νομού Ήμαθίας έντός των όρίων της Ίερας Μητροπόλεως Βεροίας και Ναούσης και έντός χώρου παραχωρηθέντος προς χρήσιν υπό του Σωματείου «Παναγία Σουμελά», άναγνωρίζονται κατά τό άρθρον 59 παρ. 1 του ν. 590/1977 (Α' 146) ως Ίερόν Προσκύνημα, ήτοι Ίεροί Ναοί ύπερτοπικής και δή και πανελληνίας σημασίας, τεθέντες έκπαλαι εις τήν δημοσίαν λητρείαν, άποτελοϋν θρησκευτικόν και κοινωφελές αυτοχρηματοδοτούμενον νομικόν πρόσωπον ιδιωτικού δικαίου μή κερδοσκοπικού χαρακτήρα υπό τόν τίτλον «Πανελλήνιον Ίερόν Προσκύνημα Παναγίας Σουμελά».

2. Τό Πανελλήνιον Ίερόν Προσκύνημα Παναγίας Σουμελά άποτελεί νομικόν πρόσωπον ιδιωτικού δικαίου του άρθρου 1 παρ. 4 του ν. 590/1977 (άρθρον 68 παρ. 5.β του ν. 4235/2014). Από της συστάσεώς του ως ίδρύματος έως της μετατροπής του εις Ίερόν Προσκύνημα (διά του Κανονισμού της Έκκλησίας της Ελλάδος 215/2010) και έκτοτε και μέχρι της ένάρξεως ισχύος του παρόντος Κανονισμού τό Προσκύνημα άπετέλει νομικόν πρόσωπον δημοσίου δικαίου ((Β.Δ. 924/1966, Α' 250, Κανονιστική Διάταξις υπ' αριθμ. 47/1973, Α' 58, Κανονισμός 215/2010, Α' 191). Καταστατική έδρα του Ίερού Προσκυνηματος όρίζεται ή Θεσσαλονίκη.

3. Ός ό «οικείος Μητροπολίτης» κατά τήν έννοιαν του άρθρου 59 παρ. 2 του ν. 590/1977 (Α' 146) νοείται ό Μητροπολίτης της Ίερας Μητροπόλεως Βεροίας και Ναούσης, έντός της περιφερείας της οποίας ύφίστανται οι άνωτέρω Προσκυνηματικοί Ναοί και έχει τήν άναφοράν του τό Προσκύνημα.

4. Τό Ίερόν Προσκύνημα ως νομικόν πρόσωπον ιδιωτικού δικαίου έξαιρείται των έκάστοτε διατάξεων περί των φορέων της Γενικής Κυβερνήσεως και του Δημοσίου Τομέως, ως έκάστοτε όρίζονται (άρθρον 68 παρ. 1 του ν. 4235/2014) εις ό,τι άφορά τήν όργάνωσιν και διοίκησιν

του, τήν ἐν γένει περιουσιακὴν καὶ λογιστικὴν του διαχειρίσιν, τοὺς λειτουργοὺς καὶ τὸ προσωπικὸν του καὶ διέπεται εἰς ἅπαντα τὰ ζητήματα ὀργανώσεως, διοικήσεως, λογιστικῆς καὶ ἐν γένει οικονομικῆς διαχειρίσεως, προστασίας τῆς περιουσίας καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν μνημείων τοῦ ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

5. Τὸ Ἱερόν Προσκύνημα ἔχει ἰδίαν σφραγίδα, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι χαραγμένη ἡ εἰκὼν τῆς Παναγίας Σουμελᾶ καὶ ὁ τίτλος τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος.

Ἔαρθρον 2 Ἐποπτεία

Τὸ ὡς ἄνω Ν.Π.Ι.Δ. ὑπάγεται εἰς τὴν ἐποπτεῖαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν πνευματικὴν ἐπιστασίαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Βεροίας καὶ Ναούσης, ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας τοῦ ὁποίου εὐρίσκονται οἱ Ναοὶ τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος.

Ἔαρθρον 3 Σκοπὸς

Σκοποὶ τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος εἶναι ὅσοι ὀρίζονται κατωτέρω, ὅπως καὶ πᾶς ἕτερος, ὁ ὁποῖος κρίνεται ὑπὸ τῆς Διοικήσεως αὐτοῦ ὅτι δύναται νὰ συντελέσῃ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς του, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Βεροίας καὶ Ναούσης:

1. Ἡ διαφύλαξις τῆς σεπτῆς καὶ θαυματουργοῦ Εἰκόνας τῆς Παναγίας Σουμελᾶ, μετακομισθεῖσης ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιμανδρίτου Ἀμβροσίου Σουμελιώτου, κειμήλιον τῆς Παλαιφάτου Ἱερᾶς Σταυροπηγιακῆς Μονῆς τῆς Παναγίας Σουμελᾶ τοῦ ἀληθμονήτου Πόντου καὶ ἡ ὁποία παρεχωρήθη ὑπὸ τοῦ τότε Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων εἰς τὸ Σωματεῖον «Παναγία Σουμελᾶ» μετὰ τὴν σύμφωνον γνώμην καὶ ἐπευλόγιαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως (ἄρθρον 73 παρ. 1 ν. 3028/2002).

2. Ἡ φύλαξις τῶν κειμηλίων τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου τῆς Παλαιφάτου Ἱερᾶς Σταυροπηγιακῆς Μονῆς τῆς Παναγίας Σουμελᾶ, τὰ ὁποῖα παρεδόθησαν ὑπὸ τοῦ Βυζαντινοῦ Μουσείου Ἀθηνῶν καὶ τὰ ὁποῖα εἶχον ἐναποθεθεῖ εἰς τὸ Βυζαντινὸν Μουσεῖον μετὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ἀπὸ τῆς ἰδιαίτερης πατρίδος τῶν Ποντίων. Τὰ ὡς ἄνω κειμήλια, ἥτοι ἡ Ἱερά Εἰκὼν, ὁ Τίμιος Σταυρὸς καὶ τὸ Ἱερόν Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁσίου Χριστοφόρου, προερχόμενα ἐκ τῆς Ἱερᾶς Πατριαρχικῆς καὶ Σταυροπηγιακῆς Μονῆς τῆς Παναγίας Σουμελᾶ, τὸ Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως τὰ ἐνεπιστεύθη, διὰ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Βεροίας καὶ Ναούσης, παραδίδων ταῦτα πρὸς φύλαξιν εἰς τὸ Σωματεῖον «Παναγία Σουμελᾶ», πρὸς ὑλοποίησιν τῶν στόχων καὶ τῶν σκοπῶν ἀνιστορήσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Σουμελᾶ ἐν Ἑλλάδι καὶ παραμονῆς αὐτῶν εἰς τὸ ἐν Ἑλλάδι Πανελλήνιον Ἱερόν Προσκύνημα τῆς Παναγίας Σουμελᾶ (ἄρθρον 73 παρ. 1 ν. 3028/2002).

3. Ἡ συμφώνως πρὸς τὰς θρησκευτικὰς, ἐθνικὰς καὶ κοινωνικὰς παραδόσεις τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τοῦ Ποντιακοῦ Ἑλληνισμοῦ συντήρησις τῶν ἀνωτέρω Ναῶν, ὡς καὶ ἡ ἀγιογράφησις, ψηφιδογράφησις καὶ ἐν γένει διακόσμησης

αὐτῶν, ἔτι δὲ καὶ ἡ προαγωγή τοῦ ἔργου τοῦ ἐργαστηρίου ψηφίδας καὶ ψηφιδογραφίας.

4. Ἡ διατήρησις τοῦ προσκυνηματικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ χαρακτῆρος τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος καὶ ἡ διαιώσεσις τῶν Ποντιακῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων.

5. Ἡ συντήρησις τῶν κτισμάτων, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἀνεγερθῆ περὶ τῶν Ἱερῶν Ναῶν ὑπὸ τοῦ Σωματεῖου Παναγία Σουμελᾶ, πρὸς χάριν τῶν προσκυνητῶν, ὡς καὶ τῶν ἐν γένει βοηθητικῶν χώρων, ἡ βελτίωσις, ἡ ἐπέκτασις καὶ ἐπισκευὴ τούτων, ἐπιπλέον δὲ καὶ ἡ δημιουργία πάσης ἀναγκαίας κινήτης καὶ ἀκινήτου ὑποδομῆς πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ ἐν λόγῳ Ἱεροῦ Προσκυνηματος, τοῦ προσωπικοῦ του, τῶν προσκυνητῶν, καὶ τῶν προσφερόντων ἐθελοντικὰς ὑπηρεσίας.

6. Ἡ ἐκτέλεσις κοινωφελῶν ἔργων εἰς τὴν γενικότεραν περιοχὴν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος, ὡς ὁδοποιΐας, ἠλεκτροφωτισμοῦ, ὕδρευσης, ἐξυγιάνσεως, ἐξωραϊσμοῦ κ.λπ., ὡς καὶ ἡ ἐκτέλεσις ἔργων, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπαραίτητα γιὰ τὴν διαρρύθμισιν καὶ βελτίωσιν τῶν χώρων, οἱ ὁποῖοι περιβάλλουσι τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς καὶ τὰ προσκίσματα τῶν.

7. Ἡ ἀνάπτυξις τῶν θρησκευτικῶν, ἀλλὰ καὶ ἐθνικῶν δεσμῶν μετὰ τῶν ὄλων τῶν καταγομένων ἐκ τοῦ Πόντου Ὁρθοδόξων Ἑλλήνων, οἱ ὁποῖοι κατοικοῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἢ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, καὶ ἡ μετὰ τῶν καλλιέργεια τοῦ πνεύματος τῶν παραδόσεων καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ Ποντιακοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ἡ δημιουργικὴ προβολὴ τῶν. Ἐπίσης ἡ ἠθικὴ, ὑλικὴ καὶ οικονομικὴ συμπαράστασις μετὰ πνεῦμα χριστιανικῆς ἀγάπης εἰς ὅσους ἔχουν ἀνάγκην, καθὼς καὶ ἡ χορήγησις ὑποτροφῶν καὶ οικονομικῶν ἐνισχύσεων εἰς σπουδαστάς, ἢ εἰς ὅσους προσφέρουν ἐθελοντικὰς ὑπηρεσίας πρὸς τὸ ἀνωτέρω Ἱ. Προσκύνημα καὶ εἰς τὸ προσωπικὸν αὐτοῦ.

8. Ἡ δημιουργία πνευματικοῦ κέντρου εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος, καὶ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, διὰ τὴν διαιώνισιν τῆς ἱστορίας καὶ τῶν θρησκευτικῶν καὶ ἐθνικῶν παραδόσεων καὶ ἐθίμων τοῦ Πόντου. Ἡ ἐπιδιώξις τῆς ἀναβιώσεως, ὅπως καὶ ἐν Πόντῳ, τῆς θρησκευτικῆς ἀτμοσφαιρᾶς διὰ τῆς τελείσεως πανηγύρεων καὶ ἱεροτελεστιῶν καὶ τοῦ ἐθίμου τῆς πανδήμου προσκυνήσεως τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας τῆς Παναγίας Σουμελᾶ κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἑορτῶν τοῦ Δεκαπενταυγούστου.

9. Ἡ ὀργάνωσις Μουσείου διὰ τὴν συγκέντρωσιν παλαιῶν εἰκόνων, ἱερῶν σκευῶν, ἱερατικῶν ἀμφίων καὶ ἄλλων ἀρχαιολογικῆς καὶ ἱστοριογραφικῆς ἀξίας ἀντικειμένων. Ἡ δημιουργία βιβλιοθήκης, ἡ ὁποία θὰ ἐξυπηρετῇ τοὺς σκοποὺς τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος. Ἡ διατήρησις τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς, ἡ προκήρυξις βραβείων πρὸς συγγραφήν μελετῶν, ἡ ἐκδοσις ἐργασιῶν μετὰ θέματα, περὶ τῶν ὁποίων θὰ ἀποφασίζῃ ἡ διοίκησις τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος.

Ἔαρθρον 4

Τὸ «Πανελλήνιον Ἱερόν Προσκύνημα Παναγίας Σουμελᾶ» πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν σκοπῶν του, τὴν ἐξασφάλισιν τῶν πόρων του, ὡς καὶ διὰ πᾶσαν ἐτέραν βασικὴν ἀνά-

γκνν αὐτοῦ καί λήψιν ἀναλόγων μέτρων, δύναται νά συνεργάζεται μετά παντός δημοσίου καί ἰδιωτικοῦ φορέως, ἰδίως:

α) μετά τοῦ δωρητοῦ Σωματείου «Παναγία Σουμελά», τό ὁποῖον ἐδρεύει εἰς Θεσσαλονίκην καί ἀνήγειρε τοὺς Ἱ. Ναοὺς τῆς Παναγίας Σουμελά μετά τῶν προσκτισμάτων τῶν καί ἐπρότεινε μέ δωρεάν του τήν ἴδρυσιν τοῦ ἤδη μετατραπέντος εἰς Ἱερόν Προσκύνημα νομικοῦ προσώπου τοῦ Πανελληνίου Ἱεροῦ Ἰδρύματος «Ἱερά Μονή τῆς Παναγίας Σουμελά» (109 Συντ., Β.Δ. 924/1966), καί

β) μετά τοῦ Συμβουλευτικοῦ Σώματος τοῦ «Κοινοῦ τῶν Ποντίων», ὡς ἐν τοῖς ἐπομένοις ἄρθροισ περιγράφεται.

Ἄρθρον 5 Πόροι

Πόροι τοῦ Προσκυνήματος εἶναι:

1. Τά ἔσοδα ἐκ τῆς προσκυνήσεως τῆς Ἱεράς καί Σεπτῆς Εἰκόνας τῆς Παναγίας Σουμελά.

2. Αἱ εἰσπράξεις ἐκ δίσκων, κηροπωλήσεων, ἱεροπραξιῶν, ἀκοιουθιῶν καί προσφορῶν ἢ ἀφιερωμάτων τῶν προσκυνητῶν.

3. Αἱ ὑπέρ τοῦ Προσκυνήματος δωρεαί, κληρονομίαι, κληροδοσίαι, χορηγία πιστῶν, ὅπως καί τυχόν ἐπιδοτήσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί τῆς Πολιτείας.

4. Ἄπαντα τά ἔσοδα ἐκ τῆς κινήσεως καί ἀκινήτου περιουσίας τοῦ Προσκυνήματος, ὡς καί τά ἔσοδα, τά ὁποῖα προέρχονται ἀπό τήν ἐν γένει δημιουργικήν δραστηριότητα αὐτοῦ.

5. Ἡ ἐκ μέρους τοῦ Σωματείου Θεσσαλονίκης «Παναγία Σουμελά», δωρεά χρημάτων καί τά ἔσοδα ἐκ τῆς παραχωρήσεως πρὸς χρῆσιν ἐκ μέρους τοῦ Σωματείου ἐκτάσεως γῆς πενήκοντα (50) στρεμμάτων, ὅπου εὐρίσκονται καί οἱ ὡς ἄνω Ἱ. Ναοί.

Ἄρθρον 6

1. Τό ὡς ἄνω Ἱερόν Προσκύνημα διοικεῖται ὑπὸ ἐνδεκαμελοῦς (11) Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, τά μέλη τῆς ὁποίας διορίζονται ἐπὶ θτεία τριῶν (3) ἐτῶν, κατόπιν προτάσεως τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Βεροίας καί Ναούσης δι' ἀποφάσεως τῆς Διαρκοῦς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

2. Τά ἐννέα (9) ἐκ τῶν ἐνδεκα (11) μελῶν τῆς Δ.Ε. τοῦ Προσκυνήματος, ὀρίζονται ὡς ἑξῆς:

α) Ὁ ἐκάστοτε Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας καί Ναούσης,

β) Ὁ ἐκάστοτε Πρόεδρος τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη ἐδρεύοντος Σωματείου «Παναγία Σουμελά» μετά τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ,

γ) Ἐν (1) μέλος, ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Βεροίας καί Ναούσης μετά τοῦ ἀντιστοίχου ἀναπληρωματικοῦ κατὰ προτίμησιν κληρικοῦ, ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου,

δ) Πέντε (5) μέλη μετά τῶν ἀντιστοίχων ἀναπληρωτῶν τῶν, ὀριζόμενα δι' ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἢ τοῦ Δ.Σ., τοῦ Σωματείου «Παναγία Σουμελά»,

ε) Ἐν (1) τακτικόν μέλος ὀριζόμενον μετά τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς Κοινότητος Δ.Δ. Καστανιάς, ὡς ἐκπρόσωπον τοῦ Δήμου Βεροίας.

Ἐάν ἐντὸς ἐνός μηνός ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως προσκλήσεως τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Βεροίας καί Ναούσης ἢ τῆς Δ.Ε. τοῦ Προσκυνήματος πρὸς τοὺς φορεῖς τῶν ἐδαφίων β', δ' καί ε' τῆς παρούσης παραγράφου ἐπὶ σκοπῶ ὀρισμοῦ τῶν ἐκπροσώπων τῶν δέν περιέληθαι εἰς τό Ἱερόν Προσκύνημα ἢ σχετικὴ ἀπάντησις ἐκ μέρους τῶν φορέων, ἢ Δ.Ι.Σ. διορίζει τά ἐλλείποντα μέλη διὰ ἀποφάσεως τῆς κατόπιν εἰσηγήσεως τῆς ὑπαρχούσης Δ.Ε..

3. Διὰ λόγους ἠθικῆς συμπαραστάσεως πρὸς τήν Διοίκησιν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος καί ὅσον ἐνεσι, εὐρυτέρας ἐκπροσωπήσεως αὐτοῦ, δημιουργεῖται συμβουλευτικόν σῶμα, τό ὁποῖον ὀνομάζεται «Τό Κοινόν τῶν Ποντίων». Ἀποτελεῖ συλλογικόν ὄργανον, εἰς τό ὁποῖον συμμετέχουν:

α) ὁ ἐκάστοτε Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας καί Ναούσης

β) οἱ ποντιακῆς καταγωγῆς Ἀρχιερεῖς, καί πρῶν ὑπουργοί καί βουλευταί

γ) οἱ Ἱερεῖς τοῦ Προσκυνήματος

δ) δέκα (10) προσωπικότητες προτεινόμεναι ὑπὸ τῆς Δ.Ε. τοῦ Προσκυνήματος

ε) οἱ Πρόεδροι καί οἱ Γενικοὶ Γραμματεῖς ὄλων τῶν ἀναγνωρισμένων καί ἐνεργῶν ἀμιγῶς ποντιακῶν ἐκ τοῦ καταστατικοῦ αὐτῶν σωματείων τοῦ Ἑλλαδικοῦ χώρου, τῶν ὁποίων ὁ σκοπός δέν ἀντιτίθεται ἐμμέσως ἢ ἀμέσως πρὸς τό ἐθνικόν καί ὀρθόδοξον πνεῦμα τῶν Ἑλλήνων, τήν λειτουργίαν, τοὺς σκοποὺς καί τὸν τρόπον διοικήσεως του ὡς ἄνω Προσκυνήματος, ὅπως περιγράφονται εἰς τά ἀνάλογα ἄρθρα τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ,

στ) Τά μέλη τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ Προσκυνήματος καί

ζ) Τά μέλη τοῦ Δ.Σ. τοῦ Σωματείου «Παναγία Σουμελά».

4. «Τό Κοινόν τῶν Ποντίων» συνέρχεται ἀνά τριετίαν εἴτε εἰς τὸν χρόνον τοῦ Ἱ. Προσκυνήματος εἴτε εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ ὡς ἄνω Προσκυνήματος ἐν Θεσσαλονίκη ἢ ὅπου ἡ Δ.Ε. ἀποφασίσει καί κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Βεροίας καί Ναούσης ἢ τῆς Διοικήσεως τοῦ Ἱ. Προσκυνήματος καί ἐν συνελεύσει ἐκλέγει διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας καί δικαίωμα ἐνός μόνον σταυροῦ, δύο (2) μέλη μέ ἰσάριθμα ἀναπληρωματικά, τά ὁποῖα ἀκοιούτως καθίστανται μέλη τῆς ἐνδεκαμελοῦς Δ.Ε. τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος, ὑποβάλλει δέ προτάσεις σχετικὰς πρὸς τήν εὐόδωσιν τῶν σκοπῶν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος κατόπιν ἐνημερώσεως του ἐκ μέρους τῆς Διοικήσεως.

5. Ἀπαρτία τῆς συνελεύσεως τοῦ «Κοινοῦ τῶν Ποντίων» ὑπάρχει ἀνεξαρτήτως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων εἰς ἐκάστην συνέλευσιν, τηροῦνται δέ καί σχετικὰ πρακτικά. Εἰς τήν συνέλευσιν αὐτήν προεδρεύει ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Βεροίας καί Ναούσης καί εἰς περιπτώσιν ἀπουσίας αὐτοῦ, ὁ Πρόεδρος τοῦ Σωματείου «Παναγία Σουμελά», ὡς μέλος τῆς Δ.Ε. τοῦ Προσκυνήματος.

Ἄρθρον 7

1. Eis τὰς συνεδριάσεις τῆς Δ.Ε. τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων προεδρεύει ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας καὶ Ναούσης καὶ eis περίπτωσιν ἀπουσίας αὐτοῦ ὁ Πρόεδρος τοῦ δωρητοῦ Σωματείου «Παναγία Σουμελᾶ».

2. Τὰ μέλη τῆς Δ.Ε. συνέρχονται κατόπιν προσκλήσεως τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, τὴν πρώτην Κυριακὴν μετὰ τὸν διορισμὸν τῶν καὶ ἐκλέγουν μεταξύ των τὸν Εἰδικὸν Γραμματέα, τὸν Ταμίαν, τὸν Ἐφορον Δημοσίων Σχέσεων καὶ Ἐπικοινωνίας καὶ τὸν ὑπεύθυνον νεολαίας. Ἡ Δ.Ε. συνεδριάζει, ἐάν παρίστανται ἑπτὰ (7) τουλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ, αἱ δὲ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν. Eis περίπτωσιν ματαιώσεως τῆς συνεδριάσεως λόγῳ μὴ ἀπαρτίας ἡ Δ.Ε. συνεδριάζει τὴν ἐπομένην ἑβδομάδα, τὴν ἀντίστοιχον ἡμέραν καὶ ὥραν, ὅποτε θεωρεῖται ὅτι εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ καὶ ἐάν ἀκόμη παρίστανται μόνον πέντε (5) ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς.

3. Τὰ λαϊκὰ μέλη τῆς Δ.Ε. κατόπιν τῆς συγκροτήσεως των eis Σῶμα, ὀρκίζονται ἐνώπιον τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Βεροίας καὶ Ναούσης ἢ τοῦ Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως ἐντὸς τοῦ Ἱ. Ναοῦ καὶ πρό τῆς Ἀγίας Εἰκόνος τῆς Παναγίας Σουμελᾶ.

4. Ἡ Δ.Ε. τοῦ Ἱδρύματος συνεδριάζει τακτικῶς ἅπαξ τοῦ μηνός, ἐκτάκτως δὲ ὡσάκις κρίνεται ἀναγκαῖον, ἢ ὅταν ζητηθῇ ἐγγράφως ὑπὸ πέντε (5) μελῶν τῆς. Eis ἐκάστην συνεδρίασιν τῆς Δ.Ε. τηροῦνται σχετικὰ πρακτικά. Eis περίπτωσιν ἰσοψηφίας ἰσχύει ἡ γνώμη τῆς μερίδος, πρὸς ἣν συμφωνεῖ ἢ ψῆφος τοῦ Προέδρου τῆς συνεδριάσεως τῆς Δ.Ε. ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ. Ἐπὶ προσωπικῶν ζητημάτων μεταξύ τῶν μελῶν τῆς Δ.Ε. γίνεται μυστικὴ ψηφοφορία διὰ ψηφοδεητίων.

5. Τὰ ἀναπληρωματικὰ μέλη ἀναλαμβάνουν καθήκοντα πρὸς ἀναπλήρωσιν τυχόν κωλυομένων τακτικῶν μελῶν ἢ λόγῳ παραιτήσεως ἢ τῆς καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἀποχωρήσεως τακτικῶν μελῶν.

Ἄρθρον 8

1. Μέλος τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς δύναται νὰ προταθῇ καὶ νὰ διορισθῇ ἐφ' ὅσον ἔχει συμπληρώσει τὸ εἰκοστὸν τέταρτον ἔτος τῆς ἡλικίας του καὶ εἶναι ποντιακῆς καταγωγῆς, Ἑλλήν πολίτης καὶ Χριστιανὸς Ὁρθόδοξος, ὁ ὁποῖος διακρίνεται διὰ τὸ φιλοκοινωνικὸν καὶ φιλοθρησκευτικὸν πνεῦμα του διὰ τὴν φιλοποντιακὴν δρᾶσιν του καὶ διὰ τὴν ἔμπρακτον συμπαράστασιν του πρὸς τὸ συντελούμενον ἔργον τοῦ Ἱ. Προσκυνημάτων τῆς Παναγίας Σουμελᾶ.

2. Δέν δύναται νὰ διορισθῇ μέλος τῆς Δ.Ε. τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων, ἄτομον, τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται eis δικαστικὴν διαμάχην μετὰ τοῦ Προσκυνηματος ἢ μετὰ τοῦ δωρητοῦ Σωματείου «Παναγία Σουμελᾶ» ἢ μετὰ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Βεροίας καὶ Ναούσης, ἐπίσης δέν δύναται νὰ διορισθῇ μέλος τῆς Δ.Ε. ὁποῖος ἀντιτίθεται eis τοὺς σκοπούς, τὴν διοίκησιν καὶ τὴν λειτουργίαν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων καὶ τῶν ἀνωτέρω φορέων, ὅπως ὀρίζονται διὰ τοῦ παρόντος.

3. Μέλος τῆς Δ.Ε. ἀπουσιάζον ἀδικαιολογητῶς ἐπὶ τρεῖς (3) συνεχεῖς συνεδριάσεις μετὰ τὸν διορισμὸν του, ἐκπίπτει τοῦ ἀξιώματος τοῦ μέλους κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Δ.Ε.

Ἄρθρον 9

1. Ἡ Δ.Ε. διοικεῖ τὸ Προσκύνημα καὶ διαχειρίζεται τὴν περιουσίαν αὐτοῦ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν, οἱ ὁποῖοι καθορίζονται διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος.

2. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας καὶ Ναούσης ἢ ὁ Πρόεδρος τοῦ Σωματείου «Παναγία Σουμελᾶ» ὡς μέλη τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς ἐκπροσωποῦν τὸ Ἱ. Προσκύνημα ἐνώπιον πάσης ἀρχῆς, ὡς καὶ ἐνώπιον παντός νομικοῦ ἢ φυσικοῦ προσώπου.

3. Εἰδικότερον ἡ Δ.Ε. eis τὸ πλῆσιον τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς προβαίνει eis τὰς ἀκόλουθους ἐνεργείας καὶ eis τὴν ἡψιν τῶν ἐνδεικνυομένων μέτρων καὶ ἀποφάσεων:

α) Ἡ Δ.Ε. εἰσγγεῖται πρὸς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Βεροίας καὶ Ναούσης διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων τῶν κληρικῶν τοῦ Ἱ. Προσκυνημάτων, προτείνουσα καὶ τὰ κατάλληλα πρόσωπα πρὸς διορισμὸν.

β) Ἡ Δ.Ε. εἰσγγεῖται πρὸς τὸν ἐν λόγῳ Σεβ. Μητροπολίτην πρὸς διορισμὸν ἐκκλησιαστικῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὰς ἀνάγκας καὶ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τοῦ Ἱ. Ναοῦ. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἐπιτροπὴ οὐδεμίαν διαχειριστικὴν ἀρμοδιότητα ἔχει, τὰ δὲ πάσης φύσεως ἔσοδα τοῦ Ἱ. Ναοῦ, ἐκτὸς τῶν προερχομένων ἐκ τῶν «ὀνομάτων» καὶ τῶν παρακλήσεων, παραδίδονται eis τὸν ταμίαν τῆς Δ.Ε. καὶ ἐγγράφονται eis τὰ διαχειριστικὰ βιβλία τοῦ ἐν λόγῳ Ἱ. Προσκυνηματος. Ἡ καταμέτρσις τῶν παγκαρίων διενεργεῖται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ὑπὸ τοῦ Ταμίου τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος, τοῦ μέλους τῆς Δ.Ε. ἐκπροσώπου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Βεροίας καὶ Ναούσης, ἐνός ἐκπροσώπου τῆς ἀστυνομίας, ἐνός ἱερέως τοῦ Ἱ. Ναοῦ, ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐνός ἐκπροσώπου τῶν ἐργαζομένων eis τὸ Ἱ. Προσκύνημα, ὀριζομένου δι' ἀποφάσεως τῆς Δ.Ε..

4. Ἡ Δ.Ε. ἀποφασίζει διὰ τὸν τρόπον καὶ τὸ εἶδος τῆς ἐπενδύσεως ἢ τῆς τοποθετήσεως τῶν κεφαλαίων καὶ προσόδων τοῦ Ἱ. Προσκυνηματος καὶ τῶν τιμητῶν ὡς καὶ διὰ τὴν ἀγοράν ἢ πώλησιν ἢ ὑποθήκυσιν ἀκινήτων, τὰ ὁποῖα προέρχονται ἐκ δωρεῶν, κληρονομιῶν, κληροδοσιῶν ἢ καθολικοῦ καταπιστεύματος.

5. Ἡ Δ.Ε. ἀποδέχεται ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος πᾶσαν δωρεάν, κληρονομίαν ἢ κληροδοσίαν ἢ καθολικὸν καταπίστευμα, τὸ προερχόμενον ἐκ διαφόρων δωρητῶν. Συντάσσει κτηματολόγιον τοῦ Ἱ. Προσκυνηματος, ἀντίγραφον τοῦ ὁποῖου ὑποβάλλει eis τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Βεροίας καὶ Ναούσης.

6. Ἡ Δ.Ε. δύναται νὰ ἀνακηρύσῃ μετ' ἀπόφασιν τῆς Εὐεργέτας ἢ Δωρητᾶς τοῦ Ἱ. Προσκυνηματος κατὰ τὴν κρίσιν τῆς, ὡς καὶ ἐπίτιμα καὶ ἀρωγὰ μέλη, ἀπονέμων τὰ ἀνάλογα δίασημα.

7. Ἡ Δ.Ε. ἀποφασίζει καὶ ἐνεργεῖ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ἱ. Προσκυνηματος τὰς ἀπαραίτητους κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἐκάστην φορὰν προμηθείας διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν Ἱερῶν Ναῶν πρὸς συντήρησιν τῆς περιουσίας τοῦ ἐν λόγῳ

1. Προσκυήματος, διά τās ανάγκας τοῦ προσωπικοῦ του ἐν γένει ἢ τῶν διερχομένων προσκυνητῶν ἢ ὅσων διαμένου προσωρινῶς εἰς τοῦτο. Ἀποφασίζει περὶ τοῦ τρόπου διαθέσεως πάντων τῶν πόρων συμφώνως πάντοτε πρὸς τās διατάξεις τοῦ παρόντος, ἐν συνδυασμῷ ἐκάστην φοράν πρὸς τās οἰασδῆποτε ἐμφανιζόμενας ανάγκας καὶ ἐπιδιώξεις κατὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ Ἱ. Προσκυήματος, ἔστω καὶ ἂν δέν προβλέπονται σχετικῶς εἰς τὸ παρόν. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀποφασίζει καὶ διά τὴν ἐκτέλεσιν ὁποιοῦδήποτε ἔργου.

8. Ἡ Δ.Ε. ἀποφασίζει περὶ τοῦ τρόπου διαθέσεως τῶν πάσης φύσεως πόρων πρὸς συντήρησιν τοῦ ὅλου κτιριακοῦ συγκροτήματος τοῦ προσκυήματος, τῶν ξενῶνων, τῶν δρόμων, τοῦ πρασίνου, διά τὴν καθαριότητα, τās δεξιώσεις, τὴν φιλοξενίαν ἐπισήμων καὶ μὴ, ἐπισκεπτῶν, δωρητῶν, ἐθελοντῶν, διά τὴν ὀργάνωσιν τῆς πανηγύρεως, καὶ ἄλλων ἐκδηλώσεων, διά τὴν διατήρησιν καὶ προαγωγὴν τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς, διά τὴν ἐκτέλεσιν κοινωφελῶν ἔργων, διά τὴν συμπάρασιν κοινωφελῶν Ἰδρυμάτων ἢ Σχολῶν ἢ Κατασκηνώσεων ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων ἢ ἀδελφῶν Ποντιακῶν Σωματείων, Ὁργανώσεων καὶ Ὀμοσπονδιῶν, διά τὴν συμπάρασιν καὶ οικονομικὴν βοήθειαν οἰκογενειῶν, σπουδαστῶν καὶ τοῦ προσωπικοῦ, ὡς καὶ διά τὴν χορήγησιν ὑποτροφιῶν. Ἐπίσης ἡ Δ.Ε. ἀποφασίζει διά τὸν τρόπον καὶ τὴν διάρκειαν τῶν πάσης φύσεως πόρων αὐτῆς πρὸς ὑλοποίησιν τῶν σκοπῶν τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος, ὡς καὶ διά οἰονδήποτε ἄλλον συναφῆ σκοπὸν πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἔργου τοῦ Προσκυήματος.

9. Ἡ Δ.Ε. προβαίνει εἰς τās ἀπαιτούμενας μελέτας καὶ λαμβάνει μέτρα διά τὴν ἀρτίαν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τοῦ ἐν λόγῳ Ἱ. Προσκυήματος, ὡς ἐπίσης διά τὴν αὐξήσιν τῶν πόρων καὶ τῆς περιουσίας αὐτοῦ, ἀσκοῦσα κατὰ πλήρη ἀρμοδιότητα πᾶσαν πρὸς τοῦτο ἐξουσίαν, μέ βᾶσιν πάντοτε ὅσα περιγράφονται καὶ ὀρίζονται διά τοῦ παρόντος ἄρθρου.

10. Εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις δύναται ἡ Δ.Ε. νά διορίξῃ καὶ εἰδικὰς ἐκάστοτε ἐπιτροπὰς ὀρίζουσα ἐγγράφως τὸν κύκλον τῶν ἀρμοδιοτήτων των καὶ τὸν τρόπον λειτουργίας των, ὡς καὶ νά προσλαμβάνῃ εἰδικούς συμβούλους, μετακλητοῦς ὑπαλλήλους καὶ εἰδικούς συνεργάτας.

11. Ἡ Δ.Ε. καταρτίζει τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμόν ἐντὸς τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου ἐκάστου ἔτους καὶ ὑποβάλλει τοῦτον πρὸς ἔγκρισιν διά τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως πρὸς τὴν Διарκῆ Ἱερὰν Σύνοδον. Ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ οικονομικοῦ ἔτους καταρτίζεται καὶ ὑποβάλλεται ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ προηγουμένου ἔτους διά τῆς Μητροπόλεως εἰς τὴν Διарκῆ Ἱερὰν Σύνοδον πρὸς ἔγκρισιν. Ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἀπολογισμοῦ τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον δικαιούται νά διατυπώσῃ παρατηρήσεις.

12. Οἱ πόροι τοῦ ἐν λόγῳ Ἱεροῦ Προσκυήματος κατατίθενται εἰς ὁποιαδήποτε ὑπὸ τοῦ νόμου ἀναγνωρισμένην Τράπεζαν. Ἡ Δ.Ε. δι' ἀποφάσεως αὐτῆς καθορίζει ἐν ποσόν, τὸ ὁποῖον κρατεῖ ὁ Ταμίας διά τās ἀμέσους ανάγκας ὑπὸ μορφήν παγίας προκαταβολῆς.

13. Ἡ Δ.Ε. ἔχει τὸ τεκμήριον ἀρμοδιότητος, ὥστε νά ἀποφασίξῃ διά πᾶν θέμα προκύπτον καὶ ἀφορῶν εἰς τὸ ἄνω Ἱ. Προσκυήμα, ἔστω καὶ ἂν δέν προβλέπεται σχετικῶς διά τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

ἄρθρον 10

1. Παρὰ τῆ Δ.Ε. τοῦ Ἱ. Προσκυήματος συνιστᾶται Ἐκτελεστικὴ Γραμματεία. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας καὶ Ναούσης, ὁ Πρόεδρος τοῦ Σωματείου «Παναγία Σουμελά» καὶ ὁ Εἰδικὸς Γραμματεὺς ἀπαρτίζουν τὴν Ἐκτελεστικὴν Γραμματεία τῆς Δ.Ε.

2. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μετὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Σωματείου «Παναγία Σουμελά» ὡς μέλη τῆς Ἐκτελεστικῆς Γραμματείας:

α) καταρτίζουν τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῶν συνεδριάσεων τῆς Δ.Ε. κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ Εἰδικοῦ Γραμματέως καὶ συγκαλοῦν τὴν Δ.Ε. ἐκτάκτως, ἐφ' ὅσον ὑπάρχῃ ἀνάγκη, συμφώνως πρὸς τὰ ἀνωτέρω.

β) φροντίζουν διά τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τῆς Δ.Ε.

γ) Ὑπογράφουν ἀπὸ κοινοῦ, μετὰ τοῦ Εἰδικοῦ Γραμματέως, τὰ ἐντάλματα πληρωμῶν, τὰ ἐντάλματα προπληρωμῶν, τὰ ἐπιταγὰς, ὡς καὶ πᾶν ἕτερον σχετικὸν ἔγγραφο, τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ εἰς τὴν διαχείρισιν καὶ τὴν ἐν γένει δραστηριότητα τοῦ Προσκυήματος.

δ) ἀποφασίζουν δι' ἐπείγοντα θέματα καὶ δι' ἀντιστοίχους δαπάνας καὶ φέρουν τὸ θέμα εἰς τὴν ἀμέσως ἐπόμενῃν συνεδρίασιν τῆς Δ.Ε. Ἐάν ἡ Δ.Ε. δέν συμφωνεῖ μετὰ τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν, τὸ θέμα παραπέμπεται πρὸς τὴν Διарκῆ Ἱερὰν Σύνοδον, ἡ ὁποία καὶ ἀποφαίνεται ὀριστικῶς.

ἄρθρον 11

1. Τὰ εἰδικότερα καθήκοντα τοῦ Εἰδικοῦ Γραμματέως τῆς Δ.Ε., τοῦ Ταμίας, τοῦ Ἐφόρου Δημοσίων Σχέσεων καὶ ἐπικοινωνίας καὶ τοῦ ὑπευθύνου Νεολαίας ὀρίζονται δι' ἀποφάσεως τῆς Δ.Ε.

2. Ὁ Εἰδικὸς Γραμματεὺς ἐπιβλέπει τὴν σύνταξιν τῶν πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων τῆς Δ.Ε. τοῦ Ἱ. Προσκυήματος, ὁ δὲ Ταμίας τηρεῖ ἅπαντα τὰ κατὰ νόμον ἀπαιτούμενα βιβλία.

3. Ὁ Εἰδικὸς Γραμματεὺς μετὰ τοῦ Ταμίου εἰσηγοῦνται πρὸς τὴν Δ.Ε. τὴν διαχείρισιν καὶ ἀξιοποίησιν τῶν τιμαλφῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἀφιερωμάτων. Τὰ τιμαλφῆ εἴτε ἐκποιοῦνται ὑπὸ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ὀριζομένης ὑπὸ τῆς Δ.Ε. εἴτε, ἐφ' ὅσον χαρακτηρισθῶν ὅτι ἔχουν ἰδιαιτέραν σημασίαν ἢ καλλιτεχνικὴν ἀξίαν, καταγράφονται καὶ φυλάσσονται ἢ προβάλλονται ἀναλόγως.

ἄρθρον 12

Τὸ Ἱ. Προσκυήμα ἀπολαύει τῶν εὐεργετημάτων, ἀτελειῶν, διευκολύνσεων, ἀπαλλαγῶν ποῦ ἰσχύουν κάθε φορά διά τὰ νομικὰ πρόσωπα τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 4 τοῦ ν. 590/1977.

ἄρθρον 13

Α) Αἱ θέσεις διακονίας, ὑπηρεσίας καὶ ἐργασίας εἰς τὸ Ἱ. Προσκυήμα εἶναι:

1. Μία (1) θέσις Ἰγουμενίου
2. Δύο (2) θέσεις Ἰερέων
3. Μία (1) θέσις Ἰεροδιακόνου
- Β) Προσωπικό μέ σύμβασις:
 1. Μία (1) θέσις Διευθυντοῦ
 2. Πέντε (5) θέσεις ὑπαλλήλων Γραφείου - Γραμματείας
 3. Τρεῖς (3) θέσεις ὑπαλλήλων Λογιστηρίου
 4. Τρεῖς (3) θέσεις Ἰεροψαλτῶν
 5. Πέντε (5) θέσεις ἔργατοτεχνιτῶν
 6. Τρεῖς (3) θέσεις Νεοκόρων - καθαριστῶν τῶν Ἱερῶν Ναῶν
 7. Τρεῖς (3) θέσεις καθαριστριῶν
 8. Τρεῖς (3) θέσεις φυλάκων
 9. Δύο (2) θέσεις φροντιστῶν - διαχειριστῶν
- Γ) Τό Ἱερόν Προσκύνημα δύναται νά προσλαμβάνη προσωπικόν μέ σχέσις ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου ὠρισμένου χρόνου πρὸς κάλυψιν ἐποχικῶν - παροδικῶν ἀναγκῶν τοῦ Ἱ. Προσκυνηματος δι' ἀποφάσεως τῆς Δ.Ε..
- Δ) Εἰς τοὺς Ἱ. Ναοὺς τοῦ Ἱ. Προσκυνηματος δύναται νά δημιουργηθῆ καί νά ὑπάρξῃ μέ κοινήν ἀπόφασιν τῆς Δ.Ε. τοῦ Ἱ. Προσκυνηματος καί τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Βεροίας καί Ναούσης Συνοδεία Ἱερομονάχων. Ἡ διακονία αὐτῶν εἰς τὸ Ἱ. Προσκύνημα ἀναστέλλεται ἢ διακόπτεται ἐάν ἡ Δ.Ε. τοῦ Ἱ. Προσκυνηματος ἀποφασίσῃ ἀναλόγως δι' ἑπτὰ (7) ψήφων τουλάχιστον.

ἄρθρον 14

1. Εἰς τοὺς χώρους τῶν ὑφισταμένων ξενῶνων δέν ἐπιτρέπεται ἡ παραμονή προσκυνητῶν πέραν τῶν ἑπτὰ (7) ἡμερῶν, ἐκτός τῶν κληρικῶν ἢ μοναχῶν, ἐκτός ἐάν ἡ Δ.Ε. ἀποφασίσῃ ἄλλως.
2. Ἀπαγορεύεται εἰς ὁποιοδήποτε ἢ πώλησις πάσης φύσεως ἀντικείμενων μέ παραστάσεις, εἰκόνας καί τοπίων τῆς «Παναγίας Σουμελά» ἢ μέ ἔνδειξιν «Παναγία Σουμελά», ἢ μέ ἔνδειξιν «Σουμελιώτισσα», ἄνευ ἀδείας τῆς Δ.Ε. τοῦ Προσκυνηματος.
3. Ἀπαγορεύεται ὁ ἐνταφιασμός εἰς τὸν χώρον τοῦ Προσκυνηματος οἰουδήποτε, πλὴν τῶν εὐεργετῶν, μεγάλων δωρητῶν ἢ μελῶν τῆς Δ.Ε., οἱ ὁποῖοι προσέφεραν σοβαρὰς ὑπηρεσίας κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Δ.Ε. τοῦ Προσκυνηματος.
4. Ἀπαγορεύεται ἡ μετακίνησις καί ἡ ἔξοδος τῶν κειμηλίων τῆς Σεπτῆς Εἰκόνης τοῦ Σταυροῦ καί τοῦ Εὐαγγελίου ἐκ τοῦ Κουβουκλίου Φυλάξεως αὐτῶν ἄνευ ἀποφάσεως τῆς Δ.Ε..

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Εἰδικοὶ Κανόνες Ἑσωτερικῆς Ὁργανώσεως καί Διαχειρίσεως

ἄρθρον 15

Σκοπὸς τοῦ παρόντος Κεφαλαίου εἶναι νά ἐξασφαλισθῇ τὴν εὐρυθμίαν καί διαφανῆ λειτουργίαν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος. Εἰδικότερον τὸ παρὸν Κεφάλαιον ἀποβλέπει εἰς τὸν καθορισμὸν καί ἐξειδίκευσιν:

α. τῶν καθηκόντων καί ἀρμοδιοτήτων τῆς Διοικούσας Ἐπιτροπῆς.

β. τῶν καθηκόντων καί ἀρμοδιοτήτων τῆς Ἐκτελεστικῆς Γραμματείας.

γ. τῶν καθηκόντων καί ἀρμοδιοτήτων τῶν Ἱερέων καί τοῦ προσωπικοῦ.

δ. τῶν ὄσων ἀφοροῦν εἰς τὴν οικονομικὴν διαχείρισιν.

ε. τῶν γενικῶν διατάξεων διὰ τὴν πλήρωσιν θέσεων, προσλήψεων, ἀποδοχῶν, πρόσθετων ἀμοιβῶν καί τὴν ἐξασφάλισιν ὀρθοδόξου θρησκευτικοῦ καί ἑλληνοπρεποῦς κλίματος, ὅπως καί τὴν διαιώνισιν τῶν ἡθῶν, τῶν ἐθίμων, τῆς παραδόσεως καί τῶν πατροπαράδοτων ἡθῶν καί ἐθίμων.

ἄρθρον 16

Ἀποφάσεις τῆς Δ.Ε.

1. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Δ.Ε. εἶναι ἀμέσως ἐκτελεσταί.

2. Ἡ Δ.Ε. μέ ἀπόφασιν τῆς προγραμματίζει τὴν παρουσία μελῶν τῆς εἰς τὸν Ἱερόν Χώρον τοῦ Προσκυνηματος κυρίως κατὰ τὰ Σαββατοκύριακα καί τὰς μεγάλας ἐορτὰς καί ἀργίας διὰ τὴν παρακολούθησιν, τὸν ἔλεγχον καί τὴν καθοδήγησιν τῶν ἐκτελουμένων ἐργασιῶν καί τοῦ προσωπικοῦ καί γενικότερον διὰ τὴν ὑπεύθυνον ἐπίβλεψιν καλῆς λειτουργίας τοῦ Προσκυνηματος.

3. Ἐπίσης προγραμματίζει τὴν παρουσίαν μελῶν τῆς διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀποφάσεων τῆς Δ.Ε., ὅπως καί τὴν ξενάγησιν, τὴν φιλοξενίαν τῶν προσκυνητῶν ἢ τυχόν ἐπισήμων ἐκπροσώπων φορέων καί ὑπηρεσιῶν καί τὴν παράθεσιν τραπέζης, ὅπου εἶναι δυνατόν καί κρίνεται ἀναγκαῖον.

4. Ἡ Δ.Ε. ἀποφασίζει κατὰ τὴν κρίσιν τῆς διὰ τὴν παροχὴν οικονομικῶν ἐνισχύσεων, εἰδῶν ἱματισμοῦ, διανομῆν ἡσίδιου, τροφίμων καί ἄλλων ἀντικειμένων, ὅπως καί ὑποτροφίῶν εἰς μαθητὰς, σπουδαστὰς, φοιτητὰς ἔχοντας ἰδίαν ἀντίληψιν, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ πρόσωπα, τὸ ἐπίπεδον καί τὴν βαθμίδα σπουδῶν.

5. Ἡ Δ.Ε. διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ὑπαρχόντων κτισμάτων ὅπως καί τὴν ἀνέγερσιν νέων δύναται νά προσλάβῃ προσωπικόν (μηχανικούς, τεχνίτας, ἐργάτας) καί νά ἐκτελῇ δι' αὐτεπιστασίας τὰ παραπάνω ἔργα.

6. Ἡ Δ.Ε. δύναται διὰ τὰ ἔργα συντηρήσεως καί ἐπισκευῶν, ὅπως καί διὰ νέα ἔργα νά συνεργάζηται μέ ἐξωτερικούς συνεργάτας ἢ ἐργολῆθους, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐκτελοῦν μέρος τοῦ ἔργου, ἐφ' ὅσον τὸ ὑπόλοιπον ἔργον ἐκτελεῖται δι' αὐτεπιστασίας ὑπὸ τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος.

7. Τὰ ποσὰ διὰ τὰς προμηθείας καί ἀναθέσεις ἔργων, τὰ ὁποῖα γίνονται δι' ἀπ' εὐθείας ἀναθέσεως, προχείρου διαγωνισμοῦ ἢ τακτικοῦ διαγωνισμοῦ, εἶναι ἀντίστοιχα πρὸς τὰ ποσὰ, τὰ ὁποῖα ἰσχύουν διὰ τοὺς φορεῖς τοῦ Δημοσίου.

8. Τὰ ἔργα, αἱ προμήθειαι καί αἱ ἐργασίαι, αἱ ὁποῖαι ἀφοροῦν κυρίως εἰς τοὺς Ἱερούς Ναοὺς, ἐκκλησιαστικὰ εἶδη, ἀγιογραφίας καί ψηφιδωτὰ καί θεωροῦνται ἀπὸ τὴν Δ.Ε. ὡς μοναδικὰ ἢ ἔχοντα καλλιτεχνικὴν σημασίαν, ὑλοποιούνται δι' ἀπ' εὐθείας ἀναθέσεως κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Δ.Ε.

9. Ἡ Δ.Ε. δι' ἀποφάσεως τῆς δύναται νά ἀναθέτῃ τὴν ὑπογραφὴν συμφωνητικῶν εἰς μέλος τῆς Ἐκτελεστικῆς Γραμματείας τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος.

10. Ἡ Δ.Ε. δι' ἀποφάσεώς της δύναται νά ἀπονέμη κατά τήν κρίσιν της, ἀναμνηστικά καί ἀντικείμενα δημοσίων σχέσεων καί ἐκκλησιαστικά ἄμφια, σκεύη καί εἶδη εἰς πρόσωπα καί φορεῖς.

11. Τά μέλη τῆς Δ.Ε. τοῦ Προσκυνήματος, τά ὁποῖα μετακινουῦνται δυνάμει ἀποφάσεώς της ἐντός καί ἐκτός ἔδρας καί ἐνεργοῦν διὰ ζητήματα τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος δικαιούνται ἀποζημιώσεως τῶν ἐξόδων κινήσεως καί ἡμερησίας ἀποζημιώσεως, τό ὕψος τῶν ὁποίων καθορίζει ἡ Δ.Ε. δι' ἀποφάσεώς της.

12. Τά μέλη τῆς Δ.Ε. ἐνημερώνονται καί ἔχουν δικαίωμα προσβάσεως εἰς ἅπαντα τά θέματα, τά ὁποῖα ἀφοροῦν τίς δραστηριότητες καί τήν λειτουργίαν τῆς Δ.Ε..

13. Ἡ Δ.Ε. προσλαμβάνει καί ἀπολύει τό πάσης φύσεως προσωπικόν τοῦ Προσκυνήματος, ἀσκεῖ δέ καί καθήκοντα Ὑπηρεσιακοῦ καί Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου.

ἄρθρον 17

Ἡ Ἐκτελεστική Γραμματεία τοῦ Προσκυνήματος:

α. Ἐπιμελεῖται καί ἐπιβλέπει τήν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τῆς Δ.Ε., ἐποπτεύει, καθοδηγεῖ καί ἐλέγχει τό προσωπικόν τοῦ Ἱ. Προσκυνήματος.

β. Συντάσσει τόν προϋπολογισμόν καί τόν ἀπολογισμόν ἐκάστου ἔτους καί εἰσηγεῖται αὐτούς πρὸς τήν Δ.Ε.

γ. Παρακολουθεῖ τυχόν ὑπέρβασις τῶν κατ' ἄρθρον καί κεφάλαιον προβλεπομένων ἐσόδων καί ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ καί εἰσηγεῖται ἐγκαίρως τήν ἀναμόρφωσιν τῶν πρὸς τήν Δ.Ε. πρὸς ἔγκρισιν. Ἡ ἀπόφασις τῆς Δ.Ε. ὅσον ἀφορᾷ εἰς τήν ἀναμόρφωσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ εἶναι ἀμέσως ἐκτελεστική.

δ. Καθοδηγεῖ καί ἐποπτεύει διὰ τήν εὐσυνείδητον καί ἀνελλιπή ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων τῶν ἐφημερίων, τῶν ἱεροψαλιτῶν τῶν νεωκόρων καί τῶν ἐπιτρόπων διὰ τήν ἱκανοποιητικὴν θεραπείαν τῶν θρησκευτικῶν καί πνευματικῶν ἀναγκῶν τῶν προσκυνητῶν.

ε. Ὑποβάλλει ἐτησίως ἔκθεσιν πεπραγμένων, ὡς ἀπολογισμόν εἰς τήν Δ.Ε. μέ σχετικὰς παρατηρήσεις καί προτάσεις καί τήν κοινοποιεῖ πρὸς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν.

στ. Ὀργανώνει ἐθνικάς, θρησκευτικάς, φιλανθρωπικάς, καί καλλιτεχνικάς ἐκδηλώσεις ἐν συνεργασίᾳ μέ φορεῖς, ποντιακά καί πολιτιστικά σωματεῖα, ὁμοσπονδίας καί εἰσηγεῖται πρὸς τήν Δ.Ε. τό πρόγραμμα τῶν θρησκευτικῶν καί λοιπῶν ἐκδηλώσεων τοῦ Δεκαπενταυγούστου, τοῦ συναπαντήματος ποντιακῆς νεολαίας καί πάσης ἑτέρας ἐκδηλώσεως καί δραστηριότητος ἐν συνεργασίᾳ μέ τό Δ.Σ. τοῦ Σωματείου Παναγία Σουμελά.

ζ. Παρακολουθεῖ τήν σύνταξιν καί καταχώρησιν τῶν πράξεων τῆς Δ.Ε., τοῦ Κοινοῦ τῶν Ποντίων, φυλάσσει τήν σφραγίδα τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος, παρακολουθεῖ τήν ἀλληλογραφίαν τῶν εἰσερχομένων καί ἐξερχομένων ἐγγράφων.

η. προβαίνει κατά τήν κρίσιν της εἰς σύστασιν ἐπιτροπῶν παραλαβῆς, καλῆς ἐκτελέσεως καί παρακολουθήσεως, ἀπό μέλη τῆς Δ.Ε. μέ δυνατότητα συμμετοχῆς ὑπαλλήλων τοῦ Προσκυνήματος, ὅπως καί ἐδικῶν συμβούλων καί ὀρισμένων πρὸς τοῦτο ἐξωτερικῶν συνεργατῶν. Ἡ Ε.Γ.

δύναται νά βεβαιοῖ μέ ὑπογραφήν τῶν μελῶν της, τήν παραλαβὴν καί καλῆν ἐκτέλεσιν ἔργων, ἐργασιῶν καί προμήθειαν εἰδῶν.

ἄρθρον 18

1. Ἐκαστον μήνα συντάσσεται ὑπό τοῦ ταμίου πίναξ ἐσόδων καί ἐξόδων τοῦ Προσκυνήματος, συνοδευόμενος ὑπό γραμματίων εἰσπράξεως τῶν ἐσόδων καί τήν κίνησιν τῶν βιβλιαρίων τῆς Τραπεζῆς καί ὑπό ἐνταλημάτων μέ τά δικαιολογητικά (τιμολόγια, δελητία παροχῆς ὑπηρεσιῶν) καί ὑποβάλλεται πρὸς ἐνημέρωσιν καί ἔγκρισιν ὑπό τῆς Δ.Ε.

2. Ἡ ἔγκρισις τῶν ἐσόδων καί κυρίως τῶν ἐξόδων ὑπό τῆς Δ.Ε. δι' ἀποφάσεώς της, κατόπιν ἐλέγχου τῶν δικαιολογητικῶν, ἡ ὁποία ἐγγράφεται εἰς τά πρακτικά, ἀποτελεῖ ἐκ παραλλήλου καί βεβαίωσιν καλῆς ἐκτελέσεως καί βεβαίωσιν παραλαβῆς, ἐργασιῶν καί εἰδῶν.

3. Τά γραμμάτια εἰσπράξεων καί τά ἐντάλματα πληρωμῆς πρέπει νά εἶναι πάντοτε θεωρημένα ὑπό ἐντεταλημένων πρὸς τοῦτο μελῶν τῆς Ε.Γ. καί οὐδέποτε γίνονται πληρωμαί, ἐάν προηγουμένως δέν ὑπογραφοῦν δεόντως τά ἐντάλματα πληρωμῆς, συνοδευόμενα ἀπό τιμολόγια κ.λπ. δικαιολογητικά, τά ὁποῖα κρίνει ἡ Δ.Ε..

4. Ὁ ταμίας παρακολουθεῖ τήν τακτικὴν τήρησιν τοῦ βιβλίου ταμείου, τοῦ βιβλίου τιμαλφῶν, σκευῶν καί ἐπιπλῶν, ἀπλοῦ βιβλίου ἀποθήκης, ὅπως καί τοῦ βιβλίου κτηματολογίου καί ἀποθήκης καί εἰσηγεῖται τήν σύνταξιν πρωτοκόλλου καταστροφῆς διαφόρων εἰδῶν, πρὸς τήν Δ.Ε., ἡ ὁποία συγκροτεῖ πρὸς τοῦτο ἀνάλογον Ἐπιτροπὴν. Εἰς τό βιβλίον ἀποθήκης καταγράφονται τά ἐπιπλά, τά σκεύη, ὁ ἐξοπλισμός καί τά ἐκκλησιαστικά ἀντικείμενα. Ἐκαστον ἔτος διαγράφονται ὅσα ἐξ αὐτῶν ἔχουν καταστραφεῖ καί ἐγγράφονται ὅσα νέα ἔχουν εἰσαχθεῖ εἰς τό Προσκύνημα.

5. Τά ἔσοδα τοῦ Προσκυνήματος κατατίθενται εἰς Πιστωτικά Ἰδρύματα, τά ὁποῖα ἐπιλέγει ἡ Δ.Ε. δι' ἀποφάσεώς της.

6. Ὁ ταμίας φροντίζει διὰ τήν ἀπόδοσιν τῶν φόρων, οἱ ὁποῖοι παρεκρατήθησαν δίδων ἀναλόγους ἐντολὰς εἰς τό λογιστήριον.

7. Δι' ἀποφάσεως τῆς Δ.Ε. ἢ τῆς Ε.Γ. δύναται νά ἐγκρίνηται ἡ ἐκδοσις ἐνταλημάτων προπληρωμῆς, ὅταν ἡ Δ.Ε. ἢ ἡ Ε.Γ. τοῦ Προσκυνήματος κρίνουν ὅτι δέν δύναται νά ἀκολουθηθεῖ ἡ κανονικὴ διαδικασία πραγματοποιήσεως δαπανῶν. Τά ἐντάλματα προπληρωμῆς ἐκδίδονται ἐπὶ ὄνοματι ὑπαλλήλου τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος ἢ μέλους τῆς Δ.Ε. κατὰ τά ἐιδικότερον καθοριζόμενα ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τῆς Δ.Ε..

ἄρθρον 19

1. Ὁ Ἠγούμενος καί οἱ Ἱερεῖς τοῦ Προσκυνήματος τηροῦν τὰς ἀποφάσεις καί τὰς ὁδηγίας τῆς Δ.Ε. καί τῆς Ἐκτελεστικῆς Γραμματείας καί μεριμνοῦν:

- α) διὰ τήν εὐπρέπειαν καί τήν καθαριότητα τοῦ Ἱ. Ναοῦ
- β) τήν τήρησιν τοῦ τυπικοῦ τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας
- γ) τήν ἐξασφάλισιν κλίματος εὐλαβείας καί κατανύξεως
- δ) τήν ἐφαρμογὴν τῶν σχετικῶν μέ τό τελετουργικῶν

όδηγιών και του προγράμματος λειτουργίας του Προσκυνημάτων ως προς τὰ μυστήρια, τὰς Ἱεράς Τελετὰς καὶ Ἀκολουθίας, καὶ τὴν συμμετοχὴν τῶν ὑποχρεωτικῶς εἰς τὸ πρόγραμμα τοῦτο, τηροῦντες κλίμα ἁρμονικῆς συνεννοήσεως μὲ τὸ προσωπικὸν καὶ τοὺς προσκυνητὰς.

2. Ὁ Ἠγούμενος καὶ οἱ Ἱερεῖς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διακονίας των, ὅπως αὐτὴ προκύπτει ἀπὸ τὸ πρόγραμμα, παραμένουν εἰς τὸ Προσκύνημα. Πᾶσα ἀποχώρησις, μεταβολὴ ἢ ἀλλαγὴ εἰς τὸ πρόγραμμα γίνεται κατόπιν ἐνημερώσεως καὶ ἐντολῆς τῆς Ἐκτελεστικῆς Γραμματείας τῆς Δ.Ε..

3. Ὁ Ἠγούμενος καὶ οἱ Ἱερεῖς διὰ πᾶν θέμα, τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος, ἀλληλογραφοῦν μὲ τὴν Δ.Ε. καὶ εἰσηγοῦνται διὰ θέματα, τὰ ὁποῖα ἔχουν σχέσιν πρὸς τὸ ἐκκλησιαστικὸν καὶ πνευματικὸν ἔργον τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος, ὑποβάλλουσαν δὲ ἐτήσιαν ἔκθεσιν πεπραγμένων εἰς τὴν Δ.Ε..

4. Αἱ εἰσπράξεις ἐκ τῶν ἱεροπραξιῶν κατανέμονται δυνάμει ἀποφάσεως τῆς Δ.Ε. ὡς ἑξῆς:

Α. Ἐκ τῶν Μυστηρίων τῶν γάμων καὶ τῶν βαπτίσεων λαμβάνουν ὡς χορηγία: α. ὁ Ἠγούμενος ἢ οἱ Ἱερεῖς ποσοστὸν 15%, β. ὁ Ἱεροψάλτης ποσοστὸν 10%, γ. ὁ νεωκόρος ποσοστὸν 6%. Τὸ ὑπόλοιπον ποσοδὸν εἰσάγεται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος.

Β. Ἐκ τῶν Λειτουργιῶν λαμβάνουν ὡς ἑκτακτον χορηγίαν: α. ὁ Ἱερεὺς ποσοστὸν 40%, β. ὁ Ἱεροψάλτης ποσοστὸν 20%, γ. ὁ νεωκόρος ποσοστὸν 10%. Τὸ ὑπόλοιπον ποσοδὸν εἰσάγεται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος.

Γ. Ἐκ τῶν Παρακλησέων καὶ τῶν «ὀνομάτων» λαμβάνουν ἑκτακτον χορηγίαν: α. ὁ λειτουργὸς Ἱερεὺς, β. ὁ Ἱεροψάλτης, γ. ὁ νεωκόρος. Τὸ ὕψος τοῦ εἰσπραττομένου ποσοῦ διὰ τὰς ἱεροπραξίας καὶ παρακλησεις καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τῆς Δ.Ε.

5. Ὁ Ἠγούμενος ἢ ὁ Ἱερεὺς μετέχουν εἰς τὴν καταμέτρησην τοῦ παγκαρίου ὑποχρεωτικῶς καὶ ὑπογράφουν τὸ πρωτόκολλον καταμετρήσεως. Ὁ Ἱερεὺς, ὁ ταμίας καὶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἱ. Προσκυνηματος καταμετροῦν τὸ κυτίον τῶν ὀνομάτων καὶ καταρτίζουν σχετικὸν πρακτικὸν καταμετρήσεως τοῦ εὐρευθέντος ποσοῦ, τὸ ὁποῖο κατανέμεται δι' ἀποφάσεως τῆς Δ.Ε.

6. Οἱ Ἱεροψάλται ἐφαρμόζουν καὶ τηροῦν τὰς ἀποφάσεις καὶ τὰς ὁδηγίας τῆς Δ.Ε., ἀποδίδουν τὸν δέοντα σεβασμὸν πρὸς τὸν Ἠγούμενον καὶ τοὺς Ἱερεῖς.

7. Παραμένουν εἰς τὸν Ναὸ τὶς ὥρες τῶν Ἱεροτελεστιῶν καὶ φροντίζουν μὲ εὐλάβεια γιὰ τὴν εὐκρινῆ ἀπόδοση τῶν ἱερῶν κειμένων καὶ τῶν ὕμνων, βάσει τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς.

8. Οἱ νεωκόροι ὑπακούουν μὲ σεβασμὸν εἰς τὰς ὁδηγίας τοῦ Ἐφημερίου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ.

9. Οἱ νεωκόροι φροντίζουν ὑπευθύνως διὰ τὴν καθαρὴν εὐρωσὴν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἐκκλησιασματος, τῶν προσκυνητῶν καὶ τῶν φιλοξενουμένων. Ἐπίσης φροντίζουν διὰ τὴν καλὴν καὶ ἀθόρυβον ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν Ἱεροτελεστιῶν καὶ τὴν περισυλλογὴν τῶν καυσιδίων καὶ τὴν ἐναποθήκευσιν τοῦ προσφερομένου ἐλαίου.

10. Οἱ νεωκόροι μεριμνοῦν καθηκόντως διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Ναοῦ, τῶν ἐπίπλων, τῶν ἱερῶν ἀντικειμένων καὶ τῆς Σεπτῆς Εἰκόνας. Εἶναι δὲ παρόντες, ὅταν οἱ Ναοὶ τοῦ Προσκυνηματος εἶναι ἀνοικτοὶ καὶ μεριμνοῦν διὰ τὸ ἀνοιγμα καὶ τὸ κλείδωμα τῶν Ναῶν. Κατὰ τὰς ὥρας, τὰς ὁποίας δὲν ἀπασχολοῦνται εἰς τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς τοῦ Προσκυνηματος ἀπασχολοῦνται κατὰ τὰς ὑποδείξεις τοῦ Διευθυντοῦ.

ἄρθρον 20

1. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος ἀποτελεῖ ὄργανο ἐπιφορτισμένον μὲ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τῆς Δ.Ε. καὶ ἀσκεῖ τὰς ἀρμοδιότητάς του, κατὰ τὰς διδομένας εἰς αὐτὸν ἐντολὰς καὶ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

2. Ὁ Διευθυντὴς:

α. Διευθύνει καὶ ἐλέγχει τὸ προσωπικὸν τόσο εἰς τὴν ἔδραν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος ὅσο καὶ εἰς τὸ Ἱερόν Προσκύνημα.

β. Παρευρίσκεται εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Δ.Ε. ἄνευ ψήφου καὶ εἰσηγείται διὰ πᾶν θέμα προφορικῶς ἢ γραπτῶς, παραλαμβάνει τὴν ἀλληλογραφίαν καὶ τὴν θέτει ὑπ' ὄψιν τῆς Δ.Ε..

γ. Τηρεῖ τὸ βιβλίον πρωτοκόλλου, τοὺς ἀτομικοὺς φακέλους τῶν ὑπαλλήλων, φακέλους ἀρχείου, βιβλίον τιμητικῶν διακρίσεων, εἰσηγείται τὰς ἐκθέσεις ὑπηρεσιακῆς ικανότητος τῶν ὑπαλλήλων, διεκπερασιῶν ὑποθέσεων διορισμῶν, ἀδειῶν, προαγωγῆς, ποινῶν, ἀπολύσεων καὶ λοιπῶν μεταβολῶν προσωπικοῦ ὑπογράφων εἰς τὰ ἀντίστοιχα ἔγγραφα.

3. Διὰ πᾶσαν ἑκτακτον περίπτωσιν προμηθειῶν καὶ ἐπιγούσων θεμάτων ἀπαιτεῖται νὰ ἔχει ἐκδοθεῖ προηγουμένως ἀπόφασιν τῆς Ἐκτελεστικῆς Γραμματείας πρὸ πάσης ἐνεργείας τοῦ Διευθυντοῦ, ὁ ὁποῖος ἐν συνέχειᾳ ἐνημερώνει ἀπολογιστικῶς τὴν Δ.Ε., ἢ ὁποῖα καὶ ἀποφασίζει περὶ τῆς ἐγκρίσεως τῆς πράξεως.

ἄρθρον 21

1. Εἶναι δυνατόν νὰ καταβάλληται εἰς τὸν Ἠγούμενον, τοὺς Ἱερεῖς, τὸν Διευθυντὴν καὶ τὸ λοιπὸν προσωπικὸν τοῦ προσκυνηματος ἐπιδόματα ἢ ἀποζημιώσεις κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Δ.Ε., ὅπως καὶ νὰ χορηγηθῇ ἀτόκον βοήθημα, τὸ ὁποῖον ἐξοφλεῖται μὲ ἀναλόγους μηνιαίας δόσεις παρακρατούμενας ἀπὸ τὰς ἀντιστοίχους ἀποδοχάς.

2. Οἱ Ἱερεῖς καὶ τὸ προσωπικὸν, οἱ ὁποῖοι παραμένουν εἰς τὸ Ἱερόν Προσκύνημα, φιλοξενοῦνται δωρεάν, ἀπαγορεύεται ὅμως ἡ φιλοξενία συγγενῶν, ἀνεξαρτήτως βαθμοῦ συγγενείας πέραν τῶν δύο (2) ἡμερῶν, ἢ ὁποῖα δύναται νὰ παρατείνεται δυνάμει ἀποφάσεως τῆς Δ.Ε. ἕως πέντε (5) ἡμέρας. Ἡ παραπάνω ἀπαγόρευσις δὲν ἰσχύει διὰ τὰς οἰκογενείας τῶν ἐγγάμων.

3. Ἡ Δ.Ε. δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν, ἐκτὸς τῶν κληρικῶν, εἰς τὸ προσωπικὸν τὰς ἀκοιούθους ποινάς: α. Σύστασις, παρατήρησις, β. ἐπίπληξις, γ. χρηματικὸν πρόστιμον, δ. ἀπόλυσις. Διὰ τὴν ἄσκησιν πειθαρχικῆς ἐξουσίας ἐπὶ τῶν θρησκευτικῶν λειτουργῶν τοῦ Προσκυνηματος ἀρμόδιος εἶναι ὁ ἐκάστοτε Μητροπολίτης.

της Βεορίας καί Ναούσης αὐτεπαγγέλτως ἢ κατόπιν ἐν-
μερώσεώς του ὑπό τῆς Δ.Ε. τοῦ Ἱ. Προσκυνήματος.

4. Πρό πάσης ἀποφάσεως περὶ ποινῆς καλεῖται ἐγγρά-
φως ὁ υπάλληλος νά ἀπολογηθῆ καί, εἰδικῶς διὰ τὴν ποι-
νήν τῆς ἀπολύσεως, διενεργεῖται προηγουμένως ὁπωσδή-
ποτε Ε.Δ.Ε..

5. Ἡθικαὶ ἀμοιβαί, ἔπαινος ἢ εὐφημος μνεῖα ἀπονέμο-
νται δυνάμει ἀποφάσεως τῆς Δ.Ε..

6. Εἰς τὸν Ἠγούμενον, τοὺς Ἱερεῖς, τὸν Διευθυντὴν, καί
τὸ λοιπὸν προσωπικόν, ὅταν κινούνται διὰ τὰς ἀνάγκας
τῆς ὑπηρεσίας των καί τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος, κατα-
βάλλονται ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καί ἡμερησία ἀποζημίωσις,
τὸ ὕψος τῶν ὁποίων καθορίζεται κατόπιν ἀποφάσεως τῆς
Δ.Ε..

7. Λόγῳ τοῦ γεγονότος ὅτι μεταξύ Βεορίας καί Ἱεροῦ
Προσκυνήματος δέν ὑπάρχει συγκοινωνιακὴ σύνδεσις
καταβάλλονται ὁδοιπορικὰ ἔξοδα, εἰς τοὺς Ἱερεῖς, τὸ προ-
σωπικόν, τὰ μέλη τῶν ἐπιτροπῶν καί τοὺς ἐθειλοντάς, οἱ
ὁποῖοι προσφέρουν ὑπηρεσίας.

8. Διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Προσκυνήματος ἐπιτρέπεται ἡ
χρήσις ταξὶ διὰ τὴν μετάβασιν μεταξύ τῆς ἔδρας τοῦ Προ-
σκυνήματος καί τῆς Καστανιάς Ἡμαθίας, ὅπου καί ὁ χώρος
τοῦ Προσκυνήματος, ὅπως καί ἡ καταβολὴ ὁδοιπορικῶν
ἐξόδων εἰς τὰ μέλη ἐπιτροπῶν, εἰς ἐθειλοντάς καί φιλοξε-
νουμένους, οἱ ὁποῖοι μετακινούνται ἐκ διαφόρων πε-
ριοχῶν πρὸς τὸ Προσκύνημα καί ἀντιθέτως καί προσφέ-
ρουν ὑπηρεσίας πρὸς τὸ Ἱερόν Προσκύνημα κατόπιν ἀπο-
φάσεως τῆς Δ.Ε..

ἄρθρον 22

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς ὑπόκειται σέ τροποποίηση τῶν
διατάξεων του, ἐφ' ὅσον παρουσιασθεῖ σχετικῶς ἀνάγκη
κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Δ.Ε..

Τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ παρόντος Κεφαλαίου, ἐπιβλέπει ἡ
Ἐκτελεστικὴ Γραμματεία τῆς Δ.Ε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Τελικαὶ καί μεταβατικαὶ διατάξεις

ἄρθρον 23

Ἡ περιουσιακὴ καί λογιστικὴ διαχείρισις τοῦ Πανελληνίου
Ἰδρύματος καί ἤδη (ἀπὸ τῆς ἐνάργεως ἰσχύος τοῦ Καν-
ονισμοῦ 215/2010, ΦΕΚ Α' 191/8.11.2010) Πανελληνίου
Ἱεροῦ Προσκυνήματος ὡς ἐξαιρουμένη ἐκ τῶν διατάξεων
τοῦ λογιστικοῦ τῶν ν.π.δ.δ. (ν.δ. 496/1974) ἀπὸ τῆς ἐνάρ-
ξεως ἰσχύος τοῦ ἄρθρου 57 τοῦ ν. 1591/1986 (ΦΕΚ Α' 50/24.4.1986)
ἀκολουθεῖ τοὺς εἰδικούς κανόνες διαχειρί-
σεως τοῦ Κεφαλαίου Β' τοῦ παρόντος ἀπὸ τῆς ψηφίσεως
τῶν δυνάμει τῆς ἀπὸ 8.8.2011/118ης ἀποφάσεως τῆς Δ.Ε.
τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος καί ἡ νομιμότης καί κανονικότης
τῆς κρίνεται βάσει αὐτῶν. Αἱ μέχρι τοῦδε γενομένηαι
δαπάναι τοῦ ΝΠΔΔ Πανελληνίου Ἰδρύματος «Παναγία Σου-
μελῆ» διὰ τῶν ὑποβληθέντων ἀπολογισμῶν καί παρα-

στατικῶν στοιχείων ἠλεγγόμεναι καί ἐγκεκριμέναι ὑπὸ τῆς
ΔΙΣ ἔχουν καλῶς καί δέν ὑπόκειται εἰς ἐκ νέου ἔγκρισιν.

ἄρθρον 24

Ἡ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ τε-
λοῦσα ἐν θητείᾳ καί νομίμως διορισθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς
Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Διοικοῦσα Ἐπιτρο-
πὴ τοῦ Πανελληνίου Ἱεροῦ Προσκυνήματος Παναγία
Σουμελῆ, συνεχίζει καί μετὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ νά
ἀσκεῖ τὰ καθήκοντά της, μέχρι τῆς λήξεως τῆς θητείας της.

ἄρθρον 25

Ἰσχύς τοῦ Κανονισμοῦ

1. Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆς
δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσε-
ως καί τοῦ ἐπισήμου Δελτίου «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος.

2. Ὁ Κανονισμὸς 215/2010 (ΦΕΚ Α' 191) παύει νά ἰσχύ-
ει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

3. Ἡ ἔκδοσις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἐρείδεται, πλὴν
ἄλλων, εἰς τὴν βούλησιν τοῦ δωρητοῦ, ἦτοι τοῦ Σωματεῖ-
ου «Παναγία Σουμελῆ», τὸ ὁποῖο διέθεσε κατὰ χρῆσιν τὴν
ἀκίνητον περιουσίαν του διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν δύο
Ἱερῶν Ναῶν τοῦ Προσκυνήματος, τοὺς ὁποίους καί ἀνή-
γειρε καί διεκόσμησε ἰδίῳ ἐξόδῳ, διέθεσε τὰ παραχω-
ρηθέντα Ἱερά Κειμήλια τῆς Παλαιφάτου Ἱερᾶς Σταυροπη-
γιακῆς Μονῆς τῆς Παναγίας Σουμελῆ καί συνήνεσε ἐπὶ τῆς
ιδρύσεως τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος διὰ τοῦ Κανονισμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπ' ἀριθμ. 215/2010. Ἡ τρο-
ποποίησις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἢ ἡ κατ' ἄλλον τρό-
πον μελλοδικὴ εἰσαγωγὴ ὁποιαυδήποτε τροποποιήσεων
ἐπὶ τῆς ὀργανώσεως, διοικήσεως, διαχειρίσεως, λειτουρ-
γίας τῶν δύο Ἱερῶν Ναῶν καί τοῦ Ἱ. Προσκυνήματος ἐν
γένει, τελοῦν ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν ὀρισμῶν τῶν διατά-
ξεων τῶν ἄρθρων 9 καί 11 Ε.Σ.Δ.Α., 1 Πρώτου Προσθέ-
του Πρωτοκόλλου τῆς Ε.Σ.Δ.Α., 5, 12, 13, 109 Σύντ., αἱ
ὁποῖαι προστατεύουν τὸ δικαίωμα αὐτοδιοικήσεως τοῦ
Ἱεροῦ Προσκυνήματος καί τοῦ δωρητοῦ Σωματείου καί
ἐγγυῶνται εἰς ὑπερνομοθετικόν ἐπίπεδον τὸν σεβασμὸν
τῆς βουλήσεως τοῦ δωρητοῦ Σωματείου.

ἄρθρον 26

Κάλυψις δαπάνων

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δέν προ-
καλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἢ
τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ ἢ τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνή-
ματος.

Ὁ Κανονισμὸς αὐτὸς νά δημοσιευθῆ στὴν Ἐφημερίδα
τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθῆναι, 10 Ὀκτωβρίου 2014

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ὁ Ἐψηφισμένος Ἐπίσκοπος Μεθώνων Κλήμης

Κανονισμός υπ' αριθμ. 261/2014
Περί τροποποίησης του υπ' αριθμ. 98/1997 (ΦΕΚ 220/Α' /29.10.1997)
Κανονισμού «περί λειτουργίας, διοικήσεως και διαχειρίσεως του Ίερού
Προσκυνηματος Ἁγίας Μαρίνης Μοδίου
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὀρους καὶ Ἀρδαμερίου»

Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβοῦσα ὑπ ὄψιν:

1. Τὰ ἄρθρα 1 παρ. 4, 29 παρ. 2 καὶ 59 παρ. 1 τοῦ νόμου 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Α' 146), ὅπως αὐτὰ ἔχουν τροποποιηθεῖ (ἄρθρ. 68 ν. 4235/2014),

2. Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα, αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουν ἀπὸ τὰς Εὐαγγελικὰς ἐπιταγὰς, τοὺς Ἱερούς Κανόνας καὶ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους,

3. Τὰς ὑφισταμένας κοινωνικὰς καὶ πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὀρους καὶ Ἀρδαμερίου,

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 448/15.7.2014 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὀρους καὶ Ἀρδαμερίου κ. Θεοκλήτου,

5. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 76/2014 Γνωμοδότησιν τοῦ Εἰδικοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

6. Τὴν ἀπὸ 27.8.2014 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Ψηφίζει τὸν ὑπ' ἀριθμ. 261/2014 Κανονισμόν ἔχοντα οὕτω:

Κανονισμός υπ' αριθμ. 261/2014

Περί τροποποίησης του υπ' αριθμ. 98/1997
(ΦΕΚ 220/Α' /29.10.1997) Κανονισμού

«περί λειτουργίας, διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως
τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος Ἁγίας Μαρίνης Μοδίου
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὀρους καὶ Ἀρδαμερίου»

Ἄρθρον 1

1. Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 98/1997 Κανονισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί λειτουργίας, διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τοῦ εἰς τὴν Ἑνορίαν Μοδίου καὶ εἰς θέσιν Ρεντίνας Ἱεροῦ Προσκυνηματος Ἁγίας Μαρίνης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἱερισσοῦ, Ἀρδαμερίου καὶ

Ἁγίου Ὀρους» (ΦΕΚ Α' 220/29.10.1997) ἀντικαθίσταται ὡς ἀκοιούθως:

« Ἄρθρον 2

Τὸ Ἱερόν Προσκύνημα τελεῖ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτεῖαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὀρους καὶ Ἀρδαμερίου καὶ διοικεῖται ὑπὸ πενταμελοῦς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς συγκροτουμένης ὑπὸ τοῦ ἐκάστοτε Μητροπολίτου Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὀρους καὶ Ἀρδαμερίου ὡς Προέδρου (ἄρθρον 59 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977) ἢ τοῦ ὀριζομένου ὑπ' αὐτοῦ ὡς ἀναπληρωτοῦ, ἐκ δύο κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου, καὶ ἐκ δύο λαϊκῶν χριστιανῶν καὶ εὐύπολλων προσώπων τῆς Ἑνορίας Ἁγίας Τριάδος Μοδίου μετὰ τῶν ἀναπληρωματικῶν αὐτῶν. Τὰ μέλη διορίζονται καὶ παύονται διὰ πράξεως τοῦ Μητροπολίτου, διὰ θητεῖαν τριῶν ἐτῶν, ἢ ὅποια δύναται νὰ ἀνανεωθῇ».

2. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Κανονισμοῦ 98/1997 (Α' 220) προστίθεται ἡ ἑξῆς φράσις:

«καὶ δὴ καὶ τοῦ ἐν Ἀρναίᾳ ἐδρεύοντος ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἰδρυμα Ἀγάπης - Οἶκος Εὐγηνρίας "Ἡ Παγαγία τοῦ Ἀκαθίστου"»

Ἄρθρον 2

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ Κανονισμός δημοσιεύεται καὶ εἰς τὸ ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ»

Ἄρθρον 3

Διὰ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ οὐδεμία δαπάνη προκαλεῖται εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὀρους καὶ Ἀρδαμερίου.

Ἀθῆναι, 10 Ὀκτωβρίου 2014

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιεραγματεὺς

Ὁ Ἐψηφισμένος Ἐπίσκοπος Μεθώνης Κλήμης

Ἀναρτήθηκε στὴν ἰστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 10.12.2014

**Κανονισμός Διοικήσεως και Λειτουργίας
του Έκκλησιαστικού Ίδρύματος
«Έκκλησιαστική Λεούσειος Στέγη Μ.Φ.Η.
(Μονάδα Φροντίδας Ηλικιωμένων) Ό Άγιος Νεκτάριος»
της Ίερᾶς Μητροπόλεως Ύδρας, Σπετσών και Αιγίνης**

Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έχουσα υπ ὄψει:

1) Τᾶς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 παρ. 4, 29 παρ. 2, 59 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί 68 παρ. 5 τοῦ Ν. 4235/14.

2) Τᾶς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμαινούσης Ἐκκλησίας, τᾶς ἀπορρεούσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν Ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί τῶν Νόμων τοῦ Κράτους πρός τό Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα.

3) Τᾶς ὑφισταμένες κοινωνικάς, ποιμαντικάς καί πνευματικάς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ύδρας, Σπετσῶν καί Αἰγίνης.

4) Τήν υπ ἄριθμ. 13/10.10.2014 Πρᾶξιν καί τήν υπ ἄριθμ. 743/317/10.10.2014 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ύδρας, Σπετσῶν καί Αἰγίνης κ. Ἐφραίμ.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Τροποποιεῖ καί ἀντικαθιστᾷ τόν Κανονισμόν συστάσεως καί λειτουργίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπό τήν ἐπωνυμίαν: «Ἐκκλησιαστική Λεούσειος Στέγη Νεότητος καί Εὐγηρίας "ὁ Ἅγιος Νεκτάριος"» (Β' 450/1985) τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ύδρας, Σπετσῶν καί Αἰγίνης, ὡς ἐξῆς:

Κανονισμός Διοικήσεως καί Λειτουργίας
τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος

«Ἐκκλησιαστική Λεούσειος Στέγη Μ.Φ.Η.
(Μονάδα Φροντίδας Ηλικιωμένων) Ό Ἅγιος Νεκτάριος
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ύδρας, Σπετσῶν καί Αἰγίνης

Ἄρθρον 1

Ἡ Ἐκκλησιαστική Λεούσειος Στέγη Μ.Φ.Η. ἰδρυθεῖσα διά τῶν Πράξεων 20/05.12.1983 καί 28/20.03.1986 τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ύδρας, Σπετσῶν καί Αἰγίνης κυροῦ Ἱεροθέου, εἶναι Νομικόν Πρόσωπον Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, μή κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρος, ἐντός τοῦ πλαισίου τοῦ Ν. 590/1977, καί συναφῶν διατάξεων ἔχει ἔδρα τήν Νῆσον τῆς Αἰγίνης, ὀνομάζεται χάριν συντομίας «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΛΕΟΥΣΕΙΟΣ ΣΤΕΓΗ». Ἡ σφραγίς αὐτοῦ εἶναι κυκλική, ἀναγράφουσα τᾶς λέξεις

«ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΛΕΟΥΣΕΙΟΣ ΣΤΕΓΗ Μ.Φ.Η. Ο ΑΓΙΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ» καί εἰς τό μέσον φέρει τήν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου. Τό ἴδρυμα ἐπικουρεῖ τό κοινωνικό καί φιλιανθρωπικό ἔργο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ύδρας, Σπετσῶν καί Αἰγίνης.

Ἄρθρον 2

Σκοπός τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

α) Ἡ ἴδρυσις καί λειτουργία Μονάδος Φροντίδος Ἡλικιωμένων (Μ.Φ.Η.).

β) Ἡ ἴδρυσις καί λειτουργία Μονάδος Ἀνοικτῆς Φροντίδος Ἡλικιωμένων (Μ.Α.Φ.Η.), διά τήν παροχήν ἀνοικτῆς περιθάλψης, κοινωνικῆς ὑποστήριξης καί φιλοξενείας.

γ) Ἡ λειτουργία αὐτοτελῶς συσσιτίου ἀπόρων κατοίκων τῆς Νήσου καί Τράπεζα Τροφίμων.

δ) Ἐφ' ὅσον ὑπάρξει δυνατότης, ἡ ἴδρυσις καί λειτουργία, εἰς ἕτερον κτίριον, Οἰκοτροφείου ἀπόρων Νέων.

Ἄρθρον 3

Περιουσία - Πόρος

Ι. Περιουσία τοῦ Ἰδρύματος ἀποτελοῦν:

α) Τό ἐν τῇ πόλει τῆς Αἰγίνης κείμενον οἰκόπεδον, τό ὁποῖον ἐδωρήθη εἰς τό Ἴδρυμα, δυνάμει τῆς υπ ἄριθμ. 28886/07.04.1973 Συμβολαιογραφικῆς Πράξεως ὑπό τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ύδρας, Σπετσῶν καί Αἰγίνης, ἐφ' οὗ ἔχει ἀνεγερθῆ δαπάναις τοῦ Ἀντωνίου Νικολάου Λεούση, τό διώροφον κτίριον διά τήν στέγασιν τοῦ Ἰδρύματος, μεθ' ὀλοκλήρου τοῦ εἰς ἐπιπλά, μηχανήματα, ἐγκαταστάσεις κ.λπ. τότε ἐξοπλισμοῦ του.

β) Τό ἐκ τῆς κληρονομίας τῆς Ἄννης θυγ. Νικ. Λεούση, ἀδελφῆς τοῦ ἀειμνήστου δωρητοῦ Ἀντωνίου Λεούση, περιελθόν ἀκίνητον εἰς τό Ἴδρυμα, ἐκ διαθήκης αὐτῆς ἰδιογράφου, δημοσιευθείσης διά τοῦ υπ ἄριθμ. 2417/75 Πρακτικοῦ τῆς 20ῆς Νοεμβρίου 1975 καί κηρυχθείσης κυρίας διά τῆς υπ ἄριθμ. 907/75 ἀποφάσεως τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, ἧτοι τό ἡμισί (1/2) ἐξ ἀδιαιρέτου τοῦ υπ ἄριθμ. 6 διαμερίσματος τοῦ δευτέρου ὀρόφου τῆς ἐν Ἀθῆναις καί ἐπί τῆς ὁδοῦ Βαλκωρίτου 4 πολυκατοικίας.

γ) Τά ἐκ τῶν πρός τό Ἴδρυμα δωρεῶν, κληρονομιῶν, κληροδοσιῶν, ἀγορῶν καί πάσης ἄλλης πηγῆς κτηθι-σόμενα περιουσιακά στοιχεῖα. Διά τόν ἐξοπλισμόν, τήν

άρτιαν λειτουργίαν τοῦ Ἰδρύματος καί τήν ἀξιοποίησιν τῶν περιουσιακῶν αὐτῶν στοιχείων, δύναται νά ἐκποιεῖται τμήμα ἐκ τῶν μή οὐσιαστικῶν στοιχείων αὐτοῦ.

II. Πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

- α) Τά εἰσοδήματα, μισθώματα κ.λπ.
- β) Ἐπιχορηγήσεις τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καί Αἰγίνης
- γ) Ἐπιχορηγήσεις τῆς Ἱ. Μονῆς Ἁγ. Τριάδος, Ἁγ. Νεκταρίου Αἰγίνης, ὡς καί Ἱερῶν Ναῶν
- δ) Ἐπιχορηγήσεις Δήμων καί Περιφερείας Ἀττικῆς
- ε) Εἰσφοραί Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων τῶν τροφίμων
- στ) Δωρεαί φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων

ἄρθρον 4

Συνδρομαί, Δωρηταί, Εὐεργέται

Διά πράξεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος θά καθορίζονται αἱ προϋποθέσεις αἱ ἀφορώσαι τοὺς συνδρομητάς, δωρητάς καί εὐεργέτας τοῦ Ἰδρύματος, αἱ ἀπονεμόμεναι εἰς αὐτούς τιμαί κ.λπ.

ἄρθρον 5

Τό Ἰδρυμα διοικεῖται ὑπό ἐπταμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀποτελουμένου ἐκ τῶν ἐξῆς:

1. Τοῦ ἐκάστοτε Μητροπολίτου Ὑδρας, Σπετσῶν καί Αἰγίνης, ὡς Προέδρου, ἀναπληρουμένου ὑπό τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ.
2. Τῆς ἐκάστοτε Ἡγουμένης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγ. Τριάδος (Ἁγ. Νεκταρίου) Αἰγίνης, ὡς ἀντιπροέδρου, ἀναπληρουμένης ὑπό τῆς νομίμου ἀναπληρωτριάς.
3. Ὑπό ενός ἐκ τῶν Δ/ντῶν τῆς Β/θμίας Ἐκπαιδεύσεως τῶν σχολῶν τῆς Νήσου.
4. Ἐκ τεσσάρων μελῶν πού δύναται νά εἶναι καί κληρικοί καί ἄνδρες καί γυναῖκες. Τά μέλη τοῦ Δ.Σ. διορίζονται ὑπό τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς προτάσει τοῦ Μητροπολίτου διά μίαν τριετίαν. Τό λειτούργημα τῶν εἶναι τιμητικόν καί ἄμισθον.

ἄρθρον 6

Ἀρμοδιότητες Διοικητικοῦ Συμβουλίου

I. Τό Διοικητικόν Συμβούλιον:

- α) Διοικεῖ τό Ἰδρυμα καί διαχειρίζεται τήν περιουσίαν αὐτοῦ καί τοὺς πόρους κατά τās ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος διατάξεις καί γενικῶς ἀποφασίζει περὶ παντός θέματος, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ὁμαλῆς λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος.
- β) Συντάσσει τόν ἐσωτερικόν Κανονισμόν τῆς λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος, συμφώνως πρὸς τās ἰσχύουσας διατάξεις.
- γ) Καταρτίζει καί ψηφίζει κατ' ἔτος τόν Προϋπολογισμόν καί Ἀπολογισμόν τοῦ Ἰδρύματος, οἷτινες ὑποβάλλονται πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ Μητροπολιτικόν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.
- δ) Ἀποφασίζει περὶ ἀποδοχῆς ἢ ἀποποιήσεως κληρονομιῶν, κληροδοσιῶν καί δωρεῶν - ἐπιχορηγήσεων, περὶ ρευστοποιήσεως περιουσιακῶν στοιχείων καί περὶ ἀγορῶν, πάντοτε ἐπὶ τῷ τέλει ἐξυπηρετήσεως τοῦ σκο-

ποῦ τοῦ Ἰδρύματος καί περὶ ἀνακηρύξεως εὐεργετῶν καί δωρητῶν τοῦ Ἰδρύματος.

ε) Ἀποφασίζει περὶ τῆς προσλήψεως τοῦ ἀναγκαίου ἄνδρος προσωπικοῦ.

1. Τό προσωπικόν τοῦ Ἰδρύματος προσλαμβάνεται ἐπὶ συμβάσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου μὲ ἡμερησίαν ἢ ὠριαίαν ἀποζημίωσιν ἢ καί ἐπὶ ἐθελοντικῆς βάσεως καί διέπεται ἀπὸ τās ἰσχύουσας σχετικὰς διατάξεις.

2. Τό προσωπικόν τοῦ Ἰδρύματος προσλαμβάνεται καί παύεται δι' ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν καί τῶν οικονομικῶν δυνατοτήτων τοῦ Ἰδρύματος.

3. Αἱ θέσεις τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἰδρύματος ὀρίζονται ἀπὸ τήν ἐκάστοτε κειμένη νομοθεσίαν.

4. Οὐσιαστικόν προσόν κάθε ἐνδιαφερομένου διά τήν κατάληψιν μίας ἀπὸ τās θέσεις αὐτάς εἶναι τὸ ὀρθόδοξον ἐκκλησιαστικόν φρόνημα, ὁ ἱεραποστολικὸς ζῆλος, ἡ ἐνάρετος πολιτεία καί ἡ διάθεσις διὰ τήν ἐμπρακτον ἀσκήσιν θυσίας, ἀγάπης καί προσφορᾶς πρὸς τοὺς τροφίμους τοῦ Ἰδρύματος ἀδελφούς ἐν Χριστῷ.

5. Ὡς τυπικά προσόντα ὀρίζονται:

- α) Διά τήν θέσιν τοῦ Διευθυντοῦ ὀρίζεται Κληρικός ἢ λαϊκὸς πού ἔχει διοικητικὴ ἐμπειρία.
- β) Διά τήν θέσιν τοῦ Ἱατροῦ, κατὰ προτίμησιν, εἰδικότης τοῦ Γενικοῦ Παθολόγου.

γ) Διά τās θέσεις βοηθῶν ὑπερηλίκων, πτυχίων Σχολῆς Νοσοκόμων μονοετοῦς φοιτήσεως ἢ ἀνάλογοι γνώσεις καί πείρα, πού διαπιστώνεται ἔπειτα ἀπὸ τρίμηνον δοκιμαστικὴν πρόσληψιν.

δ) Διά τās θέσεις μαγείρων καί καθαριστριῶν μὲ δίμηνον δοκιμαστικὴν πρόσληψιν, ἐμπράκτως ἀποδεικνυμένη, σχετικὴ πείρα καί ἰκανότης.

7. Εἰς τὰ πειθαρχικά παραπτώματα τοῦ προσωπικοῦ πού προβλέπονται ἀπὸ τήν ἰσχύουσαν νομοθεσίαν, προστίθενται τὰ ἐξῆς:

α) Συμπεριφορά πρὸς τοὺς τροφίμους, πού δέν προάγει τὸ κύριον ἔργον καί σκοπὸν τῆς Ἐκκλησίας, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ μὲ ἀγάπη, τιμὴ καί σεβασμὸ περιθάλψις τῶν γερόντων καί ἡ πνευματικὴ τῶν καλλιέργεια.

β) Ἄσκησις κριτικῆς εἰς βάρος τῶν ὑπευθύνων τοῦ Ἰδρύματος, πού προκαλεῖ σκανδαλισμὸν εἰς τās συνειδήσεις.

γ) Ἡ, ἐν γένει, ἔλλειψις ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς καί ἐκκλησιαστικοῦ φρονήματος.

7. Ὁ ὑπάλληλος πού διαπιστώνεται ὅτι εἶναι ἔνοχος εἰς τὰ παραπτώματα τῆς προηγούμενης παραγράφου, ὡς ἐπιζήμιος εἰς τοὺς σκοπούς τοῦ Ἰδρύματος καί τῆς Ἐκκλησίας, ἀπολύεται θεωρούμενος, ὅτι μὲ τήν διαγωγὴν του, καταγγέλλει ὁ ἴδιος μονομερῶς τήν γενομένην μεταξὺ αὐτοῦ καί τοῦ Ἰδρύματος σύμβασιν.

8. Τό προσωπικόν εἰς τὸ Ἰδρυμα δικαιούται τροφῆς ἀπὸ τὸ ἡμερησίον συσσίτιον, κατὰ τόν χρόνον ἀπασχολήσεώς του.

9. Ἀπόπειρα ἐξαγωγῆς ἀπὸ τὸ Ἰδρυμα, ἐκ μέρους ὑπαλλήλου, ὁποιοῦδήποτε εἶδους, μὴ ἐξαιρουμένης τῆς μερίδος τῆς τροφῆς πού κατὰ τήν προηγούμενην παρά-

γραφον δικαιούται, θεωρείται κλοπή και διώκεται πειθαρχικά.

στ) Άποφασίζει επί παντός θέματος άφορώντος εις τό Ίδρυμα.

ΙΙ. Τό Διοικητικόν Συμβούλιον δύναται νά μεταβιβάζη μή βασικός άρμοδιότητάς του εις έν ή πλείονα εκ των μελών του ή και εις μή μέλη, αναθέτον τήν ειδικήν μέριμναν, δι' όρισμένην άπόφασιν, πράξιν, έργον ή τομέα.

Άρθρον 7

Μέλη του Συμβουλίου, ό Διοικητικός Διευθυντής και έν γενεί τρίτα πρόσωπα εις τά όποία άνετέθησαν υπό του Διοικητικού Συμβουλίου ειδικά καθήκοντα αυτών, συμφώνως τώ ειδικώ έσωτερικώ Κανονισμώ του Ίδρύματος, έφ' όσον δέν είναι μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, μετέχουν όμως των Διοικ. Συμβουλίων κατά τάς σχετικές συνεδριάσεις αυτών, καλούμενα άνευ ψήφου, τούτου δικαιουμένου νά συνεδριάζει και άνευ τής παρουσίας αυτών. Η παρουσία του Διευθυντού κατ' άρχήν είναι χρήσιμος, καθ' όσον εκτελεί χρέη Εισηγητού των θεμάτων ήμερησίας Διατάξεως.

Άρθρον 8

Καθήκοντα Προέδρου

Ι. Ό Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του Ίδρύματος:

α) Εκπροσωπεί τούτο ένώπιον πάσης άρχής και εις τάς μεταξύ τρίτων σχέσεις του.

β) Συγκαλεί τό Διοικητικόν Συμβούλιον τακτικώς και έκτάκτως, κηρύσσει τήν έναρξιν και λήξιν των συνεδριάσεων.

γ) Καταρτίζει μετά του Διευθυντού τήν ήμερησίαν Διάταξιν και τήν υπογράφει.

δ) Έντέλλεται τήν πληρωμήν οιασδήποτε δαπάνης αναγεγραμμένης εις τόν έγκεκριμένον Προϋπολογισμόν.

ε) Υπογράφει πάν έγγραφον του Διοικητικού Συμβουλίου και τά έπίσημα έγγραφα, τά αναφερόμενα εις γενικότερα θέματα, όρίζων και τά ειδικότερα θέματα τούτου.

στ) Εκτελεί τάς άποφάσεις του Δ.Σ. ή αναθέτει τήν εκτέλεσιν αυτών εις τόν Διευθυντήν ή εις έτερα πρόσωπα.

ζ) Έλέγχει τήν διαχείρισιν και τήν έν γενεί υπηρεσίαν του Δ.Σ. και του Προσωπικού του Ίδρύματος.

η) Προτείνει έγγράφως εις τό Δ.Σ. μετ' εισήγησιν τής πλειοψηφίας αυτου, τήν απαίτησιν εκ των καθηκόντων του ή και αντικατάστασιν μέλους του, όπερ τυχόν διά διαφόρους λόγους, δέν δύναται, ή παύει νά προσφέρει τάς υπηρεσίας του, ή παραμελεί συστηματικώς τά καθήκοντά του.

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον έν όλομελεία, άφου άκούσει τάς δικαιολογίας ή τυχόν αντιρρήσεις του έν λόγω μέλους, άποφασίζει σχετικώς, διά μυστικής ψηφοφορίας και μέ πλειοψηφίαν των τριών τεάρτων των μελών αυτου, του κρινόμενου μέλους μή δικαιουμένου ψήφου.

ΙΙ. Τόν Πρόεδρον άπόντα ή κωλυόμενον αναπληροΐ ό νόμιμος αναπληρωτής του και τούτου άπουσιάζοντος ή

κωλυόμενου, ό υπό του Προέδρου διοριζόμενος αντικαταστάτης.

ΙΙΙ. Τό Διοικητικόν Συμβούλιον δύναται νά αναθέσει τήν δικαστικήν ή έξώδικον έκπροσώπησιν του Ίδρύματος, είτε γενικώς, είτε δι' όρισμένην περίπτωση ή συγκεκριμένον τομέα, ως και οιανδήποτε άλλην άρμοδιότητα του Προέδρου εισηγήσει του ίδιου, εις άλλον Σύμβουλον.

Άρθρον 9

Καθήκοντα Γραμματέως

Ι. Ό Γραμματέυς του Ίδρύματος, βοηθούμενος ένδεχομένως και υπό ειδικου Γραμματέως, δυναμένου νά προσληφθ ή μετ' άπόφασιν του Διοικητικού Συμβουλίου:

α) Συνοπογράφει μετά του Προέδρου πάν ένταλμα και πάν έγγραφον.

β) Επιμελείται τής συντάξεως των Πρακτικων του Διοικητικού Συμβουλίου και διεκπεραιώνει τήν όλην αλληλογραφίαν.

γ) Φυλάσσει τά έγγραφα, τά βιβλία και τήν σφραγίδα του Ίδρύματος και ευθύνεται διά τήν καταστροφήν ή άπώλειαν τούτων.

ΙΙ. Τόν Γραμματέα άπόντα ή κωλυόμενον αναπληροΐ έν εκ των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, όριζόμενου, τή εισηγήσει του Προέδρου, υπ' αυτου.

Άρθρον 10

Καθήκοντα Ταμίου

Ό Ταμίας του Ίδρύματος, βοηθούμενος και υπό διαχειριστου, άν ύπάρξη ανάγκη, ή ειδικου Ταμίου, τή εισηγήσει του Προέδρου του Δ.Σ., δυναμένου νά προσληφθ ή μετ' άπόφασιν του Ίδρύματος:

α) Εισπράττει πάν έσοδον του Ίδρύματος, εκδίδων άμα και τάς οικείας διπλοτύπους ήριθμημένες άποδείξεις, υπογεγραμμένες υπ' αυτου.

β) Ένεργεί πᾶσαν πληρωμήν, βάσει νομίμως εκδιδόμενων ένταλημάτων.

γ) Τηρεί τά διαχειριστικά βιβλία του Ίδρύματος, περί ών τό άρθρον 12 του παρόντος Κανονισμού.

δ) Καταθέτει παρά τή Έθνική Τραπεζή τής Ελλάδος ή παρά τινι των άνεγνωρισμένων Έλληνικων Τραπεζων, τά εισπραττόμενα κατά τά άνωτέρω έσοδα του Ίδρύματος, δυνάμενος νά παρακρατή εκ τούτων ποσόν τι, καθοριζόμενον εκάστοτε υπό του Διοικητικού Συμβουλίου, διά τήν αντιμετώπισιν των έκτάκτων και έπείγουσων αναγκων του Ίδρύματος.

ε) Προβαίνει εις τήν άνάληψιν των καταθέσεων, κατόπιν έγγράφου έντολής του Προέδρου ή του νομίμου αναπληρωτου του.

στ) Επιμελείται τής κατάρτισεως των Προϋπολογισμων, Άπολογισμων και Ίσολογισμων του Ίδρύματος τους όποιους και υποβάλλει εις τό Διοικητικόν Συμβούλιον.

ζ) Τόν Ταμίαν άπόντα ή κωλυόμενον αναπληροΐ έν εκ των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, όριζόμενο υπό του Δ.Σ.

Ὁ Διευθυντής τοῦ Ἰδρύματος ἔχει τὰς ἐξῆς ἀρμοδιότητες:

1. Διευθύνει καὶ ἐλέγχει ὅλας τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Ἰδρύματος.

2. Ἀναθέτει εἰς κάθε ὑπάλληλον καθήκοντα κατὰ τὴν κρίσιν του, ἐφ' ὅσον εἶναι σχετικὰ μὲ τὴν εἰδικότητα καὶ ἰδιότητα του, χωρὶς νὰ κωλύεται νὰ ἀναθέσῃ καὶ ἄλλα καθήκοντα, ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τοῦ Ἰδρύματος.

3. Τηρεῖ τὸ βιβλίον παρουσίας τοῦ προσωπικοῦ, τὸ ἡμερήσιον δεητίον σιτιζομένων, τὸ μητρώον τροφίμων καὶ προσωπικοῦ, τὸ βιβλίον μισθολογίου τοῦ προσωπικοῦ, συντάσσει τὰς μισθολογικὰς καταστάσεις τοῦ προσωπικοῦ καὶ μεριμνᾷ διὰ τὴν ἀσφάλισίν του καὶ γενικὰ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὄλων τῶν σχετικῶν ὑποχρεώσεων τοῦ Ἰδρύματος.

4. Μεριμνᾷ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν συμφερόντων καὶ τὴν περιφρούρησιν τῆς περιουσίας τοῦ Ἰδρύματος.

5. Εἰσηγείται εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐπὶ ὄλων τῶν θεμάτων τῆς ἀρμοδιότητός του.

6. Ἔχει τὴν εὐθύνην διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

7. Συνυπογράφει τὰ ἐντάλματα πληρωμῶν καὶ εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν νομιμότητα τῶν γενομένων δαπανῶν.

8. Ὑποβάλλει καθ' ἕκαστον μῆνα τὰς δαπάνας εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον πρὸς ἔγκρισιν.

9. Μεριμνᾷ διὰ τὴν ἔγκαιρον κατάρτισιν καὶ ἔγκρισιν τοῦ Προϋπολογισμοῦ καὶ Ἀπολογισμοῦ.

10. Ἔχει τὴν εὐθύνην διὰ τὴν ἔγκαιρον προμήθειαν, παραλαβὴν, ἀποθήκευσιν, συντήρησιν καὶ κατανάλωσιν τῶν διαφόρων ἀναγκαίων διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ Ἰδρύματος εἰδῶν καὶ μεριμνᾷ διὰ τὴν ἔγκαιρον ἐκτέλεσιν καὶ παραλαβὴν τῶν ἔργων.

11. Τηρεῖ τὸ Κτηματολόγιον, τὸ ἀρχεῖον τίτλων κτήσεως τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας καὶ τὰ λογιστικὰ βιβλία, καὶ ἔχει τὴν εὐθύνην τῆς διαφυλάξεως τῶν σχετικῶν στοιχείων καὶ τῆς παρακολούθησής τῶν πάσης φύσεως συναλλαγῶν τοῦ Ἰδρύματος.

12. Καταρτίζει τὸ ἡμερήσιον σιτηρέσιον καὶ μεριμνᾷ διὰ τὴν προμήθειαν τῶν ἀπαραιτήτων εἰδῶν καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσίν του.

13. Συντάσσει πρακτικὰ καταστροφῆς ἀχρήστων ὑλικῶν.

14. Καταλογίζει εἰς τοὺς ὑπαίτιους τὴν ἀδικαιολόγητον ἀπώλειαν, φθορὰν ἢ κατανάλωσιν ὑλικῶν.

15. Εἰσηγείται εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τὴν χορήγησιν εἰδῶν ἱματισμοῦ εἰς τοὺς τροφίμους.

16. Μεριμνᾷ διὰ τὴν εὐρυθμον λειτουργίαν τοῦ Ἰδρύματος, διὰ τὴν καθαριότητά του, διὰ τὰ προβλήματα τῶν τροφίμων καὶ διὰ τὴν ἀκριβῆ τήρησιν τοῦ προγράμματος συσσιτίου.

17. Διαχειρίζεται χρηματικὸν ποσόν, πού ὀρίζεται ἐκάστοτε μὲ ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Ἰδρύματος, ἐπὶ ἀποδώσει λογαριασμοῦ.

ἄρθρον 12

I. Ἡ οικονομικὴ διαχείρισις τοῦ Ἰδρύματος ἐνεργεῖται βάσει Προϋπολογισμῶν καὶ Ἀπολογισμῶν ἐσόδων καὶ

ἐξόδων, καταρτιζομένων κατ' ἔτος, εἰς τοὺς ὁποίους οἱ ἐκτελεστέοι σκοποὶ ἐμφανίζονται ὑπὸ ἴδια κεφάλαια καὶ ψηφιοζομένων ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, ὑπὸ τοῦ ὁποῦ ὑποβάλλονται πρὸς ἔγκρισιν, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 6 παρ. γ τοῦ παρόντος ὀριζόμενα.

II. Τὸ Οἰκονομικὸν ἔτος ἀρχεῖται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου καὶ λήγει τὴν 31ην Δεκεμβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους.

ἄρθρον 13

Βιβλία καὶ στοιχεῖα

I. Ὑπὸ τοῦ Ἰδρύματος τηροῦνται ὑποχρεωτικῶς τὰ κάτωθι βιβλία καὶ στοιχεῖα:

α) Βιβλίον Πρωτοκόλλου συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

β) Βιβλίον Πρακτικῶν συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

γ) Βιβλίον λογιστικῆς παρακολούθησής, εἰς τὸ ὁποῖον καταχωρίζονται ἀνελλιπῶς, κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν καὶ μετὰ τῆς δεούσης λογιστικῆς τάξεως τὰ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς χρήσεως γεγόμενα ἔσοδα καὶ ἔξοδα.

δ) Στελεῖχον ἠριθμημένων διπλοτύπων ἀποδείξεων εἰσπράξεων καὶ ἐνταλμάτων πληρωμῶν θεωρημένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

ε) Βιβλίον Κτηματολογίου, ἐμφαίνοντος τὴν ἀκίνητον περιουσίαν τοῦ Ἰδρύματος, καὶ

στ) Βιβλίον ὑλικῶν, περιλαμβάνον κατ' εἶδος πάντα τὰ ἐπιπλᾶ, σκεύη, κλίνας κ.λπ. ἐξοπλισμὸν τοῦ Ἰδρύματος.

II. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω βιβλίων καὶ στοιχείων, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ ἀποφασίσῃ τὴν τήρησιν καὶ ἄλλων βιβλίων καὶ στοιχείων, ὅτινα ἤθελε κρίνει ἀπαραίτητα διὰ τὴν παρακολούθησιν τῆς περιουσίας τοῦ Ἰδρύματος καὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν σκοπῶν αὐτοῦ.

ἄρθρον 14

Διάλυσις τοῦ Ἰδρύματος

Τὸ Ἴδρυμα διαλύεται ἐξ οἰουδήποτε νομίμου λόγου καὶ διὰ τοὺς ἐν ἄρθρῳ 118 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἀναγραφόμενους λόγους καὶ κατὰ τὴν νόμιμον διαδικασίαν. Διαλυομένου τοῦ Ἰδρύματος, ἅπασα ἡ κινητὴ καὶ ἀκίνητος περιουσία αὐτοῦ περιέρχεται αὐτοδικαίως εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης καὶ γιὰ παρεμφερεῖς φιλανθρωπικούς σκοποὺς.

ἄρθρον 15

Ἐκκαθάρισις καὶ διάθεσις περιουσίας ἐν διαλύσει

Ἐν περιπτώσει διαλύσεως τοῦ Ἰδρύματος θὰ ἐνεργεῖται ἐκκαθάρισις τῆς περιουσίας αὐτοῦ ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ τότε Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐνεργούντων ἀπὸ κοινοῦ ὡς Ἐπιτροπῆς Ἐκκαθαριστῶν κατ' ἀνάλογον ἐφαρμογὴν τῶν περὶ Διοικήσεως καὶ Διαχειρίσεως διατάξεων τοῦ παρόντος. Ἄπαντα τὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα τοῦ Ἰδρύματος, ἐν περιπτώσει διαλύσεώς του, δεόν ὅπως χρησιμοποιηθοῦν, συμφώνως καὶ πρὸς τὴν ἀρχικὴν Ἰδρυτικὴν Πράξιν, ὑπὲρ κοινωφελῶν σκοπῶν, ἀποκλει-

στικῶς ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Νήσου Αἰγίνης, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

ἄρθρον 16

1. Πᾶν ζήτημα, μὴ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, ρυθμίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος, ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων.

ἄρθρον 17

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ τροποποιῶνται μέ ἀποφάσεις τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, κατόπιν προτάσεως τοῦ Μητροπολίτου, αἱ ὁποῖαι δημοσιεύονται εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

ἄρθρον 18

Μέ τὸν παρόντα Κανονισμόν δέν προκαλεῖται πρόσθετος δαπάνη εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης ἢ τοῦ Ἰδρύματος.

ἄρθρον 19

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχει ἀπὸ τὴν δημοσίευσίν του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὸ ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος "ΕΚΚΛΗΣΙΑ".

Ἀθῆναι, 16 Ὀκτωβρίου 2014

Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ἄρχιγραμματεὺς
Ὁ Μεθώνης Κλήμης

Κανονισμός περί συστάσεως και λειτουργίας Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: Ταμεῖον ἀρωγῆς Κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς

Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν:

1. Τὰ ἄρθρα 29 παραγρ. 2 καὶ 59 παραγρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Α' 146),

2. Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τὸ χριστεπώνυμον Πλήρωμα, οἱ ὁποῖες ἀπορρέουν ἀπὸ τὰς Εὐαγγελικὰς ἐπιτάγας, τοὺς ἱεροὺς Κανόνας καὶ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους,

3. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 61/17.9.2014 Πρᾶξιν καὶ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 1859/18.9.2014 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος,

4. Τὴν ἀπὸ 30.9.2014 Γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Συνιστᾷ εἰς τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ταμεῖον Ἀρωγῆς Κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς», τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργῇ ὡς ἐξηρητημένη Ὑπηρεσία τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς καὶ θὰ ἐδρεύῃ εἰς τὴν πόλιν τῆς Κομοτηνῆς. Ἡ ὀργάνωσις, διοικήσις, διαχείρισις καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος τούτου θὰ διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

Κανονισμός Συστάσεως καὶ Λειτουργίας
Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν:
Ταμεῖον ἀρωγῆς Κληρικῶν
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς

ἄρθρον 1

Συνιστᾶται Ταμεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Ταμεῖον Ἀρωγῆς Κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρος ἐξηρητημένη Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μὲ οἰονεὶ διαχειριστικὴ αὐτοτέλεια. Σκοπὸς τοῦ Ταμεῖου εἶναι ἡ ἐνίσχυσις καὶ ἐξυπηρέτησις ἐκτάκτων

οἰκονομικῶν ἀναγκῶν τῶν Κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ τῶν μελῶν τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν.

ἄρθρον 2

Ἡ διαχείρισις τοῦ Ταμεῖου ἀσκεῖται ὑπὸ τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς, προεδρευομένης ὑπὸ τοῦ ἐπιχωρίου Μητροπολίτου Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς, μὲ ἀναπληρωτὴν αὐτοῦ τὸν ἐκάστοτε ὑπ' αὐτοῦ ὀριζόμενον Κληρικόν. Τὰ δύο μέλη τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου ἐπὶ τριετεί θητεία. Τὸ ἀξίωμα τῶν μελῶν τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι τιμητικόν καὶ ἄμισθον.

Ἡ θητεία τῆς Διαχειριστικῆς τοῦ Ταμεῖου Ἐπιτροπῆς εἶναι τριετής δυναμένη νὰ ἀνανεωθῇ. Μὲ ἀπόφασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου δύναται νὰ παυθῇ καὶ νὰ ἀντικατασταθῇ μέλος τῆς Δ.Ε., τὸ ὁποῖον δέν συμμετέχει ἐπὶ τρεῖς συνεχόμενες συνεδριάσεις ἢ δέν συνεργάζεται ἀρμονικὰ μετὰ τῶν λοιπῶν Μελῶν.

3. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς λαμβάνονται κατὰ πλειονοψηφίαν.

ἄρθρον 3

1. Πόροι τοῦ Ταμεῖου εἶναι:

α) Ἡ μνησιαία εἰσφορὰ ἐκάστου τῶν οἰκειοθηλῶς συμμετεχόντων Κληρικῶν, τὸ ποσὸν τῆς ὁποίας προσδιορίζεται εἰς πέντε (5,00) Εὐρῶ μνησιαίως.

β) Αἱ δωρεαί

γ) Αἱ χορηγίαὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἱερῶν Μονῶν

δ) Ἑσοδα ἐκ τόκων καὶ ἐκ τῆς ἀξιοποιήσεως τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ Ταμεῖου

ε) Κάθε νόμιμον ἔσοδον, προερχόμενον ἀπὸ φυσικά ἢ νομικά πρόσωπα

στ) Εἰσφοραὶ ἐκ τοῦ Γραφείου Γάμων καὶ Διαζυγίων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

2. Τὰ χρηματικά ἀποθέματα τοῦ Ταμεῖου κατατίθενται σὲ τραπεζικὸ λογαριασμό ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς καὶ μὲ τὴν ἔνδειξιν «Ταμεῖον Ἀρωγῆς Κληρικῶν». Διὰ τὴν ἀνάληψιν οἰουδήποτε ποσοῦ ἀπαιτεῖται ἀπόφασιν τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς.

ἄρθρον 4

Ἐνώπιον πάσης ἀρχῆς τὸ Ταμεῖον ἐκπροσωπεῖται ὑπὸ

του Προέδρου της Διαχειριστικής Επιτροπής ή εν περιπτώσει κωλύματος αυτού υπό άλλου μέλους.

2. Η Επιτροπή Διαχείρισης τηρεί τὰ ἐξῆς βιβλία καὶ στοιχεία θεωρημένα ἀρμοδίως ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως:

- α) Βιβλίον Μητρώου συνδρομητῶν
- β) Βιβλίον Ταμείου
- γ) Βιβλίον Πρωτοκόλλου
- δ) Βιβλίον Πρακτικῶν
- ε) Διπλότυπα Γραμμάτια Ἐσόδων καὶ Ἐντάγματα Πληρωμῶν
- στ) Πᾶν ἕτερον βιβλίον, τὸ ὁποῖον θὰ κριθῆ ἀπαραίτητον κατὰ τὴν ἔμφρονα κρίσιν τῆς Διαχειριστικῆς Επιτροπῆς.

ἄρθρον 5

Δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὸ Ταμεῖον ἔχουν οἱ Κληρικοί τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς καὶ λαϊκοί, οἱ ὁποῖοι συμβάλλουν μηνιαίως διὰ τοῦ ἐκάστοτε ὀριζομένου ποσοῦ.

2. Τὸ ὕψος τοῦ ἐφ' ἅπαξ χορηγομένου ποσοῦ προσδιορίζεται ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τῆς Διαχειριστικῆς Επιτροπῆς καὶ κατὰ τὰς δυνατότητας τοῦ Ταμείου ἕως τοῦ ἀνωτάτου ποσοῦ τῶν πεντακοσίων (500,00) Εὐρῶ καὶ ἐνισχύονται πολυτέκναι ἱερατικά οἰκογένεια τὰ τέκνα τῶν ὁποίων σπουδάζουν εἰς Α.Ε.Ι. καὶ Τ.Ε.Ι., Πρεσβυτέραι καὶ ἄλλαι ἔκτακται περιπτώσεις Κληρικῶν (Ἀσθένεια, φυσικὰ καταστροφὰι - πυρκαϊὰί κ.λπ.).

ἄρθρον 6

Ἐάν Κληρικός δέν ἠθέλησεν ἐξ ἀρχῆς νὰ συμμετάσχη εἰς τὸ Ταμεῖον ἀρωγῆς καὶ ἐπιθυμῆ νὰ συμμετάσχη ἀργότερον, μέ σκοπὸν νὰ λάβῃ τὴν ἐνίσχυσιν, τότε πρέπει νὰ καταβάλλῃ τὰς συνδρομὰς ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ταμείου ἢ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ διορισμοῦ του (ἂν ἔχει χειροτοννηθεῖ ἀργότερον) ἢ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς μεταθέσεώς του εἰς τὴν Ἱεράν Μητροπόλιν Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς. Ἐπίσης, ὁ Κληρικός δεσμεύεται ὅτι θὰ παραμείνῃ συνδρομητῆς τοῦ Ταμείου ἐπὶ πέντε (5) ἔτη τουλάχιστον.

ἄρθρον 7

Κατ' ἔτος, εἰς τὴν Ἱερατικὴν Σύναξιν τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου, ὁ Ταμίας ὀφείλει νὰ ἐνημερώσῃ τοὺς συμμετέχοντας εἰς τὸ Ταμεῖον ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τῆς Διαχειριστικῆς Επιτροπῆς.

ἄρθρον 8

Τὰ ἄρθρα τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δύνανται νὰ τροποποιηθοῦν δι' ἀποφάσεως τῆς Δ.Ι.Σ., μετὰ ἀπὸ εἰσήγησιν τῆς Συνάξεως τῶν Κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς καὶ ἔγκρισιν τοῦ ἐπιχωρίου Μητροπολίτου.

ἄρθρον 9

Ἡ λειτουργία τοῦ Ταμείου καταργεῖται δι' Ἀποφάσεως τῆς Δ.Ι.Σ. μετὰ πρότασιν τοῦ Μητροπολίτου, ὅταν δέν ἐκπληρῶνται οἱ σκοποὶ τοῦ ἢ καθίσταται ἀδύνατος ἡ λειτουργία του, τὰ δὲ κινητὰ ἢ ἀκίνητα περιουσιακὰ στοιχεία, τὰ ὁποῖα τυχόν κατέχει ἀποδίδονται εἰς τὸ Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς.

ἄρθρον 10

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὡς καὶ διὰ τοῦ ἐπισήμου Δελτίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

ἄρθρον 11

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δέν προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς.

Ἀθῆναι, 16 Ὀκτωβρίου 2014

Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ὁ Μεθώνης Κλήμης

**Σύστασις Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος μέ τήν ἐπωνυμία:
«Ἐνοριακή Στέγη Γερόντων - Μονάδα Φροντίδος Ἡλικιωμένων
“Ὁ Ἅγιος Ἀθανάσιος ὁ Μέγας”
τοῦ Ἱεροῦ Ἐνοριακοῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου Πυρίου Θηβῶν
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θηβῶν καί Λεβαδείας**

Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν:

1. Τά ἄρθρα 29 παρ. 2 καί 59 παρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Α' 146),

2. Τάς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρός τό χριστεπώνυμον Πλήρωμα, αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουν ἀπό τās Εὐαγγελικὰς ἐπιταγὰς, τούς ἱερούς Κανόνας καί τούς νόμους τοῦ Κράτους,

3. Τήν ὑπ' ἀριθμ. 53/30.7.2014 Ἀπόφασιν καί τήν ὑπ' ἀριθμ. 834/1.8.2014 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θηβῶν καί Λεβαδείας κ. Γεωργίου,

4. Τήν ἀπό 17.9.2014 Γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Συνιστᾷ εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Θηβῶν καί Λεβαδείας Ἐκκλησιαστικόν Ἰδρυμα ὑπό τήν ἐπωνυμίαν «Ἐνοριακή Στέγη Γερόντων “Ὁ Ἅγιος Ἀθανάσιος ὁ Μέγας” τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θηβῶν καί Λεβαδείας», τό ὁποῖον θά λειτουργῇ ὡς ἐξερτημένη Ὑπηρεσία τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θηβῶν καί Λεβαδείας καί θά ἐδρευῇ εἰς τήν πόλιν τῆς Θήβας. Ἡ ὀργάνωσις, διοίκησις, διαχείρισις καί λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος τούτου θά διέπεται ἀπό τās διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

Ἐκκλησιαστικό Ἰδρυμα μέ τήν ἐπωνυμία:

«Ἐνοριακή Στέγη Γερόντων

- Μονάδα Φροντίδος Ἡλικιωμένων

“Ὁ Ἅγιος Ἀθανάσιος ὁ Μέγας”

τοῦ Ἱεροῦ Ἐνοριακοῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου
Πυρίου Θηβῶν

τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θηβῶν καί Λεβαδείας

ἄρθρον 1

Σύστασις-Ἐπωνυμία-Ἔδρα -Σφραγίδα

Συνιστᾶται Ἐκκλησιαστικό Ἰδρυμα –Μονάδα Φροντίδος Ἡλικιωμένων μέ τήν ἐπωνυμία «Ἐνοριακή Στέγη Γερόντων– Ὁ Ἅγιος Ἀθανάσιος ὁ Μέγας». Τό ὡς ἄνω

Ἰδρυμα ἀποτελεῖ Νομικό Πρόσωπο Ἰδιωτικοῦ Δικαίου (Ν.Π.Ι.Δ.) ὡς Ὑπηρεσία τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου Πυρίου Θηβῶν (ΝΠΔΔ), ἐποπτευόμενο ἀπό τήν ἀνωτέρω Ἐνορία, αὐτοτελοῦς διαχείρισις καί μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρα.

Τό Ἰδρυμα ἔχει ἔδρα τό διώροφο κτίριο, ὅπου στεγάζεται αὐτό σέ ἀκίνητο ἰδιοκτησίας τοῦ Ἱεροῦ αὐτοῦ Ναοῦ, τό ὁποῖο εὐρίσκεται στό οἰκοδομικό τετράγωνο 573 τοῦ σχεδίου πόλεως τοῦ Δήμου Θηβαίων ἐπί τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου 70.

Τό Ἰδρυμα ἔχει κυκλική σφραγίδα φέρουσα στό κέντρο παράστασι τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας τοῦ Μεγάλου καί περίξ τίς λέξεις: «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΗΒΩΝ ΚΑΙ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ - ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ - ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΣΤΕΓΗ ΓΕΡΟΝΤΩΝ - Ο ΑΓΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Ο ΜΕΓΑΣ - ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΠΥΡΙΟΥ ΘΗΒΩΝ» μέ βυζαντινά γράμματα.

4. Τό Ἰδρυμα τελεῖ ὑπό τήν πνευματική ἐποπτεία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θηβῶν καί Λεβαδείας, διοικεῖται δέ σύμφωνα μέ τούς Νόμους τοῦ Κράτους, τούς Κανονισμούς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τούς ἀναφερομένους στό Ἐκκλησιαστικά Ἰδρύματα καί τίς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

ἄρθρον 2

Σκοπός τοῦ Ἰδρύματος

Σκοπός τοῦ Ἰδρύματος αὐτοῦ εἶναι ἡ λειτουργία τῆς Ἐνοριακῆς Στέγης Γερόντων-Μονάδας Φροντίδας Ἡλικιωμένων «Ὁ Ἅγιος Ἀθανάσιος ὁ Μέγας» στήν ἐνορία Ἁγίου Ἀθανασίου Πυρίου Θηβῶν νά προσφέρει αὐτό περιθαλψή, ἀγάπην καί ἐξυπηρέτησι σέ συνανθρώπους μας τῆς τρίτης ἡλικίας καί τῶν δύο φύλων κατά προτεραιότητα προερχομένων ἀπό τήν περιοχὴ τῆς ἀνωτέρω ἐνορίας καί ἐφ' ὅσον ὑπάρχει δυνατότητα ἀπό τήν ὑπόλοιπην περιφέρεια τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας.

ἄρθρον 3

Περιουσία-Πόροι

1. Πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

α. Τά νοσήλεια ἀπό τὰ Ἀσφαλιστικά Ταμεῖα καί Ὀργανισμούς στό ὁποῖα οἱ τρόφιμοι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἀσφαλισμένοι.

- β. Οι συντάξεις τών περιθαληπομένων
 - γ. Κληροδοσίες ή κληρονομίες διαφόρων δωρητών
 - δ. Έπιχορηγήσεις, δωρεές και άλλες εισφορές φυσικών ή νομικών προσώπων
 - ε. Η ετήσια έπιχορήγηση του Έρου Ναου Έαγίου Έθανασίου
 - στ. Κάθε έσοδο προερχόμενο από νόμιμη πηγή
- Τά χρήματα του Έδρυματος κατατίθενται σε τραπεζικό λογαριασμό οποιασδήποτε Τράπεζας στο όνομα του άνωτέρω Ένοριακού Έδρυματος.
3. Για τήν άνάληψη χρηματικού ποσοϋ άπαιτείται άπόφαση του Δ.Σ του Έδρυματος πού θά όρίζει τό άκριβές ποσόν τής άναλήψεως και τό πρόσωπο τό όποιο θά έξουσιοδοτείται για τήν συγκεκριμένη άνάληψη.

Άρθρον 4 Διοίκηση

Τό Έδρυμα διοικείται από πενταμελές Διοικητικό Συμβούλιο (στό έξής Δ.Σ) τό όποιο συγκροτούν:

Ό έκάστοτε Μητροπολίτης Θηβών και Λεβαδειάς ως Πρόεδρος, άναπληρούμενος από τόν έκάστοτε Πρόεδρο του Έκκλησιαστικού Συμβουλίου του Έρου Ναου Έαγίου Έθανασίου Πυρίου Θηβών, ό όποιος σε περίπτωση άπουσίας ή κωλύματος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου άναπληρώνει αυτόν και θά προεδρεύει του Δ.Σ.

Ένας (1) Έκκλησιαστικός Έπίτροπος του Έκκλησιαστικού Συμβουλίου του άνωτέρω Έρου Ναου.

3. Τρεις (3) ένοριτες πού προτείνονται από τόν Πρόεδρο του Έκκλησιαστικού Συμβουλίου του άνωτέρω Έρου Ναου.

Τά μέλη του Δ.Σ. διορίζονται από τόν Μητροπολίτη για τρία (3) έτη, κατόπιν σχετικής προτάσεως του Προέδρου του Έκκλησιαστικού Συμβουλίου, τό δε άξίωμα τών μελών του Δ.Σ. είναι τιμητικό και άμισθο.

Μέλη του Δ.Σ, πού δέν άνταποκρίνονται στα καθήκοντά τους, πού άδικαιοηλόγως άπουσιάζουν από τρεις συνεχόμενες συνεδριάσεις του Δ.Σ παύονται και άντικαθίστανται από τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη.

Για κάθε θέμα πού δέν προβλέπεται στον παρόντα Κανονισμό άποφασίζει τό Δ.Σ. του Έδρυματος, ή άπόφαση υποβάλλεται προς έγκριση στο Έκκλησιαστικό Συμβούλιο και κοινοποιείται στον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη. Έγκριση του Μητροπολιτικού Συμβουλίου δέν άπαιτείται εκτός έάν ό νόμος τό όρίζει.

Άρθρον 5 Συνεδριάσεις - Άπαρτία

Τό Δ.Σ του Έδρυματος συγκροτείται σε σώμα κατά τήν πρώτη συνεδρία και εκλέγει τόν Γραμματέα και τόν Ταμία και συνέρχεται τακτικώς κατά μήνα, κατόπιν προσκλήσεως του Προέδρου ή του άναπληρωτου Αυτου, εκτάκτως δε όταν κρίνει άναγκαίο τουτο ό Πρόεδρος ή ζητηθεί έγγραφως υπό τριών τουλάχιστον μελών, άναφερόντων τά θέματα για τά όποια ζητούν τή σύγκληση του Δ.Σ.

Τό Δ.Σ. εύρίσκεται σε άπαρτία όταν παρίσταται όπωσδήποτε ό Πρόεδρος ή σε περίπτωση κωλύματος ή άπουσίας Αυτου ό Άντιπρόεδρος και δύο τουλάχιστον μέλη. Οι άποφάσεις του Δ.Σ. λαμβάνονται κατά πλειοψηφία τών παρόντων μελών, και σε περίπτωση ίσοψηφίας υπερισχύει ή ψήφος του Προέδρου, και έγκρίνεται από τό Έκκλησιαστικό Συμβούλιο. Όπου ό νόμος τό άπαιτεί, ή έγκριτική άπόφαση του Έκκλησιαστικού Συμβουλίου θά υποβάλλεται προς έγκριση στο Μητροπολιτικό Συμβούλιο. Σε περίπτωση πού ή άπόφαση του Δ.Σ λαμβάνεται άναπληρουμένου του Προέδρου, αυτή πρό τής έγκρίσεως της από τό Έκκλησιαστικό Συμβούλιο κοινοποιείται στον οικείο Μητροπολίτη.

3. Η πρόσκληση για τήν τακτική Συνεδρία άναγράφει τήν ήμερομηνία συγκλήσεως του Δ.Σ. και τά θέματα Έμερησίας Διατάξεως.

Στις συνεδριάσεις του Δ.Σ τηρούνται πρακτικά, στα όποια καταχωρίζονται όλες οι άποφάσεις όπως και ή γνώμη τών μειοψηφουσάντων μελών. Τά πρακτικά άναγιγνώσκονται κατά τήν έπομένη Συνεδρία του Δ.Σ. και υπογράφονται από όλα τά μέλη.

Άρθρον 6 Καθήκοντα Διοικητικού Συμβουλίου

1. Τό Δ.Σ. διοικεί τό Έδρυμα και φροντίζει για τήν εκπλήρωση τών σκοπών του, διαχειρίζεται τίς υποθέσεις του Έδρυματος και ειδικότερα:

α. Ψηφίζει τόν ετήσιο Προϋπολογισμό και Άπολογισμό Έσόδων και Έξόδων, τούς όποιους υποβάλλει για έγκριση στο Μητροπολιτικό Συμβούλιο.

β. Άποφασίζει για κάθε είδους δαπάνη του Έδρυματος.

γ. Προσλαμβάνει με σύμβαση Έδιωτικού Δικαίου και άπολύει τό προσωπικό του Έδρυματος.

δ. Άποφασίζει για τήν καταβολή έφ' άπαξ άμοιβής για τήν παροχή υπηρεσιών στο Έδρυμα.

ε. Προσλαμβάνει Συμβούλους επί ιατρικών, νομικών, οικονομικών και άλλων θεμάτων και άποφασίζει επί παντός θέματος μή προβλεπομένου από τόν παρόντα Κανονισμό, πάντοτε με τήν έγκριση τών Πράξεων του από τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο.

στ. Μεριμνά για τήν έξεύρεση οικονομικών πόρων και τήν έπαύξηση αυτών καθώς και για τήν εύρυθμη, όμαλή, άπρόσκοπτη και άποτελεσματική λειτουργία του Έδρυματος.

2. Προϋπολογισμός και Άπολογισμός του Έδρυματος καταρτίζεται από τόν Ταμία και μετά τήν ψηφισή τους από τό Διοικητικό Συμβούλιο υποβάλλονται εντός τών νομίμων προθεσιμών από τό Έκκλησιαστικό Συμβούλιο προς συμπερίληψή τους στον αντίστοιχο Προϋπολογισμό και Άπολογισμό του ένοριακού Έρου Ναου ως έπιμέρους κονδύλια. Ό Προϋπολογισμός και Άπολογισμός του Έδρυματος συνυποβάλλεται με τόν Προϋπο-

λογισμό και Ἀπολογισμό τοῦ ἐνοριακοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ στό Μητροπολιτικό Συμβούλιο πρὸς ἔγκριση.

ἄρθρον 7

Καθήκοντα τοῦ Προέδρου

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἴδρυμα ἐνώπιον κάθε Δικαστικῆς, Ἐκκλησιαστικῆς ἢ ἄλλης Ἀρχῆς καί σέ ὅλες τίς σχέσεις μέ ἄλλα Ἴδρύματα, Ὁργανισμούς, νομικά καί φυσικά πρόσωπα. Δύνανται ἐπίσης νά ἐκχωρεῖ τὸ δικαίωμα τοῦτο κατά περίπτωση σέ ἄλλο μέλος τοῦ Δ.Σ., κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ.

Προσκαλεῖ τὸ Δ.Σ. σέ τακτικές καί ἔκτακτες συνεδριάξεις, τίς ὁποῖες καί διευθύνει καί ὑπογράφει τὰ Πρακτικά τῶν συνεδριάσεων.

Λαμβάνει γνώση τῆς ἀλληλογραφίας (εἰσερχόμενα-ἐξερχόμενα ἔγγραφα) καί ὑπογράφει τή σχετική ἀλληλογραφία.

Μεριμνᾷ γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καί τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ.

ἄρθρον 8

Καθήκοντα τοῦ Γραμματέως

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Δ.Σ. τηρεῖ βιβλίον Πρωτοκόλλου εἰσερχομένων καί ἐξερχομένων ἐγγράφων τοῦ Ἰδρύματος, συντάσσει τὰ πρακτικά τῶν συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ. καί φυλάσσει τὸ Βιβλίον Πρακτικῶν, τηρεῖ τὸ Βιβλίον Μητρώου τῶν τροφίμων, τὸ ἀρχεῖο τοῦ Ἰδρύματος καί φυλάσσει ἐπίσης τή σφραγίδα.

ἄρθρον 9

Καθήκοντα τοῦ Ταμῆ

Ὁ Ταμῆς εἰσπράττει τὰ ἔσοδα τοῦ Ἰδρύματος καί ἐκδίδει Γραμμάτιο εἰσπράξεως, ὑπογραφόμενο ἀπὸ τὸν Πρόεδρο καί τὸν Ταμῆ.

– Γιὰ κάθε εἰσφορά σέ εἶδος ἐκδίδεται ἀπόδειξη παραλαβῆς καί γίνεται καταχώρηση στὰ οἰκεία βιβλία τοῦ Ἰδρύματος.

– Ἐνεργεῖ τίς πληρωμές, ἀφοῦ ἐκδοθεῖ τὸ χρηματικὸ ἔνταλμα πληρωμῆς, τὸ ὁποῖο ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν Πρόεδρο καί τὸν Ταμῆ.

– Τηρεῖ τὰ διαχειριστικὰ βιβλία τοῦ Ἰδρύματος τὰ ὁποῖα φυλάσσει, καθὼς καί τὰ παραστατικά στοιχεία τῶν εἰσπράξεων καί πληρωμῶν.

– Τηρεῖ τὸ Βιβλίον Ταμείου, στό ὁποῖο καταχωρίζονται τὰ ἔσοδα καί ἔξοδα τὰ ὁποῖα πραγματοποιοῦνται κατὰ τὴ χρονικὴ διάρκειά ἐκάστης οικονομικῆς χρήσεως.

– Συντάσσει τὸν Προϋπολογισμό καί Ἀπολογισμό, τοὺς ὁποῖους ὑποβάλλει ἐγκαίρως πρὸς ψήφισμα καί ὑπογραφή στό Δ.Σ.

– Τὰ διπλότυπα Γραμματίων Εἰσπράξεων καί πληρωμῶν φέρουν τὴ θεώρηση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θηβῶν καί Λεβαδείας.

ἄρθρον 10

Καθήκοντα Διευθυντοῦ

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἰδρύματος διορίζεται καί παύεται μέ ἀπόφαση τοῦ Σεβασμιωτάτου Προέδρου τοῦ Ἰδρύματος, ἐκτελεῖ πάσας τὰς ἐντολὰς τοῦ Δ.Σ. καί εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν καλὴν λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος. Ὁ Διευθυντὴς δύνανται νά εἶναι καί μέλος τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος.

Ὁ Διευθυντὴς εἰσηγεῖται ἄνευ ψήφου θέματα τοῦ Δ.Σ., παρεκτός καί ἐάν εἶναι παράλληλα μέλος τοῦ Δ.Σ., ὅποτε ἔχει δικαίωμα ψήφου. Τηρεῖ τὸ μητρώον τῶν περιθαλιπομένων, τὸ μητρώον προσωπικοῦ, τὸ ἀρχεῖον τοῦ Ἰδρύματος καί συντάσσει τὴν ἐτήσια Ἐκθεση πεπραγμένων τοῦ Ἰδρύματος.

Καθορίζει τὸ Πρόγραμμα ἐργασίας τοῦ Προσωπικοῦ καί παρακολουθεῖ τὴν καλὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐλέγχει τίς παραβάσεις τῶν καθηκόντων τῶν ἐργαζομένων καί ἐπιβάλλει τὴν ποινὴν τῆς προφορικῆς ἢ ἐγγράφου ἐπιπλήξεως. Βαρύτερα παραπτώματα ἀναφέρει εἰς τὸν Σεβασμιώτατον Πρόεδρον τοῦ Δ.Σ. διὰ τὰ περαιτέρω.

5. Ὁ Διευθυντὴς, σὴν περιπτώσει πού εἶναι μέλος τοῦ Δ.Σ., δύνανται νά ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἴδρυμα εἰς τὰ Δικαστήρια καί τίς Δημόσιες Ἀρχές, μετὰ ἀπὸ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ.

ἄρθρον 11

Προσωπικὸ τῆς Ἐνοριακῆς Στέγης Γερόντων

Στὸ Ἴδρυμα προσλαμβάνεται προσωπικὸ, ὁ ἀριθμὸς καί οἱ ἐιδικότητες τοῦ ὁποῖου καθορίζονται ἀπὸ τὴν ὑπ' ἀριθμ. Π1γ/οικ. 81551/25.7.2007 Ὑπουργικὴ ἀπόφαση «Περὶ λειτουργίας τῶν Μονάδων Φροντίδας Ἑλληκιωμένων» (Φ.Ε.Κ. 1136/τ. Β' /2007), ὅπως αὐτὴ ἐκάστοτε ἰσχύει.

2. Ἡ πρόσληψις τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἰδρύματος γίνεται μέ ἀτομικὲς συμβάσεις ἔργου ἢ ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. καί συνομολογοῦνται μετὰ ἐργαζομένου καί ἐργοδότη τὸ ὕψος τῆς ἀμοιβῆς καί οἱ ἀσφαλιστικὲς εἰσφορές, συμφώνως πρὸς τὴν κείμενη νομοθεσία.

3. Τὸ προσωπικὸ τοῦ Ἰδρύματος διέπεται ἀπὸ τίς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ 5/1978 «Περὶ Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων».

4. Θέσεις ἐργαζομένων δύνανται νά καλύπτονται καί ἀπὸ ἐθελοντές-ἄμισθους ὑπαλλήλους, ὑπὸ τὴν προϋπόθεση ὅτι ἐξασφαλίζουν ἀπὸ ἄλλη πηγὴ τὰ μέσα γιὰ τὴν διαβίωσή τους. Γιὰ τὸ προσωπικὸ αὐτῆς τῆς κατηγορίας δύνανται τὸ Δ.Σ. νά ὀρίζει τὴν καταβολὴ χρηματικοῦ ποσοῦ ἀντὶ ὀδοιπορικῶν, τὸ ὕψος τοῦ ὁποῖου δέν δύνανται νά ὑπερβαίνει τὸ ἓνα τρίτο του καθαροῦ βασικοῦ μισθοῦ τῆς θέσεως σὴν ὁποῖα παρέχουν ἐθελοντικὴ ὑπηρεσία.

Άρθρον 12

Εισαγωγή και έγγραφη τροφίμων

1. Στο Ίδρυμα εισάγονται, κατόπιν αίτησέως τους, ηλικιωμένα άτομα, έγκαταλειμμένα ή άπροστάτευτα, αυτοεξυπηρετούμενα ή μή δυνάμενα να αυτοεξυπηρετηθούν, άρρενα ή θήλεα, άποδεδειγμένα άναξιοπαθούντα ή έγκαταλειμμένα, άδιακρίτως όριού ηλικίας, τά όποια χρήζουν φροντίδας και συμπαραστάσεως, τήν όποία άδυνατούν να τήν προσφέρουν συγγενικά τους πρόσωπα, ύστερα από πιστοποίηση τής καταστάσεώς τους.

2. Οι ύποψηφιοι προς εισαγωγήν τρόφιμοι, δέν πρέπει να πάσχουν από άνιάτο ή μεταδοτικό νόσημα ή από ψυχικές παθήσεις. Η εισαγωγή στο Ίδρυμα πραγματοποιείται με Άπόφαση του Δ.Σ. και σχετικής έγκρίσεως τής αίτησεως του ενδιαφερομένου, κατόπιν αιτιολογημένης εισηγήσεως του Διευθυντού, ό όποιος συγκεντρώνει και όλα τά άπαιτούμενα δικαιολογητικά.

3. Δικαιολογητικά εισαγωγής είναι:

α) Αίτηση εισαγωγής ύπογεγραμμένη από τόν ίδιο τόν ενδιαφερόμενο ή σε περίπτωση άδυναμίας του, ή όποια πιστοποιείται ιατρικά, από τόν πλησιέστερο συγγενή αυτού ή σε περίπτωση μή υπάρξεως συγγενών, από τήν κοινωνική λειτουργό τής Κοινωνικής Πρόνοιας.

β) Συγκατάθεση ενός έκ των πλησιεστέρων συγγενών του αίτούντος με Ύπεύθυνη Δήλωση του ν. 1599/1986, όπως ισχύει κάθε φορά.

γ) Πιστοποιητικό υγείας από δημόσιο νοσοκομείο ότι δέν πάσχει από μολυσματικό, μεταδοτικό ή ψυχικό νόσημα.

δ) Πιστοποιητικό γεννήσεως ή έπικυρωμένη φωτοτυπία τής ταυτότητάς του.

ε) Σύντομο βιογραφικό σημείωμα τής οικογενειακής καταστάσεως του ενδιαφερομένου, καθώς και τής οικονομικής του καταστάσεως, με Ύπεύθυνη Δήλωση και αντίγραφο τών φορολογικών δηλώσεων τών τελευταίων τριών ετών.

στ) Ιατρικό ιστορικό από τόν προσωπικό ιατρό του αίτούντος, στο όποίο θα παρέχονται πληροφορίες για τήν κατάσταση τής υγείας του, τών φαρμάκων πού λαμβάνει και όποιες άλλες άπαραίτητες, κατά τήν κρίση του, πληροφορίες και θα βεβαιώνεται ότι ό αίτών δέν πάσχει από ψυχοκινητικές διεγέρσεις, καθιστάμενος άνήσυχος και άκατάλληλος για συμβίωση.

ζ) Ύπεύθυνη Δήλωση του ύποψηφίου περί άποδοχής συνεισφορής ποσοστού τής συντάξεώς του ή μέρους τών εισοδημάτων του ή άκινήτου περιουσίας του προς τό Ίδρυμα, στην περίπτωση πού ό τρόφιμος έχει τή δυνατότητα αυτή. Τό ποσό τής συνεισφορής καθορίζεται με άπόφαση του Δ.Σ., κατά τήν έγκριση τής αίτησής του και άφου συνεκτιμηθούν όλα τά προσωπικά στοιχεία του αίτούντος.

η) Όλα τά προαναφερθέντα έγγραφα φυλάσσονται άπόρρητα στον φάκελο του τροφίμου, με άπόλυτη

εύθυνη του Διευθυντού και χρησιμοποιούνται άυστηρά για τίς άνάγκες του Ίδρύματος.

Άρθρον 13

Τηρούμενα Βιβλία

Τό Ίδρυμα χρησιμοποιεί τά έξής βιβλία, θεωρημένα άρμοδίως υπό τής Ίερής Μητροπόλεως:

α) Βιβλίο Ταμείου έσόδων και έξόδων

β) Διπλότυπα Γραμμάτια Εισπράξεως

γ) Διπλότυπα Έντάλματα πληρωμών

δ) Βιβλίον Άφιερωμάτων-Τιμαφών

ε) Βιβλίον Κτηματολογίου

στ) Βιβλίον Πρακτικών Συνεδριάσεων του Δ.Σ.

ζ) Πρωτόκολλον εισερχομένων και έξερχομένων έγγραφων

η) Μητρώο περιθαληπομένων στο όποίο θα περιέχονται τά ακόλουθα στοιχεία του τροφίμου: βιογραφικό, ιστορικό υγείας, περιουσιακά στοιχεία, οικογενειακή κατάσταση, κληρονόμοι, διαθήκες, διευθύνσεις έγγυτέρων συγγενών, ταμείο άσφαλίσεως, άποδεικτικά συντάξεως, βιβλιάριο άσθενείας, τραπέζης, κλειδιά, πληρεξούσια, δικηγόροι. (Τά ως άνω φυλάσσονται άπόρρητα στον προσωπικό φάκελο ενός έκάστου τροφίμου και προορίζονται άυστηρά και μόνον για τίς άνάγκες του Ίδρύματος και τήν έπίτευξη τής άποστολής του).

θ) Βιβλίο Υλικού και Άποθήκης

ι) Μητρώο προσωπικού τηρούμενο κατά κατηγορία προσωπικού με κάθε στοιχείο και μεταβολή.

Κατά τήν κρίση του Δ.Σ. μερικά από τά βιβλία αυτά μπορούν να παραλείπονται και άλλα να προστίθενται.

Άρθρον 14

Διάλυση του Ίδρύματος

Τό παρόν Έκκλησιαστικό Ίδρυμα διαλύεται όταν καθίσταται άδύνατη ή λειτουργία του ή δέν εκπληρώνει τίς εκκλησιολογικές προϋποθέσεις και τήν άποστολή του ή παρεκκλίνει τών σκοπών του. Η άπόφαση διαλύσεως του λαμβάνεται από τήν Ίερά Σύνοδο, ύστερα από πρόταση του οικείου Μητροπολίτου, κατόπιν άποφάσεως-αίτησεως του Δ.Σ. του Ίδρύματος, μετά σύμφωνης γνώμης του Έκκλησιαστικού Συμβουλίου του Ίερού Ναού Άγίου Άθανασίου Πυρίου Θηβών, έγκρινομένων άμφοτέρων από τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο. Τό Ίδρυμα καταργείται από τής δημοσιεύσεως τής άποφάσεως τής Δ.Ι.Σ.

2. Σε κάθε περίπτωση διαλύσεως του Ίδρύματος, κάθε κινητό και άκίνητο στοιχείο αυτού ανήκει στο Νομικό Πρόσωπο του Ίερού Ναού Άγίου Άθανασίου Πυρίου Θηβών.

Άρθρον 15

Τροποίνηση του Κανονισμού

Ό παρών Κανονισμός τροποποιείται με άπόφαση τής Ίερής Συνόδου μετά από πρόταση του Σεβασμιωτάτου

Μητροπολίτου Θηβών και Λεβαδείας κατόπιν απόφασης του Δ.Σ. του Ίδρύματος και σύμφωνης γνώμης του Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου. Ἡ τροποποίηση ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ στό περιοδικό «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

ἄρθρον 16
Ἰσχύς τοῦ Κανονισμοῦ

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ Κανονισμὸς δημοσιεύεται ἐπίσης καὶ διὰ τοῦ ἐπισήμου Δελτίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

ἄρθρον 17
Κάλυψη δαπάνης

Ἀπὸ τὴν δημοσίευση τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δὲν προκαλεῖται δαπάνη σὲ βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θηβών και Λεβαδείας καὶ τῆς Ἐνορίας Ἁγίου Ἀθανασίου Πυρίου Θηβών. Κάθε μελλοντική δαπάνη ἢ ὁποία θὰ προέλθει ἀπὸ τὴν ἐφαρμογή τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κανονισμοῦ θὰ ἐγγράφεται στὸν οἰκεῖο προϋπολογισμό.

Ἀθῆναι, 16 Ὀκτωβρίου 2014
† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος
Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ὁ Μεθώνης Κλήμης

Κανονισμός περί συστάσεως, λειτουργίας και διαχειρίσεως του Ἐκκλησιαστικοῦ Φιλανθρωπικοῦ Ἰδρύματος Εἰρήνης Χριστοῦ Ψημμένου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας

Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ἄρθρον 2
Σκοποί

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν:

1. Τά ἄρθρα 29 παραγρ. 2 καί 59 παραγρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Α' 146), καί ἄρθρ. 68 παρ. 3, 4, 5 καί 6 τοῦ ν. 4235/2014,

2. Τάς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα, αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουν ἀπὸ τὰς Εὐαγγελικὰς ἐπιταγὰς, τοὺς ἱεροῦς Κανόνας καί τοὺς νόμους τοῦ Κράτους,

3. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 16/10.9.2014 Ἀπόφασιν καί τὴν ὑπ' ἀριθμ. 3870/10.9.2014 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἡλείας κ. Γερμανοῦ,

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 94/2.11.2014 Γνωμοδότησιν τοῦ Εἰδικοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

τὴν σύστασιν Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Φιλανθρωπικὸν Ἰδρυμα Εἰρήνης Χριστοῦ Ψημμένου» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας, τὸ ὁποῖον θὰ διέπεται ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

Κανονισμός
συστάσεως, λειτουργίας καί διαχειρίσεως
τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Φιλανθρωπικοῦ Ἰδρύματος
Εἰρήνης Χριστοῦ Ψημμένου
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας

ἄρθρον 1

Στὴν Ἱερά Μητρόπολιν Ἡλείας συνιστᾶται ἐκκλησιαστικὸ φιλανθρωπικὸ ἴδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Φιλανθρωπικὸ Ἰδρυμα Εἰρήνης Χριστοῦ Ψημμένου», τὸ ὁποῖο ἀποτελεῖ αὐτοτελὲς Νομικὸ Πρόσωπο Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, τελοῦν ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτεῖαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας, διοικούμενον σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Εἶναι κοινωφελὲς μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος καὶ ἔδρα του ἔχει τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἡλείας ἐν Πύργῳ.

Σκοποὶ τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

α) Ἡ ἐνίσχυσις τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ Ἱ. Ν. Ἁγ. Χαραλάμπους Πύργου,

β) Ἡ οικονομικὴ ἐνίσχυσις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας γιὰ τὴν καλὴ λειτουργία τῶν Ἰδρυμάτων αὐτῆς.

γ) Ἡ χορήγησις ὑποτροφιῶν εἰς ἀρίστους καὶ ἐναρέτους σπουδαστὰς ἀπόρων οἰκογενειῶν ἐξ Ἡλείας καταγομένων.

ἄρθρον 3
Πόροι

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι τὰ ἔσοδα ἐκ τῶν ἐνοικίων τῶν ἀκινήτων, τὰ ὁποῖα διὰ τῶν ἰδιογράφων Διαθηκῶν τῆς ἐκληροδότησε εἰς τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν Ἡλείας ἢ ἀείμνηστος Δωρήτρια Εἰρήνη Χριστοῦ Ψημμένου.

ἄρθρον 4
Διοικήσις

1. Τὸ Ἰδρυμα διοικεῖται ἀπὸ τριμελὲς (3) Διοικητικὸ Συμβούλιον, τὸ ὁποῖο συγκροτεῖται ἀπὸ τοὺς κάτωθι:

α) Τὸν ἐκάστοτε Μητροπολίτη Ἡλείας ὡς Πρόεδρον, ἀναπληρούμενον ἀπὸ τὸν νόμιμον ἢ τὸν εἰδικῶς πρὸς τοῦτο ἐντεταλμένο ἀναπληρωτὴ του.

β) Ἐκ τοῦ ἐκάστοτε Προέδρου τοῦ Ἐκκλ. Συμβουλίου τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγίας Κυριακῆς Πύργου.

γ) Ἐξ ἑνὸς ἐκπαιδευτικοῦ Δευτεροβαθμίου ἢ Πρωτοβαθμίου Ἐκπαιδεύσεως, ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

2. Ἡ θητεία τοῦ τρίτου Μέλους εἶναι τριετής δυναμένη νὰ ἀνανεωθῇ.

3. Τὸ ἀξίωμα τοῦ Προέδρου καί τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἶναι τιμητικὸ καὶ ἀμισθον.

ἄρθρον 5

Καθήκοντα τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

1. Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιον διοικεῖ τὸ Ἰδρυμα καὶ φροντίζει διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν του.

2. Εἶναι ἀρμόδιον διὰ τὴν ἐν γένει διαχείρισιν τῶν υποθέσεων τοῦ Ἰδρύματος, τὴν ὁποῖαν διεξάγει αὐτοτελῶς,

ώστε να μη συγχέεται με άλλες υπηρεσίες ή διαχειρίσεις Κληροδοτημάτων και των άλλων Ευαγών Ίδρυμάτων της Ίερᾶς Μητροπόλεως. Ειδικότερον:

α) Ἐγκρίνει τόν ἐτήσιον Προϋπολογισμόν καί Ἀπολογισμόν Ἐσόδων καί Ἐξόδων.

β) Ἀποδέχεται ἢ ἀπορρίπτει κληρονομίες, κληροδοσίες, δωρεές ἢ ἄλλες εἰσφορές.

γ) Ἀποφασίζει ἐπί παντός θέματος, μὴ προβληπομένου ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

3. Ἐκλέγει τόν Ἀντιπρόεδρον καί τόν Ταμία αὐτοῦ.

ἄρθρον 6

Καθήκοντα τοῦ Προέδρου

Ὁ Σεβ. Πρόεδρος, ἐκτός ἀπὸ τίς προαναφερθεῖσες ἀρμοδιότητές του, ἐνεργεῖ καί τὰ κατωτέρω ὀριζόμενα:

α) Ἀντιπροσωπεύει τὸ Ἴδρυμα ἐνώπιον ὄλων τῶν Ἀρχῶν ἢ ἐκχωρεῖ κατὰ περίπτωσιν τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς ἕτερον Μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

β) Κινεῖ καί διαχειρίζεται τοὺς Λογαριασμοὺς τῶν καταθέσεων τοῦ Ἰδρύματος, ἀνεξαρτήτως ὕψους ποσοῦ, χωρὶς νὰ χρειάζεται ἰδιαίτερη πρὸς τοῦτο Πράξι τοῦ Δ. Συμβουλίου κάθε φορά.

γ) Προσκαλεῖ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο καί διευθύνει τίς συνεδριάσεις του.

δ) Ὑπογράφει ὅλα τὰ ἐξερχόμενα ἔγγραφα.

ε) Μεριμνᾷ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

ἄρθρον 7

Καθήκοντα Ταμία

1. Ὁ Ταμία εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν εἰσπραξί τῶν ἐσόδων, συνυπογράφει μετὰ τοῦ Σεβ. Προέδρου πάντα τὰ ἐντάλματα πληρωμῶν καί συντάσσει τόν ἐτήσιον Προϋπολογισμόν καί Ἀπολογισμόν τοῦ Ἰδρύματος.

2. Καταθέτει τὰ χρήματα τοῦ Ἰδρύματος, εἴτε αὐτὰ προέρχονται ἀπὸ τὸ Κληροδοτήμα, εἴτε ἀπὸ ἄλλες πηγές, σὲ λογαριασμό Ταμιευτηρίου εἰς ἓνα ἢ περισσότερα Ὑποκαταστήματα τῶν Τραπεζῶν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἰδρύματος. Οἱ βεβαιούμενοι τόκοι καταχωρίζονται ὡς Ἐσοδον.

3. Κρατεῖ τὰ χρησιμοποιούμενα ἀπὸ τὸ Ἴδρυμα Λογιστικά βιβλία:

α) Βιβλίον Ταμείου ἐσόδων καί ἐξόδων

β) Γραμμάτια Εἰσπράξεων

γ) Ἐντάλματα πληρωμῶν

ἄρθρον 8

Καθήκοντα τοῦ Γραμματέως

Ὁ Γραμματεὺς συντάσσει τὰ Πρακτικά τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, καταχωρεῖ αὐτὰ εἰς τὸ βιβλίον τῶν Πρακτικῶν, τηρεῖ τὸ βιβλίον Πρωτοκόλλου τῆς ἀλληλογραφίας καί φυλάσσει τὸ Ἀρχεῖον τοῦ Ἰδρύματος.

Γραμματεὺς ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου εἰς ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεως Ἠλείας χωρὶς ἄλλην τινα ἀμοιβήν.

ἄρθρον 9

Σφραγίς

Τὸ Ἴδρυμα ἔχει δική του κυκλική σφραγίδα, ἡ ὁποία γύρωθεν φέρει τὴν ἐπωνυμία τοῦ Ἰδρύματος καί εἰς τὸ κέντρον τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους, Πολιούχου Πύργου.

ἄρθρον 10

Τροποποιήσις τοῦ Κανονισμοῦ

Ὁ παρῶν κανονισμὸς μπορεῖ νὰ συμπληρωθῇ ἢ τροποποιηθῇ μὲ ὁμόφωνη ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καί ἔγκρισιν τῆς ΔΙΣ.

ἄρθρον 11

Ἰσχύς τοῦ Κανονισμοῦ

Ὁ παρῶν Κανονισμὸς ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ Κανονισμὸς δημοσιεύεται ἐπίσης καί διὰ τοῦ ἐπισήμου Δελτίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

ἄρθρον 12

Διάλυσις Ἰδρύματος

Ἄν ποτὲ δι' οἰονδήποτε νόμιμο λόγον καταργηθῇ τὸ Ἴδρυμα, ἡ κινητὴ καί ἡ ἀκίνητος περιουσία του περιέρχεται εἰς τὸ Νομικὸ Πρόσωπον τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεως Ἠλείας.

ἄρθρον 13

Κάλυψις δαπάνης

Ἐκ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ οὐδεμία δαπάνη εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεως Ἠλείας προκαλεῖται.

Ἀθῆναι, 5 Νοεμβρίου 2014

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ὁ Μεθώνης Κλήμης

**Κανονισμός περί συστάσεως, λειτουργίας και διαχειρίσεως
του Ἐκκλησιαστικοῦ Φιλανθρωπικοῦ Ἰδρύματος
Ἀφροδίτης Ἀναστασίου Λυκουργιώτη
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας**

Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ἄρθρον 2
Σκοποί

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν:

1. Τά ἄρθρα 29 παραγρ. 2 καί 59 παραγρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Α' 146), καί ἄρθρ. 68 παρ. 3, 4, 5 καί 6 τοῦ ν. 4235/2014,

2. Τάς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα, αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουν ἀπὸ τὰς εὐαγγελικὰς ἐπιταγὰς, τοὺς ἱεροὺς Κανόνας καί τοὺς νόμους τοῦ Κράτους,

3. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 12/10.9.2014 Ἀπόφασιν καί τὴν ὑπ' ἀριθμ. 3870/10.9.2014 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἡλείας κ. Γερμανοῦ,

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 95/2.11.2014 Γνωμοδότησιν τοῦ Εἰδικοῦ Νομικοῦ Συμβούλιου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

τὴν σύστασιν Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Φιλανθρωπικὸν Ἰδρυμα Ἀφροδίτης Ἀναστασίου Λυκουργιώτη» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας, τὸ ὁποῖον θὰ διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

Κανονισμός
συστάσεως, λειτουργίας καί διαχειρίσεως
τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Φιλανθρωπικοῦ Ἰδρύματος
Ἀφροδίτης Ἀναστασίου Λυκουργιώτη
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας

ἄρθρον 1

Στὴν Ἱερά Μητρόπολιν Ἡλείας συνιστᾶται ἐκκλησιαστικὸ φιλανθρωπικὸ ἴδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Φιλανθρωπικὸ Ἰδρυμα Ἀφροδίτης Ἀναστασίου Λυκουργιώτη», τὸ ὁποῖο ἀποτελεῖ αὐτοτελὲς Νομικὸ Πρόσωπο Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, τελοῦν ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτεία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας, διοικούμενον σύμφωνα μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Εἶναι κοινωφελὲς μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος καὶ ἔδρα τοῦ ἔχει τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἡλείας ἐν Πύργῳ.

Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ οικονομικὴ ἐνίσχυσις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας διὰ τὴν περίθαλψιν ἀπόρων Γερόντων κατὰ προτεραιότητα τῶν ἐξ Ἀλποχωρίου τοῦ Δήμου Πύργου καταγομένων, στὸ Ἰδρυμα Ἄσυλον Ἀνιάτων Ἡ Νέα Βασιλείας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας, πού εὐρίσκεται στὰ Λαστείκα Πύργου Ἡλείας.

ἄρθρον 3
Πόροι

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι τὰ ἔσοδα ἐκ τῶν ἐνοικίων τοῦ ἀκινήτου (διαμερίσματος), τὸ ὁποῖον διὰ τῆς ἰδιογράφου Διαθήκης τῆς ἐκκληροδότου εἰς τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν ἡ ἀείμνηστος Δωρήτρια Ἀφροδίτη Ἀναστασίου Λυκουργιώτη.

ἄρθρον 4
Διοίκησις

1. Τὸ Ἰδρυμα διοικεῖται ἀπὸ τριμελὲς (3) Διοικητικὸ Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον συγκροτεῖται ἀπὸ τοὺς κάτωθι:

α) Τὸν ἐκάστοτε Μητροπολίτη Ἡλείας ὡς Πρόεδρος, ἀναπληρούμενον ἀπὸ τὸν νόμιμο ἢ τὸν εἰδικῶς πρὸς τοῦτο ἐντεταλμένο ἀναπληρωτῆ του.

β) Ἐκ τοῦ ἐκάστοτε Ἐφημερίου τῆς ἐνορίας τοῦ Ἱ. Ν. Ἀγ. Νικολάου Ἀλποχωρίου.

γ) Ἐκ τοῦ ἐκάστοτε Διευθυντοῦ τοῦ Ἰδρύματος Ἀσύλου Ἀνιάτων καὶ Κατακοίτων Γερόντων Ἡ Νέα Βασιλείας Λαστείκων Πύργου.

2. Τὸ ἀξίωμα τοῦ Προέδρου καί τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἶναι τιμητικὸ καὶ ἄμισθο.

ἄρθρον 5

Καθήκοντα τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

1. Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιον διοικεῖ τὸ Ἰδρυμα καὶ φροντίζει διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν του.

2. Εἶναι ἀρμόδιον διὰ τὴν ἐν γένει διαχείρισιν τῶν ὑποθέσεων τοῦ Ἰδρύματος, τὴν ὁποῖαν διεξάγει αὐτοτελῶς, ὥστε νὰ μὴ συγχέεται μετὰ ἄλλης ὑπηρεσίας ἢ διαχειρίσεις Κληροδοτημάτων καὶ τῶν ἄλλων εὐαγῶν Ἰδρυμάτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Εἰδικώτερον:

- α) Έγκρίνει τόν έτήσιον Προϋπολογισμόν καί Άπολογισμόν Έσόδων καί Έξόδων
 β) Άποδέχεται ή άπορρίπτει κληρονομίες, κληροδοσίες, δωρεές ή άλλες εισφορές
 γ) Άποφασίζει επί παντός θέματος, μή προβληομένου υπό του παρόντος Κανονισμού
 3. Έκλήγει τόν Άντιπρόεδρον καί τόν Ταμίαν αυτού

Άρθρον 6

Καθήκοντα του Προέδρου

Ό Σεβ. Πρόεδρος, εκτός από τις προαναφερθείσες αρμοδιότητές του, ενεργεί καί τά κατωτέρω οριζόμενα:

α) Άντιπροσωπεύει τό Ίδρυμα ενώπιον όλων των Άρχων ή εκχωρεί κατά περίπτωση τό δικαίωμα τουτο εις έτερον Μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου.

β) Κινεί καί διαχειρίζεται τούς λογαριασμούς των καταθέσεων του Ίδρύματος, ανεξαρτήτως ύψους ποσοϋ, χωρίς νά χρειάζεται ιδιαίτερη Πράξι του Δ. Συμβουλίου κάθε φορά.

γ) Προσκαλεί τό Διοικητικό Συμβούλιο καί διευθύνει τις συνεδριάσεις του.

δ) Υπογράφει όλα τά έξερχόμενα έγγραφα.

ε) Μεριμνά διά τήν εκτέλεσιν των αποφάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου.

Άρθρον 7

Καθήκοντα Ταμιά

1. Ό Ταμίας είναι υπεύθυνος διά τήν είσπραξι των έσόδων, συνυπογράφει μετά του Σεβ. Προέδρου πάντα τά εντάλματα πληρωμών καί συντάσσει τόν έτήσιον Προϋπολογισμόν καί Άπολογισμόν του Ίδρύματος.

2. Καταθέτει τά χρήματα του Ίδρύματος, είτε αυτά προέρχονται από τό Κληροδότημα, είτε από άλλες πηγές σέ λογαριασμό Ταμιευτηρίου εις ένα ή περισσότερα Υποκαταστήματα των Τραπεζών επ όνόματι του Ίδρύματος. Οι βεβαιούμενοι τόκοι καταχωρίζονται ως Έσοδον.

3. Κρατεί τά χρησιμοποιούμενα Λογιστικά βιβλία:

α) Βιβλίο Ταμείου έσόδων καί έξόδων

β) Γραμμάτια Είσπραξεων

γ) Εντάλματα πληρωμών

Άρθρον 8

Καθήκοντα του Γραμματέως

Ό Γραμματέως συντάσσει τά Πρακτικά του Διοικητικού Συμβουλίου, καταχωρεί αυτά εις τό βιβλίο των Πρακτι-

κών τρεί τό βιβλίο Πρωτοκόλλου της αλληλογραφίας καί φυλάσσει τό Άρχείο του Ίδρύματος.

Γραμματέως ορίζεται υπό του Σεβ. Μητροπολίτου εις εκ των υπαλλήλων της Ίερās Μητροπόλεως Ήλείας χωρίς άλλην τινά άμοιβήν.

Άρθρον 9

Σφραγίς

Τό Ίδρυμα έχει δική του σφραγίδα, κυκλική, ή όποία γύρωθεν φέρει τήν επωνυμίαν του Ίδρύματος καί εις τό κέντρον τήν εικόνα του Άγίου Νικολάου.

Άρθρον 10

Τροποποιήσεις του Κανονισμού

Ό παρών κανονισμός μπορεί νά συμπληρωθή ή τροποποιηθή μέ όμόφωνη άπόφασι του Διοικητικού Συμβουλίου καί έγκρισι της ΔΙΣ.

Άρθρον 11

Ίσχύς του Κανονισμού

Ό παρών Κανονισμός ισχύει από της δημοσιεύσεως αυτού διά της Έφημερίδος της Κυβερνήσεως. Ό Κανονισμός δημοσιεύεται επίσης καί διά του επίσημου Δελτίου της Εκκλησίας της Ελλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Άρθρον 12

Διάλυσις Ίδρύματος

Άν ποτέ δι' οιονδήποτε νόμιμο λόγο καταργηθή τό Ίδρυμα, ή κινητή καί ή άκίνητος περιουσία του περιέρχεται εις τό Νομικό Πρόσωπο της Ίερās Μητροπόλεως Ήλείας.

Άρθρον 13

Κάλυψις δαπάνης

Έκ της εκδόσεως του παρόντος Κανονισμού ουδεμία δαπάνη εις βάρος του Προϋπολογισμού της Ίερās Μητροπόλεως Ήλείας προκαλείται.

Άθήναι, 5 Νοεμβρίου 2014

† Ό Άθηνών ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ό Άρχιγραμματέως

Ό Μεθώνης Κλήμης

**Κανονισμός περί συστάσεως και λειτουργίας
Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν:
Μονάδα Φροντίδος Ἡλικιωμένων και χρονίως
πασχόντων “ὁ Ἅγιος Σίλας”
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φιλίππων, Νεαπόλεως και Θάσου**

Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν:

1. Τὰ ἄρθρα 29 παραγρ. 2 και 59 παραγρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Α' 146), και ἄρθρ. 68 παρ. 3, 4, 5 και 6 τοῦ ν. 4235/2014,

2. Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα, αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουν ἀπὸ τὰς Εὐαγγελικὰς ἐπιταγὰς, τοὺς ἱεροῦς Κανόνας και τοὺς νόμους τοῦ Κράτους,

3. Τὴν περὶ ἐμπράκτου ἀγάπης ἀγιογραφικὴν και ἀγιοπατερικὴν διδαχὴν, τὴν διηνεκὴν φιλάνθρωπον Πράξιν τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, τὴν ἐκδηλουμένην δι' ἔργων ἀγάπης, εὐποΐας και συμπαραστάσεως πρὸς τὰ πάσχοντα μέλη αὐτῆς, τὸν διακατέχοντα ἡμᾶς πόθον τῆς ὑπέρ των πασχόντων μερίμνης και τῆς περιθάλψεως αὐτῶν, ἐπιθυμοῦντες δὲ εἰς ἔργον μόνιμον νὰ τρέψωμεν, προσκαλοῦντες εἰς τοῦτο και τοὺς πιστοὺς.

4. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 παραγρ. 1 και τοῦ ἄρθρου 29 παραγρ. 2 τοῦ νόμου 590/1977 «περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

5. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱ. Συνόδου (Φ.Ε.Κ. 185, τ. Α' /11.9.1970) ἐν συνδυασμῶ πρὸς τὸ ἄρθρον 67 τοῦ ν. 590/1977.

6. Τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 162/1973 «περὶ μέτρων προστασίας ὑπερηλικῶν και χρονίως πασχόντων ἀτόμων» και τοῦ Π.Δ. 631/1974 «περὶ τῶν προϋποθέσεων χορηγήσεως ἀδείας ἰδρύσεως και λειτουργίας ἰδιωτικῶν οἰκῶν εὐγηρίας και θεραπευτηρίων χρονίων παθήσεων μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος», καθὼς και τὰς διατάξεις τῆς ὑπ' ἀριθμ. Π4Β/οἰκ.4690 Ὑπουργικῆς Ἀποφάσεως, περὶ προϋποθέσεων ἰδρύσεως και λειτουργίας Μονάδων Φροντίδος Ἡλικιωμένων μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος (Μ.Φ.Η.-Μ.Κ.).

7. Τὰς διατάξεις τοῦ Π.Δ. 235/2000 «περὶ ἐιδικῶν ρυθμίσεων ἐκσυγχρονισμοῦ και λειτουργίας ἰδιωτικῶν κλινικῶν», πού ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 παραγρ. 2 τοῦ ν.2345/1995.

8. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 68 παραγρ.1 ἐδάφ. 4 και 5 τοῦ νόμου 4235/2014 (Φ.Ε.Κ. 32, τ. Α' /11.2.2014).

9. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 270/19.9.2014 Πράξιν και τὴν ὑπ' ἀριθμ. 1934/23.10.2014 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φιλίππων, Νεαπόλεως και Θάσου κ. Προκόπιου,

10. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 88/2.11.2014 Γνωμοδότησιν τοῦ Εἰδικοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

τὴν σύστασιν και λειτουργίαν Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Μονάδα Φροντίδος Ἡλικιωμένων και χρονίως Πασχόντων Ὁ Ἅγιος Σίλας» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φιλίππων, Νεαπόλεως και Θάσου, τὸ ὁποῖον θὰ διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

Κανονισμός περὶ συστάσεως και λειτουργίας
Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν:
Μονάδα Φροντίδος Ἡλικιωμένων και χρονίως
πασχόντων “ὁ Ἅγιος Σίλας”

Ἄρθρον 1
Σύστασις

Συνιστᾶται εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Φιλίππων, Νεαπόλεως και Θάσου εὐαγὲς ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Μονάδα Φροντίδος Ἡλικιωμένων και Χρονίως Πασχόντων «Ὁ Ἅγιος Σίλας», ὡς Νομικὸν Πρόσωπον Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος (ΜΚ), δυναμικότητος 100 κλινῶν, ἔχον ἔδραν τὴν Καβάλα και ἐπικουρόν τὸ φιλάνθρωπικὸν ἔργον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φιλίππων, Νεαπόλεως και Θάσου.

Ἄρθρον 2
Σκοποὶ

1. Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ προστασία, ἡ ἀνοικτὴ και κλειστὴ φροντίδα και ἡ περίθαλψις χρονίως πασχόντων και αὐτοεξυπηρετουμένων προσώπων τῆς τρίτης ἡλικίας και τῶν δύο φύλων, κατὰ προτίμησιν τῶν καταγομένων ἢ διαμενόντων εἰς τὴν μητροπολιτικὴν περιφέ-

ρειαν Φιλιππων, Νεαπόλεως καί Θάσου, μή ἀποκλειομένων τῶν ἐκ τῆς εὐρυτέρας περιοχῆς προερχομένων.

2. Ἡ ἀσκουμένη φροντίδα πρὸς τοὺς περιθαληπομένους ἐκδηλώνεται μὲ τὴν μέριμναν διὰ τὴν ὑγιεινὴν διαμονήν, ὑγιεινὴν καὶ ἐπαρκῆ διατροφήν, τακτικὴν ἰατρικὴν παρακολούθησιν, προσφοράν καὶ διευκόλυνσιν ἀπασχολήσεως, ψυχαγωγίαν, ψυχολογικὴν βοήθειαν, φυσικοθεραπείαν, καθὼς καὶ τὴν δυνατότητα ἀσκήσεως τῶν θρησκευτικῶν τῶν καθηκόντων.

3. Ἡ προσωρινὴ φιλοξενία τῶν προσωρινῶς ἢ μονίμως διαβιούντων εἰς τὴν πόλιν τῆς Καβάλλας καὶ στερουμένων στέγης, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν διαθέσιμα κλῖναι, ὡς καὶ τῶν οικονομικῶς ἀδυνάτων συνοδῶν τῶν περιθαληπομένων εἰς τὸ Γενικὸν Νοσοκομεῖον Καβάλλας διὰ τῆς λειτουργίας ξενῶνος.

ἄρθρον 3

Ἔδρα τοῦ Ἰδρύματος

Τὸ Ἰδρυμα στεγάζεται εἰς τὴν παρά τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἁγίου Σίλλα ἰδιόκτητον ἐκκλησιαστικὸν οἶκημα (πρώην ἐκκλησιαστικὴ Στέγη Σπουδαστοῦ), τὸ ὁποῖον παραχωρηθὲν ἀνεκαινίσθη διὰ νὰ ἐξηγηρηθῆ τὸ κοινωνικὸν καὶ φιλάνθρωπικὸν ἔργον τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τοὺς ὡς ἄνω σκοπούς.

ἄρθρον 4

Διοικητικὸν Συμβούλιον

1. Τὸ Ἰδρυμα τελεῖ ὑπὸ τὴν αἰγίδα καὶ τὴν πνευματικὴν ἐποπτεῖαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φιλιππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου, διοικεῖται δὲ ὑπὸ πενταμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τὸ ὁποῖον συγκροτεῖται ἐκ:

α) τοῦ ἐκάστοτε Μητροπολίτου Φιλιππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου, ὡς Προέδρου, ἀναπληρουμένου ἐν κωλύματι ἢ ἀπουσίᾳ ὑπὸ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ,

β) τοῦ ἐκάστοτε Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Σίλλα, ἀναπληρουμένου ὑπὸ μέλους τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου,

γ) τοῦ Προέδρου τῆς Δημοτικῆς Κοινοφελοῦς Ἐπιχειρήσεως Καβάλλας «Δημοφῆλεια», ἀναπληρουμένου ἐκ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ὀριζομένου,

δ) δύο (2) ἐπιλέκτων μελῶν τῆς κοινωνίας τῆς Καβάλλας, προτεινομένων μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν τῶν, ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Προέδρου.

2. Διὰ πράξεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου ὀρίζονται κατὰ τὴν ἑναρξιν λειτουργίας καὶ μετὰ τὴν λήξιν ἐκάστης τριετίας τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος.

3. Ἡ θτεία τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. ὀρίζεται τριετής δυνάμην νὰ ἀνανεωθῆ, τὸ ἀξίωμα δὲ τοῦτο εἶναι τιμητικὸν καὶ ἄμισθον.

4. Εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου ἀποκεῖται, δι' αἰτιολογημένης ἀποφάσεως αὐτοῦ, ἡ ἀντικατάστασις μέλους τινος τῶν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα γ' καὶ δ' μελῶν τοῦ Δ.Σ. καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς θτείας αὐτοῦ.

ἄρθρον 5

Ἀπαρτία Δ.Σ.

1. Τὸ Δ.Σ. εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρισταμένων τουλάχιστον τριῶν (3) μελῶν αὐτοῦ, ἐν οἷς καὶ ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ, αἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτοῦ λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐν ἰσοψηφίᾳ νικώσης τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

2. Τὸ Δ.Σ. κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίαν αὐτοῦ ἐκλέγει τὸν Ταμίαν καὶ τὸν Γραμματέα αὐτοῦ.

ἄρθρον 6

Συνεδριάσεις Δ.Σ.

1. Τὸ Δ.Σ. συνεδριάζει τακτικῶς μὲν ἀνά μήνα ἐκτάκτως δὲ, ὅταν παρίσταται ἀνάγκη, μετὰ ἀπὸ πρόσκλησιν τοῦ Προέδρου αὐτοῦ. Εἰς τὰς συνεδριάσεις μετέχει καὶ ὁ Διοικητικὸς Διευθυντὴς τοῦ Ἰδρύματος ὡς εισηγητὴς τῶν θεμάτων πρὸς συζήτησιν, ἀνευ δικαιώματος ψήφου. Τὰ πρὸς συζήτησιν θέματα καταχωροῦνται εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, ἢ ὁποία κοινοποιεῖται ἐγκαίρως εἰς τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. μετὰ τῆς προσκλήσεως πρὸς συνεδρίαν.

2. Τὰ Πρακτικὰ ἐκάστης συνεδρίας ἐπικυρώνονται καὶ ὑπογράφονται κατὰ τὴν ἐπομένην συνεδρίαν, καταχωρούμενα μερίμνη τοῦ Γραμματέως εἰς εἰδικὸν Βιβλίον Πρακτικῶν.

ἄρθρον 7

Ἀρμοδιότητες Δ.Σ.

Τὸ Δ.Σ.:

1. Διοικεῖ καὶ διαχειρίζεται ὅλας τὰς ὑποθέσεις τοῦ Ἰδρύματος συμφώνως πρὸς τὰς ἐκάστοτε ἰσχυοῦσας διατάξεις.

2. Ἐγκρίνει τὸν προϋπολογισμόν, ἀπολογισμόν καὶ ἰσολογισμόν τοῦ Ἰδρύματος καθὼς καὶ τὰς δαπάνας λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος.

3. Διορίζει καὶ παύει τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἰδρύματος συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν κειμένων Νόμων καὶ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

4. Ἐγκρίνει τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ἐνδιαφερομένων κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀρθροῦ 10 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

ἄρθρον 8

Ἀρμοδιότητες Προέδρου

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἰδρύματος:

1. Ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἰδρυμα ἐνώπιον τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν, ὡς καὶ ἐνώπιον πάσης ἄλλης ἀρχῆς. Μετὰ ἀπὸ πρότασιν αὐτοῦ τὸ Δ.Σ. ἀποφασίζει περὶ τῶν δικαστικῶν πληρεξουσίων καὶ τοῦ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ εἰδικοῦ πληρεξουσίου.

2. Καταρτίζει μετὰ τοῦ Διοικητικοῦ Διευθυντοῦ τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, προσκαλεῖ τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἰς τὰς συνεδρίας, καὶ ὑπογράφει τὴν πρόσκλησιν εἰς τὴν ὁποίαν ὀρίζεται ὁ τόπος, ἡ ἡμέρα καὶ ἡ ὥρα τῆς συνεδρίας.

3. Ὑπογράφει μετὰ τοῦ Ταμίου τὰ Ἐντάληματα Πληρωμῶν καὶ τὰ Γραμμάτια Εἰσπράξεων, ὡς καὶ τὰ ἔγγραφα

διά τα όποια δέν έχει εξουσιοδοτηθεί προς τοῦτο ὁ Διοικητικός Διευθυντής.

ἄρθρον 9

Ἄρμοδιότητες Ταμίου-Γραμματέως

1. Ὁ Ταμίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἔχει τήν ἐποπτεῖαν ὄλων τῶν οικονομικῶν θεμάτων ἐν συνεργασίᾳ μετά τοῦ λογιστοῦ, συνυπογράφει τά Ἐντάλματα Πληρωμῶν, τά Γραμμάτια Εἰσπράξεων καί μεριμνᾷ διά τήν ἐξασφάλισιν τῶν ἀπαραιτήτων οικονομικῶν μέσων διά τήν ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν τοῦ Ἰδρύματος.

2. Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τηρεῖ τά βιβλία Πρακτικῶν τῶν Συνεδριῶν καί μεριμνᾷ διά τήν ἐγκαιρον ὑπογραφήν των ἀπό τά μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

ἄρθρον 10

Εἰσαγωγή περιθαληπομένων

1. Εἰς τό Ἰδρυμα εἰσάγονται χρονίως πάσχοντες καί αὐτοεξυπηρετούμενοι ἀμφοτέρων τῶν φύλων καί ἡλικίας εἴκοσι (20) ἐτῶν καί ἄνω.

2. Δικαιολογητικά εἰσαγωγῆς εἶναι:

α) Αἴτησις εἰσαγωγῆς
β) Συστατικόν τοῦ Ἐφημερίου τῆς, εἰς ἣν ἀνήκει, Ἐνορίας

γ) Ἀποδεικτικόν στοιχεῖον ταυτότητος

δ) Ἱατρικόν πιστοποιητικόν, ἀναγράφον τήν αἰτίαν τοῦ χρονίου νοσήματος καί τήν ἀναγκαιότητα περιθαλήψεως τοῦ ἀσθενοῦς εἰς τό Ἰδρυμα. Ὡς πρὸς δέ τοὺς αὐτοεξυπηρετούμενους καί τοὺς χρονίως πάσχοντας πιστοποιητικόν ὅτι δέν πάσχουν ὑπὸ μοισηματικῆς ἢ μεταδοτικῆς νόσου ἢ ἀλλοῦ βαρέος νοσήματος χρήζοντος εἰδικῆς νοσηλείας καί δέν πάσχουν ἐκ ψυχοκινητικῶν διεγέρσεων καθιστάμενοι ἀνήσυχτοι καί ἀκατάλληλοι διά συμβίωσιν.

ἄρθρον 11

Πόροι

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

1. Ἐπιχορηγήσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φιλίππων, Νεαπόλεως καί Θάσου

2. Ἐπιχορηγήσεις τοῦ Ὑπουργείου Ὑγείας, Πρόνοιας καί Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καί πάσης ἄλλης κρατικῆς ἀρχῆς καί ὀργανισμοῦ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως

3. Νοσήλεια ἀσφαλιστικῶν ταμείων

4. Δωρεαί, κληρονομίαι καί κληροδοσίαι παντός φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου

5. Αἱ δωρεαί καί λοιπαί εἰσφοραί τῶν περιθαληπομένων καί παντός ἄλλου φιλανθρωποῦ

ἄρθρον 12

Τηρούμενα Βιβλία

Τό Ἰδρυμα ἔχει ἰδίαν διαχείρισιν, τηρεῖ δέ τά ἀπαραίτητα διαχειριστικά βιβλία ἧτοι:

α. Βιβλίον Πρακτικῶν Συνεδριῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

β. Βιβλίον Πρωτοκόλλου

γ. Βιβλίον Ταμείου

δ. Γραμμάτια εἰσπράξεων καί ἐντάλματα πληρωμῶν

ε. Μητρώων περιθαληπομένων καί ἀτομικοὶ φάκελοι αὐτῶν

ἄρθρον 13

Προσωπικόν

1. Τό προσωπικόν τοῦ Ἰδρύματος διακρίνεται:

α) Εἰς τό διοικητικόν Προσωπικόν

β) Εἰς τό ἱατρονοσηλευτικόν προσωπικόν

γ) Εἰς τό βοηθητικόν προσωπικόν

δ) Εἰς τό εἰδικόν προσωπικόν

2. Διά τοῦ παρόντος συνιστῶνται κατὰ τμήματα, αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τῆς ἰσχυοῦσης νομοθεσίας θέσεις:

α) Εἰς τό τμήμα Διοικήσεως

Μία (1) θέσις διοικητικοῦ Διευθυντοῦ ΠΕ κλάδου

Μία (1) θέσις Λογιστοῦ-Διαχειριστοῦ χρηματικοῦ ΔΕ κλάδου

Μία (1) θέσις διαχειριστοῦ ὑλικοῦ ΔΕ κλάδου

β) Εἰς τό τμήμα Ἱατρονοσηλευτικοῦ

Μία (1) θέσις Ἱατροῦ

Μία (1) θέσις Προϊσταμένης ΤΕ κλάδου

Δεκατρεῖς (13) θέσεις βοηθῶν νοσηλευτῶν - τριῶν ΤΕ ἢ ΔΕ κλάδου

γ) Εἰς τό τμήμα Βοηθητικοῦ προσωπικοῦ

Μία (1) θέσις μαγείρου ΥΕ κλάδου

Μία (1) θέσις βοηθοῦ μαγείρου ΥΕ κλάδου

Δύο (2) θέσεις καθαριστριῶν ΥΕ κλάδου

Δύο (2) θέσεις τραπεζοκόμων ΥΕ κλάδου

Μία (1) θέσις κλητῆρος - θυρωροῦ ΥΕ κλάδου

Μία (1) θέσις ὑπευθύνου διά τήν καθαριότητα καί συντήρησιν τοῦ ἱματισμοῦ ἐνδύσεως, ὑποδήσεως καί κλινοσκεπῆς, ΔΕ κλάδου

δ) Εἰς τό τμήμα εἰδικοῦ προσωπικοῦ

Μία (1) θέσις φυσικοθεραπευτοῦ ΤΕ κλάδου

Μία (1) θέσις Κοινωνικοῦ Λειτουργοῦ ΤΕ κλάδου μερικῆς ἀπασχολήσεως

3. Τά ἀπαιτούμενα προσόντα διά τήν κάλυψιν τῶν ἀνωτέρω θέσεων καθορίζονται ὑπὸ τῆς κειμένης νομοθεσίας, τά δέ καθήκοντα καί αἱ ἀρμοδιότητες ἐνός ἐκάστου καθορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ ΔΣ.

4. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκάστοτε πληρουμένων ἐκ τῶν ὡς ἄνω θέσεων καθορίζεται ὑπὸ τῆς κειμένης νομοθεσίας.

5. Εἰς τὰς ἀνωτέρω θέσεις δύναται νά προσλαμβάνεται καί προσωπικόν ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ δικαίου, ὀρισμένου ἢ ἀορίστου χρόνου, χωρὶς νά ἀποκλείονται οἱ ἐθελοντικῶς προσφέροντες ὑπηρεσίαν κληρικοὶ καί λαϊκοί.

ἄρθρον 14

Εὐεργεταί, Δωρηταί

Ὑπὸ τοῦ ΔΣ τοῦ Ἰδρύματος ἀνακηρύσσονται δωρηταί οἱ προσφέροντες ποσόν ἄνω τῶν εἴκοσι χιλιάδων

(20.000) ευρώ, ευεργέται οι ἄνω τῶν πενήντα χιλιάδων (50.000) ευρώ, καί μεγάλοι ευεργέται οι ἄνω τῶν ἑκατόν πενήντα χιλιάδων (150.000) ευρώ.

ἄρθρον 15
Σφραγίς

Τό Ἴδρυμα ἔχει ἰδίαν σφραγίδα φέρουσαν κύκλῳ τόν τίτλον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φιλίππων, Νεαπόλεως καί Θάσου, ἔσωθεν δέ τήν ἐπωνυμίαν αὐτοῦ καί εἰς τό κέντρον αὐτοῦ τήν εἰκόναν τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Σίλλα.

ἄρθρον 16
Διάλησις

Εἰς περίπτωσιν διαλύσεως τοῦ Ἰδρύματος ἅπανα ἡ κινητή καί ἀκίνητος περιουσία αὐτοῦ περιέρχεται εἰς τό Κεντρικόν Ταμεῖον Εὐποιῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φιλίππων, Νεαπόλεως καί Θάσου.

ἄρθρον 17
Τροποποιήσις Κανονισμοῦ

Ὁ παρών Κανονισμός δύναται νά τροποποιηθῆ ἢ νά συμπληρωθῆ κατά τήν διαδικασίαν τῆς ἐγκρίσεως καί δημοσιεύσεως ὑπό τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατόπιν προτάσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Προέδρου πρὸς τό Δ.Σ., τό ὁποῖον ἐγκρίνει αὐτήν διά ψήφων τουλάχιστον τριῶν. Πᾶν θέμα μὴ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἐπιλύεται ὑπὸ τοῦ Δ.Σ.

ἄρθρον 18

Ὁ παρών Κανονισμός καταργεῖ ἐξ ὀλοκλήρου τήν προσωυμίαν καί τόν Κανονισμόν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φιλίππων, Νεαπόλεως καί Θάσου, τόν διά τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1108/1816/19.3.2003 Ἀποφάσεως τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐγκριθέντα, καί δημοσιευθέντα (Φ.Ε.Κ.1396/30-9-2003/τ.Β' καί Περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» τεύχος 10 - Ὀκτώβριος 2003), ὁ ὁποῖος οὐδέποτε ἴσχυσεν καί ἐφηρμόσθη.

ἄρθρον 19

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀρχίζει ἀπὸ τήν δημοσίευσίν του εἰς τήν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως» καί τό περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

ἄρθρον 20

Ἐκ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ οὐδεμία δαπάνη εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φιλίππων, Νεαπόλεως καί Θάσου προκαλεῖται.

Ἀθῆναι, 5 Νοεμβρίου 2014

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ὁ Μεθώνης Κλήμης

Κανονισμός Λειτουργίας Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος Διαχειρίσεως Κοινωφελῶν περιουσιῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικαίας

Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν:

1. Τά ἄρθρα 29 παρ. 2 καί 59 παρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Α' 146), καί ἄρθρ. 68 παρ. 3, 4, 5 καί 6 τοῦ ν. 4235/2014,

2. Τάς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα, αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουν ἀπὸ τὰς Εὐαγγελικὰς ἐπιταγὰς, τοὺς ἱεροὺς Κανόνας καί τοὺς νόμους τοῦ Κράτους,

3. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 628/15.10.2014 Ἀπόφασιν καί τὴν ὑπ' ἀριθμ. 629/15.10.2014 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νικαίας κ. Ἀλεξίου,

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 92/2.11.2014 Γνωμοδότησιν τοῦ Εἰδικοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

τὴν σύστασιν Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα Διαχειρίσεως Κοινωφελῶν Περιουσιῶν» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικαίας, τὸ ὁποῖον θὰ διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

«Κανονισμός Λειτουργίας
Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος
Διαχειρίσεως Κοινωφελῶν περιουσιῶν
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικαίας»

ἄρθρον 1

Σύστασις - Ἐπωνυμία - Ἔδρα

Εἰς τὴν Ἱερά Μητρόπολιν Νικαίας συνιστᾶται Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα μέ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα Διαχειρίσεως Κοινωφελῶν περιουσιῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικαίας», τὸ ὁποῖο θὰ ἐδρεύει στὸ ἐπὶ τῶν ὁδῶν Κύπρου καί Ἰωνίας (Πλατεία Ὁσίας Ξένης) κτίριο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικαίας.

Τὸ Ἰδρυμα ἀποτελεῖ ἐξερτημένη ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικαίας μέ αὐτοτελῆ διαχείριση καί μὴ κερδοσκοπικὸ σκοπὸ.

ἄρθρον 2

Τὸ Ἰδρυμα χρησιμοποιεῖ κυκλικὴν σφραγίδα μέ διάμετρον καί τύπον ὅμοιον πρὸς τὰς σφραγίδας εἰς τὰς ὁποίας ἀναφέρεται τὸ σχετικὸν διάταγμα «Περί ἐμβλημάτων τοῦ Κράτους καί τύπου τῶν σφραγίδων».

Εἰς τὴν ἐξωτερικὴν τῆς πλευρᾶ ἡ σφραγὶς φέρει τὴν ἔνδειξιν «Ἱερά Μητρόπολις Νικαίας» ἐσωτερικῶς δὲ τὴν φράσιν «Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα Διαχειρίσεως Κοινωφελῶν Περιουσιῶν». Εἰς τὸ μέσον αὐτῆς φέρει τὸν Δικέφαλον Ἄετόν.

ἄρθρον 3

Σκοπὸς καί στόχος τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ ἐπωφελέστερη ἐκπροσώπησις, διοικήσις καί διαχειρίσις ἐκάστης ἤδη καταλειφθείσης ἢ μελλούσης νὰ καταλειφθῆ εἰς τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν Νικαίας κοινωφελοῦς περιουσίας ὡς κεφάλαιο αὐτοτελοῦς διαχειρίσεως, σύμφωνα μέ τὸν σκοπὸ καί τὸν τρόπο ἀξιοποιήσεως, ποῦ ἔχει καθορισθῆ ἀπὸ τὸν δωρητὴ ἢ διαθέτη τῆς. Στὴν ἐκπροσώπησι, διοίκησι καί διαχείρισιν τοῦ Ἰδρύματος ὑπάγονται διὰ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ τὰ ἤδη καταλειφθέντα εἰς τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν Νικαίας κληροδοτήματα α) Δημητρίου Ἀντωνιάδου, β) Χρήστου Θεοδωρίδου καί γ) Ἐλευθερίου καί Βαμβακίας Βλάχου. Κάθε νέα κοινωφελὴς περιουσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικαίας δύναται νὰ ὑπαχθῆ εἰς τὴν διοίκησιν καί διαχείρισιν τοῦ Ἰδρύματος μέ ἀπόφασιν τροποποιήσεως τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

ἄρθρον 4

Ἡ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος βαρύνει οικονομικῶς τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν Νικαίας. Πέραν αὐτοῦ οἱ πόροι, μέ τοὺς ὁποίους συντηρεῖται τὸ Ἰδρυμα εἶναι ἀκόμη:

1. Οἰαδήποτε δωρεὰ ἢ ἐπιχορηγήσις ἀπὸ τὸ Δημόσιον ἢ ἄλλα Ν.Π.Δ.Δ. ἢ Ν.Π.Ι.Δ.

2. Κρατικαὶ ἐπιχορηγήσεις, ἐπιχορηγήσεις ἐκ προγραμμάτων τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, τῆς Περιφερειακῆς ἢ

Τοπικής Αυτοδιοικήσεως, Ὁργανισμῶν καί ἄλλων Προσώπων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου.

3. Δωρεαί ἢ Κληρονομία ὑπέρ τοῦ Ἰδρύματος.

4. Πάν ἕτερον ἔσοδον προερχόμενον ἐκ νομίμου πηγῆς καί μὴ προβλεπόμενον ἐκ τοῦ παρόντος ἄρθρου.

ἄρθρον 5

Διοίκσεις - Διοικητικό Συμβούλιο

1. Τό Ἰδρυμα ὑπάγεται στήν πνευματική καί διοικητική ἐποπτεία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νικαίας, διοικεῖται δέ ἀπό τριμελῆς Διοικητικόν Συμβούλιον. Ἰσόβιος Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἶναι ὁ ἐκάστοτε Μητροπολίτης Νικαίας ἀναπληρούμενος ἀπό τόν νόμιμο ἀναπληρωτή του. Τά υπόλοιπα μέλη τοῦ Συμβουλίου ἐπιλέγονται, διορίζονται ἐπί τριετιῆς θτείας καί παύονται ὑπό τοῦ Μητροπολίτου Νικαίας κατά τήν ἀπόλυτον κρίσιν του. Ὅμοίως ἐπιλέγονται δύο (2) ἀναπληρωματικά μέλη τοῦ Συμβουλίου, πού ἀναπληροῦν σέ περίπτωσιν κωλύματος τά τακτικά μέλη κατά τήν σειρά ἐπιλογῆς τους. Τό ἀξίωμα αὐτῶν πού μετέχουν εἰς τό Διοικητικόν Συμβούλιον εἶναι τιμητικόν καί ἄμισθον.

2. Τό Διοικητικόν Συμβούλιον κατά τήν πρώτην Συνεδρίαν αὐτοῦ ὀρίζει μεταξύ τῶν μελῶν του τόν Ταμίαν καί τόν Γραμματέα.

3. Εἰς περίπτωσιν κατά τήν ὁποίαν μέλος τοῦ Δ.Σ. κωλύεται εἰς τήν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων του ἢ δέν ἀναποκρίνεται πλήρως εἰς τās ὑποχρεώσεις αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουν ἀπό τά καθήκοντά του, ἢ δέν ἐπιδεικνύει τό ἀπαιτούμενο ἐνδιαφέρον κατά τήν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων του ἢ προβαίνει σέ ἐνέργειες πού ἔρχονται σέ ἀντίθεση μέ τόν σκοπό τοῦ Ἰδρύματος ἢ παραιτεῖται πρό τῆς λήξεως τῆς θτείας του, παύεται καί ἀντικαθίσταται μέ ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολίτου.

4. Τό Δ.Σ. συνεδριάζει τακτικῶς τήν πρώτη ἡμέρα Δευτέρα τοῦ μηνός Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους ἐκτάκτως δέ ὅταν παρίσταται ἀνάγκη.

5. Τό Δ.Σ. λογιζεται εἰς ἀπαρτίαν ὅταν παρίστανται καί τά τρία μέλη αὐτοῦ, ἀπό τά ὁποῖα τό ἕνα εἶναι ὁ Πρόεδρος, αἱ δέ ἀποφάσεις λαμβάνονται μέ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν.

6. Ὁ Πρόεδρος ἐκπροσωπεῖ τό Ἰδρυμα δημοσίᾳ ἐνώπιον κάθε Ἀρχῆς, κάθε Δικαστηρίου ἀλλῆλα καί παντός τρίτου. Διενεργεῖ καί ὑπογράφει τήν ἐπίσημον ἀλληλογραφίαν τοῦ Ἰδρύματος.

7. Ὁ Ταμίος τηρεῖ τά ἀπαραίτητα λογιστικά βιβλία τοῦ Ἰδρύματος καί τά ἀποδεικτικά στοιχεῖα ἐσόδων καί ἐξόδων τοῦ Ἰδρύματος καί τῶν διαχειριζομένων κοινωφελῶν περιουσιῶν.

Ἐπογράφει μετὰ τοῦ Προέδρου τās διπλοτύπους ἀποδείξεις εἰσπράξεων καί πληρωμῆς.

8. Ὁ Γραμματέας τοῦ Δ.Σ. διενεργεῖ τήν ἀλληλογραφίαν τοῦ Ἰδρύματος. Τηρεῖ τό πρωτόκολλον καί τό ἀρχεῖον αὐτῆς. Τηρεῖ τό βιβλίον πράξεων τοῦ Δ.Σ., καταρτίζει μετὰ τοῦ Ταμίου τόν Προϋπολογισμόν καί τόν Ἀπολογισμόν τοῦ Ἰδρύματος καί τῶν ἐπιμέρους διαχειριζομένων κοινωφελῶν περιουσιῶν, οἱ ὁποῖοι μετὰ τήν

ψήφισιν τοῦ ὑπό τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὑποβάλλονται πρός ἐγκρίσιν εἰς τό Μητροπολιτικόν Συμβούλιον.

ἄρθρον 6

Ἀρμοδιότητες τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

Τό Διοικητικό Συμβούλιο ἔχει τίς κάτωθι ἀρμοδιότητες:

1. Ἀποφασίζει διά κάθε θέμα τό ὁποῖον ἀφορᾷ εἰς τήν ὀργάνωσιν, διοίκσιν καί λειτουργίαν τοῦ Ἰδρύματος.

2. Συνεργάζεται δι' ὅλα τά σχετικά ζητήματα μέ τό Μητροπολιτικόν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικαίας, μέ τά Ἐκκλησιαστικά Συμβούλια τῶν Ἐνοριῶν, μέ τά Δ.Σ. τῶν κοινωφελῶν καί λοιπῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἰδρυμάτων τῆς περιφέρειας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικαίας, μέ διαφόρους πολιτιστικούς, ἐπιστημονικούς καί λοιπούς Συλλόγους, Φορεῖς καί Ὁργανισμούς καθώς καί μέ τήν Δημοτικήν καί Περιφερειακήν Ἀυτοδιοίκσιν, τούς τοπικούς φορεῖς καί ἐν γένει τās ἀρμοδίας Κρατικές Ὑπηρεσίας καθώς ἐπίσης καί μέ Φυσικά καί Νομικά πρόσωπα διά τήν προαγωγήν καί ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος καί τῶν κοινωφελῶν περιουσιῶν.

3. Μεριμνᾷ διά τήν ἐξεύρεσιν οικονομικῶν πόρων καί διά τήν εὐρυθμον, ὁμαλήν, ἀπόσκοπον καί ἀποτελεσματικήν λειτουργίαν τοῦ Ἰδρύματος.

4. Καταρτίζει τόν ἐτήσιον προϋπολογισμόν καί τόν ἐτήσιον ἀπολογισμόν τοῦ Ἰδρύματος καί κάθε ἐπιμέρους κοινωφελούς περιουσίας, τούς ὁποῖους καί ὑποβάλλει πρός ἐγκρίσιν εἰς τό οἰκεῖον Μητροπολιτικόν Συμβούλιον. Τά ἔσοδα καί ἐξόδα τοῦ Ἰδρύματος καί τῶν διαχειριζομένων περιουσιῶν προσδιορίζονται ὑπό τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐσόδων καί ἐξόδων κατά τό οικονομικόν ἔτος, τό ὁποῖον ἀρχίζει τήν 1ην Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους καί τελειώνει τήν 31ην Δεκεμβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους.

5. Ἀποφασίζει σύμφωνα μέ τόν νόμο γιά κάθε θέμα διοικήσεως, διαχειρίσεως καί ἀξιοποιήσεως τῶν διαχειριζομένων ὑπ' αὐτοῦ κοινωφελῶν περιουσιῶν, ἀκόμα καί ἄν δέν ἀναφέρεται στόν παρόντα κανονισμό.

6. Συνάπτει καί τροποποιεῖ κάθε εἶδους συμβάσεις (π.χ. μισθώσεως, ἔργου, ἐργασίας κ.λπ.) μέ σκοπό τήν ἐπιωφελέστερη διαχείρισιν ἐκάστης κοινωφελούς περιουσίας καί τήν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τοῦ δωρητῆ ἢ διαθέτη τῆς. Ἀποφασίζει τήν πρόσληψιν ἢ ἀνάθεσιν ἐντολῶν βοηθητικοῦ προσωπικοῦ (π.χ. λογιστοῦ, δικηγόρου κ.λπ.), ἀπαραίτητου διά τήν εὐρυθμον λειτουργίαν τοῦ Ἰδρύματος καί τήν διαχείρισιν τῶν κοινωφελῶν περιουσιῶν.

7. Ἀπευθύνεται ἐνώπιον κάθε ἀρμοδίας Ἀρχῆς, παντός Δικαστηρίου καί ἐνώπιον παντός τρίτου ἐκπροσωποῦν δικαστικῶς καί ἐξωδικαστικῶς ἐκάστη κοινωφελῆ περιουσία.

8. Ἀπευθύνεται ἐνώπιον κάθε ἀρμοδίας Ἀρχῆς, παντός Δικαστηρίου καί ἐνώπιον παντός τρίτου ζητοῦν τήν ἀλλαγῆν τοῦ σκοποῦ ἢ τοῦ τρόπου ἀξιοποιήσεως ἐκάστης κοινωφελούς περιουσίας στίς περιπτώσεις πού ὀρίζει ὁ νόμος.

Κανονισμός συστάσεως, λειτουργίας και διαχειρίσεως του Ἐκκλησιαστικοῦ Φιλανθρωπικοῦ Ἰδρύματος Στεφάνου Χριστοῦ Ψημμένου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας

Ἡ ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν:

1. Τά ἄρθρα 29 παρ. 2 καί 59 παρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Α' 146), καί ἄρθρ. 68 παρ. 3, 4, 5 καί 6 τοῦ ν. 4235/2014,

2. Τάς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τό χριστεπώνυμον πλήρωμα, αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουν ἀπὸ τὰς Εὐαγγελικὰς ἐπιταγὰς, τοὺς ἱεροῦς Κανόνας καί τοὺς νόμους τοῦ Κράτους,

3. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 14/10.9.2014 Ἀπόφασιν καί τὴν ὑπ' ἀριθμ. 3870/10.9.2014 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἡλείας κ. Γερμανοῦ,

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 96/2.11.2014 Γνωμοδότησιν τοῦ Εἰδικοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

τὴν σύστασιν Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Φιλανθρωπικὸν Ἰδρυμα Στεφάνου Χριστοῦ Ψημμένου» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας, τό ὁποῖον θά διέπεται ἀπὸ τίς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

Κανονισμός συστάσεως, λειτουργίας
καί διαχειρίσεως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ φιλανθρωπικοῦ
ιδρύματος Στεφάνου Χριστοῦ Ψημμένου
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας

Ἄρθρον 1

Στὴν Ἱερά Μητρόπολιν Ἡλείας συνιστᾶται ἐκκλησιαστικὸ φιλανθρωπικὸ ἴδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμία «Φιλανθρωπικὸ Ἰδρυμα Στεφάνου Χριστοῦ Ψημμένου», τό ὁποῖο ἀποτελεῖ αὐτοτελές Νομικὸ Πρόσωπο Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, τελοῦν ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτεῖαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας, διοικούμενον σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Εἶναι κοινωφελές μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρος καί ἔδρα του ἔχει τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἡλείας ἐν Πύργῳ.

Ἄρθρον 2 Σκοποὶ

Σκοποὶ τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

α) Ἡ χορήγησις ὑποτροφῶν εἰς ἀρίστους καί ἐναρέτους Σπουδαστὰς ἀπόρων οἰκογενειῶν ἐξ Ἡλείας καταγομένων εἰς μνήμην Στεφάνου Ψημμένου καί τῶν Γονέων αὐτοῦ Χριστοῦ καί Παναγιώτας,

β) Ἡ οικονομικὴ ἐνίσχυσις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας διὰ τὴν καλὴν λειτουργίαν τῶν Μαθητικῶν καί Φοιτητικῶν Οἰκοτροφείων αὐτῆς.

γ) Ἡ οικονομικὴ ἐνίσχυσις ἀπόρων οἰκογενειῶν.

Ἄρθρον 3 Πόροι

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι τὰ ἔσοδα ἐκ τῶν ἐνοικίων τῶν ἀκινήτων, τὰ ὁποῖα διὰ τῶν ἰδιογράφων Διαθηκῶν του ἐκληροδότησε εἰς τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν Ἡλείας ὁ αἰμίμηστος Δωρητὴς Στέφανος Χριστοῦ Ψημμένος.

Ἄρθρον 4 Διοίκησις

1. Τὸ Ἰδρυμα διοικεῖται ἀπὸ τριμελὲς (3) Διοικητικὸ Συμβούλιον, τό ὁποῖον συγκροτεῖται ἀπὸ τοὺς κάτωθι:

α) Τὸν ἐκάστοτε Μητροπολίτην Ἡλείας ὡς Πρόεδρο, ἀναπληρούμενο ἀπὸ τὸν νόμιμο ἢ τὸν εἰδικῶς πρὸς τοῦτο ἐντεταλμένο ἀναπληρωτῆ του.

β) Ἐκ τοῦ ἐκάστοτε Διευθυντοῦ τοῦ Ἰδρύματος χρονίως πασχόντων καί κατακοίτων Γερόντων Ἡ Νέα Βασιλειᾶς Λαστεῖκων Πύργου.

γ) Ἐξ ἐνὸς ἐκπαιδευτικοῦ Δευτεροβαθμίου ἢ Πρωτοβαθμίου Ἐκπαιδεύσεως, ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

2. Ἡ θτεία τοῦ τρίτου Μέλους εἶναι τριετής, δυναμένη νά ἀνανεωθῇ.

3. Τὸ ἀξίωμα τοῦ Προέδρου καί τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἶναι τιμητικὸ καί ἄμισθο.

Ἄρθρον 5

Καθήκοντα τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

1. Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιον διοικεῖ τό Ἰδρυμα καί φροντίζει διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν του.

2. Είναι αρμόδιο διά τήν έν γένει διαχείρισι τών υποθέσεων του Ίδρύματος, τήν όποίαν διεξάγει αυτότελώς, ώστε νά μή συγχέεται μέ άλλες ύπηρεσίες ή διαχειρίσεις Κληροδοτημάτων καί τών άλλων Εύαγών Ίδρυμάτων τής Ίερās Μητροπόλεως. Ειδικώτερον:

α) Έγκρίνει τόν έτήσιον Προϋπολογισμόν καί Απολογισμόν Έσόδων καί Έξόδων.

β) Αποδέχεται ή άπορρίπτει κληρονομίες, κληροδοσίες, δωρεές ή άλλες εισφορές.

γ) Αποφασίζει επί παντός θέματος, μή προβλεπομένου υπό του παρόντος Κανονισμού.

3. Έκλέγει τόν Αντιπρόεδρον καί τόν Ταμία αυτού.

Άρθρον 6

Καθήκοντα του Προέδρου

Ο Σεβ. Πρόεδρος, έκτός από τίς προαναφερθείσες αρμοδιότητές του, ενεργεί καί τά κατωτέρω όριζόμενα:

α) Αντιπροσωπεύει τό Ίδρυμα ένώπιον άλλων τών Αρχών ή έκχωρεί κατά περίπτωσιν τό δικαίωμα τουτο εις έτερον Μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου.

β) Κινεί καί διαχειρίζεται τούς Λογαριασμούς τών καταθέσεων του Ίδρύματος, άνεξαρτήτως ύψους ποσοϋ, χωρίς νά χρειάζεται ιδιαίτερας πρός τουτο Πράξις του Δ. Συμβουλίου κάθε φορά.

γ) Προσκαλεί τό Διοικητικό Συμβούλιο καί διευθύνει τίς συνεδριάσεις του.

δ) Υπογράφει όλα τά έξερχόμενα έγγραφα.

ε) Μεριμνά διά τήν εκτέλεσιν τών αποφάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου.

Άρθρον 7

Καθήκοντα Ταμία

1. Ο Ταμίας είναι υπεύθυνος διά τήν είσπραξι τών έσόδων, συνυπογράφει μετά του Σεβ. Προέδρου πάντα τά έντάληματα πληρωμών καί συντάσσει τόν έτήσιον Προϋπολογισμόν καί Απολογισμόν του Ίδρύματος.

2. Καταθέτει τά χρήματα του Ίδρύματος, είτε αυτά προέρχονται από τό Κληροδοτήμα, είτε από άλλες πηγές, σέ λογαριασμό Ταμιευτηρίου εις ένα ή περισσότερα Υποκαταστήματα τών Τραπεζών έν όνόματι του Ίδρύματος. Οί βεβαιούμενοι τόκοι καταχωρίζονται ώς Έσοδων.

3. Κρατεί τά χρησιμοποιούμενα από τό Ίδρυμα λογιστικά βιβλία:

α) Βιβλίο Ταμείου έσόδων καί έξόδων

β) Γραμμάτια Είσπραξεων

γ) Έντάληματα πληρωμών

Άρθρον 8

Καθήκοντα του Γραμματέως

Ο Γραμματέυς συντάσσει τά Πρακτικά του Διοικητικού Συμβουλίου, καταχωρεί αυτά εις τό βιβλίον τών Πρακτικών, τηρεί τό βιβλίον Πρωτοκόλλου τής άλληλογραφίας καί φυλάσσει τό Αρχείο του Ίδρύματος.

Γραμματέυς όρίζεται υπό του Σεβ. Μητροπολίτου εις έκ τών υπαλλήλων τής Ίερās Μητροπόλεως Ηλείας χωρίς άλλην τινά άμοιβήν.

Άρθρον 9

Σφραγίς

Τό Ίδρυμα έχει δική του κυκλική σφραγίδα, ή όποία γύρωθεν φέρει τήν επωνυμίαν του Ίδρύματος καί εις τό κέντρον τήν εικόνα του Αγίου Χαραλάμπους, Πολιούχου Πύργου.

Άρθρον 10

Τροποποιήσις του Κανονισμού

Ο παρών κανονισμός μπορεί νά συμπληρωθή ή τροποποιηθή μέ όμόφωνη άπόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου καί έγκρισι τής ΔΙΣ.

Άρθρον 11

Ίσχύς του Κανονισμού

Ο παρών Κανονισμός ισχύει από τής δημοσίευσέως αυτού διά τής Έφημερίδος τής Κυβερνήσεως. Ο Κανονισμός δημοσιεύεται επίσης καί διά του επίσημου Δελτίου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Άρθρον 12

Διάλυσις Ίδρύματος

Αν ποτέ δι' οιονδήποτε νόμιμο λόγον καταργηθή τό Ίδρυμα, ή κινητή καί ή άκίνητος περιουσία του περιέρχεται εις τό Νομικό Πρόσωπο τής Ίερās Μητροπόλεως Ηλείας.

Άρθρον 13

Κάλυψις δαπάνης

Έκ τής εκδόσεως του παρόντος Κανονισμού ουδεμία δαπάνη εις βάρος του Προϋπολογισμού τής Ίερās Μητροπόλεως Ηλείας προκαλείται.

Αθήναι, 5 Νοεμβρίου 2014

† Ο Αθηνών ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ο Αρχιγραμματέυς

Ο Μεθώνης Κλήμης

Κανονισμός περί Συστάσεως καί Λειτουργίας Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος «Ὁ Καλὸς Σαμαρείτης» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Περιστερίου

Ἡ ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν:

1. Τὰ ἄρθρα 29 παραγρ. 2 καί 59 παραγρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Α΄ 146), καί 68 τοῦ ν. 4235/2014.

2. Τάς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τὸ χριστεπώνυμον Πλήρωμα, αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουν ἀπὸ τὰς Εὐαγγελικὰς ἐπιταγὰς, τοὺς ἱεροὺς Κανόνας καί τοὺς νόμους τοῦ Κράτους,

3. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 155/3.11.2014 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Περιστερίου κ. Χρυσοστόμου,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Τὴν σύστασιν ἐκκλησιαστικοῦ φιланθρωπικοῦ Ἰδρύματος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Περιστερίου, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ὁ Καλὸς Σαμαρείτης» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Περιστερίου», τὸ ὁποῖο θὰ λειτουργεῖ σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

Κανονισμός Συστάσεως καί Λειτουργίας
Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος «Ὁ Καλὸς Σαμαρείτης»
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Περιστερίου»

Ἄρθρον 1

Σύστασις - Ἐπωνυμία - Ἔδρα

Εἰς τὴν Ἱερά Μητρόπολιν Περιστερίου συνιστᾶται ἐκκλησιαστικὸ Ἰδρυμα μὲ τὴν ἐπωνυμία «Ὁ Καλὸς Σαμαρείτης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Περιστερίου», τὸ ὁποῖο θὰ ἔδρευεῖ στό ἐπί τῶν ὁδῶν Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως 96 καί Χαλκοκονδύλη κτίριο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Περιστερίου.

Τὸ Ἰδρυμα ἀποτελεῖ ἐξηρητημένη ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Περιστερίου μὲ αὐτοτελεῖα διαχείριση καί μὴ κερδοσκοπικὸ σκοπὸ.

Ἄρθρον 2

Τὸ Ἰδρυμα χρησιμοποιεῖ κυκλικὴν σφραγίδα μὲ διάμετρον καί τύπον ὅμοιον πρὸς τὰς σφραγίδας εἰς τὰς ὁποῖ-

ας ἀναφέρεται τὸ σχετικὸν διάταγμα «Περί ἐμβλημάτων τοῦ Κράτους καί τύπου τῶν σφραγίδων».

Εἰς τὴν ἐξωτερικὴν τῆς πλευρᾶ ἢ σφραγῖς φέρει τὴν ἐνδειξὴν Ἱερά Μητρόπολις Περιστερίου «Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα Ὁ Καλὸς Σαμαρείτης». Εἰς τὸ μέσον αὐτῆς φέρει τὸν Σταυρόν.

Ἄρθρον 3

Σκοπὸς καί στόχος τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ ἐπωφελεστέρη διαχείρισις τῶν κατὰ πάντα παντὶ τρόπῳ παραδιδόμενων καί ἐμπιστευομένων ὑλικῶν ἀγαθῶν (τροφίμων, χρημάτων, εἶδη ἐνδύσεως κ.λπ.) εἰς τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν Περιστερίου διὰ τὴν ἐνίσχυσιν καί ἀνακούφισιν ἀπόρων, ἐνδεῶν, οικονομικῶς ἀδυνάτων προσώπων καί οικογενειῶν τῶν ἐνοριῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Περιστερίου.

Ἄρθρον 4

Ἡ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος βαρύνει οικονομικῶς τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν Περιστερίου. Πέραν αὐτοῦ οἱ πόροι, μὲ τοὺς ὁποῖους συντηρεῖται τὸ Ἰδρυμα εἶναι ἀκόμη:

1. Οἰαδήποτε δωρεὰ ἢ ἐπιχορήγησις ἀπὸ τὸ Δημόσιον ἢ ἄλλα Ν.Π.Δ.Δ. ἢ Ν.Π.Ι.Δ.

2. Κρατικαὶ ἐπιχορηγήσεις, ἐπιχορηγήσεις ἐκ προγραμμάτων τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, τῆς Περιφερειακῆς ἢ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, Ὄργανισμῶν καί ἄλλων Προσώπων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου

3. Δωρεαὶ ἢ Κληρονομίαι ὑπὲρ τοῦ Ἰδρύματος

4. Πᾶν ἕτερον ἔσοδον προερχόμενον ἐκ νομίμου πηγῆς καί μὴ προβλεπόμενον ἐκ τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 5

Διοίκησις - Διοικητικὸ Συμβούλιον

1. Τὸ Ἰδρυμα ὑπάγεται στὴν πνευματικὴ καί διοικητικὴ ἐποπτεία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Περιστερίου, διοικεῖται δὲ ἀπὸ τριμελὲς Διοικητικὸν Συμβούλιον. Ἰσόβιος Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἶναι ὁ ἐκάστοτε Μητροπολίτης Περιστερίου ἀναπληρούμενος ἀπὸ τὸν νόμιμο ἀναπληρωτὴ του. Τὰ ὑπόλοιπα μέλη τοῦ Συμβουλίου ἐπιλέγονται, διορίζονται ἐπιτριετὴ θητεία καί παύονται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Περι-

στερίου κατά την απόλυτον κρίσιν του. Ὅμοίως ἐπιλέγονται δύο (2) ἀναπληρωματικά μέλη τοῦ Συμβουλίου, πού ἀναπληροῦν σέ περίπτωση κωλύματος τά τακτικά μέλη κατά τήν σειρά ἐπιλογῆς τους. Τό ἀξίωμα αὐτῶν πού μετέχουν εἰς τό Διοικητικόν Συμβούλιον εἶναι τιμητικόν καί ἄμισθον.

2. Τό Διοικητικόν Συμβούλιον κατά τήν πρώτην Συνεδρίαν αὐτοῦ ὀρίζει μεταξύ τῶν μελῶν του τόν Ταμίαν καί τόν Γραμματέα.

3. Εἰς περίπτωσιν κατά τήν ὁποίαν μέλος τοῦ Δ.Σ. κωλύεται εἰς τήν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων του ἢ δέν ἀνταποκρίνεται πηλῶς εἰς τās ὑποχρεώσεις αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουν ἀπό τά καθήκοντά του, ἢ δέν ἐπιδεικνύει τό ἀπαιτούμενον ἐνδιαφέρον στήν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων του ἢ προβαίνει σέ ἐνέργειες πού ἔρχονται σέ ἀντίθεση μέ τόν σκοπό τοῦ Ἰδρύματος ἢ παραιτεῖται πρό τῆς λήξεως τῆς θτείας του, παύεται καί ἀντικαθίσταται μέ ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολίτου.

4. Τό Δ.Σ. συνεδριάζει τακτικῶς τήν πρώτη Δευτέρα τοῦ μηνός Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους, ἐκτάκτως δέ ὅταν παρίσταται ἀνάγκη.

5. Τό Δ.Σ. λογιζέται εἰς ἀπαρτίαν ὅταν παρίστανται καί τά τρία μέλη αὐτοῦ, ἀπό τά ὁποῖα τό ἕνα εἶναι ὁ Πρόεδρος, αἱ δέ ἀποφάσεις λαμβάνονται μέ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν.

6. Ὁ Πρόεδρος ἐκπροσωπεῖ τό Ἴδρυμα δημοσίᾳ ἐνώπιον κάθε Ἀρχῆς, κάθε Δικαστηρίου ἀλλήλα καί παντός τρίτου. Διενεργεῖ καί ὑπογράφει τήν ἐπίσημον ἀλληλογραφίαν τοῦ Ἰδρύματος.

7. Ὁ Ταμίης τηρεῖ τά ἀπαραίτητα λογιστικά βιβλία τοῦ Ἰδρύματος καί τά ἀποδεικτικά στοιχεῖα ἐσόδων καί ἐξόδων τοῦ Ἰδρύματος καί τῶν διαχειριζομένων κοινωφελῶν περιουσιῶν εἰδῶν, χρηματικῶν δωρεῶν κ.λπ. ἀγαθῶν.

Ἵπογράφει μετά τοῦ Προέδρου τās διπλοτύπους ἀποδείξεις εἰσπράξεων καί πληρωμῆς.

8. Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Δ.Σ. διενεργεῖ τήν ἀλληλογραφίαν τοῦ Ἰδρύματος. Τηρεῖ τό πρωτόκολλον καί τό ἀρχεῖον αὐτῆς. Τηρεῖ τό βιβλίον πράξεων τοῦ Δ.Σ., καταρτίζει μετά τοῦ Ταμίου τόν Προϋπολογισμόν καί τόν Ἀπολογισμόν τοῦ Ἰδρύματος καί τῶν ἐπιμέρους διαχειριζομένων κοινωφελῶν περιουσιῶν, οἱ ὁποῖοι μετά τήν ψήφισιν τοῦ ὑπό τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὑποβάλλονται πρός ἔγκρισιν εἰς τό Μητροπολιτικόν Συμβούλιον.

ἄρθρον 6

Ἄρμοδιότητες τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον ἔχει τās κάτωθι ἀρμοδιότητες:

1. Ἀποφασίζει διά κάθε θέμα τό ὁποῖον ἀφορᾷ εἰς τήν ὀργάνωσιν, διοίκησιν καί λειτουργίαν τοῦ Ἰδρύματος.

2. Συνεργάζεται δι' ὅλα τά σχετικά ζητήματα μέ τό Μητροπολιτικόν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Περι-

στερίου, μέ τά Ἐκκλησιαστικά Συμβούλια τῶν Ἐνοριῶν, μέ τά Δ.Σ. τῶν κοινωφελῶν καί λοιπῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἰδρυμάτων τῆς περιφερείας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Περιστερίου, μέ διαφόρους πολιτιστικούς, ἐπιστημονικούς καί λοιπούς Συλλόγους, Φορεῖς καί Ὅργανισμούς καθῶς καί μέ τήν Δημοτικήν καί Περιφερειακήν Αὐτοδιοίκησιν, τοὺς τοπικούς φορεῖς καί ἐν γένει τās ἀρμοδίας Κρατικᾶς Ὑπηρεσίας καθῶς ἐπίσης καί μέ φυσικά καί νομικά πρόσωπα διά τήν προαγωγήν καί ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος.

3. Μεριμνᾷ διά τήν ἐξεύρεσιν οικονομικῶν πόρων καί διά τήν εὐρυθμον, ὁμαλήν, ἀπρόσκοπτον καί ἀποτελεσματικήν λειτουργίαν τοῦ Ἰδρύματος.

4. Καταρτίζει τόν ἐτήσιον προϋπολογισμόν καί τόν ἐτήσιον ἀπολογισμόν τοῦ Ἰδρύματος καί κάθε ἐπιμέρους κοινωφελούς περιουσίας, τοὺς ὁποῖους καί ὑποβάλλει πρός ἔγκρισιν εἰς τό οἰκείον Μητροπολιτικόν Συμβούλιον. Τά ἔσοδα καί ἔξοδα τοῦ Ἰδρύματος καί τῶν διαχειριζομένων περιουσιῶν προσδιορίζονται ὑπό τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐσόδων καί ἐξόδων κατά τό οικονομικόν ἔτος, τό ὁποῖον ἀρχίζει τήν 1ην Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους καί τελειώνει τήν 31ην Δεκεμβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους.

5. Ἀποφασίζει σύμφωνα μέ τόν νόμο γιά κάθε θέμα διοικήσεως, διαχειρίσεως καί ἀξιοποιήσεως τῶν διαχειριζομένων ὑπ' αὐτοῦ ὑλικῶν ἀγαθῶν, ἀκόμα καί ἂν δέν ἀναφέρεται στόν παρόντα κανονισμό.

6. Συνάπτει καί τροποποιεῖ κάθε εἶδους συμβάσεις (π.χ. μισθώσεως, ἔργου, ἐργασίας, κατοχυρώσεως διαγωνισμῶν προμηθειῶν κ.λπ.) μέ σκοπό τήν ἐπωφελεστέραν διαχείριση ἐκάστης προσφορᾶς, ἐπιχορηγήσεως, δωρεᾶς καί τήν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τοῦ δωρητῆ ἢ διαθέτη τῆς. Ἀποφασίζει τήν πρόσληψιν ἢ ἀνάθεσιν ἐντολῶν βοηθητικοῦ προσωπικοῦ (π.χ. λογιστοῦ, δικηγόρου κ.λπ.), ἀπαραίτητον διά τήν εὐρυθμον λειτουργίαν τοῦ Ἰδρύματος καί τήν διαχείρισιν τῶν κοινωφελῶν περιουσιῶν.

7. Ἀπευθύνεται ἐνώπιον κάθε ἀρμόδιας Ἀρχῆς, παντός Δικαστηρίου καί ἐνώπιον παντός τρίτου ἐκπροσωποῦν δικαστικῶς καί ἐξωδικαστικῶς ἐκάστη κοινωφελῆ περιουσία.

8. Ἀποφασίζει διά κάθε ἄλλον θέμα, τό ὁποῖον ἀνακύπτει κατά τήν ἐφαρμογήν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καί δέν προβλέπεται ρητῶς εἰς αὐτόν, πάντοτε μέ τήν ἐπιφύλαξιν τῆς ἐγκρίσεως τῶν πράξεων ἀπό τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην.

ἄρθρον 7

Τηρούμενα Βιβλία

Τό Ἴδρυμα τηρεῖ τά ἀκόλουθα Βιβλία:

1. Βιβλίον Πρωτοκόλλου εἰσερχομένων καί εἰσερχομένων ἐγγράφων

2. Βιβλίον Πρακτικῶν Δ.Σ.

3. Βιβλίον Ταμείου, Γραμμάτια Εισπράξεως, Ἐντάλματα Πληρωμῶν

4. Βιβλίον - φάκελον ἐκάστης κοινωφελοῦς δωρεᾶς, ἐπιχορηγήσεως, προσφορᾶς.

5. Βιβλίον Ἀποθήκης εἰσερχομένων ἀγαθῶν

ἄρθρον 8

Διά κάθε θέμα πού δέν ρυθμίζεται ἀπό τόν παρόντα Κανονισμόν ἀποφασίζει τό Δ.Σ. κατά τήν κυρίαρχον κρίσιν του.

ἄρθρον 9

Εἰς περίπτωσιν διαλύσεως τοῦ Ἰδρύματος ὀλόκληρη ἡ περιουσία του, κινητή καί ἀκίνητη, ὡς καί τό ἀρχεῖον τοῦ παραδίδονται ἀπό τό Δ.Σ. εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Περιστερίου.

ἄρθρον 10

Ὁ παρών Κανονισμός τροποποιεῖται ὑπό τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μετὰ ἀπό πρόταση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Περιστερίου.

ἄρθρον 11

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀρχίζει ἀπό τήν δημοσίευσίν του εἰς τήν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως» καί τό περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

ἄρθρον 12

Ἀπό τήν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δέν προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Περιστερίου. Κάθε μελλοντική δαπάνη, εἰς ἐφαρμογήν αὐτοῦ, θά προβλέπεται εἰς τόν οἰκεῖον προϋπολογισμόν.

Ἡ ἀπόφασις αὐτή νά δημοσιευθεῖ στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καί στό περιοδικό «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἀθῆναι, 5 Νοεμβρίου 2014

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ὁ Μεθώνης Κλήμης

Ἀναρτήθηκε στήν ἰστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τήν 10.12.2014

Διόρθωσις Σφάλματος

Ἡ ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Στό ὑπόδειγμα τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Κανονισμοῦ 259/2014 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου (Φ.Ε.Κ. Α΄ 216/3.10.2014), τά ἐσφαλμένα «Ὁ Ὑπάλληλος τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. πού ἔκανε

τήν Βεβαίωση» καί «Ὁ Διευθυντής τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Ε.Κ.Υ.Ο.», διορθώνονται σέ «Ὁ Ὑπάλληλος τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας πού ἔκανε τή Βεβαίωση» καί «Ὁ Διευθυντής τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας» ἀντίστοιχα.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ἀναρτήθηκε στήν ἰστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τήν 10.12.2014

**Κανονισμός περί συστάσεως, λειτουργίας και διαχειρίσεως
του «Φιλανθρωπικού Ίδρύματος Χαρικλείας Σπήλιου Μπιρμπίλη»
της Ίερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας**

Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ἄρθρον 2
Σκοποί

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν:

1. Τά ἄρθρα 1 παρ. 4 καί 29 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», καί 68 τοῦ Ν. 4235/2014

2. Τάς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα, αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουν ἀπὸ τὰς Εὐαγγελικὰς ἐπιταγὰς, τοὺς Ἱεροῦς Κανόνας καί τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους,

3. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 24/2014 Ἀπόφασιν καί τὴν ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 4584/29.10.2014 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἡλείας κ. Γερμανοῦ.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 93/2.11.2014 Γνωμοδότησιν τοῦ Εἰδικοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Συνιστᾷ εἰς τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν Ἡλείας Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Φιλανθρωπικὸ Ἰδρυμα Χαρικλείας Μπιρμπίλη», ἡ ὀργάνωσις, διοίκησις, διαχείρισις καί λειτουργία τοῦ ὁποίου θὰ διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

Κανονισμός συστάσεως, λειτουργίας
καί διαχειρίσεως τοῦ «φιλανθρωπικοῦ Ἰδρύματος
Χαρικλείας Σπήλιου Μπιρμπίλη»
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας

ἄρθρον 1

Στὴν Ἱερά Μητρόπολιν Ἡλείας συνιστᾶται ἐκκλησιαστικὸ ἴδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: Φιλανθρωπικὸ Ἰδρυμα Χαρικλείας Σπήλιου Μπιρμπίλη, τὸ ὁποῖο ἀποτελεῖ αὐτοτελὲς Νομικὸ Πρόσωπο Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, τελοῦν ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτεία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας, τῆς ὁποίας τὸ φιλανθρωπικὸ καί κοινωνικὸ ἔργο ἐπικουρεῖ, διοικούμενον σύμφωνα μὲ τῆς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Εἶναι κοινωφελὲς μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος καὶ ἔδρα του ἔχει τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἡλείας ἐν Πύργῳ.

Σκοποὶ τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

α) Νά διατίθεται κατ' ἔτος εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν τὸ 1/10 τῶν ἐτησίων ἐσόδων τοῦ Ἰδρύματος πρὸς βράβειον κατ' ἔτος προσώπου ἢ προσώπων ἐξ Ἡλείας καταγομένων καὶ ἂν δὲν ὑπάρχουν τοιαῦτα ἐξ οἰουδήποτε ἄλλου ἐλληνικοῦ χώρου, διακριθέντα διὰ τὸ ὑψηλὸν τῶν ἥθους ἢ δι' ἐξαιρέτον τινα πράξιν, τὰ ὁποῖα ἡ Ἀκαδημία κρίνει ἄξια, εἰς μνήμην Σάκη Σπηλίου Μπιρμπίλη, δικηγόρου Ἡλείας, ἀδελφοῦ τῆς Δωρητρίας.

β) Νά διατίθεται κατ' ἔτος εἰς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Θεσσαλονίκης κ. Ἄνθιμον τὸ 1/20 τῶν ἐτησίων ἐσόδων τοῦ Ἰδρύματος διὰ βοηθήματα φοιτητῶν ἢ δι' ὅποιον ἄλλον σκοπὸν αὐτὸς ἐπιθυμῆι.

γ) Ἡ χορήγησις ὑποτροφιῶν εἰς ἀρίστους καὶ ἐναρέτους μαθητὰς καί σπουδαστὰς ἀπόρων οικογενειῶν ἐξ Ἡλείας καταγομένων, διακρινομένων διὰ τὸ ἥθος τῶν.

ἄρθρον 3
Πόροι

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι τὰ ἔσοδα ἐκ τῶν ἐνοικίων τῶν ἀκινήτων καὶ μερίσματα ἐκ τῶν Τραπεζικῶν Μετοχῶν, τὰ ὁποῖα διὰ τῆς ἰδιογράφου Διαθήκης ἐκληροδότησε εἰς τὸ Ἰδρυμα Ἄσουλων Ἀνιάτων καὶ Κατακοίτων Γερόντων Ἡ Νέα Βασιλείας Λαστείκων Πύργου, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας, ἡ ἀείμνηστος Δωρητρία Χαρικλεία Σπήλιου Μπιρμπίλη.

ἄρθρον 4
Διοίκησις

1. Τὸ Ἰδρυμα διοικεῖται ἀπὸ τριμελὲς (3) Διοικητικὸ Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον συγκροτεῖται ἀπὸ τοὺς κάτωθι:

α) Τὸν ἐκάστοτε Μητροπολίτη Ἡλείας ὡς Πρόεδρο, ἀναπληρούμενο ἀπὸ τὸν νόμιμο ἢ τὸν εἰδικῶς πρὸς τοῦτο ἐντεταλμένο ἀναπληρωτῆ του.

β) Ἐκ τοῦ ἐκάστοτε Διευθυντοῦ τοῦ Ἰδρύματος Ἄσουλων Ἀνιάτων καὶ Κατακοίτων Γερόντων Ἡ Νέα Βασιλείας Λαστείκων Πύργου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας.

γ) Ἐξ ἐνὸς ἐκπαιδευτικοῦ Δευτεροβαθμίου Ἐκπαιδύσεως, ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

2. Ἡ θητεία τοῦ τρίτου Μέλους εἶναι τριετὴς δυναμὲν νά ἀνανεωθῆ.

3. Τό αξίωμα του Προέδρου και των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου είναι τιμητικό και άμισθο.

Άρθρον 5

Καθήκοντα του Διοικητικού Συμβουλίου

1. Τό Διοικητικό Συμβούλιο διοικεί τό Ίδρυμα και φροντίζει διά τήν εκπλήρωσιν τών σκοπών του.

2. Είναι αρμόδιο διά τήν έν γενεί διαχείρισιν τών υποθέσεων του Ίδρύματος, τήν όποίαν διεξάγει αυτοτελώς, ώστε νά μή συγχέεται μέ άλλες υπηρεσίες ή διαχειρίσεις Κληροδοτημάτων και τών άλλων Εύαγών Ίδρυμάτων τής Ίερās Μητροπόλεως. Ειδικώτερον:

α) Έγκρίνει τόν έτήσιον Προϋπολογισμόν και Άπολογισμόν Έσόδων και Έξόδων.

β) Άποδέχεται ή άπορρίπτει κληρονομίες, κληροδοσίες, δωρεές ή άλλες εισφορές.

γ) Άποφασίζει επί παντός θέματος, μή προβληπομένου υπό του παρόντος Κανονισμού.

3. Έκλήγει τόν Άντιπρόεδρον και τόν Ταμία αυτού.

Άρθρον 6

Καθήκοντα του Προέδρου

Ό Σεβ. Πρόεδρος, έκτός από τίς προαναφερθείσες αρμοδιότητές του, ενεργεί και τά κατωτέρω οριζόμενα:

α) Άντιπροσωπεύει τό Ίδρυμα ενώπιον άλλων τών Άρχών ή έκχωρεί κατά περίπτωσιν τό δικαίωμα τουτο εις έτερον Μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου .

β) Κινεί και διαχειρίζεται τούς Λογαριασμούς τών καταθέσεων του Ίδρύματος, άνεξαρτήτως ύψους ποσοϋ.

γ) Προσκαλεί τό Διοικητικό Συμβούλιο και διευθύνει τίς συνεδριάσεις του.

δ) Υπογράφει όλα τά έξερχόμενα έγγραφα.

ε) Μεριμνά διά τήν εκτέλεσιν τών αποφάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου.

Άρθρον 7

Καθήκοντα Ταμία

1. Ό Ταμίας είναι υπεύθυνος διά τήν είσπραξιν τών έσόδων, συνυπογράφει μετά του Σεβ. Προέδρου πάντα τά εντάλματα πληρωμών και συντάσσει τόν έτήσιον Προϋπολογισμόν και Άπολογισμόν του Ίδρύματος.

2. Καταθέτει τά χρήματα του Ίδρύματος, είτε αυτά προέρχονται από τό Κληροδότημα, είτε από άλλες πηγές, σέ λογαριασμό Ταμειυτηρίου εις ένα ή περισσότερα Υποκαταστήματα τών Τραπεζών επί όνόματι του Ίδρύματος. Οι βεβαιούμενοι τόκοι καταχωρίζονται ως Έσοδον.

3. Κρατεί τά χρησιμοποιούμενα από τό Ίδρυμα Λογιστικά βιβλία. Ήτοι :

α) Βιβλίό Ταμείου έσόδων και έξόδων

β) Γραμμάτια Είσπραξεων

γ) Εντάλματα πληρωμών

Άρθρον 8

Καθήκοντα του Γραμματέως

Ό Γραμματέυς συντάσσει τά Πρακτικά του Διοικητικού Συμβουλίου, καταχωρεί αυτά εις τό βιβλίον τών Πρακτικών, τηρεί τό βιβλίον Πρωτοκόλλου τής άλληλογραφίας και φυλάσσει τό Άρχείο του Ίδρύματος.

Γραμματέυς ορίζεται υπό του Σεβ. Μητροπολίτου Ήλείας εις έκ τών υπαλλήλων τής Ίερās Μητροπόλεως Ήλείας χωρίς άλλην τινά άμοιβήν.

Άρθρον 9

Σφραγίς

Τό Ίδρυμα έχει δική του κυκλική σφραγίδα, ή όποία γύρωθεν φέρει τήν έπωνυμίαν του Ίδρύματος και εις τό κέντρον τήν εικόνα του Άγίου Χαράλάμπου, Ποηιού-χου Πύργου.

Άρθρον 10

Τροποίσεις του Κανονισμού

Ό παρών κανονισμός μπορεί νά συμπληρωθή ή τροποποιηθή μέ όμόφωνη άπόφασι του Διοικητικού Συμβουλίου και έγκρισι τής ΔΙΣ.

Άρθρον 11

Ίσχύς του Κανονισμού

Ό παρών Κανονισμός ισχύει από τής δημοσιεύσεως αυτού διά τής Έφημερίδος τής Κυβερνήσεως. Ό Κανονισμός δημοσιεύεται επίσης και διά του επίσημου Δελτίου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Άρθρον 12

Διάλυσις Ίδρύματος

Άν ποτέ δι' οίονδήποτε νόμιμο λόγο καταργηθή τό Ίδρυμα, ή κινητή και ή άκίνητος περιουσία του περιέρχεται εις τό Νομικό Πρόσωπο του Ίδρύματος Άσυλλον Άνιάτων και Κατακοίτων Γερόντων Ή νέα Βασιλείας Λασιείκων Πύργου, τής Ίερās Μητροπόλεως Ήλείας.

Άρθρον 13

Κάλυψις δαπάνης

Έκ τής εκδόσεως του παρόντος Κανονισμού ουδεμία δαπάνη εις βάρος του Προϋπολογισμού τής Ίερās Μητροπόλεως ήμών προκαλείται.

Έν Άθήναις τή 5η μηνός Νοεμβρίου 2014

† Ό Άθηνών ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ό Άρχιγραμματέυς

Ό Μεθώνης Κλήμης

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ**Ἱερά Μητρόπολις Παροναξίας**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἀρθρων 38 παρ. 2 καί 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τῶν ἀρθρων 4,5,7 καί 20 τοῦ Κανονισμοῦ 230/2012 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καί προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Παροικίας Πάρου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καί ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐφημερίων καί Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Νάξῳ τῇ 7ῃ Νοεμβρίου 2014

† Ὁ Παροναξίας Καθλίδικος

Ἱερά Μητρόπολις Ἐλευθερουπόλεως

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἀρθρων 38 παρ. 2 καί 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τῶν ἀρθρων 4,5,7 καί 20 τοῦ Κανονισμοῦ 230/2012 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καί προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Νικησιάνης,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καί ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐφημερίων καί Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἐλευθερουπόλει τῇ 1ῃ Δεκεμβρίου 2014

† Ὁ Ἐλευθερουπόλεως ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Ἐλευθερουπόλεως

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἀρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Γεωργίου Μεσορόπης,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Ἐλευθερουπόλει τῇ 1ῃ Δεκεμβρίου 2014

† Ὁ Ἐλευθερουπόλεως ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

**Ἱερά Μητρόπολις Νεαπόλεως
καί Σταυρουπόλεως**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἀρθρων 38 παρ. 2 καί 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) καί τῶν ἀρθρων 4,5,7 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καί προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων τακτικῶν Διακόνων ἐν τοῖς Ἱ. Ναοῖς

Ἁγίου Γεωργίου Νεαπόλεως,

Ἁγίου Νικολάου Ἀξιοῦ Ξηροκρήνης,

Ἁγίου Ἐλευθερίου Σταυρουπόλεως,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὰς Διακονικὰς ταύτας θέσεις καί ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐφημερίων καί Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Νεαπόλει τῇ 16ῃ Ὀκτωβρίου 2014

† Ὁ Νεαπόλεως καί Σταυρουπόλεως ΒΑΡΝΑΒΑΣ

**Ἱερά Μητρόπολις Βεροίας,
Ναούσης καί Καμπανίας**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἐπαπαντῆς τοῦ Χριστοῦ Βεροίας,
Ἁγίων Πέτρου καί Παύλου Κυμίνων (β' θέσις),
Ἁγίων Ἀποστόλων Κωστοχωρίου,
Γεννεσίου τῆς Θεοτόκου Νέων Μαηγάρων (β' θέσις),
Γεννεσίου τῆς Θεοτόκου Πηλατέος (β' θέσις),
Ἁγίου Νικολαίου Ἀνατολικοῦ (β' θέσις),
Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Χαράδρας,
καλοῦμεν τοὺς βουηλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 10ῃ Δεκεμβρίου 2014

† Ὁ Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας
ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

**ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟΝ
ΣΥΝΟΔΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΘΕΣΜΠΙΣΜΑ

Πρὸς
Τὸν Πρεσβύτερον
Ἰωάννην Γκούμαν τοῦ Νικολαίου,
Κληρικόν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Καθαβρύτων καί Αἰγιαλείας.
(νῦν ἀγνώστου διαμονῆς).

Καλεῖσαι ἵνα ἐμφανισθῆς αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τοῦ διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καί Μοναχούς, ἐν Ἀθήναις καί ἐν τῷ Συνοδικῷ Μεγάρῳ, κειμένῳ ἐπὶ τῶν ὁδῶν Ἰωάννου Γενναδίου 14 καί Ἰασίου 1, τὴν 3ην Μαρτίου 2015, ἡμέραν Τρίτην καί ὥραν 18.00, ἵνα δικασθῆς ἐπὶ τοῖς, δι' οἷς κατηγορεῖσαι, παραπτώμασι, ὡς ταῦτα περιγράφονται ἐν τῷ σχηματισθέντι φακέλλῳ, συνφδὰ καί τῇ παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 110 τοῦ Ν. 5383/1932 «Περί Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς πρὸ Αὐτῶν Διαδικασίας».

Προσεπιδηλοῦμέν σοι ὅτι ἐν περιπτώσει ἀπειθείας σου καί μὴ ἐμφανίσεώς σου τῇ ὡς ἄνω ἡμέρᾳ τε καί ὥρᾳ, θέλει δικασθῆς ἐρήμην.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11.12.2014

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Πρωτοβαθμίου
Συνοδικοῦ Δικαστηρίου
† Ὁ Σταγῶν καί Μετεώρων Σεραφεῖμ
Ὁ Γραμματεὺς
Ἀρχιμ. Κυπριανὸς Γηλαροῦδης

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἱερά Σύνοδος
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Οἱ ἐργασίες τῆς ΔΙΣ τῆς 9.12.2014

Συνήλθε τήν Τρίτη 9 Δεκεμβρίου 2014, στήν πρώτη Συνεδρία Της γιά τόν μήνα Δεκέμβριο, ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπό τήν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνόμου.

Πρὸ τῆς Συνεδρίας ἔδωσε τήν νενομισμένη Διαβεβαίωση ἐνώπιον τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνόμου καί τῶν Μελῶν τῆς Δ.Ι.Σ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Κλήμης.

Κατά τήν σημερινή Συνεδρία:

Ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος ἐπικύρωσε τά Πρακτικά τῆς Ἐξουσιοδοτήσεως.

Ἀκολούθως ὄρισε ὡς ὀμιλητή στήν Θεία Λειτουργία τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας, τήν 1η Μαρτίου 2015, τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Γουμένισσης, Ἀξιουπόλεως καί Πολυκάστρου κ. Δημήτριο καί ἐπί τῆς ὑποδοχῆς τόν Ἀντιπρόεδρο τῆς Δ.Ι.Σ. Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Σταγῶν καί Μετεώρων κ. Σεραφεῖμ. Ἐπίσης γιά τήν ἑορτή τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Φωτίου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Μεγάλου, Προστάτου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὄρισε ὡς κύριο ὀμιλητή στήν ἑορτία κοινή Συνεδρία τῶν Καθηγητῶν τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν Ἀθηνῶν καί Θεσσαλονίκης μετά τῶν Μελῶν τῆς Δ.Ι.Σ. τόν Κοσμήτορα τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, Ἐλλογιμώτατο κ. Μιλτιάδη Κωνσταντίνου.

Ἀκολούθως ἐνέκρινε τόν Κανονισμό περὶ τῶν Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων βάσει τοῦ άρθρου 35 τοῦ Νόμου 590/1977. Σύμφωνα μέ τόν Κανονισμό, τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο εἶναι ἑπταμελές ἀποτελούμενο ἀπό τόν Μητροπολίτη, ἕνα Δικηγόρο μέλος τοῦ τοπικοῦ Δικηγορικοῦ Συλλό-

γου, ἕναν Οἰκονομολόγο πτυχιούχο ΑΕΙ ἢ ΤΕΙ, δύο ἱερεῖς καί δύο μέλη Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων.

Τέλος, ἀσχολήθηκε μέ τρέχοντα ὑπηρεσιακά θέματα.

Ἐκ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου

Οἱ ἐργασίες τῆς ΔΙΣ τῆς 10.12.2014

Συνήλθε τήν Τετάρτη 10 Δεκεμβρίου 2014, στήν δεύτερη Συνεδρία Της γιά τόν μήνα Δεκέμβριο, ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπό τήν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνόμου.

Κατά τήν Συνεδρία ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος ἐπικύρωσε τά Πρακτικά τῆς προηγουμένης Συνεδρίας.

Ὁ Μακαριώτατος καί τά Μέλη τῆς Δ.Ι.Σ. συναντήθηκαν μέ τά στελέχη τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιά τόν συντονισμό θεμάτων πού ἀφοροῦν σέ ἔκκρεμεις δικαστικές ὑποθέσεις.

Ἀκολούθως ἐνημερώθηκε ἀπό τόν Γραμματέα τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Κοινωνικῆς Πρόνοιας καί Εὐποιίας, Ἀρχιμ. π. Νικόδημο Φαρμάκη περὶ τοῦ ἐπιχειρησιακοῦ Προγράμματος «Ἐπισιτιστικῆς καί Βασικῆς Ὑλικῆς Συνδρομῆς 2015-2020».

Λαβοῦσα γνώση μέσφ τῶν ΜΜΕ τῶν ὧσων διαδραματίστηκαν στόν αὐλαιο χώρο τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων Εὐαγγελιστρίας Τήνου, ἀποφάσισε τήν ἔκδοση σχετικοῦ ἀνακοινωθέντος.

Τέλος, ἡ Δ.Ι.Σ. ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικά μέ τρέχοντα ὑπηρεσιακά ζητήματα.

Ἐκ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου

Ἀνακοινωθέν

*Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 10.12.2014
γιά τό Πανελλήνιο Ἱερό Ἰδρυμα
Εὐαγγελιστρίας Τήνου*

Ἡ Ἱερά Σύνοδος ἔλαβε γνώση μέσφ τῶν Μ.Μ.Ε. γιά τίς ὁργανωμένες πράξεις κατατρομο-

κρατίσεως και προοπτικισμῶν σέ βάρος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτη Σύρου καί Τήνου κ. Δωροθέου Β' καί τῶν ἄλλων ἐκλεκτῶν κατά τήν προσέλευσή τους τήν Κυριακή, 7 Δεκεμβρίου 2014, στόν αὐλειο χώρο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Πανελληνίου Ἱεροῦ Ἱδρύματος Εὐαγγελιστρίας Τήνου (Π.Ι.Ι.Ε.Τ.), προκειμένου νά ψηφίσουν γιά τήν ἀνάδειξη τῆς νέας Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ Π.Ι.Ι.Ε.Τ. βάσει τοῦ Νόμου 349/1976. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σύρου καί Τήνου δέχθηκε σωματική βία, ἐξουβρίσεις καί ἀπειλές ἀπό τό συγκεντρωμένο πλῆθος, πού εἶχε προσκληθεῖ ἐκεῖ ἀπό τόν Δήμαρχο Τήνου. Οἱ σκηνές, πού διαδόθηκαν πανελλαδικῶς, οὐδόπως παρέπεμπαν σέ προαύλιο ὀρθοδόξου Ἱεροῦ Ναοῦ. Ὅρισμένοι στήν νῆσο Τῆνο δέν φαίνεται νά ἀντιλαμβάνονται ὅτι μέ τίς εἰκόνες αὐτές προσβάλλεται ἡ εὐλάβεια ὄλων τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν Ἑλλήνων, ἐκτίθεται καί πλήττεται τό ἴδιο τό κύρος τοῦ Ἱεροῦ Ἱδρύματος τοῦ νησιοῦ τους. Ἐπιπλέον ἡ Ἱερά Σύνοδος διαπιστώνει μέ ἀπορία ὅτι τό τελευταῖο διάστημα Ρωμαιοκαθολικοί τῆς Τήνου, Δημοτικοί Σύμβουλοι καί δημότες, συμμετέχουν, ὡς μή ὄφειλαν, σέ ἀποφάσεις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, καθῶς καί σέ ὀργανωμένες δράσεις ὑπό τήν ἡγεσία τοῦ Δημάρχου σχετικά μέ θέματα τοῦ Ἱδρύματος τῆς Παναγίας Τήνου, παραβλέποντες ὅτι πρόκειται γιά θρησκευτικό, ὀρθόδοξο Ἱερό Ἱδρυμα καί ὄχι γιά δημοτικό Ἱδρυμα.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐκφράζει τήν συμπαράστασή της στόν Σεβ. Μητροπολίτη κ. Δωροθέο, ὁ ὁποῖος ἔχει ἀγωνισθεῖ γιά τό Ἱδρυμα ὡς Πρόεδρος του καί ἐπέδειξε φύχραιμη, φρόνιμη καί ἀνεξίκακη στάση ἀπέναντι στοῦς ὑβριστές του. Ἐπίσης δηλώνει, πρὸς ἀναίρεση τῶν διαδοθέντων ψευδῶν μέσῳ ὀρισμένων Μ.Μ.Ε., ὅτι καί μετά τόν νέο Νόμο 4301/2014 τό Ἱδρυμα παραμένει αὐτοδιοικούμενο νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπή του ἔχει ἀποκλειστικά τήν διοίκηση καί οἰκονομική του διαχείριση καί μόνον ἡ Πολιτεία ἀσκεῖ ἐποπτεία μέσῳ τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας, ὅπως ὀρίζεται στόν ἀπό ἐτῶν ἰσχύοντα Νόμο 349/1976, ἐνῶ μέ τόν νέο Νόμο παραχωρήθηκαν στό Ἱδρυμα πρόσθετες δυνατότητες τῶν Ἱδρυμάτων καί Προσκυνημάτων τῆς Ἐκκλησίας, χωρίς ὅμως νά ὑπάγεται στόν ἔλεγχο τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ μόνη μεταβολή τοῦ Νόμου

4301/2014, πού ἐνοχλεῖ συγκεκριμένες ὀμάδες τοπικῶν συμφερόντων, εἶναι ὅτι ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σύρου καί Τήνου καί Πρόεδρος τοῦ Ἱδρύματος, ἀπέκτησε δικαίωμα νά ψηφίζει καί αὐτός μαζί μέ τά ὑπόλοιπα μέλη τῆς Διοικούσας Ἐπιτροπῆς γιά τήν ἐπιλογή τοῦ Ἀντιπροέδρου καί τοῦ Γενικοῦ Γραμματέα τοῦ Π.Ι.Ι.Ε.Τ., πρᾶγμα πού μέχρι τώρα δέν προβλεπόταν.

Ὅσοι ἐπιμένουν νά παραπληροφοροῦν τήν κοινή γνώμη, ἐνεργοῦν ἐν πλήρη γνώσει τῆς ψευδολογίας τους, καθῶς εἶναι γνώστες τῆς ἀλήθειας, ὅπως αὐτή διατυπώνεται σαφέστατα στό ἴδιο τό κείμενο τοῦ Νόμου 4301/2014, στήν ἐπιστολή τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Ἱερωνόμου (ἀ.π. 2090/2247/10.10.2014), στήν ἐπιστολή τοῦ ἐποπεύοντος Ὑπουργοῦ Παιδείας καί Θρησκευμάτων κ. Α. Λοβέρδου (ἀ.π. Γ.Υ. 217/27.11.2014), ἀλλά καί στήν ἐρμηνευτική Ἐγκύκλιο τοῦ Γενικοῦ Γραμματέα Θρησκευμάτων κ. Γ. Καλαντζῆ (ἀ.π. 1999665/Θ1/9.12.2014, ΑΔΑ: Ψ7ΩΑ9-ΟΑΟ).

Ἡ Ἱερά Σύνοδος δηλώνει ὅτι δέν θά ἐπιτρέψει νά καταργηθεῖ τό μοναδικό δικαίωμα παρουσίας τῆς Ἐκκλησίας στήν διοίκηση τοῦ Ἱεροῦ Ἱδρύματος τῆς Τήνου, δηλ. ἡ συμμετοχή τοῦ ἐπιχωρίου Μητροπολίτη ὡς Πρόεδρου, σέ πείσμα ὅσων ἐπιμένουν νά λησμονοῦν ὅτι τό Ἱδρυμα ἔχει πανελλήνιο καί θρησκευτικό χαρακτήρα, καθῶς ἔχει ὑπό τήν εὐθύνη του τήν Ἱερά Εἰκόνα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου καί τόν ὁμώνυμο ὀρθόδοξο Ἱερό Ναό. Οἱ Ἱεροί Ναοί καί οἱ ἱερές εἰκόνες εἶναι σεβάσματα τῆς ὀρθοδόξου Πίστεως καί ὄχι δημοτικές ἐπιχειρήσεις.

Ἐκ τῆς Διαρκoῦς Ἱεράς Συνόδου

Οἱ ἐργασίες τῆς ΔΙΣ τῆς 11.12.2014

Συνῆλθε τήν Πέμπτη 11 Δεκεμβρίου 2014, στήν τρίτη Συνεδρία Της γιά τόν μήνα Δεκέμβριο, ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπό τήν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνόμου.

Κατά τήν σημερινή Συνεδρία ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος ἐπικύρωσε τά Πρακτικά τῆς προηγουμένης Συνεδρίας.

Ἀκολούθως ἐνέκρινε τόν Προϋπολογισμό Ἐσόδων καί Ἐξόδων τοῦ οικονομικοῦ ἔτους 2015,

τόν ὁποῖο ὑπέβαλε ἡ Ἐκκλησιαστική Κεντρική Ὑπηρεσία Οἰκονομικῶν, καθὼς καὶ διάφορους Κανονισμούς Ἱερῶν Μητροπόλεων.

Τέλος, ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικά μέ τρέχοντα ὑπηρεσιακά ζητήματα καὶ ἐνέκρινε ἀποσπάσεις Κληρικῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος σέ Ἱερές Μητροπόλεις τοῦ ἔξωτερικοῦ.

Ἐκ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου

*Γ' Διεθνές Ἐπιστημονικό Συνέδριο
γιά τήν Τουρκοκρατία καί τό 1821*

Ξεκίνησε στίς 14 Νοεμβρίου στό Διορθόδοξο Κέντρο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου στήν Ἱερά Μονή Πεντέλης τό Γ' Διεθνές Ἐπιστημονικό Συνέδριο γιά τό 1821, μέ θέμα «Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καί διαφύλαξη τῆς Ἐθνικῆς Ταυτότητος - Νεομάρτυρες - Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός - Ἐπαναστατικά κινήματα», μέ φορέα διοργάνωσης τήν Εἰδική Συνοδική Ἐπιτροπή Πολιτιστικῆς Ταυτότητος. Παρέστησαν οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας κ. Κοσμάς καί Θεροπολῶν κ. Ἰωάννης, Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πεντέλης καί Πρόεδρος τοῦ Διορθοδόξου Κέντρου, Πανεπιστημιακοί Καθηγητές, Κληρικοί καί πλῆθος φιλιστόρων συνέδρων.

Ὁ Ἐκπρόσωπος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Κλήμης, Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀνέγνωσε τό Μήνυμα τοῦ Προκαθημένου τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας, ὁ ὁποῖος, μεταξύ ἄλλων, σημείωσε: «Ἡ σύγχρονη Ἑλλάδα δέν ἀνέστη ἀπλῶς καί μόνο μέ τά ὄπλα καί τήν οἰκονομική δύναμη. Στάθηκε καί ρίζωσε ὅταν στήν ψυχή τοῦ λαοῦ μας ὠρίμασε ὁ κοινός πόθος τῆς ἐλευθερίας, ὅταν ὅλα ὅσα ἔδεναν τούς Ἕλληνες μεταξύ τους, ἡ κοινή

πίστη, οἱ παραδόσεις, ἡ καθημερινή ἐμπειρία, τά γράμματα καί ἡ παιδεία, συνυφάνθηκαν καί ἀνέδειξαν χαρισματικούς ἀνθρώπους. Μεταξύ αὐτῶν ὑπῆρξαν καί φωτισμένες ἄγιες μορφές, ἄνθρωποι ταπεινοί καί ἀνυπόληπτοι γιά τά δεδομένα τῶν κυριάρχων τῆς ἐποχῆς τους, ἀλλ' ὅμως ἰσχυροί στήν πίστη καί τήν ἀρετή διά τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ. Τό πλῆθος τους εἶναι τόσο μεγάλο ὥστε σχηματίζει δικαίως, κατά τήν Παύλειο ρῆση, νέφος ἀγιότητος πάνω ἀπό τήν πολυπαθῆ αὐτή γῆ. Διότι τό ὀρθόδοξο χριστιανικό βίωμα διδάσκει πῶς ὅ,τι ἀξίζει κατά Θεόν, ἀποκτᾶται μέ αἷμα, μέ θυσία, μέ ἄθληση ψυχῆς, μέ ἀγῶνα, μέ τήν ἀνάδειξη ἀνθρώπων πού θυσιάζονται γιά τήν κοινότητα...».

Ἀκολούθησε ὁ χαιρετισμός τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δημητριάδος καί Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνατίου, Προέδρου τῆς Ε.Σ.Ε. Πολιτιστικῆς Ταυτότητος, ὁ ὁποῖος τόνισε ὅτι στό Συνέδριο «ἐκλεκτοί ἐπιστήμονες καί εἰδικοί ἐρευνητές θά μᾶς παρουσιάσουν τεκμηριωμένες εἰσηγήσεις γιά τήν περίοδο τῆς Τουρκοκρατίας, γιά τόν πνευματικό, ἔθνικό καί κοινωνικό ρόλο τῆς Ἐκκλησίας μας, γιά τίς ἁγιασμένες μορφές τῶν Νεομαρτύρων, γιά τά γνωστά καί ἄγνωστα ἐπαναστατικά κινήματα τῶν ὑποδούλων καί γιά τόν κορυφαῖο φωτιστῆ τῶν σκλάβων, τόν ἱερομόναχο καί Ἅγιο τῆς Ἐκκλησίας μας, Κοσμά τόν Αἰτωλό. Δέν περιορισθήκαμε μόνο στοὺς γνωστούς καί ἤδη καταξιωμένους, ἀλλά ἀνακοινώσαμε ἐγκαίρως τό θέμα μας καί καλέσαμε νέους ἐπιστήμονες νά δηλώσουν τό ἐνδιαφέρον τους».

Τό Σάββατο 15 Νοεμβρίου οἱ ἐργασίες τοῦ Συνεδρίου συνεχίστηκαν στήν Στοά τοῦ Βιβλίου στό κέντρο τῆς Ἀθήνας. Παρουσιάσθηκαν συνολικά 22 εἰσηγήσεις.

ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ

Οικουμενικόν Πατριαρχεῖον

*Κοινή Δήλωση Οικουμενικοῦ Πατριάρχου
καί Πάπα στό Φανάρι (30.11.2014)*

Ἡμεῖς, ὁ Πάπας Φραγκίσκος καί ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαῖος, ἐκφράζομεν τήν βαθεῖαν πρός τόν Θεόν εὐγνωμοσύνην μας διά τήν δωρεάν τῆς νέας ταύτης συναντήσεώς μας, ἡ ὁποία μᾶς παρέχει τήν δυνατότητα, παρουσίᾳ τῶν μελῶν τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου, τοῦ κλήρου καί τῶν πιστῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, νά ἐορτάσωμεν ἀπό κοινοῦ τήν ἐορτήν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου καί ἀδελφοῦ τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου. Ἡ μνήμη τῶν Ἀποστόλων, οἱ ὁποῖοι ἐκήρυξαν τήν καλήν ἀγγελίαν τοῦ Εὐαγγελίου εἰς τόν κόσμον διά τοῦ κηρύγματος καί τῆς μαρτυρίας τοῦ μαρτυρίου των, ἐνισχύει ἐντός ἡμῶν τήν ἐπιθυμίαν νά συνεχίσωμεν τήν κοινήν ἡμῶν πορείαν πρός τήν ὑπέρβασιν, ἐν ἀγάπῃ καί ἀληθείᾳ, τῶν ἐμποδίων, τά ὁποῖα μᾶς διαιροῦν.

Κατά τήν ἐδκαιρίαν τῆς συναντήσεώς μας εἰς Ἱεροσόλυμα τόν παρελθόντα Μάιον, κατά τήν ὁποίαν ἐμνήσθημεν τοῦ ἱστορικοῦ ἐναγκαλισμοῦ τῶν ἀοιδίμων προκατόχων ἡμῶν Πάπα Παύλου ΣΤ΄ καί Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἀθηναγόρου, ὑπεγράψαμεν κοινήν δήλωσιν. Σήμερον, κατά τήν εὐτυχῆ νέαν ταύτην ἀδελφικήν ἡμῶν συνάντησιν, ἐπιθυμοῦμεν νά ἐπαναβεβαιώσωμεν τās κοινάς ἡμῶν προθέσεις καί ἀνησυχίας.

Ἐκφράζομεν τήν εἰλικρινῆ καί σταθεράν ἀποφασιστικότητά μας, ὑπακούοντες εἰς τό θέλημα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, νά ἐντείνωμεν τās προσπάθειάς μας διά τήν προώθησιν τῆς πλήρους ἐνότητος ὅλων τῶν Χριστιανῶν καί, ὑπεράνω ὅλων, μεταξύ τῶν Καθολικῶν καί τῶν Ὀρθόδοξων. Ὡσαύτως, προτιθέμεθα νά σπριζώμεν τόν θεολογικόν διάλογον, ὁ ὁποῖος ἤρχισεν ἀκριβῶς πρό τριάκοντα πέντε ἐτῶν ὑπό τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Δημητρίου καί τοῦ Πάπα Ἰωάννου Παύλου Β΄ ἐδῶ εἰς τό Φανάριον,

καί ὁ ὁποῖος ἀσχολεῖται κατ' αὐτάς μέ τά πλέον δύσκολα ζητήματα, τά ὁποῖα ἐσημάδευσαν τήν ἱστορίαν τῶν διαιρέσεων μας καί ἀπαιτοῦν προσεκτικὴν καί λεπτομερῆ μελέτην. Πρός τόν σκοπόν αὐτόν παρέχομεν τήν διαβεβαίωσιν τῆς διαπύρου προσευχῆς μας ὡς Ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας, ζητοῦντες ἀπό τοὺς πιστοὺς μας νά ἐνώσουν τās προσευχάς των μέ τās ἰδικάς μας «ἵνα πάντες ἔν ᾧσιν, ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ» (Ἰω. ιζ', 21).

Ἐκφράζομεν τήν κοινήν ἡμῶν ἀνησυχίαν διά τήν τρέχουσαν κατάστασιν εἰς τό Ἰράκ, τήν Συρίαν καί ὅλην τήν Μέσην Ἀνατολήν. Εἴμεθα ἠνωμένοι ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ μας διά εἰρήνην καί σταθερότητα καί εἰς τήν θέλησιν νά προωθήσωμεν τήν ὑπέρβασιν τῶν συγκρούσεων διά τοῦ διαλόγου καί τῆς καταλλαγῆς. Ἐνῶ ἀναγνωρίζομεν τās προσπάθειάς, αἱ ὁποῖαι ἤδη καταβάλλονται πρός προσφοράν βοήθειας εἰς τήν περιοχὴν, συγκρόνως καλοῦμεν ὅλους ὅσοι ἔχουν εὐθύνην διά τās τύχας τῶν λαῶν νά ἐπιτείνουν τήν δέσμευσίν των ἐναντι τῶν κοινοτήτων αἱ ὁποῖαι ὑποφέρουν, περιλαμβανομένων καί τῶν χριστιανικῶν, καί νά τās ἐνισχύσουν νά παραμείνουν εἰς τήν χώραν τῆς καταγωγῆς των. Δέν δυνάμεθα νά ἀποδεχθῶμεν μίαν Μέσην Ἀνατολήν χωρὶς Χριστιανούς, οἱ ὁποῖοι ὁμολογοῦν τό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ ἐπὶ δύο χιλιάδες χρόνια. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς καί τās ἀδελφάς μας διώκονται καί ὑπεχρεώθησαν βιαίως νά ἐγκαταλείψουν τās ἐστίας των. Φαίνεται ὅτι ἀκόμη καί ἡ ἀξία τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ἔχει καθῆ· τό ἀνθρώπινον πρόσωπον δέν ὑπολογίζεται πλέον καί δύναται νά θυσιασθῇ δι' ἄλλους σκοπούς. Καί, τό τραγικώτερον, πάντα ταῦτα συναντοῦν τήν ἀδιαφορίαν τῶν πολλῶν. Ὅπως μᾶς ὑπενθυμίζει ὁ Ἅγιος Παῦλος, «εἴτε πάσχει ἐν μέλος, συμπάσχει πάντα τά μέλη, εἴτε δοξάζεται ἐν μέλος, συχαίρει πάντα τά μέλη» (Α΄ Κορ. ιβ', 26). Τοῦτο ἀποτελεῖ τόν νόμον τῆς Χριστιανικῆς ζωῆς, καί μέ τήν ἐννοίαν αὐτήν δυνάμε-

θα νά εἴπωμεν ὅτι ὑπάρχει ἐπίσης καί ἕνας οἰκου-
μενισμός τῆς ὁδύνης. Ὅπως ἀκριβῶς τό αἷμα τῶν
μαρτύρων ὑπῆρξε τό σπέρμα τῆς δυνάμεως καί
ἀναπτύξεως τῆς Ἐκκλησίας, κατά τόν ἴδιον τρό-
πον ἡ συμμετοχή εἰς τās καθημερινās θλίψεις
ἤμπορεῖ νά ἀποβῆ ἀποτελεσματικόν ὄργανον ἐνό-
ττος. Ἡ τρομερά κατάστασις τῶν χριστιανῶν καί
ὄλων ὅσοι ὑποφέρουν εἰς τήν Μέσσην Ἀνατολήν
καλεῖ ὄχι μόνον εἰς συνεχῆ προσευχήν, ἀλλά καί
εἰς τήν κατάλληλον ἀνταπόκρισιν ἐκ μέρους τῆς
διεθνούς κοινότητος.

Αἱ σοβαραί προκλήσεις, τās ὁποίας ἀντιμετω-
πίζει ὁ κόσμος εἰς τήν παροῦσαν κατάστασιν,
ἀπαιτοῦν τήν ἀλληλεγγύην ὄλων τῶν ἀνθρώπων
καλῆς θελήσεως, καί διά τοῦτο ἀναγνωρίζομεν
ὡσαύτως τήν σπουδαιότητα τῆς προωθήσεως
ἐποικοδομητικοῦ διαλόγου μετά τοῦ Ἰσλάμ ἐπί τῇ
βάσει ἀμοιβαίου σεβασμοῦ καί φιλίας. Ἐμπνεό-
μενοι ἀπό κοινάς ἀξίας καί ἐνισχυόμενοι ἀπό
γνήσια ἀδελφικά αἰσθήματα, Μουσουλμάνοι καί
Χριστιανοί καλοῦνται νά ἐργασθοῦν ἀπό κοινῶν
χάριν τῆς δικαιοσύνης, τῆς εἰρήνης καί τοῦ σεβα-
σμοῦ τῆς ἀξιοπρεπείας καί τῶν δικαιωμάτων κά-
θε προσώπου, ἰδιαίτερος εἰς τās περιοχάς ἐκεί-
νας, ὅπου ἄλλοτε ζοῦσαν ἐπί αἰῶνας μέ εἰρηνικήν
συνύπαρξιν, καί ἤδη ὑφίστανται ἀπό κοινῶν τήν
τραγικότητα τῆς φρίκης τοῦ πολέμου. Ἐπί πλέον,
ὡς Χριστιανοί Ἠγέται, καλοῦμεν ὄλους τοὺς θρη-
σκευτικούς ἡγέτας νά ἐπιδιώξουν καί ἐνισχύσουν
τόν διαθρησκευτικόν διάλογον καί νά καταβάλουν
κάθε προσπάθειαν διά τήν οἰκοδόμησιν ἐνός πο-
λιτισμοῦ εἰρήνης καί ἀλληλεγγύης μεταξύ ἀνθρώ-
πων καί λαῶν. Ἐνθυμούμεθα, ἐπίσης, ὄλους τοὺς
λαούς, οἱ ὅποιοι δοκιμάζονται ἀπό τά δεινά τοῦ
πολέμου. Ἰδιαίτερος προσευχόμεθα διά τήν
εἰρήνην εἰς τήν Οὐκρανίαν, χώραν μέ ἀρχαίαν
Χριστιανικήν παράδοσιν, καί ἀπευθύνομεν ἔκ-
κλησιν πρὸς ὅλα τά ἐμπλεκόμενα μέρη νά ἀκολου-
θήσουν τήν ὁδόν τοῦ διαλόγου καί τοῦ σεβασμοῦ
τοῦ Διεθνούς Δικαίου πρὸς τόν σκοπόν τοῦ τερ-
ματισμοῦ τῶν συγκρούσεων, ὁ ὁποῖος θά ἐπι-

τρέφῃ εἰς ὄλους τοὺς Οὐκρανοὺς νά ζήσουν μέ
ἀρμονίαν.

Ἡ σκέψις μας στρέφεται πρὸς ὄλους τοὺς πι-
στούς τῶν Ἐκκλησιῶν μας ἀνά τόν κόσμον, τοὺς
ὁποίους χαιρετοῦμεν παραθέτοντες αὐτούς εἰς
τόν Σωτῆρα μας Χριστόν, ὥστε νά εἶναι ἀκάματοι
μάρτυρες τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Ὑψώνομεν τήν
διάπυρον προσευχήν μας πρὸς τόν Κύριον ὅπως
χαρίσῃ τήν δωρεάν τῆς εἰρήνης ἐν ἀγάπῃ καί ἐνό-
ττι εἰς ὄλην τήν ἀνθρωπίνην οἰκογένειαν.

«Αὐτός δέ ὁ Κύριος τῆς εἰρήνης δῶν ὑμῖν τήν
εἰρήνην διά παντός ἐν παντί τρόπῳ. Ὁ Κύριος με-
τά πάντων ὑμῶν» (Β Θεσσ. γ', 16).

Ἐκ Φαναρίου, 30 Νοεμβρίου 2014

(Θρονική ἐορτή
τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου)

Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας

*Τιμήθηκε γιά τήν προσφορά του
ὁ Μητροπολίτης Γλυφάδας κ. Παῦλος*

Στήν Εὐχαριστιακή Σύναξη καί τήν χειροτονία
τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ναυκράτιδος
κ. Μελετίου τήν Παρασκευή 5η Νοεμβρίου ἐ.ἔ.,
στόν Ἱερό Πατριαρχικό καί Καθεδρικό Ναό
Ἰσίου Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου στήν Ἀλεξάν-
δρεια, ὅπου προεξήρχε ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πάπας καί
Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καί πάσης Ἀφρικῆς
κ. Θεόδωρος Β', συμμετεῖχε καί ὁ Σεβ. Μητροπο-
λίτης Γλυφάδας, Ἑλληνικοῦ, Βούλας, Βουλιαγμέ-
νης καί Βάρης κ. Παῦλος.

Μετά τό πέρας τῆς Εὐχαριστιακῆς Συνάξεως, ὁ
Μακαριώτατος περιεκόσμησε τόν Σεβ. Μητρο-
πολίτη Γλυφάδας κ. Παῦλο μέ τό μετάλλιο καί
συνοδευτική περγαμνή τοῦ Ἀνωτέρου Ταξίαρ-
χη Ἀγίου Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου, γιά τήν προ-
σφορά του στό ἱεραποστολικό ἔργο σέ Ζιμπά-
μπουε, Μοζαμβίκη καί ἄλλες ὑποσαχάριες χώρες,
προσέφερε δέ τιμητικά ἕνα ἀρχιερατικό ἐπιστή-
θιο ἐγκόλπιο, ἐπετειακό δῶρο τῶν δέκα ἐτῶν τῆς
Πατριαρχείας του.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΕΤΟΥΣ

Περιεχόμενα Περιοδικού «ΕΚΚΛΗΣΙΑ»
του Τόμου 4Α' (91) (2014)

Ἐπιμέλεια: Βασίλειος Δ. Τζέροπος, Δρ. Θ.

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ

Σελ. 4, 84, 164, 244, 308, 372, 436, 500, 596, 692, 772.

ΠΙΝΑΞ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΠΡΟΣ ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΙΑΝ

Προκαταρκτικός Πίναξ Ὑποψηφίων πρὸς Ἀρχιερατείαν, σελ. 5. Τελικός Πίναξ Ὑποψηφίων πρὸς Ἀρχιερατείαν, σελ. 501.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, Ἐόρτιον Γράμμα πρὸς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, σελ. 6. **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου**, Ἐόρτιον Γράμμα πρὸς τὴν Α.Θ.Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. Βαρθολομαῖον, σελ. 8. **Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου**, Ἐόρτιον Γράμμα ἐπὶ τῷ Ἁγίῳ Πάσχα πρὸς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, σελ. 309. **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου**, Ἐόρτιον Γράμμα ἐπὶ τῷ Ἁγίῳ Πάσχα πρὸς τὸν Παναγιώτατον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. Βαρθολομαῖον, σελ. 310.

ΜΗΝΥΜΑΤΑ

Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, Πατριαρχικὴ Ἀπόδειξις ἐπὶ τῷ Ἁγίῳ Πάσχα, σελ. 245. **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου**, Γιά τὴν Ἡμέρα τοῦ Περιβάλλοντος, σελ. 375. **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου**, Ἀπόστολος Παῦλος καὶ πολιτισμός, σελ. 437.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ

Οἰκογένεια καὶ Κοινωνία σέ κρίση σήμερα, σελ. 9. Περί τινων Θεμάτων ἀφορώντων εἰς τὴν Θεϊαν Λατρείαν, σελ. 85. Περί προτάσεως θεμάτων ἡμερήσιας διατάξεως τακτικῆς Ἱερᾶς Συνόδου Ἱεραρχίας 2014, σελ. 165. Περί τῶν Ἱερατικῶν Κλήσεων, σελ. 166. Περί Τεκτονισμοῦ, σελ.

248. Περί τῆς ἐτήσιας Συνελεύσεως Περιφερείας τῶν λεγομένων Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά, σελ. 373. Καθιέρωσις Ἑβδομάδος Ἀντιαιρετικοῦ Ἀγῶνος, σελ. 597. Περί τῶν κανονικῶν συνεπειῶν τῆς καύσεως νεκρῶν, σελ. 693.

ΟΜΙΛΙΑΙ-ΛΟΓΟΙ

Σεβ. Μητροπολίτου Κίτρους, Κατερίνης καὶ Πλαταμῶνος κ. Γεωργίου, Ἐνθρονιστήριος Λόγος, σελ. 249. **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου**, Ἀλληλεγγύη - τό κοινωνικὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ κοινωνικὴ διάσταση τῶν πολιτικῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσις, σελ. 312. Ἐνθρονιστήριος Λόγος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων κ. Τιμοθέου, σελ. 506. Ἐνθρονιστήριος Λόγος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἰωαννίνων κ. Μαξίμου, σελ. 509. Ἐνθρονιστήριος Λόγος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἐλασσῶνος κ. Χαρίτωνος, σελ. 515. Ἐνθρονιστήριος Λόγος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Φωκίδος κ. Θεοκτίστου, σελ. 519. **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου**, Μήνυμα πρὸς τὸ ἹΕ' Πανελλήνιον Λειτουργικὸν Συμπόσιον Στελεχῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων, σελ. 622. **Σεβ. Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμητοῦ κ. Δανιὴλ**, Οἱ Ἀκολουθίαι τῆς Νυκθήμερου, σελ. 624. Οἱ ἐργασίαι τοῦ ἹΕ' Πανελληνίου Λειτουργικοῦ Συμποσίου (22-24.9.2014), σελ. 630. Σεβ. Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθίμου, Ἐκκλησία καὶ νέος Ἑλληνισμός, σελ. 695. **Σεβ. Μητροπολίτου Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς κ. Νικολάου**, Βιοθικά διλήμματα καὶ Ποιμαντικοὶ προβληματισμοὶ γιὰ τὴν ἀρχὴ τῆς ζωῆς, σελ. 704.

ΧΡΟΝΙΚΟΝ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΣ

Ἡ Ἐπίσημη Εἰρηνικὴ Ἐπίσκεψη τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀντιοχείας κ. Ἰωάννου Γ' σελ. 773. Ἡ Ἐπίσημη Εἰρηνικὴ Ἐπίσκεψη τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀντιοχείας κ. Ἰωάννου Γ' σελ. 775.

ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Ἐγκριθεῖσαι Ἱεραὶ Ἀκολουθίαι τοῦ 2013, σελ. 107. **Παναγιώτου Σκαλιτοῦ**, Ἑρμηνευτικὰ Ὑπομνήματα τῆς

Θείας Λειτουργίας κατά τόν δέκατον ἔνατον αἰῶνα (Β'), σελ. 109. **Πρωτ. Βασιλείου Ἰ. Καλλιακμάνη**, Ἕγγραφοί στή βίωση τῆς πνευματικῆς ζωῆς, σελ. 255. **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου**, Ὁ Ἰωάννης Καποδίστριας ὡς πρότυπο πολιτικοῦ ἡγέτου, σελ. 324. **Πρωτ. Ἐμμανουὴλ Γιαννοῦλη**, Ὁ Ἰωάννης Καποδίστριας στήν Αἴγινα, σελ. 326. **Δημητρίου Μεταλλνοῦ**, Ὁ Ἑλληνορθόδοξος ἡγέτης Ἰωάννης Καποδίστριας, σελ. 334. **Πρωτ. Κωνσταντίνου Παπαθανασίου**, Βιβλική Ἑσχατολογία. Εἰσαγωγική θεώρηση (Α'), σελ. 342. **Πρωτ. Κωνσταντίνου Παπαθανασίου**, Βιβλική Ἑσχατολογία. Εἰσαγωγική θεώρηση (Β'), σελ. 382. **Πρωτ. Κωνσταντίνου Παπαθανασίου**, Βιβλική Ἑσχατολογία. Εἰσαγωγική θεώρηση (Γ'), σελ. 460. Ἐγκριθεῖσαι Ἱεραὶ Ἀκολουθίαι ἀ' ἑξαμήνου τοῦ 2014, σελ. 466. **Παναγιώτου Σκαλιτῆ**, Ἑρμηνευτικά Ὑπομνήματα τῆς Θείας Λειτουργίας κατά τόν δέκατον ἔνατον αἰῶνα (Γ'), σελ. 531. **Χαρολάμπους Μπνιάουλου**, Ἡ πολιτική θεωρία τοῦ Ἰωάννη Καποδίστρια, σελ. 558. ΚΣΤ Πανορθόδοξος Συνδιάσκεψις ἐντεταλμένων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν διά θέματα Αἰρέσεων καί Παραθροσκείας, σελ. 728. **Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κίτρους Κατερίνης καί Πλαταμῶνος κ. Γεωργίου, καί τοῦ Παντελεῆ Λέκκου**, Οἱ Ἀκολουθίαι τοῦ Ἀποδείπνου καί τοῦ Μεσονυκτίου, σελ. 777.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΣ

Τό μήνυμα τῶν Ὁρθοδόξων Προκαθημένων (Φανάρι Κων/πόλεως, 9 Μαρτίου 2014), σελ. 168. **Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου**, Ἡ ὁμιλία κατά τήν ἔναρξη τῆς συνάξεως τῶν προκαθημένων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, σελ. 171. **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου**, Ἡ προσφώνηση στή σύναξη τῶν προκαθημένων (Κων/πολις, 6.3.2014), σελ. 178. **Ἀρχιμ. Χρυσοστόμου Συμεωνίδη**, «Ἐπὶ τῇ ἱερᾷ μνήμῃ τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἑθνῶν Παύλου», σελ. 449. **Ἀρχιμ. Χρυσοστόμου Κ. Παπαθανασίου**, «Παῦλος, Ἀπόστολος τῆς Ἀγάπης», σελ. 452.

ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ἐκδηλώσεις εἰς μνήμην Ἱεροῦ Φωτίου, σελ. 87. **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου**, Προσφώνηση στήν ἐπίσημη κοινή Σύσκεψη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί τῶν Καθηγητῶν τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν πρὸς τιμὴν τῆς ἱερᾶς μνήμης τοῦ μεγάλου καί ἱεροῦ Φωτίου, σελ. 89. **Ἀποστόλου Β. Νικολαΐδη**, Ἡ κοινωνική εὐθύνη τῆς Ἐκκλησίας κατά τόν ἱερό Φῶτιο, σελ. 90.

Ἡ Τακτική Σύγκλησις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας καί ἡ ἐκλογή νέου Μητροπολίτου (25.2.2014), σελ.

179. **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου**, Προσφώνηση στήν ἑκτακτη σύγκλησις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, σελ. 182. **Σεβ. Μητροπολίτου Καρυστίας καί Σκύρου κ. Σεραφεῖμ**, Ἀντιφώνηση στήν ἑκτακτη σύγκλησις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, σελ. 185. **Σεβ. Μητροπολίτου Καισαριανῆς**, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ, Ἐνημέρωσις περὶ τοῦ νέου προτεινομένου μεταλυκειακοῦ προγράμματος ἐκπαίδευσης εἰς τὰ ἐκκλησιαστικά λύκεια, σελ. 186. **Σεβ. Μητροπολίτου Ὑδρας, Σπετιῶν καί Αἰγίνης κ. Ἐφραίμ**, Νέαι δυνατότητες ἀξιοποιήσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, ἐν σχέσει πρὸς τὰ τῆς δεινῆς οικονομικῆς καταστάσεως τῶν εδαγῶν ἰδρυμάτων τῆς ἐκκλησίας ἡμῶν, σελ. 195.

Βιογραφικόν Σημείωμα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κίτρους, Κατερίνης καί Πλαταμῶνος κ. Γεωργίου (Χρυσοστόμου), σελ. 217.

Ἐπίσκεψη τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου στήν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν καί στήν ΜΚΟ «Ἀποστολή», σελ. 377. Παρέμβασις τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου γιά τό περιβάλλον, σελ. 379. Ἐπίτιμος Δημότης Ὑδρας ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικός Πατριάρχης, σελ. 381.

Ἡ ἑκτακτη Σύγκλησις τῆς Ι.Σ.Ι. καί ἡ ἐκλογή τεσσάρων νέων Μητροπολιτῶν, σελ. 438. Βιογραφικόν Σημείωμα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Φωκίδος κ. Θεοκτίστου (Κλουκίνα), σελ. 442. Βιογραφικόν Σημείωμα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἰωαννίνων κ. Μαξίμου (Παπαγιάννη), σελ. 443. Βιογραφικόν Σημείωμα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἐλασσῶνος κ. Χαρίτωνος (Τούμπα), σελ. 444. Βιογραφικόν Σημείωμα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων κ. Τιμοθέου (Ἄνθη), σελ. 445. Προσφώνηση στήν ἑκτακτη Σύγκλησις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, σελ. 446. Ἀντιφώνηση στήν ἑκτακτη Σύγκλησις τῆς Ι.Σ.Ι., σελ. 448.

Συγκρότησις τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου. Συνοδική Περίοδος 158η (1.9.2014 - 31.8.2015), σελ. 502.

Ἡ Τακτική Σύγκλησις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας καί ἡ ἐκλογή νέων Μητροπολιτῶν (7-10 Ὀκτωβρίου 2014), σελ. 603. Βιογραφικόν Σημείωμα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μεγάρων καί Σαλαμῖνος κ. Κωνσταντίνου (Γιακουμάκη), σελ. 610. Βιογραφικόν Σημείωμα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γρεβενῶν κ. Δαβίδ (Τζιουμάκα), σελ. 611. Βιογραφικόν Σημείωμα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ν. Ἰωνίας καί Φιλαδελφείας κ. Γαβριήλ (Παπανικολάου), σελ. 612. Βιογραφικόν Σημείωμα τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Μεθώνης κ. Κλήμεντος (Κοτσομύτη), Ἀρχιεπισκοπικῆς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, σελ. 613. Βιογραφικόν Σημείωμα τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Κερνίτης κ. Χρυσάνθου (Στελλάτου), σελ. 614. **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου**, Εἰσήγησις στήν Τακτική

Σύγκληση τῆς Ι.Σ.Ι. τῆς 7.10.2014, σελ. 615. **Σεβ. Μητροπολίτου Καρυστίας καὶ Σκύρου κ. Σεραφεῖμ**, Ἀντιφώνηση εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας, σελ. 620.

Ἐνθρονιστήριος λόγος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μεγάρων καὶ Σαλαμῖνος κ. Κωνσταντίνου, σελ. 720. Ἐνθρονιστήριος λόγος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ν. Ἰωνίας καὶ Φιλαδελφείας κ. Γαβριήλ, σελ. 724. Ἐνθρονιστήριος λόγος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γρεβενῶν κ. Δαβίδ, σελ. 728.

ΕΚΔΗΜΙΑΙ

Ἡ Ἐκδημία τοῦ Μητροπολίτου Ἰωαννίνων κυροῦ Θεοκλήτου (Σετάκη), σελ. 315. Ἡ Ἐκδημία τοῦ Μητροπολίτου Ἐλασσῶνος κυροῦ Βασιλείου (Κολόκα), σελ. 319. Ἡ Ἐκδημία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γρεβενῶν κυροῦ Σεργίου (Σιγάλα), σελ. 523. Ἡ Ἐκδημία τοῦ Μητροπολίτου Μεγάρων καὶ Σαλαμῖνος κυροῦ Βαρθολομαίου (Κατσούρη), σελ. 528.

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

Παναγιώτου Ἱ. Μπούμπι, Τό Πνεῦμα τοῦ Πατρὸς (καὶ τοῦ Υἱοῦ). Συμπληρωματικά στοιχεία στή Γνωμοδότηση περὶ τό Filioque, σελ. 561.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ-ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Σελ. 13, 133, 218, 261, 349, 409, 468, 569, 636, 737, 794.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ-ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ

Σελ. 70, 154, 233, 302, 354, 423, 488, 577, 682, 777, 839.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Σελ. 71, 157, 235, 303, 359, 431, 494, 583, 685, 779, 840.

ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ

Σελ. 78, 160, 364, 592, 599, 783, 844.